

DIRECTIVA 2014/65/UE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI**din 15 mai 2014****privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Directivei 2002/92/CE și a Directivei 2011/61/UE****(reformare)****(Text cu relevanță pentru SEE)**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 53 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Băncii Centrale Europene ⁽¹⁾,având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽²⁾,hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽³⁾,

întrucât:

- (1) Directiva 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁴⁾ a fost modificată în mod substanțial de mai multe ori ⁽⁵⁾. Deoarece urmează să se efectueze modificări suplimentare, este necesar să se procedeze la reformarea acesteia, din motive de claritate.
- (2) Directiva 93/22/CEE a Consiliului ⁽⁶⁾ urmărea crearea unui mediu în care firmele de investiții și băncile autorizate să poată să furnizeze anumite servicii sau să înființeze sucursale în alte state membre pe baza autorizației eliberate de statul lor membru de origine și sub supravegherea exercitată de acesta. În acest sens, directiva menționată anterior încerca să armonizeze condițiile inițiale de autorizare și de funcționare aplicabile firmelor de investiții, inclusiv normele de conduită. De asemenea, aceasta prevedea armonizarea anumitor norme aferente funcționării piețelor reglementate.
- (3) În ultimii ani, investitorii apelează din ce în ce mai mult la piețele financiare, în care găsesc o gamă largă de servicii și instrumente, a căror complexitate a crescut. Această evoluție justifică o extindere a cadrului juridic al Uniunii, care ar trebui să includă toate activitățile oferite investitorilor. În acest sens, trebuie prevăzut nivelul de armonizare necesar pentru a oferi investitorilor un nivel ridicat de protecție și pentru a permite firmelor de investiții să își furnizeze serviciile în întreaga Uniune, care reprezintă o piață internă, pe baza supravegherii exercitate în statul membru de origine. Prin urmare, Directiva 93/22/CEE a fost înlocuită cu Directiva 2004/39/CE.
- (4) Criza financiară a evidențiat deficiențele în funcționarea și transparența piețelor financiare. Evoluția piețelor financiare a evidențiat necesitatea consolidării cadrului de reglementare în ceea ce privește piețele instrumentelor financiare, inclusiv în cazul tranzacțiilor extrabursiere (*over-the-counter* - OTC) de pe aceste piețe, pentru a spori gradul de transparență, protecția acordată investitorilor, gradul de încredere, pentru a aborda domeniile nereglementate, precum și pentru a conferi autorităților de supraveghere competențe adecvate pentru a-și îndeplini sarcinile.

⁽¹⁾ JO C 161, 7.6.2012, p. 3.

⁽²⁾ JO C 191, 29.6.2012, p. 80.

⁽³⁾ Poziția Parlamentului European din 15 aprilie 2014 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și decizia Consiliului din 13 mai 2014.

⁽⁴⁾ Directiva 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind piețele instrumentelor financiare, de modificare a Directivelor 85/611/CEE și 93/6/CEE ale Consiliului și a Directivei 2000/12/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 93/22/CEE a Consiliului (JO L 145, 30.4.2004, p. 1).

⁽⁵⁾ A se vedea anexa III partea A.

⁽⁶⁾ Directiva 93/22/CEE a Consiliului din 10 mai 1993 privind serviciile de investiții în domeniul valorilor mobiliare (JO L 141, 11.6.1993, p. 27).

- (5) Organismele de reglementare la nivel internațional sunt unanim de acord că existența unor deficiențe ale guvernării corporative în mai multe instituții financiare, inclusiv absența unor mecanisme de control eficace în cadrul acestora, a fost unul dintre factorii determinanți ai crizei financiare. Asumarea în mod excesiv și imprudent a unor riscuri poate duce la colapsul unor instituții financiare și la probleme sistemice în statele membre și la nivel global. Conduita incorectă a societăților care furnizează servicii clienților poate crea prejudicii investitorilor și poate conduce la pierderea încrederii acestora. Pentru a aborda problema potențialelor prejudicii cauzate de deficiențele mecanismelor de guvernare corporativă, Directiva 2004/39/CE ar trebui completată cu principii mai detaliate și standarde minime. Respectivul principii și standarde ar trebui să se aplice având în vedere natura, dimensiunile și complexitatea firmelor de investiții.
- (6) Grupul la nivel înalt pentru supravegherea financiară în UE a invitat Uniunea să elaboreze un set de reglementări financiare mai armonizate. În contextul viitoarei configurații a mecanismelor de supraveghere la nivel european, Consiliul European din 18 și 19 iunie 2009 a subliniat, de asemenea, necesitatea stabilirii unui cadru de reglementare unic la nivel european, aplicabil tuturor instituțiilor financiare de pe piața internă.
- (7) Directiva 2004/39/CE ar trebui să fie parțial reformată prin prezenta directivă și parțial înlocuită prin Regulamentul (UE) nr. 600/2014 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾. Cele două instrumente juridice luate împreună ar trebui să constituie cadrul juridic de reglementare a cerințelor aplicabile firmelor de investiții, piețelor reglementate, furnizorilor de servicii de raportare de date, precum și societăților din țări terțe care furnizează servicii de investiții sau desfășoară activități de investiții în Uniune. Prin urmare, prezenta directivă ar trebui să fie interpretată împreună cu regulamentul respectiv. Prezenta directivă ar trebui să conțină dispozițiile care reglementează autorizarea activității, achiziția de participații calificate, exercitarea libertății de stabilire și a libertății de a furniza servicii, condițiile de funcționare ale firmelor de investiții pentru asigurarea protecției investitorilor, competențele autorităților de supraveghere din statele membre de origine și gazdă și regimul de sancțiuni. Având în vedere că obiectivul principal și obiectul prezentei directive reprezintă armonizarea dispozițiilor de drept intern privind domeniile menționate, aceasta ar trebui să se bazeze pe articolul 53 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE). Adoptarea acestor dispoziții sub forma unei directive este adecvată pentru a permite, atunci când este necesar, adaptarea dispozițiilor de punere în aplicare din domeniile reglementate de prezenta directivă în funcție de particularitățile pieței și ale sistemului juridic din fiecare stat membru.
- (8) Este oportună includerea în lista instrumentelor financiare a instrumentelor financiare derivate pe mărfuri și a celor care, prin modul de constituire și tranzacționare, implică aspecte de reglementare comparabile celor aplicabile instrumentelor financiare clasice.
- (9) Domeniul instrumentelor financiare va include contractele de energie care pot fi decontate prin livrare fizică tranzacționate într-un sistem organizat de tranzacționare (*organised trading facility* – OTF), cu excepția celor deja reglementate prin Regulamentul (UE) nr. 1227/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾. Au fost luate o serie de măsuri pentru a reduce impactul includerii acestor contracte asupra firmelor care tranzacționează aceste produse. Respectivul firme sunt în prezent exonerate de cerințele în materie de fonduri proprii în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾, iar această exonerare va face obiectul revizuirii conform articolului 493 alineatul (1) din respectivul regulament, înainte de a expira, cel târziu la sfârșitul anului 2017. Respectivul contracte având calitatea de instrumente financiare, urmează să li se aplice încă de la început legislația privind piețele financiare, ceea ce înseamnă că cerințele privind limitarea pozițiilor, raportarea tranzacțiilor și abuzul de piață s-ar aplica de la data intrării în vigoare a prezentei directive și a Regulamentului (UE) nr. 600/2014. Cu toate acestea, se prevede o perioadă de tranziție de 42 de luni pentru aplicarea obligației de compensare și a cerințelor de marjă prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁴⁾.
- (10) Limitarea domeniului de aplicare în ceea ce privește instrumentele financiare derivate pe mărfuri tranzacționate pe un OTF și decontate prin livrare fizică ar trebui restrânsă, pentru a evita o lacună care poate conduce la un arbitraj de reglementare. Prin urmare, este necesar să se prevadă un act delegat prin care să se specifice în detaliu semnificația expresiei „trebuie decontate prin livrare fizică”, ținând seama cel puțin de introducerea unei obligații legale opozabile de a livra fizic care să nu poată fi eludată și care să excludă posibilitatea de decontare în numerar sau de compensare a tranzacțiilor mai puțin în caz de forță majoră, de neîndeplinire a obligațiilor sau incapacitate de respectare a obligațiilor cu bună-credință.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 600/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (a se vedea pagina 84 din prezentul Jurnal Oficial).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 1227/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2011 privind integritatea și transparența pieței angro de energie (JO L 326, 8.12.2011, p. 1).

⁽³⁾ Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și firmele de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 176, 27.6.2013, p. 1).

⁽⁴⁾ Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții (JO L 201, 27.7.2012, p. 1).

- (11) Pe piețele secundare spot de tranzacționare a certificatelor de emisii (*EU Allowance* – EUA) au existat practici frauduloase care pot să submineze încrederea în sistemele de comercializare a certificatelor de emisii instituit prin Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾, în prezent luându-se măsuri pentru a consolida sistemul registrelor de EUA și a institui condiții mai stricte pentru deschiderea conturilor de tranzacționare a acestor certificate. Pentru a consolida integritatea acestor piețe și pentru a garanta funcționarea lor eficientă, inclusiv supravegherea amplă a activităților de tranzacționare, este oportună completarea măsurilor adoptate prin Directiva 2003/87/CE prin includerea integrală a certificatelor de emisii în domeniul de aplicare al prezentei directive și al Regulamentului (UE) nr. 600/2014 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾, clasificându-le drept instrumente financiare.
- (12) Prezenta directivă vizează să reglementeze întreprinderile a căror ocupație sau activitate obișnuită constă în furnizarea de servicii de investiții și/sau exercitarea de activități de investiții cu titlu profesional. Ar trebui, prin urmare, să nu intre sub incidența sa nicio persoană a cărei activitate profesională este de altă natură.
- (13) Este necesară instituirea unui cadru de reglementare global care să reglementeze executarea tranzacțiilor cu instrumente financiare, oricare ar fi metodele de tranzacționare utilizate în acest scop, pentru a garanta o calitate sporită de executare a tranzacțiilor investitorilor și pentru a păstra integritatea și eficiența globală a sistemului financiar. Prin urmare, se impune adoptarea unui cadru de reglementare coerent și adaptat riscurilor aplicabil principalelor tipuri de sisteme de executare a ordinelor utilizate în prezent pe piața financiară europeană. Este necesar să se recunoască apariția, în paralel cu piețele reglementate, a unei noi generații de sisteme organizate de tranzacționare, cărora ar trebui să li se aplice anumite obligații care vizează menținerea funcționării eficiente și ordonate a piețelor financiare și asigurarea faptului că aceste sisteme organizate de tranzacționare nu beneficiază de pe urma unor lacune de reglementare.
- (14) Toate locurile de tranzacționare, și anume piețele reglementate, sistemele multilaterale de tranzacționare (*multilateral trading facilities* – MTF-uri) și OTF-urile, ar trebui să instituie reguli transparente și nediscriminatorii care să reglementeze accesul la sistem. Cu toate acestea, în timp ce piețelor reglementate și MTF-urilor ar trebui să li se aplice cerințe similare privind acceptarea de membri sau participanți, OTF-urile ar trebui să poată să stabilească și să restricționeze accesul, printre altele, pe baza rolului și a obligațiilor pe care le au față de clienții lor. În acest sens, locurile de tranzacționare ar trebui să poată specifica parametrii care guvernează sistemul, cum ar fi timpul minim de latență, cu condiția ca acest lucru să se realizeze într-un mod deschis și transparent și să nu implice un tratament discriminatoriu aplicat din partea operatorului platformei.
- (15) Contraparte centrală (CPC) înseamnă, conform definiției din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, o persoană juridică care se interpune între părțile la contractele tranzacționate pe una sau mai multe piețe financiare, devenind cumpărător pentru fiecare vânzător și vânzător pentru fiecare cumpărător. CPC-urile nu intră sub incidența definiției termenului OTF în conformitate cu prezenta directivă.
- (16) Persoanele care au acces la piețele reglementate sau la MTF-uri sunt denumite membri sau participanți. Ambii termeni pot fi utilizați în mod alternativ. Acești termeni nu includ utilizatorii care accesează locurile de tranzacționare exclusiv prin intermediul accesului electronic direct.
- (17) Operatorii independenți ar trebui definiți ca fiind acele firme de investiții care, în mod organizat, frecvent, sistematic și substanțial, tranzacționează pe cont propriu în executarea ordinelor clienților în afara unei piețe reglementate, a unui MTF sau a unui OTF. Pentru a asigura aplicarea obiectivă și eficace a acestei definiții în cazul firmelor de investiții, orice tranzacție bilaterală efectuată cu clienții ar trebui să fie relevantă și ar trebui adăugate criterii pentru identificarea firmelor de investiții care trebuie să se înregistreze ca operatori independenți. În timp ce locurile de tranzacționare sunt mecanisme în care interese multiple de vânzare și cumpărare ale unor terți interacționează în cadrul sistemului, unui operator independent nu ar trebui să i se permită să reunească interese de vânzare și cumpărare ale unor terți în mod similar, din punct de vedere funcțional, unui loc de tranzacționare.
- (18) Persoanele care își administrează propriile active și întreprinderi și care nu furnizează niciun serviciu de investiții sau nu exercită nicio altă activitate de investiții decât tranzacționarea pe cont propriu a instrumentelor financiare care nu sunt instrumente financiare derivate pe mărfuri, certificate de emisii sau instrumente financiare derivate pe acestea nu ar trebui să intre sub incidența prezentei directive, cu excepția cazului în care sunt formatori de piață, participanți sau membri ai unei piețe reglementate sau ai unui MTF sau au acces electronic direct la un loc de tranzacționare, utilizează o tehnică de tranzacționare algoritmică de mare frecvență sau tranzacționează pe cont propriu în executarea ordinelor clienților lor.

⁽¹⁾ Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului (JO L 275, 25.10.2003, p. 32).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 596/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 aprilie 2014 privind abuzul de piață (regulamentul privind abuzul de piață) și de abrogare a Directivei 2003/6/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivelor 2003/124/CE, 2003/125/CE și 2004/72/CE ale Comisiei (a se vedea pagina 1 din prezentul Jurnal Oficial).

- (19) În comunicatul miniștrilor de finanțe ai G20 și al guvernatorilor băncilor centrale din 15 aprilie 2011 se precizează că participanții pe piețele instrumentelor financiare derivate pe mărfuri ar trebui să se supună unei reglementări și unei supravegheri adecvate și, prin urmare, unele exonerări prevăzute de Directiva 2004/39/CE urmează să se modifice.
- (20) Persoanele care tranzacționează instrumente financiare pe cont propriu, inclusiv formatorii de piață pentru instrumente financiare derivate pe mărfuri, certificate de emisii sau instrumente financiare derivate pe acestea, cu excepția persoanelor care tranzacționează pe cont propriu în executarea ordinelor clienților, sau care furnizează servicii de investiții privind instrumentele financiare derivate pe mărfuri sau certificatele de emisii sau instrumentele financiare derivate pe acestea clienților sau furnizorilor activității lor principale nu ar trebui să intre sub incidența prezentei directive, cu condiția ca această activitate să fie o activitate auxiliară în raport cu activitatea lor principală, activitate principală care, la nivel de grup, nu constituie nici furnizare de servicii de investiții în sensul prezentei directive, și nici activități bancare în sensul Directivei 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului⁽¹⁾ sau formarea pieței instrumentelor financiare derivate pe mărfuri, și ca persoanele respective să nu utilizeze o tehnică de tranzacționare algoritmică de mare frecvență. Criteriile tehnice pentru stabilirea caracterului auxiliar al unei activități față de activitatea principală ar trebui clarificate prin standarde tehnice de reglementare, ținând seama de criteriile specificate în prezenta directivă.

Criteriile respective ar trebui să garanteze că societățile nefinanciare care tranzacționează instrumente financiare într-un mod care nu este proporțional cu nivelul investițiilor în activitatea principală intră sub incidența prezentei directive. În acest scop, respectivele criterii ar trebui să țină seama cel puțin de necesitatea ca activitățile auxiliare să reprezinte o proporție minoritară din activitățile desfășurate la nivelul grupului și de dimensiunea activității lor de tranzacționare în raport cu activitatea globală de tranzacționare de pe piață pentru clasa de active respectivă. Este oportun ca, în cazul în care obligația de furniza lichidități la un loc de tranzacționare este impusă de autoritățile de reglementare în conformitate cu actele cu putere de lege și actele administrative de la nivelul Uniunii sau de la nivel național sau este impusă de locurile de tranzacționare, tranzacțiile încheiate pentru a respecta o astfel de obligație ar trebui să fie excluse din evaluarea calității auxiliare a activității.

- (21) În sensul prezentei directive și al Regulamentului (UE) nr. 600/2014, ambele acte reglementând atât instrumentele financiare derivate extrabursiere, cât și pe cele tranzacționate la bursă, în sensul Regulamentului (UE) nr. 600/2014, activitățile considerate a fi măsurabile în mod obiectiv ca reducând riscurile direct legate de activitatea comercială sau de activitatea de finanțare a trezoreriei și de tranzacțiile intragrup ar trebui avute în vedere în concordanță cu Regulamentul (UE) nr. 648/2012.
- (22) Persoanele care tranzacționează instrumente financiare derivate pe mărfuri, certificate de emisii și instrumente financiare derivate pe acestea pot, de asemenea, să tranzacționeze alte instrumente financiare în cadrul activităților lor comerciale de gestionare a riscului de trezorerie pentru a se proteja de riscuri precum cele privind cursul de schimb valutar. Prin urmare, este important să se clarifice faptul că exonerările se aplică în mod cumulativ. De exemplu, exonerarea de la articolul 2 alineatul (1) litera (j) poate fi coroborată cu exonerarea de la articolul 2 alineatul (1) litera (d).
- (23) Cu toate acestea, pentru a evita o potențială utilizare abuzivă a exonerărilor, formatorii de piață pentru instrumente financiare alții decât formatorii de piață pentru instrumente financiare derivate pe mărfuri, certificate de emisii sau instrumente financiare derivate pe acestea, cu condiția ca activitatea acestora de formator de piață să fie auxiliară activității lor principale considerate la nivelul grupului și ca aceștia să nu utilizeze o tehnică de tranzacționare algoritmică de mare frecvență, ar trebui să intre sub incidența prezentei directive și nu ar trebui să poată beneficia de exonerare. Persoanele care tranzacționează pe cont propriu în executarea ordinelor clienților sau care utilizează o tehnică de tranzacționare algoritmică de mare frecvență, ar trebui să intre, de asemenea, sub incidența prezentei directive și nu ar trebui să poată beneficia de exonerare.
- (24) Tranzacționarea pe cont propriu în executarea ordinelor clienților ar trebui să includă executarea de către societăți a ordinelor de la clienți diferiți prin corelarea acestora efectuând cumpărări și vânzări simultane pe cont propriu (tranzacționare de tipul *back-to-back*), iar aceste societăți ar trebui considerate ca acționând pe cont propriu și ar trebui să intre sub incidența dispozițiilor din prezenta directivă care reglementează atât executarea de ordine în numele clienților, cât și tranzacționarea pe cont propriu.
- (25) Executarea de ordine pentru instrumente financiare ca activitate auxiliară între două persoane a căror activitate principală, la nivel de grup, nu reprezintă nici furnizarea de servicii de investiții în sensul prezentei directive, nici activități bancare în sensul Directivei 2013/36/UE nu ar trebui considerată ca fiind tranzacționare pe cont propriu în executarea ordinelor clienților.

⁽¹⁾ Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO L 176, 27.6.2013, p. 338).

- (26) Trimiterile din text la termenul „persoane” ar trebui interpretate ca vizând atât persoanele fizice, cât și persoanele juridice.
- (27) Se impune excluderea din domeniul de aplicare al prezentei directive a întreprinderilor de asigurări ale căror activități fac obiectul unei supravegheri adecvate de către autoritățile competente în materie de control prudencial și care sunt reglementate de Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾ atunci când desfășoară activitățile menționate în directiva respectivă.
- (28) Persoanele care nu furnizează servicii terților, dar a căror activitate constă în furnizarea de servicii de investiții exclusiv întreprinderilor lor mamă, filialelor lor sau unor alte filiale ale întreprinderilor lor mamă nu ar trebui să intre sub incidența prezentei directive.
- (29) Unele întreprinderi locale de utilități din domeniul energiei și unii operatori de instalații industriale care intră sub incidența sistemului UE de comercializare a certificatelor de emisii își grupează și își externalizează activitățile de tranzacționare filialelor neconsolidate pentru a se proteja împotriva riscurilor comerciale. Aceste întreprinderi mixte nu furnizează niciun alt serviciu și îndeplinesc exact aceeași funcție ca persoanele menționate la considerentul 28. Pentru a asigura condiții de concurență echitabile, ar trebui să poată fi, de asemenea, excluse din domeniul de aplicare al prezentei directive întreprinderile mixte deținute în comun de companii locale de utilități sau de operatorii din domeniul energetic definiți la articolul 3 litera (f) din Directiva 2003/87/CE care nu furnizează decât servicii de investiții pentru respectivele întreprinderi locale de utilități sau operatorii din domeniul energetic definiți la articolul 3 litera (f) din Directiva 2003/87/CE, cu condiția ca întreprinderile locale de utilități sau operatorii în cauză să fie exceptați în temeiul articolului 2 alineatul (1) litera (j) dacă realizează ei înșiși aceste servicii de investiții. Cu toate acestea, pentru a garanta existența unor măsuri de protecție adecvate și pentru a garanta că investitorii sunt protejați în mod corespunzător, statele membre care aleg să exonereze astfel de întreprinderi mixte ar trebui să le aplice acestora din urmă cerințe cel puțin echivalente celor prevăzute de prezenta directivă, în special în etapa de autorizare, la evaluarea reputației și a experienței lor și a caracterului adecvat al tuturor acționarilor, la revizuirea condițiilor de autorizare inițială și la supravegherea continuă, precum și cu privire la obligațiile de conduită profesională.
- (30) Persoanele care furnizează servicii de investiții numai ocazional în cadrul activității lor profesionale nu ar trebui să intre, de asemenea, sub incidența prezentei directive, cu condiția ca respectiva activitate să fie reglementată și ca reglementările pertinente să nu interzică furnizarea ocazională de servicii de investiții.
- (31) Persoanele care furnizează servicii de investiții constând exclusiv în gestionarea unui sistem de participare a angajaților și care, prin urmare, nu furnizează servicii de investiții terților nu ar trebui să intre sub incidența prezentei directive.
- (32) Nu ar trebui să intre sub incidența prezentei directive băncile centrale și alte organisme cu funcții similare, precum și organismele publice însărcinate cu gestionarea datoriei publice sau care intervin în această gestionare – noțiune care include plasarea datoriei – cu excepția organismelor deținute parțial sau integral de stat a căror misiune este comercială sau legată de achizițiile de participații.
- (33) Pentru a clarifica regimul exonerărilor acordate Sistemului European al Băncilor Centrale (SEBC), altor organisme naționale care îndeplinesc funcții similare și organismelor care intervin în gestionarea datoriei publice, este oportun ca respectivele exonerări să se limiteze la organismele și instituțiile care își îndeplinesc funcțiile în conformitate cu legislația unui stat membru sau în conformitate cu dreptul Uniunii, precum și la organismele internaționale la care au aderat unul sau mai multe state membre, care au scopul de a mobiliza fonduri și de a oferi asistență financiară în beneficiul membrilor lor care sunt afectați sau amenințați de probleme grave de finanțare, cum ar fi Mecanismul european de stabilitate.
- (34) Nu ar trebui să intre sub incidența prezentei directive organismele de plasament colectiv și fondurile de pensii, fie că sunt sau nu coordonate la nivelul Uniunii, și nici depozitarii și administratorii acestor organisme, acestora aplicându-li-se o reglementare specifică adaptată direct activităților lor.

⁽¹⁾ Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind accesul la activitate și desfășurarea activității de asigurare și de reasigurare (Solvabilitate II) (JO L 335, 17.12.2009, p. 1).

- (35) Este necesar să se excludă din domeniul de aplicare al prezentei directive operatorii de transport și de sistem definiți la articolul 2 punctul 4 din Directiva 2009/72/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾ sau la articolul 2 punctul 4 din Directiva 2009/73/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾, atunci când aceștia își îndeplinesc sarcinile în temeiul directivelor menționate sau al Regulamentului (CE) nr. 714/2009 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾ în temeiul Regulamentului (CE) nr. 715/2009 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁴⁾ sau conform codurilor de rețea sau orientărilor adoptate în conformitate cu actele legislative respective. Potrivit actelor legislative respective, operatorii de transport și de sistem au obligații și responsabilități specifice, sunt supuși unei atestări specifice și sunt supravegheați de autoritățile sectoriale competente. Operatorii de transport și de sistem ar trebui, de asemenea, să beneficieze de o astfel de exonerare în cazurile în care utilizează alte persoane care acționează ca furnizori de servicii în numele lor pentru a îndeplini sarcina care le revine în temeiul actelor legislative respective ori conform codurilor de rețea sau orientărilor adoptate în conformitate cu regulamentele respective. Operatorii de transport și de sistem nu ar trebui să poată beneficia de o astfel de exonerare atunci când furnizează servicii de investiții sau exercită activități cu instrumente financiare, inclusiv atunci când exploatează o platformă de tranzacționare secundară cu drepturi financiare de transport.
- (36) Pentru a beneficia de exonerările prevăzute de prezenta directivă, persoana în cauză trebuie să îndeplinească în permanență condițiile aferente. În special, în cazul în care o persoană furnizează servicii de investiții sau exercită activități de investiții și este exceptată de la măsurile prevăzute de prezenta directivă întrucât aceste servicii sau activități, considerate la nivelul grupului, sunt auxiliare activității sale principale, persoana respectivă nu ar trebui să mai fie exceptată în cazul în care furnizarea serviciilor respective sau exercitarea activităților respective încetează să fie auxiliară activității sale principale.
- (37) Persoanele care furnizează servicii de investiții și/sau exercită activități de investiții reglementate de prezenta directivă ar trebui să fie supuse autorizării de către statul lor membru de origine în scopul asigurării protecției investitorilor și a stabilității sistemului financiar.
- (38) Instituțiile de credit care sunt autorizate în temeiul Directivei 2013/36/UE nu ar trebui să aibă nevoie de o altă autorizație în temeiul prezentei directive pentru a furniza servicii de investiții sau a exercita activități de investiții. În cazul în care o instituție de credit decide să furnizeze servicii de investiții sau să exercite activități de investiții, autoritățile competente ar trebui să se asigure, înainte de a acorda autorizația în temeiul Directivei 2013/36/UE, că instituția de credit respectă dispozițiile pertinente ale prezentei directive.
- (39) Depozitele structurate au apărut ca o formă de produs de investiții, însă nu intră sub incidența niciunui act legislativ de la nivelul Uniunii privind protecția investitorilor, în timp ce alte tipuri de investiții structurate sunt reglementate de astfel de acte legislative. Prin urmare, este oportună consolidarea încrederii investitorilor și uniformizarea abordării utilizate de reglementări în ceea ce privește distribuția diferitelor pachete de produse de investiții cu amănuntul în vederea asigurării unui nivel adecvat de protecție a investitorilor la nivelul Uniunii. Din acest motiv, este oportună includerea depozitelor structurate în domeniul de aplicare al prezentei directive. În acest sens, este necesar să se precizeze că, având în vedere că depozitele structurate sunt o formă de produs de investiții, acestea nu includ depozitele legate exclusiv de rate ale dobânzilor, precum Euribor sau Libor, indiferent dacă ratele dobânzilor respective sunt sau nu prestabilite ori dacă sunt fixe sau variabile. Aceste depozite ar trebui, așadar, să fie excluse din domeniul de aplicare al prezentei directive.
- (40) Aplicarea prezentei directive în cazul firmelor de investiții și instituțiilor de credit atunci când acestea vând clienților depozite structurate sau le furnizează consultanță cu privire la acestea ar trebui înțeleasă ca în situațiile în care firmele de investiții și instituțiile de credit acționează ca intermediari pentru aceste produse emise de instituții de credit care pot accepta depozite în conformitate cu Directiva 2013/36/UE.
- (41) Depozitarii centrali pentru valori mobiliare (*Central Securities Depositories – CSD*) sunt instituții de importanță sistemică pentru piețele financiare care asigură înregistrarea inițială a valorilor mobiliare, administrarea conturilor care conțin valorile mobiliare emise și decontarea practic a tuturor tranzacțiilor cu valori mobiliare. CSD urmează să fie reglementați în mod specific de dreptul Uniunii și constituie, în special, subiectul autorizării și anumitor condiții de funcționare. Cu toate acestea, CSD pot presta, pe lângă serviciile principale menționate în alte acte de drept al Uniunii, servicii și activități de investiții care sunt reglementate de prezenta directivă.

⁽¹⁾ Directiva 2009/72/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind normele comune pentru piața internă a energiei electrice și de abrogare a Directivei 2003/54/CE (JO L 211, 14.8.2009, p. 55).

⁽²⁾ Directiva 2009/73/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind normele comune pentru piața internă în sectorul gazelor naturale și de abrogare a Directivei 2003/55/CE (JO L 211, 14.8.2009, p. 94).

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 714/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind condițiile de acces la rețea pentru schimburile transfrontaliere de energie electrică și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1228/2003 (JO L 211, 14.8.2009, p. 15).

⁽⁴⁾ Regulamentul (CE) nr. 715/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind condițiile de acces la rețelele pentru transportul gazelor naturale și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1775/2005 (JO L 211, 14.8.2009, p. 36).

Pentru a garanta faptul că toate entitățile care prestează servicii și activități de investiții fac obiectul aceluiași cadru de reglementare, ar trebui să se garanteze faptul că respectivilor CSD nu li se aplică cerințele prezentei directive privind autorizarea și a anumitor condiții de funcționare, ci dreptul Uniunii care reglementează CSD care să garanteze că acestora li se aplică prezenta directivă atunci când prestează servicii de investiții sau exercită activități de investiții, în plus față de serviciile prevăzute de dreptul Uniunii.

- (42) Pentru a spori gradul de protecție a investitorilor la nivelul Uniunii, este oportună limitarea condițiilor pe baza cărora statele membre pot să excludă din domeniul de aplicare al prezentei directive persoanele care furnizează servicii de investiții unor clienți, aceștia din urmă rămânând, în consecință, fără protecție în temeiul prezentei directive. În special, este necesar să se solicite statelor membre să aplice persoanelor respective cerințe cel puțin echivalente celor prevăzute de prezenta directivă, în special în cursul etapei de autorizare a acestora, la evaluarea reputației și experienței lor și a caracterului adecvat al eventualilor acționari, la analizarea condițiilor pentru autorizarea inițială și la supravegherea continuă, precum și cu privire la normele de conduită profesională.

În plus, persoanele exonerate de la aplicarea prezentei directive ar trebui să fie acoperite de un sistem de compensare a investitorilor recunoscut în temeiul Directivei 97/9/CE a Parlamentului European și a Consiliului (¹) sau de o asigurare de răspundere civilă profesională care să le asigure clienților lor o protecție echivalentă în situațiile reglementate de respectiva directivă.

- (43) În cazul în care furnizează ocazional unul sau mai multe servicii de investiții sau exercită ocazional una sau mai multe activități de investiții nereglementate de autorizația pe care o deține, o firmă de investiții nu ar trebui să aibă nevoie de o autorizație suplimentară în temeiul prezentei directive.
- (44) În sensul prezentei directive, activitatea de primire și transmitere a ordinelor ar trebui să includă, de asemenea, punerea în legătură a doi sau mai mulți investitori, permițându-se astfel realizarea unei tranzacții între acești investitori.
- (45) Firmele de investiții și instituțiile de credit care distribuie instrumente financiare pe care le emit ele însele nu ar trebui să intre sub incidența prezentei directive atunci când furnizează clienților lor consultanță de investiții. Pentru a elimina incertitudinea și pentru a spori gradul de protecție a investitorilor, este oportun să se impună aplicarea prezentei directive în cazurile în care firmele de investiții și instituțiile de credit distribuie, pe piața primară, instrumente financiare emise de ele însele fără a furniza consultanță. În acest scop, ar trebui extinsă definiția serviciului de executare a ordinelor în numele clienților.
- (46) Principiile recunoașterii reciproce și ale supravegherii exercitate de statul membru de origine reclamă ca autoritățile competente ale statelor membre să nu acorde autorizația sau să o retragă în cazul în care anumite elemente, precum conținutul programului de activitate, distribuția geografică sau activitățile exercitate efectiv, indică faptul că, în mod evident, firma de investiții a optat pentru sistemul juridic al unui stat membru pentru a se sustrage de la normele mai stricte în vigoare într-un alt stat membru pe teritoriul căruia intenționează să își exercite sau își exercită majoritatea activităților. O firmă de investiții care este persoană juridică ar trebui să fie autorizată în statul membru în care se află sediul său social. O firmă de investiții care nu este persoană juridică ar trebui să fie autorizată în statul membru în care este situat sediul său principal. În plus, statele membre ar trebui să impună ca sediul central al unei firme de investiții să fie întotdeauna situat în statul său membru de origine și să funcționeze efectiv în acest stat.
- (47) Directiva 2007/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului (²) prevede criterii detaliate pentru evaluarea prudențială a proiectelor de achiziții într-o firmă de investiții și o procedură pentru aplicarea acestora. Pentru a asigura securitatea juridică, claritatea și predictibilitatea în ceea ce privește procesul de evaluare, precum și rezultatul acestuia, este oportună confirmarea criteriilor și a procesului de evaluare prudențială prevăzute de respectiva directivă.

(¹) Directiva 97/9/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 martie 1997 privind sistemele de compensare pentru investitori (JO L 84, 26.3.1997, p. 22).

(²) Directiva 2007/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 septembrie 2007 de modificare a Directivei 92/49/CEE a Consiliului și a Directivelor 2002/83/CE, 2004/39/CE, 2005/68/CE și 2006/48/CE în ceea ce privește normele de procedură și criteriile de evaluare aplicabile evaluării prudențiale a achizițiilor și majorărilor de participării în sectorul financiar (JO L 247, 21.9.2007, p. 1).

Mai precis, autoritățile competente ar trebui să facă o evaluare a caracterului adecvat al potențialului achizitor și a solidității din punct de vedere financiar a proiectului de achiziție, pe baza următoarelor criterii: reputația potențialului achizitor; reputația și experiența oricărei persoane care va conduce activitatea firmei de investiții în urma achiziției propuse; soliditatea financiară a potențialului achizitor; capacitatea firmei de investiții de a respecta cerințele prudențiale prevăzute de prezenta directivă și de alte directive, în special Directiva 2002/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾ și Directiva 2013/36/UE; existența unor motive rezonabile de a suspecta că a fost sau este săvârșită o operațiune sau o tentativă de spălare de bani sau de finanțare a unor acte de terorism în înțelesul articolului 1 din Directiva 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾ sau că proiectul de achiziție ar putea spori un astfel de risc.

- (48) O firmă de investiții autorizată în statul său membru de origine ar trebui să aibă dreptul să furnizeze servicii de investiții sau să exercite activități de investiții în întreaga Uniune, fără să fie necesar să solicite o autorizație distinctă din partea autorității competente a statului membru în care dorește să furnizeze astfel de servicii sau să exercite astfel de activități.
- (49) Firmele de investiții care sunt exonerate de la anumite obligații prevăzute de Directiva 2013/36/UE ar trebui obligate să dețină fie un capital minim sau o asigurare de răspundere civilă profesională, fie o combinație a acestora două. Orice adaptare a valorilor acestei asigurări ar trebui să țină seama de revizuirea efectuată în cadrul Directivei 2002/92/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁾. Acest regim special în materie de adecvare a capitalului nu ar trebui să aducă atingere niciunei decizii legate de tratamentul aplicat firmelor respective în cadrul revizuirilor viitoare ale dreptului Uniunii privind adecvarea capitalului.
- (50) Deoarece sfera de aplicare a reglementării prudențiale ar trebui să fie limitată la entitățile care reprezintă un risc de contraparte pentru alți participanți de pe piață datorită faptului că administrează un portofoliu de tranzacționare cu titlu profesional, nu ar trebui să intre sub incidența prezentei directive entitățile care tranzacționează instrumente financiare pe cont propriu, altele decât instrumente financiare derivate pe mărfuri, certificate de emisii sau instrumente financiare derivate pe acestea, cu condiția ca acestea să nu fie formatori de piață, să nu tranzacționeze pe cont propriu în executarea ordinelor clienților, să nu fie membri sau participanți ai unei piețe reglementate sau ai unui MTF, să nu aibă acces electronic direct la un loc de tranzacționare și să nu aplice o tehnică de tranzacționare algoritmică de mare frecvență.
- (51) Pentru a proteja drepturile de proprietate și drepturile similare ale unui investitor asupra valorilor mobiliare, precum și drepturile investitorului asupra fondurilor încredințate unei societăți, ar trebui să se facă distincție între aceste drepturi și cele ale societății respective. Cu toate acestea, acest principiu nu ar trebui să împiedice o societate să acționeze pe cont propriu, dar în interesul unui investitor, în cazul în care însăși natura tranzacției o cere și investitorul își exprimă acordul în acest sens, de exemplu în cazul dării de titluri cu împrumut.
- (52) Cerințele privind protejarea activelor clienților reprezintă un instrument esențial de protejare a clienților în cadrul furnizării de servicii și al exercitării de activități. Aceste cerințe pot fi excluse în cazul în care proprietatea deplină asupra fondurilor sau asupra instrumentelor financiare este transferată unei firme de investiții în scopul acoperirii unor obligații prezente sau viitoare, fie că sunt reale, contingente sau potențiale. Spectrul larg al acestei posibilități poate genera incertitudini și poate periclita eficacitatea cerințelor privind protejarea activelor clienților. Prin urmare, cel puțin în cazurile care implică activele clienților de retail, se impune limitarea posibilității firmelor de investiții de a încheia contracte de garanție financiară cu transfer de proprietate, astfel cum sunt definite în cadrul Directivei 2002/47/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁴⁾, în scopul garantării obligațiilor lor.
- (53) Se impune consolidarea rolului organelor de conducere ale firmelor de investiții, piețelor reglementate și furnizorilor de servicii de raportare de date în asigurarea administrării corecte și prudente a firmelor și în promovarea integrității pieței și a intereselor investitorilor. Organul de conducere al unei firme de investiții, al unei piețe reglementate și al unui furnizor de servicii de raportare de date ar trebui, în permanență, să dedice suficient timp și să dețină suficiente cunoștințe colective, competențe și experiență pentru a putea înțelege activitățile firmei,

⁽¹⁾ Directiva 2002/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2002 privind supravegherea suplimentară a instituțiilor de credit, a întreprinderilor de asigurare și a întreprinderilor de investiții care aparțin unui conglomerat financiar și de modificare a Directivelor 73/239/CEE, 79/267/CEE, 92/49/CEE, 92/96/CEE, 93/6/CEE și 93/22/CEE ale Consiliului și a Directivelor 98/78/CE și 2000/12/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO L 35, 11.2.2003, p. 1).

⁽²⁾ Directiva 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 octombrie 2005 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor și finanțării terorismului (JO L 309, 25.11.2005, p. 15).

⁽³⁾ Directiva 2002/92/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 9 decembrie 2002 privind intermedierea de asigurări (JO L 9, 15.1.2003, p. 3).

⁽⁴⁾ Directiva 2002/47/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 iunie 2002 privind contractele de garanție financiară (JO L 168, 27.6.2002, p. 43).

inclusiv principalele riscuri. Pentru a evita gândirea de grup și a promova opiniile independente și spiritul gândirii critice, organele de conducere ar trebui să aibă o componență suficient de eterogenă în ceea ce privește vârsta, sexul, proveniența geografică, educația și experiența profesională pentru a reuni opinii și experiențe variate. Reprezentarea angajaților în organele de conducere ar putea, de asemenea, să fie văzută drept un mod pozitiv de a spori diversitatea, prin faptul că adaugă o perspectivă esențială și o cunoaștere reală a funcționării interne a firmelor. Prin urmare, diversitatea ar trebui să constituie un criteriu pentru stabilirea componenței organelor de conducere. Diversitatea ar trebui să fie, de asemenea, tratată la nivel mai general în politica de recrutare a firmelor. De exemplu, această politică ar trebui să încurajeze firmele să selecteze candidați de pe liste scurte care să includă persoane de ambele sexe. În interesul unei abordări coerente a guvernantei corporative, este de dorit să se alinieze cât mai mult posibil cerințele privind firmele de investiții cu dispozițiile incluse în Directiva 2013/36/UE.

- (54) Pentru a asigura supravegherea și controlul eficace al activităților firmelor de investiții, piețelor reglementate și furnizorilor de servicii de raportare de date, organul de conducere ar trebui să poarte responsabilitatea strategiei globale a firmei, ținând cont de profilul de activitate și de risc al acesteia. Organul de conducere ar trebui să își asume responsabilități clare pe întregul ciclu de activitate al firmei, în ceea ce privește identificarea și definirea obiectivelor strategice, strategia privind riscurile și guvernanta internă a firmei, aprobarea organizării interne, incluzând criteriile pentru selecția și formarea personalului, supravegherea eficace a conducerii superioare, definirea politicilor globale referitoare la furnizarea de servicii și desfășurarea de activități, dar și remunerarea personalului responsabil de vânzări și aprobarea noilor produse în vederea distribuirii către clienți. Monitorizarea și evaluarea periodică a obiectivelor strategice ale firmelor, a organizării interne și a strategiilor lor referitoare la furnizarea de servicii și desfășurarea de activități ar trebui să asigure în permanență capacitatea unei administrări corecte și prudente, în interesul integrității piețelor și al protejării investitorilor. Un membru al organului de conducere care cumulează prea multe funcții de conducere nu ar dispune de timpul necesar îndeplinirii rolului de supraveghere menționat.

Prin urmare, este necesar să se limiteze numărul de funcții de conducere pe care un membru al organului de conducere al unei instituții le poate deține simultan la diverse entități. Cu toate acestea, funcțiile de conducere în cadrul unor organizații care nu urmăresc, în principal, obiective comerciale, cum ar fi organizațiile nonprofit sau de caritate, nu ar trebui avute în vedere în sensul aplicării unei astfel de limite.

- (55) În statele membre sunt utilizate diferite structuri de guvernanță. În majoritatea cazurilor este folosită o structură unitară sau duală de conducere. Definițiile utilizate în prezenta directivă au obiectivul de a cuprinde toate structurile existente, fără a recomanda în mod special vreuna dintre ele. Definițiile au caracter pur funcțional și vizează stabilirea de norme care să asigure un anumit rezultat, indiferent de dispozițiile de drept intern în domeniul societăților comerciale care se aplică instituțiilor din fiecare stat membru. Prin urmare, definițiile nu ar trebui să aducă atingere alocării generale a competențelor în conformitate cu dispozițiile de drept intern în domeniul societăților comerciale.
- (56) Extinderea gamei de activități exercitate simultan de multe dintre firmele de investiții a multiplicat sursele de potențiale conflicte de interese între aceste activități diferite și interesele clienților. În consecință, este necesar să se prevadă norme pentru a se evita situațiile în care aceste conflicte lezează interesele clienților. Firmele au datoria de a lua măsuri efective în vederea identificării și a prevenirii sau gestionării conflictelor de interese și a atenuării impactului potențial al acestor riscuri într-o măsură cât mai mare. Atunci când persistă totuși un risc rezidual de prejudiciu la adresa intereselor clientului, firmele ar trebui să își informeze în mod clar clienții, înainte de a acționa în numele lor, în legătură cu natura generală și/sau sursele de conflicte de interese, precum și cu măsurile luate în vederea atenuării respectivelor riscuri.
- (57) Directiva 2006/73/CE a Comisiei ⁽¹⁾ permite statelor membre să impună, în contextul cerințelor organizatorice pentru firmele de investiții, înregistrarea convorbirilor telefonice sau a corespondenței electronice care se referă la ordinele clienților. Înregistrarea convorbirilor telefonice sau a corespondenței electronice referitoare la ordinele clienților este compatibilă cu Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene („Carta”) și este justificată având în vedere scopul sporirii gradului de protecție a investitorilor, al unei mai bune supravegheri a pieței și al creșterii securității juridice în interesul firmelor de investiții și al clienților lor. Importanța acestor înregistrări este, de asemenea, menționată în recomandările tehnice pentru Comisie emise de Comitetul autorităților europene de reglementare a piețelor valorilor mobiliare la 29 iulie 2010. Aceste înregistrări ar trebui să garanteze că există dovezi care să ateste termenii oricărui ordine date de un client și corespondența lor cu tranzacțiile executate de firmele de investiții, precum și să permită depistarea oricărui comportament care ar putea fi relevante în ceea ce privește abuzul de piață, inclusiv în situațiile în care firmele efectuează tranzacții pe cont propriu.

⁽¹⁾ Directiva 2006/73/CE a Comisiei din 10 august 2006 de punere în aplicare a Directivei 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind cerințele organizatorice și condițiile de funcționare ale întreprinderilor de investiții și termenii definiți în sensul directivei menționate (JO L 241, 2.9.2006, p. 26).

În acest scop, sunt necesare înregistrări ale tuturor conversațiilor care implică un reprezentant al firmei, în situațiile în care acesta efectuează sau intenționează să efectueze tranzacții pe cont propriu. Atunci când clienții transmit ordinele pe alte canale decât prin telefon, comunicările respective ar trebui să fie efectuate pe un suport durabil, respectiv prin poștă, fax, e-mail sau prin intermediul documentației aferente ordinelor clienților întocmite la întâlniri. De exemplu, conținutul conversațiilor relevante care au loc față în față cu un client ar putea fi înregistrate prin utilizarea proceselor-verbale scrise sau a notelor. Aceste ordine ar trebui să fie considerate echivalente ordinelor primite prin telefon. În cazul în care se întocmesc procese-verbale ale conversațiilor față în față cu clienții, statele membre se asigură că sunt luate toate măsurile de siguranță necesare pentru a garanta că clientul nu are de pierdut din cauza redactării imprecise a comunicării dintre părți. Aceste măsuri de siguranță nu implică asumarea niciunei răspunderi de către client.

Pentru a oferi securitate juridică în ceea ce privește sfera de aplicare a obligației, se cuvine ca aceasta să se aplice întregului echipament furnizat de firmă sau echipamentului a cărui utilizare este permisă de firma de investiții și să li se impună acestor firme să ia măsuri rezonabile pentru a garanta că nu se utilizează echipamente private în legătură cu tranzacțiile. Aceste înregistrări ar trebui să fie puse la dispoziția autorităților competente în vederea îndeplinirii sarcinilor lor de supraveghere și a realizării acțiunilor de asigurare a punerii în aplicare în temeiul prezentei directive și al Regulamentului (UE) nr. 600/2014, al Regulamentului (UE) nr. 596/2014 și al Directivei 2014/57/UE a Parlamentului European și a Consiliului (¹), pentru a permite autorităților competente să identifice comportamentele care încalcă cadrul juridic de reglementare a activității firmelor de investiții. Înregistrările respective ar trebui să fie, de asemenea, puse la dispoziția firmelor de investiții și a clienților lor, pentru a atesta evoluția relației lor în ceea ce privește ordinele transmise de clienți și tranzacțiile efectuate de firme. De aceea, este oportun ca prezenta directivă să prevadă principiile unui regim general aplicabil înregistrării convorbirilor telefonice sau a corespondenței electronice care se referă la ordine ale clienților.

- (58) Conform Concluziilor Consiliului cu privire la consolidarea supravegherii financiare europene din iunie 2009 și pentru a contribui la instituirea unei reglementări unice pentru piețele financiare din Uniune și la dezvoltarea în continuare a unor condiții echitabile de concurență pentru statele membre și participanții la piață, pentru a spori protecția investitorilor și pentru a asigura o mai bună supraveghere și un mai bun control al respectării normelor, Uniunea se angajează să reducă la minimum, acolo unde este cazul, marja de manevră a statelor membre în ceea ce privește dreptul Uniunii în domeniul serviciilor financiare. În plus față de introducerea în cadrul prezentei directive a unui regim comun aplicabil înregistrării convorbirilor telefonice sau a corespondenței electronice referitoare la ordinele clienților, este oportun să se reducă, în anumite cazuri, posibilitatea autorităților competente de a delega sarcini de supraveghere și să se limiteze marja de manevră în ceea ce privește cerințele aplicabile agenților delegați și raportării de către sucursale.
- (59) Utilizarea tehnologiilor pentru tranzacționare a evoluat semnificativ în ultimul deceniu, acestea fiind în prezent utilizate pe scară largă de participanții la piață. Mulți dintre aceștia utilizează în prezent tranzacționarea algoritmică, aceasta presupunând un algoritm computerizat care stabilește în mod automat elemente ale unui ordin cu intervenție umană minimă sau fără intervenție umană. Riscurile ce decurg din tranzacționarea algoritmică ar trebui reglementate. Utilizarea de algoritmi în cadrul prelucrării post-tranzacționare a tranzacțiilor executate nu se consideră însă tranzacționare algoritmică. O firmă de investiții care efectuează tranzacții algoritmice, urmărind aplicarea unei strategii de formare a pieței, ar trebui să desfășoare aceste acțiuni de formare a pieței în mod continuu în cursul unui segment specificat al programului locului de tranzacționare. Standardele tehnice de reglementare ar trebui să clarifice semnificația segmentului specificat al programului locului de tranzacționare, garantând că respectivul segment specificat este semnificativ în raport cu programul total de tranzacționare, luând în considerare lichiditatea, dimensiunea și natura pieței respective și caracteristicile instrumentelor financiare tranzacționate.
- (60) Firmele de investiții care practică tranzacționarea algoritmică urmărind o strategie de formare a pieței ar trebui să dispună de sisteme și de mecanisme de control adecvate pentru activitatea respectivă. O astfel de activitate ar trebui înțeleasă într-un mod specific contextului și scopului acesteia. Definiția unei astfel de activități este, prin urmare, independentă de definiții precum cea a „activităților de formare a pieței” din Regulamentul (UE) nr. 236/2012 al Parlamentului European și al Consiliului (²).
- (61) O subcategorie specială a tranzacționării algoritmice este tranzacționarea algoritmică de mare frecvență, care implică un sistem de tranzacționare capabil să analizeze date și semnale ale pieței cu viteză mare și, în urma acestei analize, să transmită sau să actualizeze un număr mare de ordine într-un interval de timp foarte scurt. În special, tranzacționarea algoritmică de mare frecvență poate conține elemente precum inițierea, generarea, direcționarea și executarea ordinelor stabilite de sistem, fără intervenție umană pentru fiecare tranzacție sau ordin individual, un interval scurt de timp pentru stabilirea și lichidarea pozițiilor, o rotație zilnică rapidă a portofoliului, o proporție intrazilnică ridicată a ordinelor comparativ cu tranzacțiile și încheierea zilei de tranzacționare în poziție închisă sau aproape în poziție închisă. Tranzacționarea algoritmică de mare frecvență se caracterizează, printre

(¹) Directiva 2014/57/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 aprilie 2014 privind sancțiunile penale pentru abuzul de piață (Directiva privind abuzul de piață) (a se vedea pagina 179 din prezentul Jurnal Oficial).

(²) Regulamentul (UE) nr. 236/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 martie 2012 privind vânzarea în lipsă și anumite aspecte ale swapurilor pe riscul de credit (JO L 86, 24.3.2012, p. 1).

alte, prin rate intrazilnice ridicate de mesaje care constituie ordine, cotații sau anulări. Pentru a stabili ce anume constituie rate intrazilnice ridicate de mesaje, ar trebui să se țină seama de identitatea clientului final din spatele activității, de durata perioadei de observație, de comparația cu activitatea totală a pieței în cursul perioadei respective, precum și de concentrarea sau fragmentarea relativă a activității. Tranzacționarea algoritmică de mare frecvență este efectuată de regulă de traderi care își utilizează capitalul propriu pentru a tranzacționa și nu este o strategie în sine, ci mai degrabă utilizarea unei tehnologii sofisticate pentru a implementa strategii de tranzacționare tradiționale, precum formarea pieței sau arbitrajul.

- (62) Progresele tehnice au permis tranzacționarea de mare frecvență și evoluția modelelor comerciale. Tranzacționarea de mare frecvență este facilitată de amplasarea echipamentelor participanților la piață în imediata vecinătate fizică a sistemului de corelare al unui loc de tranzacționare. Pentru a asigura condiții de tranzacționare ordonate și echitabile, este esențial să se impună locurilor de tranzacționare să furnizeze astfel de servicii de colocare într-un mod nediscriminatoriu, echitabil și transparent. Utilizarea tehnologiilor pentru tranzacționare a dus la creșterea vitezei, capacității și complexității modului în care investitorii efectuează tranzacții. Aceasta permite, de asemenea, participanților la piață să faciliteze accesul electronic direct la piață al clienților lor prin intermediul sistemelor lor de tranzacționare, prin acces direct la piață sau prin acces sponsorizat. Tehnologiile pentru tranzacționare aduc beneficii pieței și participanților la piață în general, printr-o participare mai largă la piață, creșterea lichidității, marje mai mici, un grad mai mic de volatilitate pe termen scurt și existența unor mijloace de a obține o mai bună executare a ordinelor pentru clienți. Pe de altă parte, tehnologiile pentru tranzacționare implică, de asemenea, o serie de potențiale riscuri, precum riscul crescut de supraîncărcare a sistemelor locurilor de tranzacționare din cauza unui volum mare de ordine, riscul ca tranzacționarea algoritmică să conducă la apariția ordinelor duplicate sau eronate sau să funcționeze defectuos, generând o piață dezorganizată.

În plus, există riscul ca sistemele de tranzacționare algoritmică să reacționeze excesiv la alte evenimente de pe piață, ceea ce poate să agraveze volatilitatea în cazul în care există deja o problemă pe piață. În fine, dacă sunt utilizate în mod inadecvat, tranzacționarea algoritmică sau tehnicile de tranzacționare algoritmică de mare frecvență pot conduce, la fel ca orice altă formă de tranzacționare, la anumite forme de comportament, care sunt interzise în temeiul Regulamentului (UE) nr. 596/2014. Din cauza avantajului informațional oferit traderilor angajați în tranzacționarea de mare frecvență, aceasta poate determina investitorii să execute tranzacții în locuri în care pot evita interacțiunea cu traderii angajați în tranzacționarea de mare frecvență. Este oportun ca tehnicile de tranzacționare algoritmică de mare frecvență care se bazează pe anumite caracteristici specificate să fie supuse unui control normativ deosebit. Deși aceste tehnici se bazează predominant pe tranzacționarea pe cont propriu, controlul respectiv ar trebui să se aplice și în cazul în care execuția tehnicii este structurată astfel încât să se evite execuția pe cont propriu.

- (63) Respectivul riscuri potențiale implicate de utilizarea pe scară tot mai largă a tehnologiilor pot fi cel mai bine contracarate printr-o combinație de măsuri și acțiuni specifice de control al riscului care să vizeze firme care practică tranzacționarea algoritmică sau tehnicile de tranzacționare algoritmică de mare frecvență, care asigură un acces electronic direct, și alte măsuri care să vizeze operatorii locurilor de tranzacționare accesate de firmele respective. În scopul de a consolida rezistența piețelor ca urmare a evoluțiilor tehnologice, măsurile respective ar trebui să reflecte și să se bazeze pe orientările tehnice emise de Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe) („ESMA”), instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁾ în februarie 2012 privind sistemele și controalele din mediile de tranzacționare automate pentru platforme de tranzacționare, firmele de investiții și autoritățile competente (ESMA/2012/122). Este de dorit să se impună ca orice firmă care practică tranzacționarea algoritmică de mare frecvență să fie autorizată. O astfel de autorizare ar garanta că respectivele firme intră sub incidența cerințelor organizatorice prevăzute de prezenta directivă și că acestea sunt supravegheate în mod corespunzător. Cu toate acestea, entităților care sunt autorizate și supravegheate în temeiul dreptului Uniunii de reglementare a sectorului financiar și care sunt exonerate de aplicarea dispozițiilor prezentei directive, dar care utilizează tranzacționarea algoritmică sau tehnici de tranzacționare algoritmică de mare frecvență, nu ar trebui să li se impună obținerea unei autorizații în temeiul prezentei directive și ar trebui să facă exclusiv obiectul măsurilor și acțiunilor de control vizând abordarea riscurilor specifice care decurg din aceste tipuri de tranzacționare. În acest sens, ESMA ar trebui să joace un rol de coordonare important prin definirea pasurilor de cotare corespunzătoare pentru a asigura funcționarea ordonată a piețelor la nivelul Uniunii.
- (64) Atât firmele de investiții, cât și locurile de tranzacționare ar trebui să se asigure că sunt instituite măsuri solide pentru ca tranzacționarea algoritmică sau tehnicile de tranzacționare algoritmică de mare frecvență să nu genereze o piață dezorganizată și să nu poată fi utilizată în scopuri abuzive. Locurile de tranzacționare ar trebui, de asemenea, să asigure sisteme de tranzacționare rezistente și testate corespunzător, capabile să facă față unor fluxuri crescute de ordine sau unor crize ale pieței, precum și existența în locurile de tranzacționare a unor mecanisme de întrerupere temporară a tranzacționării (*circuit breakers*) sau de limitare a acestora în cazul unor evoluții bruște și neașteptate ale prețurilor.
- (65) Este necesar, de asemenea, să se asigure că structurile de taxe ale locurilor de tranzacționare sunt transparente, nediscriminatorii și echitabile și nu sunt organizate astfel încât să favorizeze condiții de tranzacționare de natură să

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/77/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 84).

perturbe stabilitatea pieței. Este, așadar, oportun să se permită locurilor de tranzacționare să își ajusteze taxele pentru ordinele anulate în funcție de durata de timp pentru care ordinul a fost menținut și să își calibreze taxele în funcție de fiecare instrument financiar cărora li se aplică. Statele membre ar trebui, de asemenea, să aibă posibilitatea să permită locurilor de tranzacționare să aplice taxe mai mari pentru introducerea unor ordine care sunt ulterior anulate sau pentru participanții care introduc un procentaj ridicat de ordine anulate și pentru cei care utilizează o tehnică de tranzacționare algoritmică de mare frecvență, pentru a reflecta presiunea suplimentară asupra capacității sistemului fără ca alți participanți la piață să beneficieze neapărat de acest lucru.

- (66) În plus față de măsurile legate de tehnicile de tranzacționare algoritmică și algoritmică de mare frecvență, este oportun să se interzică firmelor de investiții furnizarea unui acces electronic direct la piețe clienților lor, în cazul în care accesul respectiv nu face obiectul unor sisteme și mecanisme de control adecvate. Indiferent de forma accesului electronic direct furnizat, firmele care furnizează un astfel de acces ar trebui să analizeze și să evalueze caracterul adecvat al clienților care folosesc serviciul respectiv și să se asigure că utilizarea serviciului se supune unui control al riscurilor iar că acestor firme le revine responsabilitatea pentru tranzacțiile efectuate de clienții lor prin intermediul sistemelor lor sau prin utilizarea codurilor lor de tranzacționare. Este oportun ca cerințele organizaționale cu privire la aceste noi forme de tranzacționare să fie specificate mai detaliat în standardele tehnice de reglementare. Astfel se asigură posibilitatea modificării cerințelor respective, atunci când este necesar pentru a răspunde evoluțiilor și inovărilor în domeniul respectiv.
- (67) Pentru a asigura o supraveghere eficace și pentru a le permite autorităților competente să ia în timp util măsuri adecvate împotriva strategiilor algoritmice incorecte sau neloiale este necesar să se marcheze toate ordinele generate prin tranzacționare algoritmică. Prin intermediul marcării, autoritățile competente ar trebui să poată să identifice și să distingă ordinele care provin din diferiți algoritmi, precum și să reconstruiască în mod eficient și să evalueze strategiile utilizate de traderii care efectuează tranzacții algoritmice. Aceasta ar trebui să reducă riscul ca ordinele să nu fie atribuite în mod clar unei strategii algoritmice și unui trader. Marcarea le permite autorităților competente să reacționeze în mod eficient și eficace împotriva strategiilor de tranzacționare algoritmică marcate de abuzuri sau care prezintă riscuri la adresa bunei funcționări a pieței.
- (68) Pentru a asigura menținerea integrității pieței ca urmare a evoluțiilor tehnologice în domeniul piețelor financiare, ESMA ar trebui să solicite regulat contribuția experților naționali în ceea ce privește evoluțiile legate de tehnologia de tranzacționare inclusiv tranzacționarea de mare frecvență și noile practici care ar putea constitui un abuz de piață, cu scopul de a identifica și promova strategii eficiente de prevenire și soluționare a unor astfel de abuzuri.
- (69) Există o multitudine de locuri de tranzacționare care funcționează în prezent în Uniune, iar câteva dintre acestea au ca obiect tranzacționarea unor instrumente financiare identice. Pentru a aborda riscurile potențiale la care sunt supuse interesele investitorilor, trebuie aduse într-un cadru formal și coordonate în mai mare măsură procesele legate de consecințele tranzacționării în alte locuri de tranzacționare în cazul în care o firmă de investiții sau un operator de piață care exploatează un loc de tranzacționare decide suspendarea sau retragerea unui instrument financiar de la tranzacționare. În scopul securității juridice și pentru a aborda în mod adecvat conflictele de interese atunci când se iau deciziile de suspendare sau de retragere a unor instrumente financiare de la tranzacționare, ar trebui să se stipuleze că, în cazul în care o firmă de investiții sau un operator de piață care exploatează un loc de tranzacționare sistează tranzacționarea din cauza nerespectării regulilor lor, celelalte locuri de tranzacționare se conformează respectivei decizii dacă autoritățile lor competente decid acest lucru, cu excepția cazului în care continuarea tranzacționării poate fi justificată de circumstanțe excepționale. În plus, este necesară îmbunătățirea și aducerea într-un cadru formal a schimbului de informații și a cooperării între autoritățile competente în ceea ce privește suspendarea și retragerea unor instrumente financiare de la tranzacționare într-un loc de tranzacționare. Aceste măsuri ar trebui să se aplice astfel încât să împiedice locurile de tranzacționare să utilizeze în scopuri comerciale informațiile transmise în contextul suspendării sau retragerii unui instrument financiar de la tranzacționare.
- (70) Numărul investitorilor activi pe piețele financiare a crescut, acestora fiindu-le oferită o gamă mai largă și mai complexă de servicii și instrumente și, având în vedere aceste evoluții, ar trebui să se prevadă un grad de armonizare capabil să ofere investitorilor un nivel de protecție ridicat în întreaga Uniune. La momentul adoptării Directivei 2004/39/CE, faptul că investitorii depindeau tot mai mult de recomandări personale a condus la necesitatea includerii furnizării consultanței de investiții ca și serviciu de investiții supus autorizării și condiției respectării unor norme de conduită profesională specifice. Menținerea importanței recomandărilor personale pentru clienți și complexitatea tot mai mare a serviciilor și a instrumentelor impun consolidarea normelor de conduită profesională pentru a spori gradul de protecție a investitorilor.
- (71) Statele membre ar trebui să se asigure că firmele de investiții acționează într-un mod care să corespundă cel mai bine intereselor clienților lor și sunt capabile să-și respecte obligațiile ce le revin în temeiul prezentei directive. Firmele de investiții ar trebui, prin urmare, să înțeleagă caracteristicile instrumentelor financiare pe care le

oferă sau le recomandă și să instituie și să revizuiască mecanisme și politici eficiente cu scopul de a identifica categoria de clienți pentru care urmează să furnizeze produsele și serviciile respective. Statele membre ar trebui să se asigure că firmele de investiții care produc instrumente financiare garantează că respectivele produse sunt create pentru a răspunde nevoilor unei piețe-țintă de clienți finali identificate în cadrul categoriei pertinente de clienți, adoptă măsuri rezonabile pentru a garanta că instrumentele financiare sunt distribuite pieței-țintă identificate și revizuiesc periodic identificarea pieței-țintă a produselor pe care le oferă, precum și performanța acestora. Firmele de investiții care oferă sau recomandă clienților instrumente financiare care nu sunt produse de către acestea ar trebui, de asemenea, să instituie mecanisme adecvate pentru a obține și a înțelege informațiile pertinente privind procesul de aprobare al produsului, inclusiv piața-țintă identificată și caracteristicile produsului pe care acestea îl oferă sau îl recomandă. Această obligație ar trebui să se aplice fără a aduce atingere eventualei evaluări a caracterului adecvat și corespunzător care urmează a fi realizată ulterior de către firma de investiții la furnizarea serviciilor de investiții pentru fiecare client, pe baza nevoilor, caracteristicilor și obiectivelor lor personale.

Pentru a se asigura că instrumentele financiare vor fi oferite sau recomandate doar în interesul clientului, firmele de investiții care oferă sau recomandă produsul creat de societăți care nu fac obiectul cerințelor privind guvernarea produsului stabilite în prezenta directivă sau creat de societăți din țări terțe ar trebui, de asemenea, să dispună de mecanisme adecvate pentru a obține informații suficiente cu privire la instrumentele financiare.

- (72) Pentru a pune la dispoziția investitorilor toate informațiile relevante, este oportun să se impună firmelor de investiții care furnizează consultanță de investiții să comunice costul consultanței, să specifice în mod clar baza recomandărilor pe care le fac, în special gama de produse pe care le au în vedere pentru a oferi recomandări personale clienților, să specifice dacă furnizează consultanță de investiții în mod independent și dacă oferă clienților o analiză periodică a caracterului adecvat al instrumentelor financiare pe care le recomandă acestora. Este, de asemenea, oportun să se impună firmelor de investiții să explice clienților lor fundamentele recomandărilor oferite.
- (73) Pentru a determina cadrul de reglementare al furnizării de consultanță de investiții, păstrând totodată libertatea de alegere a firmelor de investiții și a clienților, este oportună stabilirea condițiilor care stau la baza furnizării acestui serviciu atunci când firmele de investiții își informează clienții că serviciul este oferit în mod independent. Atunci când consultanța este furnizată în mod independent, înainte de formularea unei recomandări personale ar trebui evaluată o gamă suficient de largă de produse ale unor furnizori diferiți. Nu este necesar ca consilierul să evalueze produsele de investiții puse la dispoziție pe piață de toți furnizorii sau emitenții, însă gama de instrumente financiare nu ar trebui să fie limitată la cele emise sau furnizate de entități care au legături strânse cu firma de investiții sau orice altă relație legală sau economică, cum ar fi o relație contractuală, atât de strânsă încât să reprezinte un risc pentru independența consultanței oferite.
- (74) Pentru a spori gradul de protecție a investitorilor și pentru a garanta clienților o imagine mai clară asupra serviciului pe care îl primesc, este, de asemenea, oportună restrângerea în mai mare măsură a posibilității firmelor care furnizează serviciul de consultanță de investiții în mod independent și serviciul de administrare a portofoliului de a accepta și de a reține onorarii, comisioane sau orice beneficiu pecuniar sau nepecuniar de la terți, în special de la emitenți sau furnizori de produse. Acest lucru presupune că toate onorariile, comisioanele și eventualele beneficii pecuniare plătite sau oferite de o parte terță trebuie să fie restituite integral clientului cât mai curând posibil după primirea plăților respective de către firmă, iar firmei nu ar trebui să i se permită să compenseze nicio plată din partea unor părți terțe din onorariile datorate de client firmei. Clientul ar trebui să fie informat în mod corect și, dacă este cazul, în mod regulat, cu privire la toate onorariile, comisioanele și beneficiile pe care firma le-a primit în legătură cu serviciul de investiții furnizat clientului și transferate acestuia. Firmele care furnizează servicii de consultanță sau de administrare a portofoliului în mod independent ar trebui, de asemenea, ca în cadrul cerințelor lor organizatorice să instituie o politică pentru a garanta că plățile primite din partea terților sunt alocate și transferate clienților. Ar trebui permise numai beneficiile nepecuniare minore cu condiția ca aceste beneficii să fie comunicate în mod clar clientului, să fie în măsură să îmbunătățească calitatea serviciului oferit și să nu poată fi considerat că afectează capacitatea firmelor de investiții de a acționa în interesul clienților lor.
- (75) Atunci când furnizează serviciul de consultanță în mod independent sau serviciul de administrare a portofoliului, onorariile, comisioanele sau beneficiile nepecuniare plătite sau oferite de o persoană în numele clientului ar trebui să fie permise numai în măsura în care persoana este conștientă că astfel de plăți au fost făcute în numele său și că suma și frecvența oricărei plăți este convenită între client și firma de investiții și nu este determinată de o parte terță. Cazurile care ar îndeplini această cerință sunt cele în care un client plătește factura unei firme în mod direct sau aceasta este plătită de către o parte terță independentă care nu are nicio legătură cu firma de investiții în ceea ce privește serviciul de investiții furnizat clientului și acționează doar la primirea unor instrucțiuni din partea clientului și cazurile în care clientul negociază un onorariu pentru un serviciu furnizat de către o firmă de investiții și plătește acel onorariu. Acesta ar fi în general cazul contabililor sau al avocaților care acționează în temeiul unei instrucțiuni de plată clare primite din partea clientului sau cazul în care o persoană se ocupă doar de simpla transmitere a plății.

- (76) Prezenta directivă prevede condițiile și procedurile pe care statele membre trebuie să le respecte atunci când intenționează să impună cerințe suplimentare. Astfel de cerințe pot include interzicerea sau sporirea restricționării privind oferirea sau acceptarea de onorarii, comisioane sau alte tipuri de beneficii pecuniare sau nepecuniare plătite sau oferite de terți sau de persoane care acționează în numele unor terți în legătură cu furnizarea serviciului respectiv către client.
- (77) Pentru a proteja și mai mult consumatorii, este necesar să se garanteze că firma de investiții nu remunerează sau evaluează performanța propriului său personal într-un mod care este incompatibil cu obligația firmei de a acționa în interesul clienților săi, de exemplu prin remunerare, obiective de vânzare sau în alt mod care stimulează personalul să recomande sau să vândă cu precădere un anumit instrument financiar, în condițiile în care un alt produs poate răspunde într-un mod mai adecvat nevoilor clientului.
- (78) Atunci când, în conformitate cu alte acte legislative ale Uniunii, sunt furnizate informații suficiente cu privire la costurile și cheltuielile asociate sau la riscurile legate de instrumentul financiar în sine, informațiile respective ar trebui să fie considerate drept corespunzătoare obiectivului de a furniza informații clienților în temeiul prezentei directive. Cu toate acestea, firmele de investiții sau instituțiile de credit care distribuie instrumentul financiar respectiv ar trebui să furnizeze informații suplimentare clienților lor cu privire la toate celelalte costuri și cheltuieli asociate furnizării serviciilor de investiții în legătură cu instrumentul financiar respectiv.
- (79) Având în vedere complexitatea produselor de investiții și inovarea permanentă a structurii lor, este important și să se asigure că personalul care oferă consultanță cu privire la produse de investiții sau le vinde clienților de retail posedă un nivel adecvat de cunoștințe și de competențe referitoare la produsele oferite. Firmele de investiții ar trebui să asigure membrilor personalului lor suficient timp și resurse pentru ca aceștia să poată dobândi cunoștințele și competențele necesare și să le aplice atunci când furnizează servicii clienților.
- (80) Firmelor de investiții li se permite să furnizeze servicii de investiții care constau exclusiv în executarea și/sau primirea și transmiterea ordinelor clienților fără a fi obligați să obțină informații cu privire la cunoștințele și experiența clienților în scopul evaluării gradului de adecvare a serviciului sau a instrumentului financiar pentru aceștia. Având în vedere că astfel de servicii implică reducerea considerabilă a gradului de protecție a clienților, se impune ameliorarea condițiilor de furnizare a acestora. Este oportună, în special, eliminarea posibilității de a furniza un astfel de serviciu împreună cu serviciul auxiliar care constă în acordarea de credite sau împrumuturi unui investitor pentru a-i permite acestuia efectuarea unei tranzacții în care este implicată firma de investiții care acordă creditele sau împrumuturile, deoarece crește astfel complexitatea tranzacției, făcând dificilă înțelegerea riscului implicat. Este, de asemenea, oportună definirea mai clară a criteriilor de alegere a instrumentelor financiare pentru care se pot furniza astfel de servicii pentru a exclude anumite instrumente financiare, inclusiv cele care presupun un instrument derivat sau încorporează o structură care face dificilă înțelegerea de către client a riscurilor implicate, acțiunile la organisme de plasament colectiv de alt tip decât organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) (organisme de plasament colectiv de alt tip decât OPCVM) și OPCVM-uri structurate în conformitate cu articolul 36 alineatul (1) al doilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 583/2010 al Comisiei ⁽¹⁾. Considerarea anumitor OPCVM-uri ca fiind produse complexe nu ar trebui să aducă atingere viitoarelor acte legislative ale Uniunii care definesc domeniul de aplicare și normele aplicabile acestor produse.
- (81) Practicile de vânzare încrucișată (*cross-selling*) reprezintă o strategie obișnuită a furnizorilor de servicii financiare de retail din întreaga Uniune. Acestea pot aduce beneficii clienților de retail, însă pot deveni de asemenea practici prin care interesele clienților nu sunt luate în considerare în mod corespunzător. De exemplu, anumite forme de vânzare încrucișată, cum este practica vânzării legate prin care două sau mai multe servicii financiare sunt vândute împreună ca pachet, cel puțin unul dintre aceste servicii nefiind disponibil separat, pot denatura concurența și pot avea un impact negativ asupra mobilității clienților și asupra abilității acestora de a alege în cunoștință de cauză. Un exemplu de vânzare legată poate fi necesitatea de a deschide un cont curent atunci când unui client de retail i se furnizează un serviciu de investiții. Deși practicile de vânzare grupată, prin care două sau mai multe servicii financiare sunt vândute împreună ca pachet, fiecare dintre aceste servicii putând fi achiziționat și separat, pot de asemenea să denatureze concurența și pot avea un impact negativ asupra mobilității clienților și asupra abilității acestora de a alege în cunoștință de cauză, acestea lasă totuși clienților posibilitatea de a alege, astfel periclitând mai puțin capacitatea firmelor de investiții de a se conforma prezentei directive. Utilizarea acestor practici trebuie analizată cu atenție pentru a promova concurența și libertatea consumatorului de a alege.
- (82) Atunci când oferă consultanță de investiții, firma de investiții ar trebui să specifice într-o declarație scrisă privind caracterul adecvat în ce mod consultanța oferită corespunde preferințelor, nevoilor și altor caracteristici ale clientului de retail. Declarația ar trebui să fie furnizată pe un suport durabil, inclusiv sub formă electronică.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 583/2010 al Comisiei din 1 iulie 2010 de punere în aplicare a Directivei 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește informațiile cheie destinate investitorilor și condițiile care trebuie îndeplinite pentru furnizarea informațiilor cheie destinate investitorilor sau a prospectului pe un suport durabil, altul decât hârtia, sau prin intermediul unui site web (JO L 176, 10.7.2010, p. 1).

Responsabilitatea de a efectua evaluarea privind caracterul adecvat și de a furniza clientului un raport exact privind caracterul adecvat revine firmei de investiții și ar trebui instituite garanții corespunzătoare pentru a se asigura că clientul nu este prejudiciat în urma raportului care prezintă într-un mod inexact sau abuziv recomandarea personală, inclusiv modul în care recomandarea furnizată este adecvată pentru clientul în cauză și care sunt dezavantajele măsurii recomandate.

- (83) Pentru a stabili ce înseamnă furnizarea informațiilor în timp util înainte de un termen stabilit în prezenta directivă, o firmă de investiții ar trebui să țină seama, având în vedere urgența situației, de nevoia clientului de a avea suficient timp pentru a le citi și a le înțelege înainte de a lua o decizie de investiție. Există o probabilitate mai mare ca un client să aibă nevoie de mai mult timp pentru a analiza informațiile furnizate cu privire la un produs sau un serviciu complex sau care nu îi este familiar ori un produs sau serviciu cu privire la care nu are experiență, decât pentru a analiza un produs sau un serviciu mai simplu sau mai familiar sau decât în cazurile în care clientul posedă o experiență anterioară relevantă.
- (84) Nicio dispoziție din prezenta directivă nu ar trebui să impună firmelor de investiții să furnizeze imediat și simultan toate informațiile necesare privind firma de investiții, instrumentele financiare, costurile și taxele asociate sau privind garantarea instrumentelor financiare sau a fondurilor clienților, cu condiția ca firmele de investiții să respecte obligația generală de a furniza informațiile pertinente în timp util înainte de termenul stabilit de prezenta directivă. Cu condiția ca informațiile să fie comunicate clientului în timp util înainte de furnizarea serviciului, prezenta directivă nu obligă firmele să furnizeze informațiile nici separat, nici în cadrul unui contract încheiat cu clientul.
- (85) Un serviciu ar trebui considerat ca fiind furnizat la inițiativa unui client, în afara cazurilor în care acesta solicită serviciul respectiv în urma unei comunicări personalizate care i-a fost transmisă de firmă sau în numele acesteia și prin care i se prezintă o invitație sau se intenționează influențarea lui în legătură cu un anumit instrument financiar sau cu o anumită tranzacție. Un serviciu poate fi considerat ca fiind furnizat la inițiativa clientului chiar dacă acesta solicită serviciul în urma unei comunicări conținând o promoție sau o ofertă privind instrumente financiare, efectuată în orice mod și care, prin însăși natura sa, are un caracter general și se adresează publicului sau unui grup sau unei categorii mai largi de clienți sau de clienți potențiali.
- (86) Unul dintre obiectivele prezentei directive este acela de a proteja investitorii. Măsurile destinate să protejeze investitorii trebuie să fie adaptate particularităților fiecărei categorii de investitori (de retail, profesioniști și contrapărți). Cu toate acestea, pentru a consolida cadrul de reglementare aplicabil furnizării de servicii indiferent de categoria de clienți cărora acestea li se adresează, este oportun să se specifice în mod clar că principiile onestității, corectitudinii și profesionalismului, precum și obligația de a fi echitabil, clar și fără echivoc se aplică relațiilor cu toate categoriile de clienți.
- (87) Investițiile care implică contracte de asigurare sunt deseori puse la dispoziția clienților ca alternative posibile sau substituente la instrumentele financiare care fac obiectul prezentei directive. Pentru a asigura o protecție solidă clienților de retail și a garanta condiții de concurență echitabile între produse similare, este important ca produsele de investiții bazate pe asigurări să facă obiectul unor cerințe corespunzătoare. Întrucât cerințele privind protecția investitorului din prezenta directivă ar trebui, prin urmare, să fie aplicate în egală măsură investițiilor sub formă de contracte de asigurare, diferitele lor structuri de piață și caracteristici ale produselor demonstrează că este mai potrivit ca cerințele detaliate să fie stabilite în cadrul revizuirii în curs a Directivei 2002/92/CE decât în prezenta directivă. Viitoarele acte legislative ale Uniunii de reglementare a activităților intermediarilor în asigurări și a societăților de asigurări ar trebui, așadar, să asigure în mod corespunzător instituirea unei abordări coerente de reglementare în ceea ce privește distribuirea diferitelor produse financiare care răspund unor nevoi similare ale investitorilor și, prin urmare, implică provocări comparabile legate de protecția acestora. Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea europeană de asigurări și pensii ocupaționale) („EIOPA”), instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾ și ESMA ar trebui să colaboreze pentru a realiza un nivel de coerență cât mai ridicat în ceea ce privește normele de conduită profesională pentru aceste produse de investiții. Aceste noi cerințe pentru produsele de investiții bazate pe asigurări ar trebui stabilite în Directiva 2002/92/CE.
- (88) Pentru a alinia normele privind conflictele de interese, principiile generale și informațiile furnizate clienților și pentru a permite statelor membre să introducă restricții asupra remunerării intermediarilor în asigurări, Directiva 2002/92/CE ar trebui să fie modificată în consecință.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană de asigurări și pensii ocupaționale) de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/79/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 48).

- (89) Produsele de investiții bazate pe asigurări care nu oferă oportunități de investiții și depozitele expuse numai ratelor dobânzii ar trebui excluse din domeniul de aplicare al prezentei directive. Produsele de pensii individuale și ocupaționale, al căror scop principal este să ofere investitorului un venit în perioada pensionării, ar trebui să fie excluse din domeniul de aplicare al prezentei directive, având în vedere caracteristicile și obiectivele acestora.
- (90) Prin derogare de la principiul conform căruia statul membru de origine eliberează autorizația, exercită supravegherea și își asumă controlul îndeplinirii obligațiilor privind funcționarea unei sucursale, se cuvine a încredința autorității competente a statului membru gazdă a sucursalei responsabilitatea de a controla îndeplinirea anumitor obligații prevăzute de prezenta directivă pentru orice operațiune efectuată de o sucursală pe teritoriul statului membru în care este stabilită, această din urmă autoritate fiind, de fapt, cea mai apropiată de sucursală și, prin urmare, cel mai bine plasată pentru a detecta și a stopa încălcări ale normelor aplicabile operațiunilor efectuate de aceasta.
- (91) Este necesar să se impună firmelor de investiții o obligație efectivă de bună executare, pentru a asigura că acestea execută ordinele în condițiile care sunt cele mai favorabile pentru clienți. Această obligație ar trebui să se aplice firmelor de investiții care au obligații contractuale sau obligații de intermediar față de clienții lor.
- (92) Având în vedere că în prezent, în Uniune, există o gamă mai largă de locuri de executare, ar trebui să se consolideze cadrul de bună executare pentru investitorii de retail. La punerea în aplicare a cadrului de bună executare ar trebui luate în considerare evoluțiile tehnologiei de monitorizare a bunei executări, în conformitate cu articolul 27 alineatul (1) al doilea și al treilea paragraf.
- (93) În scopul stabilirii celei mai bune executări atunci când se execută ordine pentru clienții de retail, costurile executării respective ar trebui să includă comisioanele și taxele percepute clientului de către firma de investiții în scopuri limitate, în cazul în care mai multe locuri de executare indicate în politica de executare a firmei sunt în măsură să execute un ordin specific. În astfel de situații, ar trebui să se ia în considerare comisioanele și costurile firmei pentru executarea ordinului în cauză pe fiecare dintre locurile eligibile de executare pentru a putea evalua și compara rezultatele pentru client care ar putea fi obținute prin executarea ordinului pe fiecare dintre locurile de executare respective. Cu toate acestea, intenția nu este aceea de a solicita unei firme să compare rezultatele pe care le-ar putea obține pentru client pe baza propriei politici de executare și a propriilor comisioane și taxe cu rezultatele care ar putea fi obținute pentru același client de oricare altă firmă de investiții pe baza unei politici diferite de executare sau a unei structuri diferite a comisioanelor sau taxelor. Intenția nu este nici aceea de a solicita unei firme să compare diferențele dintre comisioanele sale care se datorează diferențelor aferente naturii serviciilor pe care firma le furnizează clienților.
- (94) Dispozițiile prezentei directive care prevăd că cheltuielile de executare ar trebui să includă comisioanele sau taxele pe care firma de investiții le percepe clienților pentru furnizarea unui serviciu de investiții nu ar trebui să se aplice și stabilirii locurilor de executare care ar trebui să fie incluse în politica de executare a firmei în sensul articolului 27 alineatul (5) din prezenta directivă.
- (95) Ar trebui să se considere că o firmă de investiții stabilește și percepe comisioane într-un mod care discriminează inechitabil între locurile de executare în cazul în care percepe clienților comisioane sau marje diferite pentru executarea ordinului în diferite locuri de executare, iar diferența respectivă nu reflectă diferențele reale din costurile firmei pentru executarea în locurile respective.
- (96) Pentru a ameliora condițiile în care firmele de investiții respectă obligația de a executa ordinele în condițiile cele mai favorabile pentru clienți în conformitate cu prezenta directivă, este oportun să se prevadă obligația pentru instrumentele financiare care fac obiectul obligației de tranzacționare din articolele 23 și 28 din Regulamentul (UE) nr. 600/2014, fiecare loc de tranzacționare și operator independent și pentru alte instrumente financiare, fiecare loc de executare să pună la dispoziția publicului date referitoare la calitatea executării tranzacțiilor în fiecare astfel de loc.
- (97) Informațiile pe care firmele de investiții le furnizează clienților cu privire la politica lor de executare sunt adesea informații standard și cu caracter general și nu permit clienților să înțeleagă modul în care vor fi executate ordinele sau să verifice respectarea de către societățile respective a obligației de a executa ordinele în condițiile cele mai favorabile pentru clienți. Pentru a spori gradul de protecție a investitorilor, este oportun să se precizeze principiile care stau la baza furnizării de către firmele de investiții a informațiilor cu privire la politica de executare și să se impună firmelor să publice anual, pentru fiecare categorie de instrumente financiare, cele mai importante cinci locuri în care acestea au executat ordine ale clienților în cursul anului precedent și să țină seama, în cadrul politicilor lor privind executarea optimă, de aceste informații și de informațiile publicate de locurile de tranzacționare în legătură cu calitatea executării.

- (98) Atunci când stabilește relația comercială cu clientul sau cu clientul potențial, firma de investiții poate să îi solicite acestuia acordul pentru politica de executare, precum și pentru posibilitatea ca respectivele ordine să fie executate în afara unui loc de tranzacționare.
- (99) Persoanele care furnizează servicii de investiții în contul mai multor firme de investiții nu trebuie să fie considerate ca agenți delegați, ci ca firme de investiții în cazul în care se încadrează în definiția prevăzută de prezenta directivă, cu excepția anumitor persoane care pot fi exonerate.
- (100) Prezenta directivă nu trebuie să aducă atingere dreptului agenților delegați de a întreprinde activități reglementate de alte directive sau activități auxiliare privind servicii sau produse financiare care nu sunt reglementate de prezenta directivă, inclusiv în contul unor entități ale grupului financiar de care aparțin.
- (101) Condițiile de exercitare a activităților care au loc în afara sediilor firmelor de investiții (vânzare la domiciliu) nu trebuie să fie reglementate de prezenta directivă.
- (102) Autoritățile competente ale statelor membre nu trebuie să elibereze certificatul de înregistrare sau trebuie să îl retragă în cazul în care activitățile exercitate efectiv indică în mod clar faptul că un agent delegat a optat pentru sistemul juridic al unui stat membru cu scopul de a se sustrage de la normele mai stricte în vigoare într-un alt stat membru pe teritoriul căruia acest agent delegat intenționează să își exercite sau își exercită efectiv majoritatea activităților.
- (103) În sensul prezentei directive, contrapărțile eligibile trebuie să fie considerate ca acționând în calitate de clienți.
- (104) Criza financiară a scos în evidență limite în ceea ce privește abilitatea clienților care nu sunt clienți de retail de a evalua riscul pe care îl implică investițiile lor. Trebuie confirmat faptul că este necesară asigurarea respectării normelor de conduită profesională în ceea ce privește acei investitori care au cea mai mare nevoie de protecție, fiind totodată oportună o mai bună calibrare a cerințelor aplicabile diferitelor categorii de clienți. În acest scop, este oportună extinderea aplicării unor cerințe privind furnizarea de informații și raportarea la relațiile cu contrapărțile eligibile. În special, cerințele respective ar trebui să vizeze protejarea instrumentelor financiare și a fondurilor care aparțin clienților, precum și furnizarea de informații și raportarea referitoare la instrumente financiare și tranzacții mai complexe. În vederea unei mai bune clasificări a municipalităților și a autorităților publice locale, este oportun să se prevadă cu claritate excluderea acestora din lista contrapărților eligibile și a clienților considerați a fi profesioniști, permițându-le totodată să fie tratate, la cerere, ca și clienți profesioniști.
- (105) În ceea ce privește tranzacțiile executate între contrapărțile eligibile, obligația de a divulga ordinele limită nu trebuie să se aplice decât în cazul în care contrapartea trimite în mod explicit ordinul limită unei firme de investiții în vederea executării acestuia.
- (106) Statele membre ar trebui să asigure respectarea dreptului de protecție a datelor cu caracter personal în conformitate cu Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾ și cu Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾ care reglementează activitățile de prelucrare a datelor cu caracter personal desfășurate în scopul aplicării prezentei directive. Prelucrarea datelor cu caracter personal efectuată de ESMA în scopul aplicării prezentei directive intră sub incidența Regulamentului (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾.
- (107) Firmele de investiții ar trebui să dispună de aceleași posibilități de a deveni membre ale piețelor reglementate sau de a avea acces la aceste piețe în întreaga Uniune. Oricare ar fi modurile de organizare a tranzacțiilor în vigoare în statele membre, se impune suprimarea limitărilor tehnice și juridice cu privire la accesul pe piețele reglementate.

⁽¹⁾ Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date (JO L 281, 23.11.1995, p. 31).

⁽²⁾ Directiva 2002/58/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iulie 2002 privind prelucrarea datelor personale și protejarea confidențialității în sectorul comunicațiilor publice (Directiva asupra confidențialității și comunicațiilor electronice) (JO L 201, 31.7.2002, p. 37).

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, 12.1.2001, p. 1).

- (108) Pentru a facilita finalizarea tranzacțiilor transfrontaliere, ar trebui prevăzut accesul firmelor de investiții la sistemele de compensare și de decontare din întreaga Uniune, indiferent dacă tranzacția respectivă a fost sau nu încheiată pe o piață reglementată din statul membru în cauză. Firmele de investiții care doresc să adere direct la sistemele de decontare ale altor state membre trebuie să se conformeze cerințelor operaționale și comerciale care condiționează calitatea de membru, precum și măsurilor prudențiale vizând menținerea funcționării armonioase și ordonate a piețelor financiare.
- (109) Furnizarea de servicii de către societăți din țări terțe în Uniune face obiectul regimurilor și cerințelor de drept intern. Societățile autorizate în conformitate cu aceste regimuri și cerințe nu beneficiază de libertatea de a furniza servicii și de dreptul de a se stabili în alte state membre decât în cele în care acestea sunt stabilite. În cazul în care statele membre consideră că nivelul adecvat de protecție pentru clienții săi de retail sau clienții de retail care au solicitat să fie tratați ca clienți profesionali poate fi atins prin înființarea unei sucursale de către societatea dintr-o țară terță este oportună introducerea unui cadru comun minim de reglementare la nivelul Uniunii în ceea ce privește cerințele aplicabile respectivelor sucursale și în temeiul principiului potrivit căruia societățile din țările terțe nu ar trebui să primească un tratament mai favorabil decât societățile din Uniune.
- (110) La punerea în aplicare a dispozițiilor prezentei directive, statele membre țin seama de recomandările Grupului de Acțiune Financiară Internațională (GAFI) privind jurisdicțiile care au deficiențe strategice în domeniul combaterii spălării banilor și a finanțării terorismului în cazul cărora se aplică măsuri de contracarare sau jurisdicțiile care au deficiențe strategice în domeniul combaterii spălării banilor și a finanțării terorismului care nu au realizat progrese suficiente în soluționarea deficiențelor sau nu s-au angajat la un plan de acțiune elaborat împreună cu GAFI pentru soluționarea deficiențelor;
- (111) Dispozițiile prezentei directive referitoare la furnizarea de servicii de investiții sau la exercitarea de activități de investiții în Uniune de către societăți din țări terțe nu ar trebui să afecteze posibilitatea ca persoanele stabilite în Uniune să beneficieze, la inițiativa lor exclusivă, de servicii de investiții furnizate de societăți din țări terțe. În cazul în care o societate dintr-o țară terță furnizează servicii la inițiativa exclusivă a unei persoane stabilite în Uniune, aceste servicii nu ar trebui considerate a fi furnizate pe teritoriul Uniunii. În cazul în care o societate dintr-o țară terță contactează clienți sau clienți potențiali din Uniune sau își promovează sau face reclamă serviciilor sau activităților sale de investiții sau auxiliare în Uniune, acestea nu ar trebui considerate servicii furnizate la inițiativa exclusivă a clientului.
- (112) Autorizația pentru exploatarea unei piețe reglementate ar trebui să includă orice activitate care are legătură directă cu afișarea, prelucrarea, executarea, confirmarea și notificarea ordinelor, din momentul în care acestea sunt primite de piața reglementată și până în momentul în care sunt transmise pentru finalizare ulterioară, precum și orice activitate aferentă admiterii de instrumente financiare la tranzacționare. Autorizația ar trebui să includă, de asemenea, tranzacțiile încheiate prin intermediul formatorilor de piață desemnați la care apelează piața reglementată, în cazul în care aceste tranzacții se efectuează în cadrul sistemelor sale și în conformitate cu normele care reglementează aceste sisteme. Nu toate tranzacțiile încheiate de membri sau de către participanți ai pieței reglementate, ai unui MTF sau ai unui OTF trebuie considerate ca efectuate în cadrul sistemelor unei piețe reglementate, ale unui MTF sau ale unui OTF. Tranzacțiile pe care membrii sau participanții le încheie în mod bilateral și care nu îndeplinesc toate obligațiile stabilite pentru o piață reglementată, un MTF sau un OTF în temeiul prezentei directive ar trebui să fie considerate drept tranzacții încheiate în afara unei piețe reglementate, a unui MTF sau a unui OTF în scopul definirii operatorilor independenți. În astfel de cazuri, obligația firmelor de investiții de a publica cotații ferme ar trebui să se aplice în cazul în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute de prezenta directivă și de Regulamentul (UE) nr. 600/2014.
- (113) Având în vedere importanța furnizării de lichidități pentru funcționarea ordonată și eficientă a piețelor, firmele de investiții care desfășoară activități de tranzacționare algoritmică urmărind o strategie de formare a pieței ar trebui să încheie acorduri scrise cu locurile de tranzacționare care să le clarifice obligațiile de a furniza lichidități pieței.
- (114) Nicio dispoziție din prezenta directivă nu ar trebui să impună autorităților competente să aprobe sau să examineze conținutul acordului scris dintre piața reglementată și firma de investiții impus de participarea la un sistem de formare a pieței. Totodată însă directiva nu împiedică acest lucru, atâta timp cât această aprobare sau examinare se bazează exclusiv pe respectarea de către piețele reglementate a obligațiilor lor în temeiul articolului 48.

- (115) Furnizarea principalelor servicii de date referitoare la piață, esențiale pentru ca utilizatorii să poată obține o imagine de ansamblu a activităților de tranzacționare pe piețele financiare din întreaga Uniune și pentru ca autoritățile competente să primească informații precise și complete cu privire la tranzacțiile relevante, ar trebui să facă obiectul autorizării și reglementării pentru a asigura nivelul necesar de calitate.
- (116) Introducerea mecanismelor de publicare aprobate (*approved publication arrangements* – APA-uri) are menirea de a îmbunătăți nivelul de calitate al informațiilor care asigură transparența în tranzacționare publicate în spațiul extrabursier (*over the counter* – OTC) și de a contribui semnificativ la garantarea publicării acestor date într-un mod care să faciliteze consolidarea lor cu datele publicate de locurile de tranzacționare.
- (117) Având în vedere faptul că în prezent există o structură a pieței care permite concurența între locuri de tranzacționare multiple, este esențial ca un sistem centralizat de raportare eficace și cuprinzător să intre în funcțiune cât mai curând posibil. Introducerea unei soluții comerciale pentru sistemul centralizat de raportare pentru instrumentele de capitaluri proprii și instrumentele financiare asimilabile instrumentelor de capitaluri proprii ar urma să contribuie la crearea unei piețe europene integrate în mai mare măsură și să înlesnească accesul participanților la piață la o imagine consolidată a informațiilor transparente disponibile referitoare la tranzacții. Soluția avută în vedere se bazează pe autorizarea furnizorilor care funcționează conform unor parametri predefiniți și supravegheați, care se află în concurență în scopul elaborării unor soluții inovatoare și foarte sofisticate din punct de vedere tehnic care să deservească piața în cea mai mare măsură posibilă și să asigure că sunt puse la dispoziție date coerente și corecte referitoare la piață. Solicitând tuturor furnizorilor de sisteme centralizate de raportare (*consolidated tape providers* - CTP-uri) să consolideze datele de la toate APA-urile și locurile de tranzacționare, se va asigura existența concurenței pe baza calității serviciilor furnizate clienților, și nu pe baza gamei de date acoperite. Cu toate acestea, este oportun să se prevadă acum un sistem centralizat de raportare care să fie pus în aplicare printr-un proces de atribuire a contractelor de achiziții publice, dacă mecanismul avut în vedere nu are drept rezultat producerea la timp a unui sistem centralizat de raportare eficace și cuprinzător pentru instrumentele financiare de capitaluri proprii sau asimilabile instrumentelor financiare de capitaluri proprii.
- (118) Instituirea unui sistem centralizat de raportare pentru alte instrumente financiare decât cele de capitaluri proprii este considerată a fi mai dificil de pus în practică decât instituirea unui astfel de sistem pentru instrumentele de capitaluri proprii, de aceea potențialii furnizori de sisteme centralizate de raportare ar trebui să aibă întâi posibilitatea de a acumula experiență cu acesta din urmă înainte de a-l realiza. Prin urmare, pentru a facilita instituirea în condiții corespunzătoare a unui sistem centralizat de raportare pentru alte instrumente financiare decât cele de capitaluri proprii, este oportun să se prevadă un termen extins de aplicare a măsurilor interne de transpunere a dispozițiilor relevante. Cu toate acestea, este oportun să se prevadă acum un sistem centralizat de raportare care să fie pus în aplicare printr-un proces de atribuire a contractelor de achiziții publice, dacă mecanismul avut în vedere nu are drept rezultat producerea la timp a unui sistem centralizat de raportare eficace și cuprinzător pentru alte instrumente financiare decât cele de capitaluri proprii.
- (119) La stabilirea, cu privire la alte instrumente financiare decât cele de capitaluri proprii, a locurilor de tranzacționare și a APA-urilor care trebuie să fie incluse în informațiile post-tranzacționare care urmează să fie diseminate de către CTP-uri, ESMA ar trebui să se asigure că obiectivul stabilirii unei piețe integrate a Uniunii pentru aceste instrumente financiare va fi atins, precum și că APA-urile și locurile de tranzacționare beneficiază de un tratament nediscriminatoriu.
- (120) Dreptul Uniunii privind cerințele în materie de fonduri proprii ar trebui să stabilească cerințele minime de capital pe care ar trebui să le îndeplinească piețele reglementate pentru a putea fi autorizate, ținând seama de natura specifică a riscurilor asociate acestor piețe.
- (121) Operatorii unei piețe reglementate ar trebui să poată exploata, de asemenea, un MTF sau un OTF în conformitate cu dispozițiile pertinente ale prezentei directive.
- (122) Dispozițiile prezentei directive referitoare la admiterea de instrumente financiare la tranzacționare în conformitate cu normele aplicate de o piață reglementată nu ar trebui să aducă atingere aplicării Directivei 2001/34/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾ și a Directivei 2003/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾. O piață reglementată nu ar trebui împiedicată să aplice cerințe mai stricte decât cele prevăzute de prezenta directivă emitenților de instrumente financiare pe care intenționează să le admită la tranzacționare.

⁽¹⁾ Directiva 2001/34/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 mai 2001 privind admiterea valorilor mobiliare la cota oficială a unei burse de valori și informațiile care trebuie publicate cu privire la aceste valori mobiliare (JO L 184, 6.7.2001, p. 1).

⁽²⁾ Directiva 2003/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind prospectul care trebuie publicat în cazul unei oferte publice de valori mobiliare sau pentru admiterea valorilor mobiliare la tranzacționare (JO L 345, 31.12.2003, p. 64).

- (123) Statele membre ar trebui să poată însărcina mai multe autorități competente cu aplicarea gamei variate de obligații prevăzute de prezenta directivă. Aceste autorități ar trebui să aibă un caracter public, care să le poată garanta independența în raport cu agenții economici și să asigure evitarea conflictelor de interese. Statele membre trebuie să garanteze o finanțare adecvată a autorității competente, în conformitate cu dreptul lor intern. Desemnarea autorităților publice nu trebuie să împiedice delegarea de funcții, sub responsabilitatea autorității competente.
- (124) Pentru a garanta desfășurarea în mod eficient și la timp a comunicării dintre autoritățile competente cu privire la suspendări, retrageri, perturbări, condiții de tranzacționare de natură să perturbe piața și circumstanțe care ar putea indica un abuz de piață, este necesar un proces eficient de comunicare și coordonare între autoritățile naționale competente, care se va realiza prin intermediul mecanismelor dezvoltate de ESMA.
- (125) Liderii G20, reuniți la Pittsburg la 25 septembrie 2009, au căzut de acord să îmbunătățească reglementarea, funcționarea și transparența piețelor financiare și de mărfuri pentru a rezolva problema volatilității excesive a prețului mărfurilor. Comunicarea Comisiei din 28 octombrie 2009 intitulată „Îmbunătățirea funcționării lanțului de aprovizionare cu alimente în Europa” și comunicarea din 2 februarie 2011 „Abordarea provocărilor de pe piețele de mărfuri și privind materiile prime” prezintă măsuri care trebuie luate în contextul revizuirii Directivei 2004/39/CE. În septembrie 2011, Organizația Internațională a Reglementatorilor de Valori Mobiliare a publicat Principiile de reglementare și de supraveghere a piețelor de instrumente derivate pe mărfuri. Aceste principii au fost aprobate de liderii G20 reuniți la Cannes la 4 noiembrie 2011, care au solicitat ca autoritățile de reglementare a piețelor să aibă competențe oficiale de administrare a pozițiilor, inclusiv competența de a stabili limite de poziție ex ante, dacă este necesar.
- (126) Competențele autorităților competente ar trebui completate cu competențe explicite de a obține, de la orice persoană, informații cu privire la dimensiunea și scopul unei poziții pe contracte derivate pe mărfuri și de a cere persoanei respective să ia măsuri pentru a-și diminua poziția pe respectivele contracte derivate.
- (127) Un regim armonizat privind limitele pozițiilor este necesar pentru a asigura o mai bună coordonare și coerență în aplicarea acordului G20, în special pentru contracte tranzacționate la nivelul Uniunii. Prin urmare, ar trebui să li se acorde autorităților competente competențe explicite de a stabili limite, pe baza metodologiei stabilite de ESMA, privind pozițiile pe care le poate deține orice persoană, la nivelul unui grup agregat, într-un contract pe un instrument derivat pe o anumită marfă în orice moment, pentru a preveni abuzurile de piață, inclusiv în ceea ce privește piața, și pentru a sprijini condițiile de decontare și de cotație ordonată, inclusiv prevenirea pozițiilor de distorsionare a pieței. Astfel de limite ar trebui să promoveze integritatea pieței instrumentelor derivate și a mărfurilor activ suport fără a aduce atingere descoperirii prețurilor pe piața de mărfuri activ suport și nu ar trebui aplicate pozițiilor care reduc în mod obiectiv riscurile care privesc direct de activitățile comerciale legate de mărfuri. De asemenea, ar trebui clarificată distincția dintre contractele spot pentru mărfuri și contractele derivate pe mărfuri. În vederea armonizării regimului este, de asemenea, oportun ca ESMA să monitorizeze punerea în aplicare a limitelor pozițiilor și autoritățile competente să creeze mecanisme de cooperare, inclusiv schimbul de date relevante între ele, și să facă posibilă monitorizarea și punerea în executare a limitelor.
- (128) Toate locurile de tranzacționare în care se efectuează tranzacții cu instrumente derivate pe mărfuri ar trebui să instituie mecanisme adecvate de control al administrării pozițiilor, prevăzând competențele necesare cel puțin pentru a monitoriza și accesa informațiile privind pozițiile aferente instrumentelor derivate pe mărfuri, a solicita reducerea sau eliminarea acestor poziții și a solicita ca lichiditățile să fie reintroduse pe piață pentru a reduce efectele unei poziții majore sau dominante. ESMA ar trebui să actualizeze constant și să publice o listă care descrie succint limitele pozițiilor și mecanismele de control al administrării pozițiilor în vigoare. Aceste limite și mecanisme ar trebui aplicate în mod coerent și ar trebui să țină seama de caracteristicile pieței vizate. Ar trebui să se precizeze în mod clar modul cum se aplică acestea și pragurile cantitative relevante care constituie limite sau care pot da naștere altor obligații.
- (129) Locurile de tranzacționare ar trebui să publice săptămânal situația agregată a pozițiilor deținute de diferitele categorii de persoane pentru diferitele contracte derivate pe mărfuri, certificatelor de emisii și instrumentelor derivate aferente acestora tranzacționate pe platformele lor. Ar trebui pusă la dispoziția autorității competente, cel puțin zilnic, o situație completă și detaliată, defalcată a pozițiilor deținute de toate persoanele. Mecanismele de raportare în temeiul prezentei directive ar trebui să țină seama, după caz, de cerințele de raportare deja impuse în baza articolului 8 din Regulamentul (UE) nr. 1227/2011.

- (130) Metodologia folosită pentru calcularea limitelor pozițiilor nu ar trebui să creeze bariere în calea dezvoltării de noi instrumente financiare derivate pe mărfuri, dar, în același timp, ESMA ar trebui să garanteze, atunci când stabilește metodologia de calculare, că dezvoltarea noilor instrumente derivate pe mărfuri nu poate fi folosită pentru a ocoli regimul limitării pozițiilor.
- (131) Ar trebui stabilite limite ale pozițiilor pentru fiecare contract derivat pe mărfuri individual. Pentru a evita ocolirea regimului limitării pozițiilor prin dezvoltarea în curs a noilor contracte derivate pe mărfuri, ESMA ar trebui să garanteze că metodologia de calculare previne orice ocolire, ținând seama de interesul deschis global în alte instrumente derivate pe mărfuri cu aceleași mărfuri activ suport.
- (132) Este de dorit facilitarea accesului la capital pentru întreprinderile mici și mijlocii (IMM-uri) și facilitarea dezvoltării în continuare a piețelor specializate care au menirea de a răspunde nevoilor emitenților care sunt întreprinderi mici sau mijlocii. Aceste piețe, care sunt de regulă operate în temeiul prezentei directive ca MTF-uri, sunt cunoscute sub denumirea de piețe de creștere pentru IMM-uri, piețe de creștere sau piețe junior. Crearea, în cadrul categoriei MTF-urilor, a subcategoriei piețelor de creștere pentru IMM-uri și înregistrarea acestor piețe are menirea de a asigura creșterea vizibilității și a profilului acestora și de a sprijini elaborarea unor standarde de reglementare comune pentru astfel de piețe în întreaga Uniune. Accentul ar trebui pus pe modul în care viitoarea reglementare ar trebui să stimuleze și să promoveze în continuare folosirea acestei piețe pentru a deveni mai atractivă pentru investitori și să ofere o reducere a poverii administrative, precum și stimulente suplimentare pentru ca IMM-urile să aibă acces la piețele de capital prin piețe de creștere pentru IMM-uri.
- (133) Cerințele aplicabile acestei noi categorii de piețe trebuie să ofere suficientă flexibilitate pentru a putea ține cont de modelele de piață actuale care funcționează cu succes în întreaga Europă. Prin aceste cerințe trebuie, de asemenea, să se realizeze un echilibru corect între menținerea unui nivel ridicat de protecție a investitorilor, vital pentru a stimula încrederea investitorilor în emitenții de pe piețele respective, reducând totodată sarcinile administrative inutile ale acestor emitenți. Se propune detalierea cerințelor privind piețele de creștere pentru IMM-uri, precum cele referitoare la criteriile de admitere la tranzacționare pe aceste piețe, în acte delegate sau standarde tehnice.
- (134) Având în vedere că este important ca piețele care funcționează cu succes să nu fie afectate, ar trebui menținută posibilitatea ca operatorii piețelor care vizează emitenții mici și mijlocii să opteze pentru a continua operarea unei astfel de piețe în conformitate cu cerințele prevăzute de prezenta directivă fără a trebui să se înregistreze ca piețe de creștere pentru IMM-uri. Un emitent care are statutul de IMM nu ar trebui să fie obligat să obțină admiterea la tranzacționare a instrumentelor sale financiare pe o piață de creștere pentru IMM-uri.
- (135) Pentru ca această nouă categorie de piețe să fie în beneficiul IMM-urilor, minimum 50 % dintre emitenții ale căror instrumente financiare sunt tranzacționate pe o piață de creștere pentru IMM-uri ar trebui să fie IMM-uri. Evaluarea acestei situații ar trebui realizată anual. Criteriul referitor la proporția de minimum 50 % dintre emitenți ar trebui să fie implementat în mod flexibil. Nerespectarea temporară a acestui criteriu nu ar trebui să însemne că locul de tranzacționare va trebui să fie radiat imediat sau că se va refuza înregistrarea acestuia ca piață de creștere pentru IMM-uri, dacă există perspectiva ca locul de tranzacționare respectiv să îndeplinească criteriul privind proporția de minimum 50 % începând cu anul următor. În ceea ce privește evaluarea menită să stabilească dacă un emitent este un IMM, aceasta se va realiza pe baza capitalizării bursiere din cei trei ani calendaristici anteriori. Aceasta ar trebui să asigure o tranziție mai lină a acestor emitenți de la aceste piețe specializate către piețele principale.
- (136) Informațiile confidențiale primite de punctul de contact al unui stat membru prin intermediul punctului de contact al unui alt stat membru nu ar trebui considerate informații cu caracter pur național.
- (137) Este necesar să fie sporită convergența prerogativelor de care dispun autoritățile competente, pentru a tinde spre o intensitate echivalentă a aplicării normelor în interiorul pieței financiare integrate. Un set minim comun de competențe, însoțit de resursele adecvate, ar trebui să garanteze eficiența supravegherii. Prin urmare, prezenta directivă ar trebui să prevadă un set minim de competențe de supraveghere și investigare cu care autoritățile competente ale statelor membre ar trebui investite în conformitate cu legislația națională. Respectivul competențe ar trebui exercitate, în cazul în care legislația națională prevede astfel, în baza unei cereri depuse la autoritățile judiciare competente. Atunci când își exercită competențele în temeiul prezentei directive, autoritățile competente ar trebui să acționeze în mod obiectiv și imparțial și să rămână autonome în cadrul procesului decizional.
- (138) Prezenta directivă specifică un set minim de atribuții pe care autoritățile competente ar trebui să le dețină, însă aceste atribuții trebuie exercitate în cadrul unui sistem legislativ național complet, care garantează respectarea drepturilor fundamentale, inclusiv dreptul la viață privată. Pentru exercitarea competențelor care pot implica încălcarea gravă a dreptului la respectarea vieții private în ceea ce privește familia, domiciliul și comunicațiile,

statele membre ar trebui să instituie mijloace adecvate și eficiente de protecție împotriva oricărui abuz, de exemplu în cazul în care este necesară o autorizație prealabilă din partea autorităților judiciare ale statului membru respectiv. Statele membre ar trebui să permită autorităților competente să exercite astfel de atribuții care presupun intruziune în măsura în care acest lucru este necesar pentru investigarea corespunzătoare a cazurilor grave, când nu există mijloace echivalente pentru obținerea eficientă a aceluiași rezultat.

- (139) Nicio acțiune întreprinsă de vreo autoritate competentă sau de ESMA în exercitarea atribuțiilor lor nu ar trebui să discrimineze, direct sau indirect, niciun stat membru sau grup de state membre ca loc de prestare a serviciilor de investiții sau de desfășurare a activităților de investiții, indiferent de monedă.
- (140) Având în vedere impactul semnificativ și cotele de piață pe care le au multe dintre MTF-uri, este oportun să se asigure instituirea unor mecanisme adecvate de cooperare între autoritatea competentă a MTF-ului și cea din jurisdicția în care MTF-ul respectiv furnizează servicii. Pentru a acționa din timp în ceea ce privește alte evoluții similare, această abordare ar trebui extinsă și la OTF-uri.
- (141) Pentru a se asigura respectarea obligațiilor care decurg din prezenta directivă și din Regulamentul (UE) nr. 600/2014 de către firmele de investiții, operatorii autorizați să exploateze un MTF sau un OTF, piețe reglementate, APA-uri, CTP-uri sau mecanisme de raportare aprobate (ARM-uri), de către cei care controlează în mod efectiv activitatea acestora și de către membrii organelor de conducere ale firmelor de investiții și ale piețelor reglementate, precum și pentru a garanta un tratament similar în întreaga Uniune, statele membre ar trebui să fie obligate să instituie sancțiuni și măsuri eficiente, proporționale și cu efect de descurajare. Sancțiunile și măsurile administrative instituite de statele membre ar trebui să respecte anumite cerințe esențiale privind destinatarii, criteriile care trebuie luate în considerare la aplicarea unei sancțiuni sau măsuri, publicarea, principalele competențe de a impune sancțiuni și nivelurile amenzilor administrative.
- (142) În special, autoritățile competente ar trebui împuternicite să aplice amenzi suficient de mari pentru a contrabalansa beneficiile preconizate și pentru a avea un efect de descurajare chiar și pentru instituțiile mai mari și managerii acestora.
- (143) Este, de asemenea, necesar ca autoritățile competente să aibă, în conformitate cu dreptul intern și cu Carta, posibilitatea de acces în sediile persoanelor fizice și juridice. Accesul în aceste sedii este necesar atunci când există prezumții întemeiate cu privire la existența unor documente și a altor date legate de obiectul unei anchete, care ar putea fi concludente pentru a dovedi încălcarea prezentei directive sau a Regulamentului (UE) nr. 600/2014. În plus, accesul în aceste sedii este necesar atunci când persoana căreia i s-au solicitat deja informații nu se conformează, în totalitate sau parțial, acestei obligații sau atunci când există motive întemeiate pentru a considera că, dacă s-ar formula o astfel de solicitare, persoana în cauză nu i-ar da curs sau că documentele sau informațiile la care se referă solicitarea ar fi îndepărtate, falsificate sau distruse. În cazul în care este necesară o autorizare prealabilă din partea autorității judiciare a statului membru în cauză, în conformitate cu dreptul intern, acest drept de acces în sedii ar trebui să fie exercitat după ce s-a obținut autorizația judiciară prealabilă.
- (144) Înregistrările convorbirilor telefonice și ale schimburilor de date existente de care dispun firmele de investiții care execută și documentează execuția de tranzacții, precum și înregistrările convorbirilor telefonice și ale schimburilor de date existente de la operatorii de telecomunicații reprezintă probe cruciale, uneori chiar singurele probe, care ajută la detectarea și dovedirea abuzurilor de piață, precum și la verificarea respectării de către firme a cerințelor în materie de protecție a investitorului și a altor cerințe prevăzute în prezenta directivă sau în Regulamentul (UE) nr. 600/2014. Autoritățile competente ar trebui să poată solicita, prin urmare, înregistrările convorbirilor telefonice, ale comunicațiilor electronice și ale schimburilor de date existente deținute de o firmă de investiții sau o instituție de credit. Accesul la înregistrările datelor și ale convorbirilor telefonice este necesar pentru detectarea și sancționarea abuzurilor de piață sau a încălcărilor cerințelor prevăzute în prezenta directivă sau în Regulamentul (UE) nr. 600/2014.

Pentru a asigura condiții de concurență echitabile în Uniune în ceea ce privește accesul la înregistrările convorbirilor telefonice și ale schimburilor de date existente deținute de un operator de telecomunicații sau la înregistrările convorbirilor telefonice și ale schimburilor de date deținute de o firmă de investiții, autoritățile competente ar trebui să poată solicita, în conformitate cu dreptul intern, înregistrările convorbirilor telefonice și ale schimburilor de date existente deținute de un operator de telecomunicații, în măsura în care dreptul intern permite acest lucru, precum și înregistrările convorbirilor telefonice și ale schimburilor de date deținute de o firmă de investiții, în cazurile în care există motive întemeiate pentru a suspecta că aceste înregistrări sunt legate de obiectul inspecției sau al anchetei și pot fi relevante pentru a dovedi practici care sunt interzise în temeiul Regulamentului (UE) nr. 596/2014 sau încălcări ale cerințelor prezentei directive sau ale Regulamentului (UE) nr. 600/2014. Accesul la înregistrările convorbirilor telefonice și ale schimburilor de date deținute de un operator de telecomunicații nu ar trebui să includ conținutul comunicărilor telefonice vocale.

- (145) Pentru a garanta aplicarea coerentă a sancțiunilor în întreaga Uniune, statele membre ar trebui să aibă obligația de a se asigura că, atunci când stabilesc tipul sancțiunilor sau al măsurilor administrative și nivelul amenzilor administrative, autoritățile competente iau în considerare toate circumstanțele relevante.
- (146) Pentru a garanta că deciziile luate de autoritățile competente au un efect de descurajare asupra publicului larg, acestea ar trebui, în mod normal, publicate. Publicarea deciziilor reprezintă, de asemenea, pentru autoritățile competente, un instrument important de informare a participanților pe piață cu privire la comportamentele care se consideră că încalcă prezenta directivă și pentru a promova un comportament adecvat în rândul participanților pe piață, în general. În cazul în care publicarea cauzează persoanelor implicate prejudicii disproporționate, periclitează stabilitatea piețelor financiare sau o anchetă în curs de desfășurare, autoritatea competentă ar trebui să publice anonim sancțiunile și celelalte măsuri, în conformitate cu dreptul intern, sau să amâne publicarea.

Autoritățile competente ar trebui să aibă posibilitatea de a nu publica sancțiunile în cazul în care publicarea anonimă sau amânarea publicării este considerată insuficientă pentru a garanta că stabilitatea piețelor financiare nu este pusă în pericol. De asemenea, autoritățile competente nu ar trebui să fie obligate să publice măsurile care sunt considerate a fi minore, în cazul în care publicarea lor ar fi disproporționată. Este oportun să se prevadă un mecanism cu ajutorul căruia să se comunice ESMA sancțiunile nepublicate pentru ca autoritățile competente să le poată lua în considerare în cadrul supravegherii lor continue. Prezenta directivă nu impune, însă nu ar trebui nici să împiedice, publicarea sancțiunilor penale aplicate ca urmare a încălcării prezentei directive sau a Regulamentului (UE) nr. 600/2014.

- (147) Pentru a depista orice eventuală încălcare, autoritățile competente ar trebui să aibă competențele de investigare necesare și ar trebui să stabilească mecanisme eficiente și fiabile de încurajare a raportării eventualei încălcări sau a încălcării efective, inclusiv garantând protecția angajaților care semnalează încălcarea în cadrul propriei instituții. Aceste mecanisme nu ar trebui să aducă atingere protecției adecvate a persoanelor acuzate. Ar trebui să se instituie proceduri corespunzătoare pentru a garanta protecția adecvată a persoanei acuzate, în special având în vedere dreptul la protecția datelor cu caracter personal ale persoanei în cauză și procedurile prin care se asigură dreptul persoanei acuzate la apărare și dreptul de a fi ascultat înainte de adoptarea unei decizii cu privire la aceasta, precum și dreptul la o cale de atac efectivă împotriva unei astfel de decizii în fața unei instanțe.
- (148) Prezenta directivă ar trebui să prevadă sancțiunile și măsurile pentru a include toate acțiunile aplicate ulterior săvârșirii unei încălcări și care sunt destinate să împiedice altă încălcare, indiferent dacă acestea sunt considerate sancțiuni sau măsuri în temeiul dreptului intern.
- (149) Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere niciunei dispoziții în materie de sancțiuni penale din legislația statelor membre.
- (150) Chiar dacă nici o dispoziție nu se opune stabilirii de către statele membre a unor norme privind sancțiunile administrative și penale pentru aceleași încălcări, statelor membre nu ar trebui să li se impună să stabilească regimul sancțiunilor administrative pentru încălcările prezentei directive sau ale Regulamentului (UE) nr. 600/2014 care fac obiectul dreptului penal intern. În conformitate cu dreptul intern, statelor membre nu le revine obligația de a impune atât sancțiuni administrative, cât și sancțiuni penale pentru aceeași infracțiune, dar ar trebui să poată acționa astfel dacă dreptul intern le-o permite. Cu toate acestea, menținerea sancțiunilor penale în locul celor administrative pentru încălcarea prezentei directive sau ale Regulamentului (UE) nr. 600/2014 nu ar trebui să reducă sau să afecteze în alt mod capacitatea autorităților competente de a coopera, de a accesa și de a face schimb de informații în timp util cu autoritățile competente din alte state membre în sensul prezentei directive și al Regulamentului (UE) nr. 600/2014, inclusiv după eventuala sesizare a autorităților judiciare competente cu privire la cazurile de încălcare relevante, în vederea urmăririi penale.
- (151) Pentru a proteja clienții și fără a se aduce atingere dreptului acestora de a-și prezenta litigiile în fața instanțelor, este oportun ca statele membre să asigure înființarea unor organisme publice sau private însărcinate cu soluționarea acestor litigii pe cale extrajudiciară, care să coopereze în scopul soluționării litigiilor transfrontaliere, ținând seama de Recomandările 98/257/CE ⁽¹⁾ și 2001/310/CE ⁽²⁾ ale Comisiei. Atunci când aplică dispozițiile privind procedurile extrajudiciare de depunere a reclamațiilor și de inițiere a căilor de atac, statele membre ar trebui încurajate să utilizeze mecanismele de cooperare transfrontaliere existente, în special rețeaua pentru reclamații privind serviciile financiare (*Financial Services Complaints Network* - FIN-Net)

⁽¹⁾ Recomandarea 98/257/CE a Comisiei din 30 martie 1998 privind principiile aplicabile organelor responsabile cu soluționarea extrajudiciară a litigiilor referitoare la consum (JO L 115, 17.4.1998, p. 31).

⁽²⁾ Recomandarea 2001/310/CE a Comisiei din 4 aprilie 2001 privind principiile aplicabile organelor extrajudiciare competente să soluționeze prin mediere litigiile de consum (JO L 109, 19.4.2001, p. 56).

- (152) Orice schimb sau orice transmitere de informații între autoritățile competente sau alte autorități, organisme sau persoane ar trebui să respecte normele privind transferul de date cu caracter personal către țările terțe prevăzute de Directiva 95/46/CE. Orice schimb sau orice transmitere de date cu caracter personal între ESMA și țări terțe ar trebui să respecte normele privind transferul de date cu caracter personal prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 45/2001.
- (153) Este necesar să se consolideze dispozițiile privind schimbul de informații între autoritățile competente naționale, precum și obligațiile reciproce ale acestor autorități în materie de asistență și cooperare. În contextul unei activități transfrontaliere tot mai intense, autoritățile competente ar trebui să își furnizeze reciproc informațiile necesare pentru exercitarea funcțiilor lor, astfel încât să garanteze aplicarea eficace a prezentei directive, inclusiv în cazul în care încălcarea, efectivă sau prezumată, poate fi de resortul autorităților competente ale mai multor state membre. În cadrul acestui schimb de informații, secretul profesional se impune întotdeauna, pentru a asigura transmiterea fără piedici a informațiilor respective, precum și protecția drepturilor persoanelor în cauză.
- (154) Atunci când exploatarea unui loc de tranzacționare care a instituit dispozitive într-un stat membru gazdă a dobândit o importanță considerabilă pentru funcționarea piețelor valorilor mobiliare și protecția investitorilor din statul membru gazdă respectiv, dispozitivele de cooperare proporționale care trebuie instituite ar trebui să îmbrace forma adecvată printre diferitele modalități de cooperare dintre autoritățile competente din țările membre de origine și cele gazdă, în funcție de nevoile de cooperare frontalieră în materie de supraveghere, în special cele legate de natura și amploarea impactului asupra piețelor valorilor mobiliare și a protecției investitorilor în statul membru gazdă, cum ar fi schimbul de informații, consultările și asistența ad hoc sau periodică.
- (155) În vederea realizării obiectivelor stabilite în prezenta directivă, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui să fie delegată Comisiei în ceea ce privește precizările referitoare la exonerări, clarificarea definițiilor, criteriile de evaluare a proiectelor de achiziții ale firmelor de investiții, cerințele organizaționale pentru firmele de investiții, APA-uri și CTP-uri, gestionarea conflictelor de interese, normele de conduită profesională pentru furnizarea de servicii de investiții, executarea ordinelor în condițiile cele mai favorabile pentru clienți, prelucrarea ordinelor clienților, tranzacțiile cu contrapărți eligibile, circumstanțele care impun obligația de informare firmelor de investiții sau operatorilor de piață care exploatează un MTF sau un OTF, precum și operatorilor pe o piață reglementată, circumstanțele care afectează în mod semnificativ interesele investitorilor și compromisul funcționarea ordonată a pieței în vederea suspendării și a retragerii instrumentelor financiare de la tranzacționarea pe un MTF, un OTF sau o piață reglementată, piețele de creștere pentru IMM-uri, pragurile dincolo de care se aplică obligațiile în materie de raportare a poziției și criteriile pe baza cărora funcționarea unui loc de tranzacționare într-un stat membru gazdă poate fi considerată ca având o importanță considerabilă pentru funcționarea piețelor valorilor mobiliare și pentru protecția investitorilor. Este extrem de importantă derularea de către Comisie a unor consultări corespunzătoare pe parcursul lucrărilor pregătitoare, inclusiv la nivel de experți. Atunci când pregătește și elaborează actele delegate, Comisia ar trebui să asigure transmiterea simultană, promptă și adecvată a documentelor relevante către Parlamentul European și Consiliul.
- (156) Standardele tehnice în materie de servicii financiare ar trebui să asigure o armonizare coerentă și o protecție adecvată a investitorilor, inclusiv a celor care investesc în depozite structurate, și a consumatorilor din întreaga Uniune. Ar fi eficient și oportun să se încredințeze ESMA, ca organism care deține un nivel înalt de specializare, sarcina de a elabora proiecte de standarde tehnice de reglementare și de punere în aplicare care nu implică opțiuni strategice și de a le înainta Comisiei. Pentru a asigura o protecție sistematică a investitorilor și a consumatorilor în sectoarele serviciilor financiare, ESMA ar trebui să își îndeplinească sarcinile, pe cât posibil, în strânsă cooperare cu autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea bancară europeană) (EBA), instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾ și cu EIOPA.
- (157) Comisia ar trebui să adopte proiectele de standarde tehnice de reglementare elaborate de ESMA privind exonerările referitoare la activitățile considerate a fi auxiliare în raport cu activitatea principală, informațiile care trebuie furnizate și anumite cerințe în contextul procedurilor de aprobare și de respingere a cererilor de autorizare ale firmelor de investiții, achiziția de participații calificate, tranzacționarea algoritmică, obligația de a executa ordinele în condițiile cele mai favorabile pentru client, suspendarea și retragerea instrumentelor financiare de la tranzacționarea pe o piață reglementată, un MTF sau un OTF, libertatea de a presta servicii și de a desfășura activități de investiții, înființarea unei sucursale, reziliența sistemelor, mecanismele de întrerupere a tranzacționării și tranzacționarea electronică, pasurile de cotare, sincronizarea ceasurilor profesionale, admiterea instrumentelor financiare la tranzacționare, limitele pozițiilor și mecanismele de control al administrării pozițiilor în cazul instrumentelor financiare derivate pe mărfuri, procedurile de aprobare și de respingere a cererilor de autorizare ale

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/78/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 12).

furnizorilor de servicii de raportare a datelor, cerințele organizatorice pentru APA-uri, CTP-uri și ARM-uri și privind cooperarea între autoritățile competente. Comisia ar trebui să adopte aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare prin acte delegate, în temeiul articolului 290 din TFUE și în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

- (158) Comisia ar trebui să fie împuternicită, de asemenea, să adopte standarde tehnice de punere în aplicare prin intermediul actelor de punere în aplicare, în conformitate cu articolul 291 din TFUE și cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010. Ar trebui să se încredințeze ESMA sarcina de a elabora și de a înainta Comisiei standarde tehnice de punere în aplicare privind procedurile de aprobare și de respingere a cererilor de autorizare ale firmelor de investiții, achiziția de participații calificate, procesul de tranzacționare și finalizarea tranzacțiilor în MTF-uri și OTF-uri, suspendarea și retragerea instrumentelor de la tranzacționare, libertatea de a furniza servicii și de a desfășura activități de investiții, înființarea unei sucursale, furnizarea de servicii de către societățile din țări terțe, raportarea pozițiilor pe categorii de deținători de poziții, procedurile de aprobare și de respingere a cererilor de autorizare, procedurile și formularele pentru transmiterea informațiilor referitoare la publicarea deciziilor, obligația de cooperare, cooperarea între autoritățile competente, schimbul de informații și privind consultarea înainte de autorizarea unei firme de investiții.
- (159) Comisia ar trebui să prezinte Parlamentului European și Consiliului un raport privind funcționarea OTF-urilor, funcționarea regimului pentru piețele de creștere pentru IMM-uri, impactul cerințelor privind tranzacționarea automatizată și tranzacționarea de mare frecvență, experiența cu mecanismele de interzicere a anumitor produse sau practici și impactul măsurilor legate de piețele instrumentelor financiare derivate pe mărfuri.
- (160) Comisia ar trebui să elaboreze, până la 1 ianuarie 2018, un raport de evaluare a impactului potențial asupra prețurilor la energie și a funcționării pieței energiei al expirării perioadei de tranziție prevăzute pentru aplicarea obligației de compensare și a cerințelor de marjă prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 648/2012. Dacă este cazul, Comisia ar trebui să prezinte o propunere legislativă pentru a stabili sau modifica legislația relevantă, inclusiv legislația sectorială specifică, cum ar fi Regulamentul (UE) nr. 1227/2011.
- (161) Directiva 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾ permite statelor membre să autorizeze administratorii de fonduri de investiții alternative (AFIA) să ofere anumite servicii de investiții pe lângă gestionarea colectivă a fondurilor de investiții alternative (FIA), inclusiv servicii de gestionare a portofoliilor de investiție, consultanță în materie de investiții, activități de păstrare și administrare legate de acțiunile sau unitățile unor organisme de plasament colectiv, precum și primirea și transmiterea ordinelor investitorilor pentru instrumente financiare. Având în vedere că cerințele care se aplică în cazul furnizării acestor servicii sunt armonizate în cadrul Uniunii, AFIA autorizați de autoritățile competente din țara lor de origine să furnizeze aceste servicii nu ar trebui să se supună niciunei alte autorizări suplimentare în țările membre gazdă și niciunei alte măsuri cu un efect similar.
- (162) În temeiul cadrului juridic în vigoare, AFIA autorizați să furnizeze aceste servicii de investiții care doresc să le furnizeze în alte state membre decât statul lor de origine trebuie să îndeplinească cerințe de drept intern suplimentare, inclusiv înființarea unei entități juridice distincte. Pentru a înlătura obstacolele din calea furnizării transfrontaliere de servicii de investiții armonizate și pentru a asigura un nivel de concurență echitabil între entitățile care furnizează aceleași servicii de investiții, în temeiul aceluiași cerințe juridice, un AFIA autorizat să furnizeze aceste servicii ar trebui să poată să le furnizeze la nivel transfrontalier, sub rezerva respectării cerințelor de notificare corespunzătoare, pe baza autorizației acordate de autoritățile competente din statul său membru de origine.
- (163) Directiva 2011/61/UE ar trebui, prin urmare, modificată în consecință.
- (164) Având în vedere că obiectivul prezentei directive, și anume crearea unei piețe financiare integrate în care investitorii să se bucure de o protecție suficientă și în care să fie protejate eficiența și integritatea pieței în general, necesită stabilirea unor norme comune aplicabile firmelor de investiții, indiferent de locul în care sunt autorizate în Uniune, și care să reglementeze funcționarea piețelor reglementate și a altor sisteme de tranzacționare, cu scopul de a evita

⁽¹⁾ Directiva 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2011 privind administratorii fondurilor de investiții alternative și de modificare a Directivelor 2003/41/CE și 2009/65/CE și a Regulamentelor (CE) nr. 1060/2009 și (UE) nr. 1095/2010 (JO L 174, 1.7.2011, p. 1).

ca opacitatea unei singure piețe sau o blocare a acesteia să compromită funcționarea eficientă a sistemului financiar al Uniunii în ansamblul său, nu poate fi suficient realizat de către statele membre dar, având în vedere dimensiunile și efectele prezentei directive, poate fi mai bine realizat la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la articolul respectiv, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea acestui obiectiv.

- (165) Dată fiind creșterea numărului de sarcini conferite ESMA prin prezenta directivă și prin Regulamentul (UE) nr. 600/2014, Parlamentul European, Consiliul și Comisia ar trebui să se asigure că sunt puse la dispoziție resursele umane și financiare adecvate.
- (166) Prezenta directivă respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în special dreptul la protecția datelor cu caracter personal, libertatea de a desfășura o activitate comercială, dreptul la protecția consumatorilor, dreptul la o cale de atac eficace și la un proces echitabil și dreptul de a nu fi judecat sau condamnat de două ori pentru aceeași infracțiune și ar trebui pusă în aplicare în conformitate cu aceste drepturi și principii.
- (167) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor a fost consultată în conformitate cu articolul 28 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 45/2001 și a emis un aviz în 10 februarie 2012 ⁽¹⁾.
- (168) În conformitate cu Declarația politică comună a statelor membre și a Comisiei privind documentele explicative din 28 septembrie 2011 ⁽²⁾, statele membre s-au angajat să însoțească, în cazuri justificate, notificarea măsurilor lor de transpunere cu unul sau mai multe documente care să explice relația dintre componentele unei directive și părțile corespunzătoare din instrumentele naționale de transpunere. În ceea ce privește prezenta directivă, legiuitorul consideră că este justificată transmiterea unor astfel de documente.
- (169) Obligația de a transpune prezenta directivă în dreptul intern ar trebui să se limiteze la acele dispoziții care reprezintă o modificare substanțială în raport cu directivele precedente. Obligația de a transpune dispozițiile neschimbate rezultă din directivele precedente.
- (170) Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere obligațiilor statelor membre privind termenele de transpunere în dreptul intern și de aplicare a Directivei, prevăzute în anexa III partea B,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

TITLUL I

DOMENIUL DE APLICARE ȘI DEFINIȚII

Articolul 1

Domeniul de aplicare

(1) Prezenta directivă se aplică firmelor de investiții, operatorilor de piață, furnizorilor de servicii de raportare a datelor, precum și societăților din țări terțe care furnizează servicii de investiții sau exercită activități de investiții în Uniune prin înființarea unei sucursale.

(2) Prezenta directivă stabilește cerințe în legătură cu următoarele aspecte:

(a) condițiile de autorizare și de funcționare aplicabile firmelor de investiții;

(b) furnizarea de servicii de investiții sau exercitarea de activități de investiții de către societăți din țări terțe prin înființarea unei sucursale;

⁽¹⁾ JO C 147, 25.5.2012, p. 1.

⁽²⁾ JO C 369, 17.12.2011, p. 14.

(c) autorizarea și funcționarea piețelor reglementate;

(d) autorizarea și funcționarea furnizorilor de servicii de raportare a datelor; și

(e) supravegherea, cooperarea și punerea în aplicare de către autoritățile competente.

(3) Următoarele dispoziții se aplică și instituțiilor de credit autorizate în temeiul Directivei 2013/36/UE în cazul în care acestea furnizează unul sau mai multe servicii de investiții și/sau desfășoară una sau mai multe activități de investiții:

(a) articolul 2 alineatul (2), articolul 9 alineatul (3), articolul 14 și articolele 16-20;

(b) titlul II capitolul II, cu excepția articolului 29 alineatul (2) al doilea paragraf;

(c) titlul II capitolul III, cu excepția articolului 34 alineatele (2) și (3) și a articolului 35 alineatele (2)-(6) și (9);

(d) articolele 67-75 și articolele 80, 85 și 86.

(4) Următoarele dispoziții se aplică, de asemenea, firmelor de investiții și instituțiilor de credit autorizate în temeiul Directivei 2013/36/UE, atunci când vând clienților depozite structurate sau le furnizează consultanță cu privire la acestea:

(a) articolul 9 alineatul (3), articolul 14 și articolul 16 alineatele (2), (3) și (6);

(b) articolele 23-26, articolul 28, articolul 29 cu excepția alineatului (2) al doilea paragraf și articolul 30; și

(c) articolele 67-75.

(5) Dispozițiile articolului 17 alineatele (1)-(6) se aplică și membrilor sau participanților pe piețele reglementate și MTF-uri cărora nu li se impune obținerea unei autorizații în conformitate cu prezenta directivă, în temeiul articolului 2 alineatul (1) literele (a), (e), (i) și (j).

(6) Articolele 57 și 58 se aplică și persoanelor exonerate în temeiul articolului 2.

(7) Toate sistemele multilaterale de instrumente financiare operează fie în conformitate cu dispozițiile titlului II în ceea ce privește MTF-urile sau OTF-urile, fie în conformitate cu dispozițiile titlului III în ceea ce privește piețele reglementate.

Orice firme de investiții care tranzacționează pe cont propriu în mod organizat, frecvent, sistematic și substanțial în executarea ordinelor clienților în afara unei piețe reglementate, a unui MTF sau a unui OTF funcționează în conformitate cu titlul III din Regulamentul (UE) nr. 600/2014.

Fără a aduce atingere articolelor 23 și 28 din Regulamentul (UE) nr. 600/2014, toate tranzacțiile cu instrumente financiare menționate la primul și la al doilea paragraf care nu sunt încheiate în cadrul sistemelor multilaterale sau al operatorilor independenți respectă dispozițiile relevante de la titlul III din Regulamentul (UE) nr. 600/2014.

*Articolul 2***Exonerări**

- (1) Prezenta directivă nu se aplică:
- (a) întreprinderilor de asigurări sau întreprinderilor care exercită activitățile de reasigurare și de retrocedare prevăzute de Directiva 2009/138/CE, atunci când desfășoară activitățile menționate în respectiva directivă;
 - (b) persoanelor care furnizează servicii de investiții exclusiv întreprinderii lor mamă, filialelor lor sau altor filiale ale întreprinderii lor mamă;
 - (c) persoanelor care furnizează servicii de investiții ocazional în cadrul unei activități profesionale, în cazul în care aceasta este reglementată de acte cu putere de lege sau de un cod deontologic care nu exclude furnizarea acestui serviciu;
 - (d) persoanelor care tranzacționează pe cont propriu alte instrumente financiare decât instrumentele financiare derivate pe mărfuri ori certificatele de emisii sau instrumentele derivate pe acestea și care nu furnizează niciun alt serviciu de investiții sau nu exercită nicio altă activitate de investiții cu instrumente financiare altele decât instrumentele financiare derivate pe mărfuri, certificatele de emisii sau instrumentele derivate pe acestea, decât dacă acestea:
 - (i) sunt formatori de piață;
 - (ii) sunt participanți sau membri ai unei piețe reglementate sau ai unui MTF sau au acces electronic direct la un loc de tranzacționare;
 - (iii) aplică o tehnică de tranzacționare algoritmică de mare frecvență; sau
 - (iv) tranzacționează pe cont propriu în executarea ordinelor clienților.

Persoanele exonerate în temeiul literei (a), (i) sau (j) nu trebuie să respecte condițiile prevăzute la prezenta literă pentru a fi exonerate.

- (e) operatorilor care au obligații de conformitate în temeiul Directivei 2003/87/CE care, atunci când tranzacționează certificate de emisii, nu execută ordine ale clienților și care nu furnizează niciun alt serviciu de investiții și nu exercită nicio altă activitate de investiții decât tranzacționarea pe cont propriu, cu condiția ca persoanele respective să nu utilizeze o tehnică de tranzacționare algoritmică de mare frecvență;
- (f) persoanelor care prestează servicii de investiții ce constau exclusiv în gestionarea unui sistem de participare a angajaților;
- (g) persoanelor care prestează servicii de investiții care constă numai în gestionarea unui sistem de participare a angajaților și în furnizarea de servicii de investiții exclusiv întreprinderii lor mamă, filialelor lor sau altor filiale ale întreprinderii lor mamă;
- (h) membrilor SEBC și ai organismelor naționale cu funcții similare din Uniune, altor organisme publice din Uniune însărcinate cu gestionarea datoriei publice sau care intervin în această gestionare și instituțiilor financiare internaționale înființate de două sau mai multe state membre cu scopul de a mobiliza fonduri și de a oferi asistență financiară în beneficiul membrilor lor care sunt afectați sau amenințați de probleme grave de finanțare;

(i) organismelor de plasament colectiv și fondurilor de pensii, fie că sunt sau nu coordonate la nivelul Uniunii, și depozitarilor și administratorilor acestor organisme;

(j) persoanelor:

(i) care tranzacționează pe cont propriu instrumente financiare derivate pe mărfuri ori certificate de emisii sau instrumente derivate pe acestea, inclusiv formatorii de piață, cu excepția persoanelor care tranzacționează pe cont propriu în executarea ordinelor clienților; sau

(ii) care furnizează servicii de investiții, altele decât tranzacționarea pe cont propriu, privind instrumentele financiare derivate pe mărfuri sau certificatele de emisii sau instrumentele derivate pe acestea, clienților sau furnizorilor activității lor principale,

cu condiția ca:

— pentru fiecare dintre cazurile de mai sus, considerate în mod individual și agregat, aceste activități să fie auxiliare în raport cu activitatea lor principală la nivel de grup și ca activitatea principală să nu constea în furnizarea de servicii de investiții în sensul prezentei directive, activități bancare în sensul Directivei 2013/36/UE sau activități de formator de piață pentru instrumente financiare derivate pe mărfuri;

— persoanele respective să nu utilizeze o tehnică de tranzacționare algoritmică de mare frecvență; și

— persoanele respective să notifice anual autorității competente relevante faptul că beneficiază de această exonerare și, la cerere, raportează autorității competente elementele pe baza cărora consideră că activitățile lor menționate la punctele (i) și (ii) sunt auxiliare în raport cu activitatea lor principală;

(k) persoanelor care furnizează servicii de consultanță de investiții în cadrul exercitării unei alte activități profesionale care nu este prevăzută în prezenta directivă, cu condiția ca furnizarea acestor servicii de consultanță să nu fie remunerată în mod specific;

(l) asociațiilor create de fonduri de pensii daneze și finlandeze cu unicul scop de a administra activele fondurilor de pensii afiliate;

(m) în cazul „agenti di cambio” ale căror activități și funcții sunt reglementate de articolul 201 din Decretul legislativ italian nr. 58 din 24 februarie 1998;

(n) operatorilor de transport și de sistem definiți la articolul 2 punctul 4 din Directiva 2009/72/CE sau la articolul 2 punctul 4 din Directiva 2009/73/CE, atunci când aceștia își îndeplinesc sarcinile în temeiul directivelor menționate, în temeiul Regulamentului (CE) nr. 714/2009, în temeiul Regulamentului (CE) nr. 715/2009 ori în temeiul codurilor de rețea sau orientărilor adoptate în conformitate cu regulamentele respective, oricăror persoane care acționează ca furnizori de servicii în numele lor pentru a îndeplini sarcina care le revine în temeiul actelor legislative respective ori în temeiul codurilor de rețea sau orientărilor adoptate în conformitate cu regulamentele respective și oricărui operator sau administrator al unui sistem de echilibrare a energiei, al unei rețele de conducte sau al unui sistem menit să echilibreze oferta și cererea de energie în momentul îndeplinirii acestor sarcini.

Această exonerare se aplică persoanelor angajate în activitățile prevăzute la această literă numai atunci când acestea desfășoară activități de investiții sau furnizează servicii de investiții legate de instrumentele financiare derivate pe mărfuri în vederea desfășurării activităților respective. Această exonerare nu se aplică exploatarea unei piețe secundare, inclusiv a unei platforme de tranzacționare secundară cu drepturi financiare de transport;

(o) CSD, dacă și în măsura în care intră sub incidența dreptului Uniunii.

(2) Drepturile conferite de prezenta directivă nu se aplică furnizării de servicii în calitate de contraparte în tranzacțiile efectuate de organisme publice însărcinate cu gestionarea datoriei publice sau de membri ai SEBC, în cadrul sarcinilor care le sunt atribuite de TFUE și de Protocolul nr. 4 privind Statutul Sistemului European al Băncilor Centrale și al Băncii Centrale Europene sau al funcțiilor echivalente în temeiul unor dispoziții de drept intern.

(3) Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 89 pentru a clarifica, în scopul aplicării alineatului (1) litera (c), când o activitate este exercitată ocazional.

(4) ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza, în scopul alineatului (1) litera (j), criteriile pe baza cărora se stabilește când o activitate trebuie considerată ca fiind auxiliară în raport cu activitatea principală la nivelul grupului.

Criteriile respective țin seama de cel puțin de următoarele elemente:

- (a) necesitatea ca activitățile auxiliare să reprezinte o proporție minoritară din activitățile desfășurate la nivelul grupului;
- (b) dimensiunea activității de tranzacționare în raport cu activitatea globală de tranzacționare pe piață pentru clasa de active respectivă.

Pentru a determina măsura în care activitățile auxiliare reprezintă o proporție minoritară din activitățile desfășurate la nivelul grupului, ESMA poate stabili dacă trebuie analizat capitalul utilizat pentru desfășurarea activității auxiliare în raport cu capitalul utilizat pentru desfășurarea activității principale. Cu toate acestea, acest factor nu este, în niciun caz, suficient pentru a demonstra că activitatea este auxiliară în raport cu activitatea principală a grupului.

Activitățile menționate la prezentul alineat sunt analizate la nivelul grupului.

Elementele menționate la al doilea paragraf exclud:

- (a) tranzacțiile intragrup menționate la articolul 3 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 care servesc scopurilor de gestionare a lichidităților la nivelul grupului sau de gestionare a riscurilor;
- (b) tranzacțiile cu instrumente financiare derivate care pot fi măsurate în mod obiectiv ca reducând riscurile direct legate de activitatea comercială sau de activitatea de finanțare a trezoreriei;
- (c) tranzacțiile cu instrumente financiare derivate pe mărfuri și certificate de emisii încheiate în scopul îndeplinirii obligațiilor de a furniza lichidități într-un loc de tranzacționare, atunci când astfel de obligații sunt impuse de autoritățile de reglementare în conformitate cu dreptul Uniunii sau cu actele cu putere de lege și actele administrative de la nivel național sau de locurile de tranzacționare.

ESMA înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 3 iulie 2015.

Comisiei îi este delegată competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 3

Exonerări facultative

(1) Statele membre pot opta să nu aplice prezenta directivă persoanelor pentru care ele reprezintă statul membru de origine, cu condiția ca activitățile acestor persoane să fie autorizate și reglementate la nivel național, și ca aceste persoane:

- (a) să nu fie autorizate să dețină fonduri ale clienților sau valori mobiliare ale clienților și care, din acest motiv, să nu poată în niciun moment să fie debitoare față de aceștia;

- (b) să nu fie autorizate să furnizeze servicii de investiții, cu excepția preluării și transmiterii de ordine pentru valori mobiliare și unități de fond ale unor organisme de plasament colectiv și/sau a furnizării de servicii de consultanță în investiții în privința acestor instrumente financiare; și
- (c) în cadrul furnizării acestui serviciu, să fie autorizate să transmită ordinele doar către:
- (i) firmele de investiții autorizate în conformitate cu prezenta directivă;
 - (ii) instituțiile de credit autorizate în conformitate cu Directiva 2013/36/UE;
 - (iii) sucursalele firmelor de investiții sau ale instituțiilor de credit care sunt autorizate într-o țară terță și cărora li se aplică și care respectă norme prudențiale considerate de autoritățile competente ca fiind cel puțin la fel de stricte ca cele stabilite de prezenta directivă, de Regulamentul (UE) nr. 575/2013 sau de Directiva 2013/36/UE;
 - (iv) organismele de plasament colectiv autorizate în temeiul dreptului unui stat membru să vândă publicului unități de fond și administratorilor acestor organisme;
 - (v) firmele de investiții cu capital fix definite la articolul 17 punctul 7 din Directiva 2012/30/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾, ale căror titluri sunt listate sau tranzacționate pe o piață reglementată a unui stat membru; sau
- (d) să furnizeze servicii de investiții exclusiv pe mărfuri, certificate de emisii și/sau instrumente financiare derivate pe acestea, cu unicul scop de a acoperi riscurile comerciale ale clienților lor, atunci când clienții respectivi sunt exclusiv întreprinderi locale din domeniul energiei electrice definite la articolul 2 punctul 35 din Directiva 2009/72/CE sau întreprinderi din sectorul gazelor naturale definite la articolul 2 punctul 1 din Directiva 2009/73/CE și cu condiția ca respectivii clienți să dețină în comun 100 % din capitalul sau din drepturile de vot ale acestor persoane, să exercite controlul comun și să fie exonerate în temeiul articolului 2 alineatul (1) litera (j) din prezenta directivă în cazul în care prestează ele însele aceste servicii de investiții; sau
- (e) să furnizeze servicii de investiții exclusiv pe certificate de emisii și/sau instrumente financiare derivate pe acestea, cu unicul scop de a acoperi riscurile comerciale ale clienților lor, atunci când clienții respectivi sunt exclusiv operatori definiți la articolul 3 litera (f) din Directiva 2003/87/CE și cu condiția ca respectivii clienți să dețină în comun 100 % din capitalul sau din drepturile de vot ale acestor persoane, să exercite controlul comun și să fie exonerate în temeiul articolului 2 alineatul (1) litera (j) din prezenta directivă în cazul în care prestează ele însele aceste servicii de investiții.
- (2) Regimurile statelor membre impun persoanelor menționate la alineatul (1) respectarea unor cerințe care sunt cel puțin echivalente următoarelor cerințe impuse de prezenta directivă:
- (a) condițiile și procedurile de autorizare și supraveghere continuă prevăzute la articolul 5 alineatele (1) și (3) și la articolele 7-10, 21, 22 și 23, precum și în actele delegate adoptate de Comisie în conformitate cu articolul 89;
 - (b) normele de conduită profesională stabilite la articolul 24 alineatele (1), (3), (4), (5), (7) și (10), la articolul 25 alineatele (2), (5) și (6) și, în cazul în care regimul național permite persoanelor respective să desemneze agenți delegați, la articolul 29, precum și măsurile de punere în aplicare aferente;

⁽¹⁾ Directiva 2012/30/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012 de coordonare, în vederea echivalării, a garanțiilor impuse societăților comerciale în statele membre, în înțelesul articolului 54 al doilea paragraf din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, pentru protejarea intereselor asociaților sau terților, în ceea ce privește constituirea societăților comerciale pe acțiuni și menținerea și modificarea capitalului acestora (JO L 315, 14.11.2012, p. 74).

- (c) cerințele organizatorice prevăzute la articolul 16 alineatul (3) primul, al șaselea și al șaptelea paragraf și la articolul 16 alineatele (6) și (7) și în actele delegate corespunzătoare adoptate de Comisie în conformitate cu articolul 89.

Statele membre impun persoanelor exonerate de la aplicarea prezentei directive în temeiul alineatului (1) din prezentul articol să fie acoperite de un sistem de compensare a investitorilor recunoscut în conformitate cu Directiva 97/9/CE. Statele membre pot permite firmelor de investiții să nu fie acoperite de un astfel de sistem, cu condiția să dețină o asigurare de răspundere civilă profesională prin care, ținând seama de dimensiunea, profilul de risc și natura juridică a persoanelor exonerate în conformitate cu alineatul (1) din prezentul articol, să asigure clienților lor un grad echivalent de protecție.

Prin derogare de la al doilea paragraf din prezentul alineat, statele membre în care există deja în vigoare astfel de acte cu putere de lege sau acte administrative înainte de 2 iulie 2014 pot, până la 3 iulie 2019, să impună persoanelor exonerate de la aplicarea prezentei directive în temeiul alineatului (1) de la prezentul articol care furnizează servicii de investiții care constau în primirea și transmiterea ordinelor și/sau în furnizarea de consultanță de investiții privind unități ale unor organisme de plasament colectiv și acționează ca intermediari pentru o societate de administrare definită în Directiva 2009/65/CE, să răspundă în mod solidar cu societatea de administrare pentru eventualele prejudicii suportate de client în legătură cu aceste servicii.

- (3) Persoanele exonerate de la aplicarea prezentei directive în temeiul alineatului (1) nu beneficiază de libertatea de a presta servicii/sau de a desfășura activități, nici de libertatea de a înființa sucursale în conformitate cu articolele 34 și, respectiv, 35.

- (4) Statele membre informează Comisia și ESMA cu privire la exercitarea opțiunii prevăzute de prezentul articol și se asigură că în toate autorizațiile acordate conform alineatului (1) se precizează faptul că acestea sunt acordate conform prezentului articol.

- (5) Statele membre comunică ESMA dispozițiile de drept intern care sunt echivalente cerințelor impuse de prezenta directivă enumerate la alineatul (2).

Articolul 4

Definiții

- (1) În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:

1. „firmă de investiții” înseamnă orice persoană juridică a cărei ocupație sau activitate obișnuită constă în furnizarea unuia sau mai multor servicii de investiții în beneficiul unor terțe părți și/sau în exercitarea uneia sau mai multor activități de investiții cu titlu profesional;

Statele membre pot include în definiția firmelor de investiții întreprinderi care nu sunt persoane juridice, cu următoarele condiții:

- (a) statutul lor juridic asigură intereselor terțelor părți un nivel de protecție echivalent cu cel oferit de o persoană juridică; și
- (b) acestea fac obiectul unei supravegheri prudențiale echivalente și adaptate formei lor juridice.

Cu toate acestea, în cazul în care furnizează servicii care implică deținerea de fonduri sau de valori mobiliare care aparțin unor terțe părți, o persoană fizică poate fi considerată firmă de investiții în sensul prezentei directive și al Regulamentului (UE) nr. 600/2014 numai în cazul în care, fără a aduce atingere celorlalte cerințe stabilite de prezenta directivă, de Regulamentul (UE) nr. 600/2014, de Directiva 2013/36/UE, persoana respectivă îndeplinește următoarele condiții:

- (a) drepturile de proprietate ale terțelor părți asupra instrumentelor și fondurilor sunt salvagardate, în special în caz de insolvență a firmei sau a proprietarilor săi, de sechestrul, de compensare sau de orice altă acțiune intentată de creditorii firmei sau ai proprietarilor acesteia;

- (b) firma este supusă unor norme care au ca obiect supravegherea solvabilității sale și a celei a proprietarilor acesteia;
 - (c) conturile anuale ale firmei sunt verificate de una sau mai multe persoane abilitate, în temeiul dreptului intern, să efectueze auditul conturilor;
 - (d) în cazul în care firma are un singur proprietar, persoana respectivă adoptă dispoziții pentru a asigura protecția investitorilor în caz de încetare a activității din cauza decesului ori a incapacității sale sau a oricărei alte situații similare;
2. „servicii și activități de investiții” înseamnă orice serviciu și orice activitate enumerate în anexa I secțiunea A și referitoare la orice instrument menționat în anexa I secțiunea C.

Comisia adoptă, prin acte delegate în conformitate cu articolul 89, măsuri care precizează:

- (a) contractele derivate menționate în anexa I secțiunea C punctul 6 care au caracteristicile unor produse energetice angro care trebuie decontate prin livrare fizică și contractele derivate menționate în secțiunea C punctul 6;
 - (b) contractele derivate menționate în anexa I secțiunea C punctul 7 care prezintă caracteristicile altor instrumente financiare derivate;
 - (c) contractele derivate menționate în anexa I secțiunea C punctul 10 care prezintă caracteristicile altor instrumente financiare derivate, ținând seama, printre altele, dacă sunt tranzacționate pe o piață reglementată, un OTF sau un MTF;
3. „serviciu auxiliar” înseamnă orice serviciu menționat în anexa I secțiunea B;
4. „consultanță de investiții” înseamnă furnizarea de recomandări personale unui client, fie la cererea sa, fie la inițiativa firmei de investiții, în ceea ce privește una sau mai multe tranzacții cu instrumente financiare;
5. „executarea ordinelor în contul clienților” înseamnă o acțiune în vederea încheierii de acorduri de cumpărare sau de vânzare a unuia sau mai multor instrumente financiare în contul clienților și include încheierea de acorduri pentru vânzarea unor instrumente financiare emise de o firmă de investiții sau de o instituție de credit la momentul emiterii acestora;
6. „tranzacționarea pe cont propriu” înseamnă încheierea de tranzacții privind unul sau mai multe instrumente financiare prin angajarea capitalurilor proprii;
7. „formator de piață” înseamnă o persoană care este disponibilă în mod continuu pe piețele financiare pentru a tranzacționa pe cont propriu vânzând și cumpărând instrumente financiare prin angajarea capitalurilor proprii, la prețuri fixate de ea;
8. „administrare de portofolii” înseamnă administrarea discreționară și individualizată de portofolii care includ unul sau mai multe instrumente financiare, în cadrul unui mandat acordat de client;
9. „client” înseamnă orice persoană fizică sau juridică căreia o firmă de investiții îi furnizează servicii de investiții sau servicii auxiliare;
10. „client profesional” înseamnă orice client care îndeplinește criteriile prevăzute în anexa II;
11. „client de retail” înseamnă un client care nu este client profesional;

12. „piață de creștere pentru IMM-uri” înseamnă un MTF înregistrat ca piață de creștere pentru IMM-uri în conformitate cu articolul 33;
13. „întreprinderi mici și mijlocii” (IMM-uri) înseamnă, în sensul prezentei directive, societățile a căror capitalizare bursieră, pe baza cotațiilor de sfârșit de an din ultimii trei ani calendaristici, a fost mai mică de 200 000 000 EUR;
14. „ordin-limită” înseamnă ordinul de a cumpăra sau de a vinde un instrument financiar la limita de preț specificată sau mai avantajos și într-o cantitate precizată;
15. „instrumente financiare” înseamnă instrumentele menționate în anexa I secțiunea C;
16. „contracte derivate menționate în secțiunea C. punctul 6” înseamnă contracte de opțiuni, contractele la termen, contractele swap și orice alte contracte derivate menționate în anexa I secțiunea C punctul 6, referitoare la cărbune sau țiței, care sunt tranzacționate pe un OTF și care trebuie decontate fizic;
17. „instrumente ale pieței monetare” înseamnă categoriile de instrumente tranzacționate în mod obișnuit pe piața monetară, precum certificatele de trezorerie, certificatele de depozit și efectele de comerț, cu excepția instrumentelor de plată;
18. „operator de piață” înseamnă una sau mai multe persoane care administrează și/sau operează activitatea unei piețe reglementate și care poate fi însăși piața reglementată;
19. „sistem multilateral” înseamnă orice sistem sau mecanism în cadrul căruia pot interacționa multiple interese de tranzacționare ale terțelor părți privind cumpărarea și vânzarea de instrumente financiare;
20. „operator independent” înseamnă o firmă de investiții care, în mod organizat, frecvent, sistematic și substanțial, efectuează tranzacții pe cont propriu în executarea ordinelor clienților în afara unei piețe reglementate, a unui MTF sau a unui OTF, fără a administra un sistem multilateral;

Caracterul frecvent și sistematic se apreciază în funcție de numărul de tranzacții extrabursiere efectuate cu instrumentul financiar în cauză de firma de investiții pe cont propriu în executarea ordinelor clienților. Caracterul substanțial se apreciază fie în funcție de volumul tranzacțiilor extrabursiere efectuate de firma de investiții în raport cu tranzacțiile totale ale firmei de investiții pentru un anumit instrument financiar, fie în funcție de volumul tranzacțiilor extrabursiere efectuate de firma de investiții în raport cu tranzacțiile totale din Uniune pentru un anumit instrument financiar. Definiția unui operator independent se aplică, numai dacă limita prestabilită pentru caracterul frecvent și sistematic și caracterul substanțial sunt ambele depășite, sau atunci când o firmă de investiții alege opțiunea de a fi tratată conform regimului aplicabil operatorilor independenți;

21. „piață reglementată” înseamnă un sistem multilateral, operat și/sau administrat de un operator de piață, care reunește sau facilitează reunirea, în cadrul sistemului și în conformitate cu normele sale nediscreționare, a unor interese multiple de vânzare și cumpărare de instrumente financiare ale unor terțe părți, într-un mod care conduce la încheierea de contracte cu instrumente financiare admise la tranzacționare pe baza normelor și/sau a sistemelor sale și care este autorizat și funcționează în mod regulat și în conformitate cu titlul III din prezenta directivă;
22. „sistem multilateral de tranzacționare” (MTF) înseamnă un sistem multilateral operat de o firmă de investiții sau de un operator de piață care reunește, în cadrul sistemului și în conformitate cu normele sale nediscreționare, interese multiple de vânzare și cumpărare de instrumente financiare ale unor terțe părți, într-un mod care conduce la încheierea de contracte în conformitate cu titlul II din prezenta directivă;
23. „sistem organizat de tranzacționare” (OTF) înseamnă un sistem multilateral care nu este o piață reglementată sau un MTF și în cadrul căruia pot interacționa multiple interese ale unor terțe părți de vânzare și cumpărare de obligațiuni, produse financiare structurate, certificate de emisii și instrumente financiare derivate, într-un mod care conduce la încheierea de contracte în conformitate cu titlul II din prezenta directivă;

24. „loc de tranzacționare” înseamnă o piață reglementată, un MTF sau un OTF;
25. „piață lichidă” înseamnă o piață a unui instrument financiar sau a unei clase de instrumente financiare pe care există în regim continuu cumpărători și vânzători pregătiți și dispuși, evaluată conform criteriilor de mai jos, ținând seama de structurile de piață specifice ale instrumentului financiar specific sau ale clasei de instrumente financiare:
- (a) frecvența medie și mărimea medie a tranzacțiilor în diverse condiții de piață, având în vedere natura și ciclul de viață al produselor în cadrul clasei respective de instrumente financiare;
 - (b) numărul și tipul participanților pe piață, inclusiv raportul dintre participanții pe piață și instrumentele financiare tranzacționate pe piața unui anumit produs;
 - (c) mărimea medie a spreadurilor, atunci când este disponibilă;
26. „autoritate competentă” înseamnă autoritatea desemnată de fiecare stat membru în conformitate cu articolul 67, în afara cazurilor în care prezenta directivă conține o dispoziție contrară;
27. „instituție de credit” înseamnă o instituție de credit definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
28. „societăți de administrare a OPCVM” înseamnă societăți de administrare în sensul articolului 2 alineatul (1) litera (b) din Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾;
29. „agent delegat” înseamnă orice persoană fizică sau juridică care, sub responsabilitatea deplină și necondiționată a unei singure firme de investiții în contul căreia acționează, promovează clienților sau clienților potențiali servicii de investiții și/sau servicii auxiliare, primește și transmite instrucțiunile sau ordinele de la clienți referitoare la servicii de investiții sau instrumente financiare, plasează instrumente financiare sau furnizează clienților sau clienților potențiali consultanță privind aceste instrumente sau servicii;
30. „sucursală” înseamnă un loc de desfășurare a activității, altul decât sediul principal, care face parte dintr-o firmă de investiții, care nu are personalitate juridică și care furnizează servicii de investiții și/sau exercită activități de investiții și care poate, de asemenea, furniza servicii auxiliare pentru care firma de investiții a obținut o autorizație; toate locurile de desfășurare a activității stabilite în același stat membru de o firmă de investiții al cărei sediu se află într-un alt stat membru sunt considerate ca fiind o singură sucursală;
31. „participație calificată” înseamnă deținerea, directă sau indirectă, într-o firmă de investiții, a unei participații care reprezintă cel puțin 10 % din capital sau din drepturile de vot, astfel cum este prevăzut la articolele 9 și 10 din Directiva 2004/109/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾, având în vedere condițiile de agregare a acestor participații stabilite la articolul 12 alineatele (4) și (5) din directiva menționată, sau care permite exercitarea unei influențe semnificative asupra administrării firmei de investiții în care este deținută participația respectivă;
32. „întreprindere-mamă” înseamnă o întreprindere-mamă în sensul articolului 2 punctele 9 și 22 din Directiva 2013/34/UE Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁾;

⁽¹⁾ Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) (JO L 302, 17.11.2009, p. 32).

⁽²⁾ Directiva 2004/109/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 2004 privind armonizarea obligațiilor de transparență în ceea ce privește informația referitoare la emitenții ale căror valori mobiliare sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată și de modificare a Directivei 2001/34/CE (JO L 390, 31.12.2004, p. 38).

⁽³⁾ Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind situațiile financiare anuale, situațiile financiare consolidate și rapoartele conexe ale anumitor tipuri de întreprinderi, de modificare a Directivei 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului (JO L 182, 29.6.2013, p. 19).

33. „filială” înseamnă o întreprindere afiliată în sensul articolului 2 punctele 10 și 22 din Directiva 2013/34/UE, inclusiv orice filială a unei întreprinderi filiale a întreprinderii-mamă care le conduce;
34. „grup” înseamnă un grup în sensul articolului 2 punctul 11 din Directiva 2013/34/UE;
35. „legături strânse” înseamnă o situație în care cel puțin două persoane fizice sau juridice sunt legate prin:
- (a) participație sub forma deținerii, direct sau prin intermediul controlului, a cel puțin 20 % din capitalul sau drepturile de vot ale unei societăți;
 - (b) „control”, și anume relația dintre o întreprindere-mamă și o filială, în toate cazurile prevăzute la articolul 22 alineatele (1) și (2) din Directiva 2013/34/UE sau o relație similară între orice persoană fizică sau juridică și o întreprindere, orice filială a unei întreprinderi filiale fiind considerată, de asemenea, ca filială a întreprinderii-mamă care le conduce;
 - (c) o legătură permanentă a amândurora sau a tuturor de una și aceeași persoană printr-o relație de control;
36. „organ de conducere” înseamnă organul sau organele unei firme de investiții, ale unui operator de piață sau ale unui furnizor de servicii de raportare a datelor, care sunt numite în conformitate cu dreptul intern, abilitate să stabilească strategia, obiectivele și direcția generală a entității, care supervizează și monitorizează procesul decizional și din care fac parte persoane care conduc efectiv activitatea entității.
- Atunci când prezenta directivă menționează organul de conducere și, în conformitate cu dreptul intern, funcțiile de conducere și de supraveghere ale organului de conducere sunt atribuite unor organe diferite sau unor membri diferiți din cadrul unui organ, statul membru identifică organele responsabile sau membrii responsabili ai organului de conducere în conformitate cu dreptul intern, cu excepția cazului în care se specifică altfel în prezenta directivă;
37. „conducerea superioară” înseamnă persoanele fizice care exercită funcții executive în cadrul unei firme de investiții, al unui operator de piață sau al unui furnizor de servicii de raportare a datelor și care răspund în fața organului de conducere de managementul activităților de zi cu zi ale entității, inclusiv de implementarea politicilor privind distribuția de servicii și produse clienților de către firmă și personalul acesteia;
38. „cumpărări și vânzări simultane pe cont propriu” înseamnă o tranzacție în cadrul căreia facilitatorul însuși se interpune în tranzacție între cumpărător și vânzător, în așa fel încât nu este în niciun moment expus riscului de piață pe tot parcursul executării tranzacției, ambele laturi ale tranzacției fiind executate simultan, iar tranzacția este încheiată la un preț la care facilitatorul nici nu realizează profit, nici nu suferă pierderi, cu excepția unui comision, a unei taxe sau a unei rețineri percepute pentru tranzacție și comunicate în prealabil;
39. „tranzacționare algoritmică” înseamnă tranzacționarea de instrumente financiare pe baza unui algoritm computerizat care stabilește în mod automat, cu intervenție umană minimă sau fără intervenție umană, unii parametri individuali ai ordinilor, precum inițierea ordinului, momentul inițierii, prețul sau cantitatea ordinului sau modul în care ordinul să fie gestionat după trimiterea lui, și nu include sistemele utilizate exclusiv în scopul direcționării ordinilor către unul sau mai multe locuri de tranzacționare, al procesării ordinilor care nu implică stabilirea unor parametri de tranzacționare, al confirmării ordinilor sau al procesării post tranzacționare a tranzacțiilor executate;
40. „tehnică de tranzacționare algoritmică de mare frecvență” înseamnă o tehnică de tranzacționare algoritmică caracterizată prin:
- (a) o infrastructură menită să minimizeze perioadele de latență ale rețelei sau de alte tipuri, care dispune de cel puțin una dintre următoarele dotări aferente introducerii algoritmice a ordinilor: colocare, hosting de proximitate sau acces electronic direct de mare viteză;

- (b) determinarea prin sistem a inițierii, generării, direcționării sau executării ordinelor fără intervenție umană pentru tranzacțiile sau ordinele individuale; și
- (c) rate intrazilnice ridicate de mesaje constituind ordine, cotații sau anulări;
41. „acces electronic direct” înseamnă o procedură prin care un participant, un membru sau un client al unui loc de tranzacționare permite unei persoane să utilizeze codul său de tranzacționare pentru a putea transmite, în mod electronic, ordine referitoare la un instrument financiar direct către locul de tranzacționare, și include acordurile care implică utilizarea de către persoana în cauză a infrastructurii participantului, membrului sau clientului respectiv sau a unui alt sistem de conectare pus la dispoziție de participant, membru sau client, pentru a transmite ordine (acces direct pe piață) și acordurile prin care respectiva infrastructură nu este folosită de o persoană (acces sponsorizat);
42. „practici de vânzare încrucișată” înseamnă oferirea unui serviciu de investiții împreună cu un alt serviciu sau produs ca parte a unui pachet sau pentru a condiționa o înțelegere sau un pachet;
43. „depozit structurat” înseamnă un depozit astfel cum este definit la articolul 2 alineatul (1) litera (c) din Directiva 2014/49/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾, care este rambursabil integral la scadență în baza unor condiții potrivit cărora o dobândă sau o primă va fi plătită sau este supusă riscului, conform unei formule care implică factori precum:
- (a) un indice sau o combinație de indici, excluzând depozitele cu rată variabilă a căror rentabilitate este direct legată de un indice al ratei dobânzii, precum Euribor sau Libor;
- (b) un instrument financiar sau o combinație de instrumente financiare;
- (c) o marfă sau o combinație de marfă sau alte active fizice sau nefizice nefungibile; sau
- (d) un curs de schimb valutar sau o combinație de cursuri de schimb valutar;
44. „valori mobiliare” înseamnă clasele de titluri de valoare care pot fi negociate pe piața de capital, cu excepția instrumentelor de plată, ca, de exemplu:
- (a) acțiunile deținute la societăți și alte titluri de valoare echivalente acțiunilor deținute la societăți, la societăți de tip parteneriat sau la alte entități, precum și certificatele de depozit pentru acțiuni;
- (b) obligațiunile și alte titluri de creanță securizate, inclusiv certificatele de depozit pentru astfel de titluri;
- (c) orice alte titluri de valoare care conferă dreptul de a cumpăra sau de a vinde asemenea valori mobiliare sau care conduc la o decontare în numerar, stabilită în raport cu valori mobiliare, monede, rate ale dobânzii sau rentabilității, mărfuri sau alți indici ori unități de măsură;
45. „certificate de depozit” înseamnă titluri de valoare negociabile pe piața de capital, care reprezintă proprietatea asupra titlurilor unui emitent străin și care pot fi admise la tranzacționare pe o piață reglementată și tranzacționate independent de titlurile de valoare ale emitentului străin;

⁽¹⁾ Directiva 2014/49/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 aprilie 2014 privind sistemele de garantare a depozitelor (a se vedea pagina 149 din prezentul Jurnal Oficial).

46. „fond tranzacționat la bursă” înseamnă un fond care are cel puțin o clasă de unități sau de acțiuni tranzacționate pe toată durata zilei cel puțin într-un loc de tranzacționare și cu cel puțin un formator de piață care ia măsuri pentru a se asigura că prețul unităților sau al acțiunilor sale la locul de tranzacționare nu variază în mod semnificativ față de valoarea activului său net și, după caz, față de valoarea orientativă a activului net;
47. „certIFICATE” înseamnă certificate astfel cum sunt definite la articolul 2 alineatul (1) punctul 27 din Regulamentul (UE) nr. 600/2014;
48. „produse financiare structurate” înseamnă produse financiare structurate astfel cum sunt definite la articolul 2 alineatul (1) punctul 28 din Regulamentul (UE) nr. 600/2014;
49. „derivate” înseamnă derivate astfel cum sunt definite la articolul 2 alineatul (1) punctul 29 din Regulamentul (UE) nr. 600/2014;
50. „instrumente financiare derivate” înseamnă instrumente financiare derivate astfel cum sunt definite la articolul 2 alineatul (1) punctul 30 din Regulamentul (UE) nr. 600/2014;
51. „CPC” înseamnă o CPC astfel cum este definită la articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012;
52. „mecanism de publicare aprobat” sau „APA” înseamnă o persoană autorizată, conform prezentei directive, să furnizeze serviciul de publicare a rapoartelor privind tranzacțiile în numele unor firme de investiții, în temeiul articolelor 20 și 21 din Regulamentul (UE) nr. 600/2014;
53. „furnizor de sisteme centralizate de raportare” sau „CTP” înseamnă o persoană autorizată în temeiul dispozițiilor prezentei directive să furnizeze serviciul de colectare a rapoartelor privind tranzacțiile cu instrumente financiare enumerate la articolele 6, 7, 10, 12, 13, 20 și 21 din Regulamentul (UE) nr. 600/2014 de la piețele reglementate, MTF-uri, OTF-uri și APA și de consolidare a acestora într-un flux continuu de date electronice în direct care oferă date referitoare la prețuri și volume pentru fiecare instrument financiar;
54. „mecanism de raportare aprobat” sau „ARM” înseamnă o persoană autorizată, în temeiul dispozițiilor prezentei directive, să furnizeze autorităților competente sau ESMA, în numele firmelor de investiții, serviciul de raportare a detaliilor privind tranzacțiile;
55. „stat membru de origine” înseamnă:
- (a) pentru o firmă de investiții:
 - (i) statul membru în care este situat sediul său principal, în cazul în care este vorba despre o persoană fizică;
 - (ii) statul membru în care este situat sediul său social, în cazul în care este vorba despre o persoană juridică;
 - (iii) statul membru în care este situat sediul său principal, în cazul în care, în conformitate cu dreptul său intern, aceasta nu are sediu social;
 - (b) pentru o piață reglementată, statul membru în care este înregistrată piața reglementată sau, în cazul în care, în conformitate cu dreptul intern al statului membru respectiv, aceasta nu are sediu social, statul membru în care este situat sediul său principal;
 - (c) pentru un APA, un CTP sau un ARM:
 - (i) statul membru în care este situat sediul său principal, în cazul în care APA, CTP sau ARM este o persoană fizică;

- (ii) statul membru în care este situat sediul său social, în cazul în care APA, CTP sau ARM este o persoană juridică;
 - (iii) în cazul în care, în conformitate cu dreptul intern al statului membru respectiv, APA, CTP sau ARM nu are sediu social, statul membru în care se află sediul său principal;
56. „stat membru gazdă” înseamnă statul membru, altul decât statul membru de origine, în care o firmă de investiții deține o sucursală sau furnizează servicii de investiții și/sau desfășoară activități de investiții ori statul membru în care o piață reglementată pune la dispoziție mecanisme adecvate pentru a permite membrilor sau participanților stabiliți în acest stat membru să participe la tranzacționare de la distanță în cadrul sistemului său;
57. „societate dintr-o țară terță” înseamnă o societate care ar fi o instituție de credit ce oferă servicii de investiții sau desfășoară activități de investiții ori o firmă de investiții dacă sediul său principal sau sediul său social s-ar afla pe teritoriul Uniunii;
58. „produs energetic angro” înseamnă produs energetic angro în sensul articolului 2 punctul 4 din Regulamentul (UE) nr. 1227/2011;
59. „instrumente financiare derivate pe mărfuri agricole” înseamnă contractele derivate referitoare la produsele enumerate la articolul 1 și în anexa I părțile I-XX și XXIV/1 la Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾;
60. „emitent suveran” înseamnă oricare dintre următoarele entități care emit titluri de creanță:
- (i) Uniunea;
 - (ii) un stat membru, inclusiv un serviciu guvernamental, o agenție sau un vehicul investițional special al statului membru;
 - (iii) în cazul unui stat membru federal, unul dintre membrii federației;
 - (iv) un vehicul investițional special pentru mai multe state membre;
 - (v) o instituție financiară internațională instituită de două sau mai multe state membre, al cărei obiectiv este să mobilizeze fondurile necesare și să ofere asistență financiară membrilor săi care sunt afectați sau amenințați de probleme grave de finanțare; sau
 - (vi) Banca Europeană de Investiții;
61. „datorie suverană” înseamnă un titlu de creanță emis de un emitent suveran;
62. „suport durabil” înseamnă orice instrument care:
- (a) permite unui client să stocheze informații care îi sunt adresate personal, într-un mod care să permită ca informațiile respective să poată fi consultate ulterior pe o perioadă de timp adaptată scopului acestor informații și care
 - (b) permite reproducerea fidelă a informațiilor stocate;

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1037/2001 și (CE) nr. 1234/2007 ale Consiliului (JO L 347, 20.12.2013, p. 671).

63. „furnizor de rapoarte centralizate de date” înseamnă un APA, un CTP sau un ARM.

(2) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 89, pentru a specifica anumite elemente tehnice ale definițiilor menționate la alineatul (1), pentru a le adapta evoluțiilor pieței, progreselor tehnologice și experienței comportamentelor interzise în temeiul Regulamentului (UE) nr. 596/2014 și pentru a asigura aplicarea uniformă a prezentei directive.

TITLUL II

CONDIȚII DE AUTORIZARE ȘI DE FUNCȚIONARE APLICABILE FIRMELOR DE INVESTIȚII

CAPITOLUL I

Condiții și proceduri de autorizare

Articolul 5

Cerința de autorizare

(1) Fiecare stat membru impune ca furnizarea de servicii de investiții și/sau exercitarea activităților de investiții ca ocupație sau activitate obișnuită cu titlu profesional să facă obiectul unei autorizări prealabile în conformitate cu prezentul capitol. O astfel de autorizare este acordată de autoritatea competentă a statului membru de origine desemnată în conformitate cu articolul 67.

(2) Prin derogare de la dispozițiile alineatului (1), statele membre autorizează orice operator de piață să exploateze un MTF sau un OTF, cu condiția să se fi verificat în prealabil că respectivul operator respectă prezentul capitol.

(3) Statele membre înregistrează toate firmele de investiții. Registrul este accesibil publicului și conține informații privind serviciile sau activitățile pentru care firma de investiții este autorizată. Acest registru se actualizează în mod regulat. Fiecare autorizare se notifică ESMA.

ESMA întocmește o listă a tuturor firmelor de investiții din Uniune. Lista respectivă conține informații privind serviciile și activitățile pentru care este autorizată fiecare firmă de investiții și este actualizată în mod regulat. ESMA publică lista respectivă pe site-ul său de internet și asigură actualizarea acesteia.

În cazul în care o autoritate competentă retrage o autorizare în conformitate cu articolul 8 literele (b), (c) și (d), respectiva retragere se publică în listă timp de cinci ani.

(4) Fiecare stat membru impune ca:

(a) orice firmă de investiții care este persoană juridică să aibă sediul principal în același stat membru în care are sediul social;

(b) orice firmă de investiții care nu este persoană juridică sau orice firmă de investiții care este persoană juridică, dar care, în conformitate cu dreptul său intern, nu are sediu social să aibă sediul principal în statul membru în care își exercită efectiv activitatea.

Articolul 6

Domeniul de aplicare al autorizației

(1) Statul membru de origine se asigură că autorizația precizează serviciile sau activitățile de investiții pe care firma de investiții respectivă este autorizată să le furnizeze. Autorizația poate acoperi unul sau mai multe dintre serviciile auxiliare prevăzute în anexa I secțiunea B. Cu toate acestea, în niciun caz, ea nu poate fi eliberată exclusiv pentru prestarea de servicii auxiliare.

(2) Orice firmă de investiții care intenționează să își extindă activitatea la alte servicii sau activități de investiții sau la alte servicii auxiliare neincluse în momentul autorizării inițiale înaintează o cerere de extindere a acestei autorizații.

(3) Autorizația este valabilă în întreaga Uniune și permite unei firme de investiții să furnizeze serviciile sau să exercite activitățile pentru care a fost autorizată în întreaga Uniune, fie prin dreptul de stabilire, inclusiv prin intermediul unei sucursale, fie prin libertatea de a presta servicii.

Articolul 7

Proceduri de aprobare și de respingere a cererilor de autorizare

(1) Autoritatea competentă nu acordă autorizația înainte de a se asigura pe deplin că solicitantul îndeplinește toate cerințele prevăzute de dispozițiile adoptate în temeiul prezentei directive.

(2) Firma de investiții furnizează toate informațiile – inclusiv un program de activitate care prezintă, printre altele, tipurile de operațiuni avute în vedere și structura organizatorică – de care are nevoie autoritatea competentă pentru a se asigura că firma a luat toate măsurile necesare, în momentul autorizării inițiale, pentru a respecta obligațiile prevăzute de prezentul capitol.

(3) Solicitantul este informat, în termen de șase luni de la prezentarea unei cereri complete, dacă autorizația îi este acordată sau nu.

(4) ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza:

(a) informațiile care trebuie furnizate autorităților competente în temeiul alineatului (2) din prezentul articol, inclusiv programul de activitate;

(b) cerințele aplicabile administrării firmelor de investiții în temeiul articolului 9 alineatul (6) și informațiile pentru notificarea prevăzută la articolul 9 alineatul (5);

(c) cerințele aplicabile acționarilor și membrilor care dețin participații calificate, precum și obstacolele care ar putea împiedica exercitarea efectivă a funcțiilor de supraveghere ale autorității competente, în temeiul articolului 10 alineatele (1) și (2).

ESMA înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 3 iulie 2015.

Comisiei îi este delegată competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(5) ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a stabili formularele, modelele și procedurile standard pentru notificarea și furnizarea de informații prevăzute la alineatul (2) din prezentul articol și la articolul 9 alineatul (5).

ESMA înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare până la 3 ianuarie 2016.

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 8

Retragerea autorizațiilor

Autoritățile competente pot retrage autorizația oricărei firme de investiții care:

(a) nu utilizează autorizația în termen de 12 luni, renunță în mod expres la autorizație, nu a furnizat niciun serviciu de investiții sau nu a exercitat nicio activitate de investiții în ultimele șase luni, în afara cazurilor în care statul membru respectiv prevede caducitatea autorizației în asemenea situații;

- (b) a obținut autorizația prin declarații false sau prin orice altă modalitate incorectă;
- (c) nu mai îndeplinește condițiile în care a fost acordată autorizația, precum respectarea condițiilor prevăzute de Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
- (d) a încălcat grav și sistematic dispozițiile adoptate în temeiul prezentei directive sau al Regulamentului (UE) nr. 600/2014 în ceea ce privește condițiile de funcționare aplicabile firmelor de investiții;
- (e) se încadrează în oricare dintre cazurile în care dreptul intern prevede retragerea autorizației pentru aspecte care nu sunt circumscrise sferei de aplicare a prezentei directive.

Orice retragere a unei autorizații se notifică ESMA.

Articolul 9

Organul de conducere

(1) Autoritățile competente care acordă autorizația în conformitate cu articolul 5 se asigură că firmele de investiții și organele lor de conducere respectă dispozițiile de la articolele 88 și 91 din Directiva 2013/36/UE.

ESMA și ABE adoptă orientări comune cu privire la elementele enumerate la articolul 91 alineatul (12) din Directiva 2013/36/UE.

(2) Atunci când acordă autorizația în conformitate cu articolul 5, autoritățile competente pot autoriza membrii organului de conducere să dețină o funcție de conducere suplimentară față de cele autorizate la articolul 91 alineatul (3) din Directiva 2013/36/UE. Autoritățile competente informează periodic ESMA în legătură cu astfel de autorizații.

ABE și ESMA coordonează colectarea informațiilor prevăzute la primul paragraf de la prezentul alineat și la articolul 91 alineatul (6) din Directiva 2013/36/UE referitoare la firmele de investiții.

(3) Statele membre se asigură că organul de conducere al unei firme de investiții definește, supraveghează și este responsabil de implementarea mecanismelor de guvernare care să asigure gestionarea eficace și prudentă a firmei de investiții, inclusiv separarea sarcinilor în cadrul firmei de investiții și prevenirea conflictelor de interese, într-un mod care promovează integritatea pieței și interesele clienților săi.

Fără a aduce atingere cerințelor stabilite la articolul 88 alineatul (1) din Directiva 2013/36/UE, mecanismele respective garantează că organul de conducere definește, aprobă și supervizează:

- (a) organizarea firmei, în vederea furnizării de servicii de investiții și a exercitării de activități de investiții, precum și de servicii auxiliare, inclusiv competențele, cunoștințele și experiența necesare personalului, resursele, procedurile și mecanismele de furnizare a serviciilor și de desfășurare a activităților, ținând cont de natura, amploarea și complexitatea profilului de activitate al societății, precum și cerințele pe care firma trebuie să le îndeplinească;
- (b) politicile referitoare la servicii, activități, produse și operațiuni oferite sau furnizate în conformitate cu nivelul de toleranță la risc al firmei de investiții, cu profilul și nevoile clienților firmei cărora acestea le sunt oferite sau furnizate, inclusiv, dacă este cazul, prin simulări de criză;
- (c) politica de remunerare a persoanelor implicate în furnizarea de servicii clienților, vizând încurajarea unei conduite profesionale responsabile, tratamentul echitabil al clienților, precum și evitarea conflictelor de interese în relațiile cu clienții.

Organul de conducere monitorizează și evaluează periodic caracterul adecvat și punerea în aplicare a obiectivelor strategice ale firmei în ceea ce privește furnizarea de servicii de investiții și exercitarea de activități de investiții, precum și de servicii auxiliare, eficacitatea mecanismelor de guvernare ale firmei de investiții și caracterul adecvat al politicilor privind furnizarea de servicii clienților și ia măsurile necesare pentru a soluționa eventualele deficiențe.

Membrii organului de conducere au acces adecvat la informațiile și documentele necesare pentru supervizarea și monitorizarea procesului decizional al conducerii.

(4) Autoritatea competentă refuză autorizarea dacă nu este convinsă că membrii organului de conducere al firmei de investiții au o reputație suficient de bună, posedă suficiente cunoștințe, competențe și experiență și dedică suficient timp pentru îndeplinirea sarcinilor ce le revin în cadrul firmei de investiții sau dacă există motive obiective și demonstrabile de a crede că organul de conducere al firmei ar risca să compromită administrarea eficace, corectă și prudentă a acesteia și să afecteze luarea în considerare în mod corespunzător a intereselor clienților săi și a integrității pieței.

(5) Statele membre impun firmelor de investiții să informeze autoritatea competentă cu privire la toți membrii organelor lor de conducere și la orice modificare a componenței acestora și să îi comunice, de asemenea, toate informațiile necesare pentru a aprecia dacă firma respectă cerințele de la alineatele (1), (2) și (3).

(6) Statele membre impun ca administrarea efectivă a firmelor de investiții solicitante să fie asigurată de cel puțin două persoane care îndeplinesc cerințele prevăzute la alineatul (1).

Prin derogare de la primul paragraf, statele membre pot autoriza firme de investiții care sunt persoane fizice sau firme de investiții care sunt persoane juridice conduse de o singură persoană fizică în conformitate cu statutul lor și cu dreptul intern aplicabil. Cu toate acestea, statele membre impun:

- (a) luarea de alte măsuri care să garanteze administrarea corectă și prudentă a acestor firme de investiții și luarea în considerare în mod corespunzător a intereselor clienților și a integrității pieței;
- (b) respectarea de către persoanele fizice respective a cerinței de a avea o reputație suficient de bună, cunoștințe, competențe și experiență suficiente și de a dedica suficient timp pentru îndeplinirea sarcinilor lor.

Articolul 10

Acționari și asociați care dețin participații calificate

(1) Autoritățile competente nu autorizează furnizarea de servicii de investiții sau exercitarea de activități de investiții de către o firmă de investiții înainte de a li se comunica identitatea acționarilor și a asociaților, direcți sau indirecti, persoane fizice sau juridice, care dețin participații calificate, și valoarea acestor participații.

Autoritățile competente refuză autorizarea în cazul în care, ținând seama de necesitatea de a garanta administrarea corectă și prudentă a unei firme de investiții, nu sunt convinse că acționarii sau asociații care dețin participații calificate au calitățile necesare.

În cazul în care există legături strânse între firma de investiții și alte persoane fizice sau juridice, autoritatea competentă nu eliberează autorizația decât în cazul în care aceste legături nu o împiedică să își exercite în mod eficace funcțiile de supraveghere.

(2) Autoritatea competentă refuză autorizarea în cazul în care actele cu putere de lege sau actele administrative ale unei țări terțe aplicabile uneia sau mai multor persoane fizice sau juridice cu care firma de investiții are legături strânse, sau anumite dificultăți legate de aplicarea actelor menționate anterior o împiedică să își exercite efectiv funcțiile de supraveghere.

(3) Statele membre impun ca, în cazul în care influența exercitată de persoanele menționate la primul paragraf de la alineatul (1) poate prejudicia administrarea corectă și prudentă a unei firme de investiții, autoritățile competente să ia măsurile necesare pentru a stopa această situație.

Aceste măsuri pot include cereri de hotărâri judecătorești și aplicarea de sancțiuni administratorilor și a persoanelor responsabile de conducerea activității sau suspendarea drepturilor de vot aferente acțiunilor deținute de acționarii sau asociații respectivi.

Articolul 11

Notificarea proiectelor de achiziții

(1) Statele membre impun oricărei persoane fizice sau juridice sau unor astfel de persoane care acționează concertat (denumite în continuare „potențialul achizitor”), care au decis să achiziționeze, direct sau indirect, o participație calificată într-o firmă de investiții sau să majoreze, direct sau indirect, o astfel de participație calificată într-o firmă de investiții astfel încât proporția drepturilor de vot sau a capitalului deținut să fie egală sau mai mare decât 20 %, 30 % sau 50 % sau astfel încât firma de investiții să devină filiala lor (denumită în continuare „proiect de achiziție”), să notifice mai întâi în scris autoritățile competente ale firmei de investiții în cadrul căreia intenționează să achiziționeze ori să majoreze o participație calificată, indicând valoarea participației vizate și informațiile relevante, astfel cum se prevede la articolul 13 alineatul (4).

Statele membre impun oricărei persoane fizice sau juridice care a decis să cedeze, direct sau indirect, o participație calificată într-o firmă de investiții, să notifice mai întâi în scris autoritățile competente, indicând mărimea participației vizate. O astfel de persoană trebuie, de asemenea, să notifice autoritățile competente în cazul în care a decis să își reducă participația calificată, astfel încât proporția drepturilor de vot sau a capitalului deținut să scadă sub 20 %, 30 % sau 50 % sau astfel încât firma de investiții să înceteze să mai fie filiala acesteia.

Nu este necesar ca statele membre să aplice pragul de 30 % în cazurile în care, în conformitate cu articolul 9 alineatul (3) litera (a) din Directiva 2004/109/CE, aplică un prag de o treime.

Pentru a stabili dacă au fost respectate criteriile privind participația calificată prevăzute de articolul 10 și de prezentul articol, statele membre nu țin seama de drepturile de vot sau de acțiunile deținute de firme de investiții sau de instituții de credit ca urmare a subscrierii de instrumente financiare și/sau a plasării instrumentelor financiare în baza unui angajament ferm, prevăzute în anexa I secțiunea A punctul 6, cu condiția ca drepturile respective să nu fie exercitate sau utilizate în vreun alt mod pentru a interveni în administrarea activității emitentului, pe de o parte, și cedate în termen de un an de la data achiziției, pe de altă parte.

(2) Autoritățile competente implicate acționează consultându-se reciproc pe deplin atunci când efectuează evaluarea prevăzută la articolul 13 alineatul (1) (denumită în continuare „evaluarea”), în cazul în care potențialul achizitor este:

- (a) o instituție de credit, o întreprindere de asigurare, o întreprindere de reasigurare, o firmă de investiții sau o societate de administrare a OPCVM, autorizată într-un alt stat membru sau într-un alt sector decât cel vizat de achiziție;
- (b) întreprinderea-mamă a unei instituții de credit, a unei întreprinderi de asigurare, a unei întreprinderi de reasigurare, a unei firme de investiții sau a unei societăți de administrare a OPCVM, autorizată într-un alt stat membru sau într-un alt sector decât cel vizat de achiziție sau
- (c) o persoană fizică sau juridică ce controlează o instituție de credit, o întreprindere de asigurare, o întreprindere de reasigurare, o firmă de investiții sau o societate de administrare a OPCVM, autorizată într-un alt stat membru sau într-un alt sector decât cel vizat de achiziție.

Autoritățile competente își furnizează reciproc informații esențiale sau relevante pentru evaluare, fără întârzieri nejustificate. Astfel, acestea își comunică, la cerere, orice informație relevantă și își comunică din proprie inițiativă orice informație esențială. Orice decizie a autorității competente care a autorizat firma de investiții vizată de proiectul de achiziție indică eventualele opinii sau rezerve formulate de autoritatea competentă responsabilă pentru potențialul achizitor.

(3) Statele membre impun firmelor de investiții care sunt informate cu privire la orice achiziție sau cedare de participații deținute în capitalul lor care ar face ca participațiile respective să depășească sau să scadă sub unul dintre pragurile prevăzute la primul paragraf de la alineatul (1) să anunțe de îndată autoritățile competente.

Cel puțin o dată pe an, firmele de investiții transmit autorităților competente, de asemenea, numele acționarilor și ale asociaților care dețin participații calificate și valoarea acestor participații, așa cum rezultă, de exemplu, din informațiile comunicate adunării generale anuale a acționarilor și asociaților sau în conformitate cu acele cu putere de lege aplicabile companiilor ale căror valori mobiliare sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată.

(4) Statele membre impun autorităților competente să ia măsuri similare celor menționate la articolul 10 alineatul (3) în cazul persoanelor care nu respectă obligația de a furniza informațiile solicitate în prealabil cu privire la achiziționarea sau majorarea unei participații calificate. În cazul în care o astfel de participație este achiziționată în pofida opoziției autorităților competente, statele membre prevăd, în mod independent de orice altă sancțiune care poate fi aplicată, fie suspendarea drepturilor de vot aferente, fie nulitatea voturilor exprimate sau posibilitatea anulării lor.

Articolul 12

Termenul de evaluare

(1) Autoritățile competente transmit potențialului achizitor, imediat și în orice caz în termen de două zile lucrătoare de la primirea notificării prevăzute la articolul 11 alineatul (1) primul paragraf, precum și la eventuala primire ulterioară a informațiilor menționate la alineatul (2) din prezentul articol, confirmarea de primire în scris.

Autoritățile competente au la dispoziție un termen de cel mult 60 de zile lucrătoare de la data confirmării scrise de primire a notificării și a tuturor documentelor care statele membre solicită să fie anexate notificării în baza listei menționate la articolul 13 alineatul (4) (denumit în continuare „termen de evaluare”), pentru a realiza evaluarea.

În momentul transmiterii confirmării de primire, autoritățile competente comunică potențialului achizitor data de expirare a termenului de evaluare.

(2) În cursul termenului de evaluare, dar nu mai târziu de cea de-a cincizecea zi lucrătoare a termenului respectiv, autoritățile competente pot, dacă este necesar, să solicite informațiile suplimentare necesare pentru finalizarea evaluării. O astfel de solicitare se face în scris, precizându-se informațiile suplimentare necesare.

Termenul de evaluare se întrerupe între data solicitării de informații de către autoritățile competente și data primirii răspunsului potențialului achizitor la această solicitare. Întreruperea nu poate depăși 20 de zile lucrătoare. Orice solicitări suplimentare formulate de autoritățile competente în vederea completării sau clarificării informațiilor sunt la discreția autorităților competente, dar nu pot conduce la întreruperea termenului de evaluare.

(3) Autoritățile competente pot prelungi perioada de întrerupere menționată la al doilea paragraf de la alineatul (2) cu până la 30 de zile lucrătoare în cazul în care potențialul achizitor se încadrează într-una dintre următoarele categorii:

(a) persoane fizice sau juridice stabilite sau care fac obiectul unor reglementări din afara Uniunii;

(b) persoane fizice sau juridice care nu fac obiectul supravegherii în temeiul prezentei directive sau al Directivelor 2009/65/CE, 2009/138/CE sau 2013/36/UE.

(4) În cazul în care autoritățile competente, la finalizarea evaluării, decid să se opună proiectului de achiziție, acestea informează în scris potențialul achizitor în termen de două zile lucrătoare și fără a depăși termenul de evaluare, indicând motivele care au stat la baza acestei decizii. În conformitate cu dreptul intern, la cererea potențialului achizitor, se poate pune la dispoziția publicului o motivare corespunzătoare a deciziei. Aceasta nu împiedică un stat membru să permită autorității competente să facă publică motivarea respectivă, fără a fi necesară cererea potențialului achizitor.

(5) În cazul în care autoritățile competente nu se opun proiectului de achiziție, exprimând acest lucru în scris în cursul termenului de evaluare, aceasta se consideră aprobată.

(6) Autoritățile competente pot stabili un termen maxim pentru finalizarea proiectului de achiziție și îl pot prelungi, atunci când este necesar.

(7) Statele membre nu pot impune cerințe mai stricte decât cele prevăzute de prezenta directivă pentru notificarea autorităților competente și pentru aprobarea de către acestea a unor achiziții directe sau indirecte de capital sau de drepturi de vot.

(8) ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a stabili lista exhaustivă a informațiilor, menționate la articolul 13 alineatul (4), care urmează să fie incluse de potențialii achizitori în notificarea lor, fără a aduce atingere alineatului (2) din prezentul articol.

ESMA înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 1 ianuarie 2014.

Comisiei îi este delegată competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(9) ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare, în scopul stabilirii unor formulare, modele și proceduri standard pentru procesele de consultare între autoritățile competente relevante, așa cum se menționează la articolul 11 alineatul (2).

ESMA înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare până la 1 ianuarie 2014.

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 13

Evaluarea

(1) La examinarea notificării prevăzute la articolul 11 alineatul (1) și a informațiilor menționate la articolul 12 alineatul (2), autoritățile competente evaluează, pentru a asigura administrarea corectă și prudentă a firmei de investiții vizată de proiectul de achiziție și ținând seama de posibila influență a potențialului achizitor asupra firmei de investiții, caracterul adecvat al potențialului achizitor, precum și soliditatea financiară a proiectului de achiziție, pe baza tuturor criteriilor următoare:

(a) reputația potențialului achizitor;

(b) reputația și experiența oricărei persoane care va conduce activitatea firmei de investiții în urma proiectului de achiziție;

(c) soliditatea financiară a potențialului achizitor, în special în ceea ce privește tipul de activitate desfășurată și prevăzută a se desfășura în cadrul firmei de investiții vizate de proiectul de achiziție;

- (d) capacitatea firmei de investiții de a respecta și de a continua să respecte cerințele prudențiale care îi revin în temeiul prezentei directive și, după caz, în temeiul altor directive, în special Directivele 2002/87/CE și 2013/36/UE, în special condiția ca grupul din care va face parte să aibă o structură care să permită exercitarea unei supravegheri eficiente, un schimb eficient de informații între autoritățile competente și împărțirea responsabilităților între autoritățile competente;
- (e) existența unor motive rezonabile de a suspecta că o operațiune sau o tentativă de spălare de bani sau de finanțare a unor acte de terorism în înțelesul articolului 1 din Directiva 2005/60/CE a fost sau este săvârșită în legătură cu proiectul de achiziție sau că proiectul de achiziție ar putea crește un astfel de risc.

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 89, de adaptare a criteriilor stabilite la primul paragraf din prezentul alineat.

(2) Autoritățile competente se pot opune proiectului de achiziție numai în cazul în care există motive rezonabile în acest sens, pe baza criteriilor stabilite la alineatul (1), sau în cazul în care informațiile furnizate de potențialul achizitor sunt incomplete.

(3) Statele membre nu impun condiții prealabile în ceea ce privește cota de participație care trebuie să fie achiziționată și nici nu permit autorităților lor competente să examineze proiectul de achiziție din punctul de vedere al nevoilor economice ale pieței.

(4) Statele membre fac publică o listă cu informațiile necesare pentru a efectua evaluarea și care trebuie furnizate autorităților competente în momentul notificării menționate la articolul 11 alineatul (1). Informațiile solicitate sunt proporționale cu natura potențialului achizitor și a proiectului de achiziție și adaptate acesteia. Statele membre nu solicită informații care nu prezintă relevanță pentru o evaluare prudențială.

(5) Fără a aduce atingere articolului 12 alineatele (1), (2) și (3), în cazul în care autoritatea competentă este notificată în legătură cu două sau mai multe proiecte de achiziție sau de majorare de participații calificate pentru aceeași firmă de investiții, autoritatea competentă tratează potențialii achizitori în mod nediscriminatoriu.

Articolul 14

Aderarea la un sistem acreditat de compensare a investitorilor

Autoritățile competente veghează ca orice entitate care solicită autorizarea ca firma de investiții să respecte, în momentul eliberării autorizației respective, obligațiile prevăzute de Directiva 97/9/CE.

Obligația prevăzută la primul paragraf este respectată în legătură cu depozitele structurate emise de instituțiile de credit care sunt membre ale unui sistem de garantare a depozitelor recunoscut în temeiul Directivei 2014/49/UE.

Articolul 15

Dotarea inițială de capital

Statele membre veghează ca autoritățile competente să elibereze autorizația doar în cazul în care firma de investiții în cauză are capital inițial suficient conform cerințelor Regulamentului (UE) nr. 575/2013, ținând seama de natura serviciului sau a activității de investiții avută în vedere.

Articolul 16

Cerințe organizatorice

(1) Statul membru de origine impune firmelor de investiții să îndeplinească cerințele organizatorice prevăzute la alineatele (2)-(10) din prezentul articol și la articolul 17.

(2) O firmă de investiții instituie politici și proceduri adecvate care să garanteze că firma, precum și directorii, salariații și agenții săi delegați respectă obligațiile stabilite prin prezenta directivă, precum și normele adecvate aplicabile tranzacțiilor personale efectuate de aceste persoane.

(3) O firmă de investiții menține și aplică dispoziții organizatorice și administrative eficiente, în vederea adoptării tuturor măsurilor rezonabile destinate a preveni prejudicierea intereselor clienților săi de conflicte de interese, astfel cum sunt definite la articolul 23.

O firmă de investiții care creează instrumente financiare pentru a le vinde clienților întreține, utilizează și revizuieste un proces pentru aprobarea fiecărui instrument financiar și adaptări semnificative ale instrumentelor financiare existente înainte de comercializarea sau distribuirea acestora către clienți.

Procesul de aprobare a produselor specifică, pentru fiecare instrument financiar, o piață-țintă identificată de clienți finali din cadrul categoriei relevante de clienți și garantează că toate riscurile relevante pentru respectiva piață-țintă identificată sunt evaluate și că strategia de distribuție avută în vedere este în concordanță cu piață-țintă identificată.

Firma de investiții revizuieste, de asemenea, cu regularitate, instrumentele financiare oferite sau vândute, ținând seama de orice eveniment care ar putea afecta în mod semnificativ riscul potențial pentru piața-țintă identificată, pentru evalua cel puțin dacă instrumentul financiar este în continuare în concordanță cu nevoile pieței-țintă identificate și dacă strategia de distribuție avută în vedere este în continuare adecvată.

O firmă de investiții care creează instrumente financiare pune la dispoziția oricărui distribuitor toate informațiile adecvate cu privire la instrumentul financiar și la procesul de aprobare a produsului, inclusiv la piața-țintă identificată a instrumentului financiar.

În cazul în care o firmă de investiții oferă sau recomandă instrumente financiare pe care nu le creează, ea instituie mecanisme adecvate pentru a obține informațiile menționate la al cincilea paragraf și pentru a înțelege caracteristicile și piața-țintă identificată pentru fiecare instrument financiar.

Politicele, procesele și mecanismele menționate la prezentul alineat nu aduc atingere altor cerințe conform prezentei directive și Regulamentului (UE) nr. 600/2014, inclusiv cele cu privire la publicare, caracterul adecvat, identificarea și gestionarea conflictelor de interese, precum și stimulentele.

(4) O firmă de investiții adoptă măsuri rezonabile pentru a garanta continuitatea și regularitatea în furnizarea serviciilor de investiții și în exercitarea activităților de investiții. În acest scop, ea utilizează sisteme, resurse și proceduri adecvate și proporționate.

(5) În cazul în care încredințează unei terțe părți executarea sarcinilor operaționale esențiale pentru furnizarea unui serviciu continuu și satisfăcător pentru clienți și pentru exercitarea de activități de investiții în mod continuu și satisfăcător, o firmă de investiții adoptă măsuri rezonabile pentru a evita o agravare nejustificată a riscului operațional. Externalizarea funcțiilor operaționale importante nu poate fi realizată într-un mod care să dăuneze semnificativ calității controlului intern al firmei de investiții și care să împiedice autoritatea de supraveghere să controleze respectarea tuturor obligațiilor care îi revin firmei de investiții.

Orice firmă de investiții dispune de proceduri contabile și administrative sigure, de mecanisme de control intern, de tehnici eficiente de evaluare a riscurilor și de proceduri eficiente de control și de protecție a sistemelor sale informatice.

Fără a aduce atingere capacității autorităților competente de a cere accesul la comunicările realizate conform prezentei directive și Regulamentului (UE) nr. 600/2014, o firmă de investiții instituie mecanisme de securitate solide destinate să garanteze securitatea și autentificarea mijloacelor de transmitere a informațiilor, să reducă la minimum riscul de corupere a datelor și de acces neautorizat și să prevină scurgerile de informații, menținând în permanență confidențialitatea datelor.

(6) O firmă de investiții asigură păstrarea de înregistrări referitoare la toate serviciile furnizate și la toate activitățile și tranzacțiile efectuate, care să permită autorității competente să își îndeplinească sarcinile de supraveghere și să desfășoare acțiunile de asigurare a punerii în aplicare prevăzute de prezenta directivă, de Regulamentul (UE) nr. 600/2014 de Directiva 2014/57/UE și de Regulamentul (UE) nr. 596/2014, și în special să ateste respectarea tuturor obligațiilor firmei de investiții respective, inclusiv în ceea ce privește clienții sau clienții potențiali și integritatea pieței.

(7) Înregistrările respective includ cel puțin înregistrările convorbirilor telefonice sau ale corespondenței electronice referitoare la tranzacțiile încheiate pe cont propriu și prestarea de servicii aferente ordinelor clienților referitoare la primirea, transmiterea și executarea ordinelor clienților.

Respectivele convorbiri telefonice și corespondența electronică includ pe cele care urmăresc să ducă la încheierea unor tranzacții prin tranzacționări pe cont propriu sau prin prestarea de servicii aferente ordinelor clienților referitoare la primirea, transmiterea și executarea ordinelor clienților, chiar dacă respectivele convorbiri și respectiva corespondență nu rezultă în încheierea unor astfel de tranzacții sau la prestarea de servicii aferente ordinelor clienților.

În acest scop, o firmă de investiții ia toate măsurile necesare pentru a înregistra convorbirile telefonice și corespondența electronică relevante, desfășurate, transmise sau primite prin echipamente furnizate de firma de investiții unui angajat sau contractant, sau a căror utilizare de către un angajat sau un contractant a fost acceptată sau permisă de firma de investiții.

Firma de investiții informează clienții noi și pe cei existenți cu privire la faptul că convorbirile telefonice sau corespondența electronică dintre firma de investiții și clienții săi, care au drept rezultat sau pot avea drept rezultat efectuarea unor tranzacții, vor fi înregistrate.

O astfel de informare poate fi efectuată o singură dată, înainte de furnizarea serviciilor de investiții către clienții noi și către cei existenți.

Firma de investiții nu furnizează prin telefon servicii de investiții și nu desfășoară prin telefon activități de investiții pentru clienții care nu au fost informați în prealabil cu privire la înregistrarea convorbirilor lor telefonice sau a corespondenței lor electronice, în cazul în care astfel de servicii și de activități de investiții sunt legate de primirea, transmiterea și executarea ordinelor clienților.

Ordinele pot fi transmise de clienți pe alte căi, cu toate acestea astfel de căi de comunicație trebui să fie efectuate pe un suport durabil, respectiv prin poștă, fax, e-mail sau prin intermediul documentației aferente ordinelor clienților întocmite în cadrul întrevederilor. În special, conținutul conversațiilor relevante care au loc față în față cu un client poate fi înregistrat prin utilizarea proceselor-verbale scrise sau a notelor. Respectivele ordine sunt considerate echivalente ordinelor primite prin telefon.

O firmă de investiții trebuie să ia toate măsurile necesare pentru a împiedica angajații sau contractanții să efectueze, să transmită sau să primească apeluri telefonice și corespondență electronică relevante prin echipamente private pe care firma de investiții nu le poate înregistra sau copia.

Înregistrările efectuate în conformitate cu prezentul paragraf sunt puse la dispoziția clienților implicați, la cererea acestora, și sunt păstrate timp de cinci ani și, atunci când se solicită de către autoritatea competentă, pe o perioadă de până la șapte ani.

(8) În cazul în care deține instrumente financiare aparținând clienților, o firmă de investiții adoptă dispoziții adecvate pentru a proteja drepturile de proprietate ale clienților respectivi, în special în caz de insolabilitate a firmei și pentru a împiedica utilizarea instrumente financiare ale clienților pe cont propriu, exceptând cazurile în care există un consimțământ expres al clienților.

(9) În cazul în care deține fonduri aparținând clienților, o firmă de investiții adoptă dispoziții adecvate pentru a proteja drepturile clienților respectivi și, cu excepția instituțiilor de credit, pentru a împiedica utilizarea acestor fonduri pe cont propriu.

(10) O firmă de investiții nu poate încheia contracte de garanție financiară cu transfer de proprietate cu clienți de retail în scopul garantării unor obligații prezente sau viitoare ale clienților, fie că aceste obligații ale clienților sunt reale, condiționale sau potențiale.

(11) Pentru orice sucursală a unei firme de investiții, autoritatea competentă a statului membru în care este stabilită această sucursală controlează respectarea obligației prevăzute la alineatele (6) și (7) în ceea ce privește tranzacțiile efectuate de sucursală, fără a aduce atingere posibilității de acces direct al autorității competente a statului membru de origine a firmei de investiții la înregistrările în cauză.

În situații excepționale, statele membre pot impune firmelor de investiții cerințe privind protejarea activelor deținute de clienți suplimentare față de cerințele menționate la alineatele (8), (9) și (10), precum și actele delegate respective menționate la alineatul (12). Aceste cerințe trebuie justificate în mod obiectiv și trebuie să fie proporționale pentru a aborda, în situațiile în care firmele de investiții protejează activele clienților și fondurile acestora, riscurile specifice protecției investitorilor sau integrității pieței care sunt deosebit de importante dată fiind structura pieței respectivului stat membru.

Statele membre notifică Comisiei, fără întârzieri nejustificate, orice cerință pe care intenționează să o impună în conformitate cu prezentul alineat, cu cel puțin două luni înainte de data stabilită pentru intrarea în vigoare a respectivei cerințe. Notificarea include o justificare a cerinței respective. Niciuna dintre obligațiile suplimentare impuse nu restricționează sau afectează în vreun fel drepturile firmelor de investiții prevăzute la articolele 34 și 35.

În termen de două luni de la notificarea menționată la al treilea paragraf, Comisia își prezintă avizul cu privire la caracterul proporțional și justificat al cerințelor suplimentare.

Statele membre pot reține cerințe suplimentare dacă acestea au fost aduse la cunoștința Comisiei în conformitate cu articolul 4 din Directiva 2006/73/CE înainte de 2 iulie 2014 și cu condiția respectării cerințelor prevăzute la respectivul articol.

Comisia comunică statelor membre și publică pe site-ul său cerințele suplimentare impuse în temeiul prezentului alineat.

(12) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 89, privind precizarea cerințelor organizatorice concrete prevăzute la alineatele (2)-(10) din prezentul articol care trebuie impuse firmelor de investiții și sucursalelor societăților din țări terțe autorizate în conformitate cu articolul 41 care oferă diferite servicii și/sau activități de investiții și servicii auxiliare sau o combinație a acestora.

Articolul 17

Tranzacționarea algoritmică

(1) O firmă de investiții care utilizează tranzacționarea algoritmică dispune de sisteme eficiente și de mecanisme de control al riscului adecvate activităților pe care le desfășoară pentru a avea garanția că sistemele sale de tranzacționare sunt reziliante, au capacitate suficientă și funcționează pe baza unor praguri și limite adecvate pentru a preveni transmiterea unor ordine eronate sau o funcționare necorespunzătoare a sistemelor care poate genera perturbații ale pieței sau poate contribui la apariția acestora. O astfel de societate trebuie, de asemenea, să dispună de sisteme eficiente și de mecanisme de control al riscului pentru a garanta că sistemele de tranzacționare nu pot fi utilizate în scopuri care contravin Regulamentului (UE) nr. 596/2014 sau regulilor locului de tranzacționare la care este conectată firma respectivă. Firma de investiții dispune de mecanisme eficiente de asigurare a continuității activităților pentru a putea face față oricărei disfuncții a sistemului său de tranzacționare și se asigură că sistemele sale sunt suficient testate și monitorizate corespunzător pentru a răspunde cerințelor prevăzute la prezentul alineat.

(2) O firmă de investiții care efectuează tranzacții algoritmice într-un stat membru notifică acest fapt autorităților competente ale statului său membru de origine și ale locului de tranzacționare în care firma de investiții își desfășoară activitățile de tranzacționare algoritmică în calitate de membru sau participant la locul de tranzacționare.

Autoritatea competentă a statului membru de origine a firmei de investiții îi poate solicita acesteia din urmă să furnizeze, în mod periodic sau ad hoc, o descriere a naturii strategiilor sale de tranzacționare algoritmică, detalii referitoare la parametrii de tranzacționare sau limitele la care se supune funcționarea sistemului, principalele mecanisme de control al riscului și al conformității de care dispune firma pentru a asigura îndeplinirea condițiilor prevăzute la alineatul (1), precum și detalii privind testarea sistemelor sale. Autoritatea competentă a statului membru al firmei de investiții poate, în orice moment, să solicite unei firme de investiții informații suplimentare cu privire la activitățile sale de tranzacționare algoritmică și la sistemele utilizate în acest scop.

La cererea unei autorități competente a unui loc de tranzacționare în care firma de investiții, în calitate de membru sau participant la locul de tranzacționare respectiv, desfășoară activități de tranzacționare algoritmică și fără întârzieri nejustificate, autoritatea competentă a statului membru de origine al firmei de investiții comunică informațiile menționate la al doilea paragraf, pe care le primește de la firma de investiții care desfășoară activități de tranzacționare algoritmică.

Firma de investiții ia măsuri pentru a asigura păstrarea înregistrărilor legate de chestiunile menționate la prezentul alineat și se asigură că respectivele înregistrări sunt suficiente pentru a permite autorității sale competente să monitorizeze respectarea cerințelor prezentei directive.

O firmă de investiții care utilizează o strategie de tranzacționare de mare frecvență păstrează, într-o formă acceptată, înregistrări precise și succesive ale tuturor ordinelor sale plasate, inclusiv anulările de ordine, ordinele executate și cotațiile de la locurile de tranzacționare și le pune la dispoziția autorității naționale competente, la cerere.

(3) O firmă de investiții care utilizează tranzacționarea algoritmică urmărind o strategie de formare a pieței, ținând seama de lichiditatea, dimensiunile și natura pieței respective și de caracteristicile instrumentului tranzacționat:

- (a) realizează aceste activități de formare a pieței în mod continuu, în cursul unui segment specificat al programului locului de tranzacționare, cu excepția unor circumstanțe excepționale, asigurând astfel, în mod regulat și previzibil, lichiditatea în cadrul locului respectiv de tranzacționare;
- (b) încheie un acord scris executoriu cu locul de tranzacționare, în care se specifică cel puțin obligațiile firmei de investiții conform literei (a); și
- (c) dispune de sisteme și de mecanisme eficiente de control pentru a asigura că își poate îndeplini, în orice moment, obligațiile care îi revin în temeiul acordului menționat la litera (b).

(4) În sensul prezentului articol și al articolului 48 din prezenta directivă, se consideră că o firmă de investiții care efectuează tranzacții algoritmice urmărește aplicarea unei strategii de formare a pieței atunci când, în calitate de membru sau participant la unul sau mai multe locuri de tranzacționare, strategia sa implică, în cazul tranzacționării pe cont propriu, comunicarea fermă, simultană a unor cotații bilaterale de dimensiuni comparabile, la prețuri competitive, referitoare la unul sau mai multe instrumente financiare într-un singur loc de tranzacționare sau în cadrul unor locuri de tranzacționare diferite, având drept rezultat furnizarea de lichidități, în mod periodic și frecvent, către piața globală.

(5) O firmă de investiții care furnizează acces electronic direct la un loc de tranzacționare dispune de sisteme eficiente și de mecanisme de control care să asigure evaluarea și analizarea corespunzătoare a caracterului adecvat al clienților care utilizează acest serviciu, să garanteze că clienților respectivi nu li se permite să depășească pragurile prestabilite de tranzacționare și de creditare, să asigure monitorizarea corespunzătoare a activităților de tranzacționare desfășurate de acești clienți și să împiedice, prin mecanisme adecvate de control al riscului, tranzacționări care ar putea genera riscuri pentru firma de investiții, care ar putea genera perturbări ale pieței sau ar putea contribui la apariția acestora sau care ar putea încălca Regulamentul (UE) nr. 596/2014 sau regulile locului de tranzacționare. Accesul electronic direct în lipsa acestor controale este interzis.

Firma de investiții care furnizează acces electronic direct răspunde de asigurarea faptului că clienții care utilizează respectivul serviciu respectă cerințele prezentei directive și normele locului de tranzacționare. Firma de investiții monitorizează tranzacțiile pentru a identifica încălcările normelor respective, condițiile de tranzacționare de natură să perturbe piața sau comportamentele care pot implica un abuz de piață și care trebuie raportate autorității competente. Firma de investiții se asigură că există un acord scris, cu caracter obligatoriu, între firmă și clientul respectiv cu privire la principalele drepturi și obligații ce decurg din furnizarea serviciului și că, în baza acestui acord, firmei îi revine responsabilitatea în temeiul prezentei directive.

O firmă de investiții care furnizează acces electronic direct la un loc de tranzacționare notifică acest lucru autorităților competente ale statului său de origine și ale locului de tranzacționare la care firma de investiții furnizează acces electronic direct.

Autoritatea competentă a statului membru de origine al firmei de investiții îi poate solicita acesteia din urmă să furnizeze, în mod periodic sau ad hoc, o descriere a sistemelor și a mecanismelor de control menționate la primul paragraf, precum și dovezi cu privire la aplicarea acestora.

La cererea unei autorități competente a unui loc de tranzacționare în legătură cu care firma de investiții furnizează acces electronic direct și fără întârzieri nejustificate, autoritatea competentă a statului membru de origine al firmei de investiții comunică informațiile menționate la al patrulea paragraf, pe care le primește de la firma de investiții.

Firma de investiții ia măsuri pentru a asigura păstrarea înregistrărilor legate de chestiunile menționate la prezentul alineat și se asigură că respectivele înregistrări sunt suficiente pentru a permite autorității sale competente să monitorizeze respectarea cerințelor prezentei directive.

(6) O firmă de investiții care acționează în calitate de membru compensator general pentru alte persoane dispune de sisteme eficiente și de mecanisme de control pentru a se asigura că serviciile de compensare sunt furnizate exclusiv persoanelor potrivite, care corespund unor criterii clare și că acestor persoane li se impun cerințe adecvate în vederea atenuării riscurilor pentru firma de investiții și pentru piață. Firma de investiții asigură încheierea unui acord scris, cu caracter obligatoriu, între firma de investiții și persoana respectivă cu privire la principalele drepturi și obligații ce decurg din furnizarea acestor servicii.

(7) ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza următoarele:

- (a) detaliile privind cerințele organizatorice detaliate prevăzute la alineatele (1)-(6) care trebuie impuse firmelor de investiții ce oferă diferite servicii și/sau activități de investiții și servicii auxiliare sau o combinație a acestora, atunci când specificațiile referitoare la cerințele organizaționale menționate la alineatul (5) stabilesc cerințele specifice privind accesul direct la piață și privind accesul sponsorizat într-un mod care să garanteze că controalele aplicate accesului sponsorizat sunt cel puțin echivalente cu cele aplicate accesului direct la piață;
- (b) circumstanțele în care o firmă de investiții ar fi obligată să încheie un acord de formare a pieței în conformitate cu alineatul (3) litera (b) și conținutul unui astfel de acord, inclusiv segmentul programului de tranzacționare al locului de tranzacționare prevăzut la alineatul (3);
- (c) situațiile care constituie circumstanțe excepționale, astfel cum se menționează la alineatul (3), inclusiv circumstanțele de volatilitate extremă, chestiunile politice și macroeconomice, aspectele operaționale și cele legate de sistem, precum și circumstanțele care contrazic capacitatea firmei de investiții de a menține practici prudente de gestionare a riscurilor, astfel cum se prevede la alineatul (1);
- (d) conținutul și formatul formularului aprobat menționat la al cincilea paragraf de la alineatul (2) și durata pe care trebuie păstrate aceste registre de către firma de investiții.

ESMA înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 3 iulie 2015.

Comisiei îi este delegată competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 18

Procesul de tranzacționare și finalizarea tranzacțiilor în MTF-uri și în OTF-uri

(1) Pe lângă cerințele organizatorice prevăzute la articolul 16, statele membre impun firmelor de investiții și operatorilor de piață care exploatează un MTF sau un OTF să stabilească reguli și proceduri transparente și nediscreționare pentru a garanta un proces de tranzacționare echitabil și organizat și să stabilească criterii obiective pentru o executare eficientă a ordinelor. Firmele și operatorii respectivi instituie măsuri pentru administrarea corectă a operațiunilor tehnice din cadrul sistemului, inclusiv proceduri eficiente pentru situații excepționale, pentru a contracara riscurile de perturbare a sistemelor.

(2) Statele membre impun firmelor de investiții și operatorilor de piață care exploatează un MTF sau un OTF să stabilească reguli transparente privind criteriile de stabilire a instrumentelor financiare ce pot fi tranzacționate în cadrul sistemelor lor.

Statele membre impun firmelor de investiții și operatorilor de piață care exploatează un MTF sau un OTF să furnizeze, după caz, informații suficiente publicului sau să se asigure că există un acces la astfel de informații pentru a permite utilizatorilor să își formeze o opinie în ceea ce privește investițiile, ținând seama de tipurile de utilizatori și, în același timp, de tipurile de instrumente tranzacționate.

(3) Statele membre impun firmelor de investiții și operatorilor de piață care exploatează un MTF sau un OTF să stabilească, să publice și să pună în aplicare reguli transparente și nediscriminatorii, pe baza unor criterii obiective, care să reglementeze accesul la sistemul lor.

(4) Statele membre impun ca firmele de investiții și operatorii care exploatează un MTF sau un OTF să instituie mecanisme prin care să identifice în mod clar și să gestioneze potențialele consecințe negative pentru operarea MTF sau a OTF sau pentru membri sau participanți și utilizatori, ale oricărui conflict de interese între MTF, OTF, deținătorii acestora sau firma de investiții sau operatorul de piață care exploatează un MTF sau un OTF și buna funcționare a MTF-ului sau a OTF-ului.

(5) Statele membre impun firmelor de investiții și operatorilor care exploatează un MTF sau un OTF să se conformeze articolelor 48 și 49 și să dispună de sisteme, proceduri și mecanisme eficiente în acest scop.

(6) Statele membre impun firmelor de investiții și operatorilor de piață care exploatează un MTF sau un OTF să informeze în mod clar membrii sau participanții în legătură cu responsabilitățile ce le revin în ceea ce privește decontarea tranzacțiilor executate în cadrul sistemului respectiv. Statele membre impun firmelor de investiții și operatorilor de piață care exploatează un MTF sau un OTF să dispună de mecanismele necesare pentru a facilita decontarea eficientă a tranzacțiilor efectuate prin intermediul sistemelor din cadrul MTF-ului sau al OTF-ului respectiv.

(7) Statele membre impun ca MTF-urile și OTF-urile să aibă cel puțin trei membri sau utilizatori activi în mod real, fiecare dintre aceștia având posibilitatea de a interacționa cu toți ceilalți în ceea ce privește formarea prețurilor.

(8) În cazul în care o valoare mobilă admisă la tranzacționare pe o piață reglementată este tranzacționată în același timp pe un MTF sau pe un OTF fără consimțământul emitentului, acesta nu este supus niciunei obligații de informare financiară inițială, periodică sau specifică în privința respectivului MTF sau OTF.

(9) Statele membre impun firmelor de investiții și operatorilor de piață care exploatează un MTF sau un OTF să se conformeze imediat oricărei instrucțiuni date de autoritatea sa competentă în conformitate cu articolul 69 alineatul (2) în vederea suspendării sau retragerii unui instrument financiar de la tranzacționare.

(10) Statele membre impun firmelor de investiții și operatorilor de piață care exploatează un MTF sau un OTF să furnizeze autorității competente o descriere detaliată a funcționării respectivului MTF sau OTF, inclusiv, fără a aduce atingere articolului 20 alineatele (1), (4) și (5), cu privire la orice legături sau participare pe o piață reglementată, un MTF, un OTF sau un operator independent deținute de aceeași firmă de investiții sau de același operator de piață, precum și o listă a membrilor, participanților și/sau utilizatorilor lor. Autoritățile competente pun aceste informații la dispoziția ESMA la cerere. Orice autorizație eliberată unei firme de investiții sau unui operator de piață pentru exploatarea unui MTF sau a unui OTF se notifică ESMA. ESMA întocmește o listă a tuturor MTF-urilor și OTF-urilor din Uniune. Lista conține informații cu privire la serviciile pe care MTF-urile sau OTF-urile le furnizează, precum și codul unic de identificare pentru fiecare MTF sau OTF, care se utilizează în scopul raportărilor în conformitate cu articolele 6, 10 și 26 din Regulamentul (UE) nr. 600/2014. Acest registru se actualizează în mod regulat. ESMA publică lista respectivă pe site-ul său de internet și asigură actualizarea acesteia.

(11) ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a stabili conținutul și formatul descrierilor și notificărilor menționate la alineatul (10).

ESMA înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare până la 3 ianuarie 2016.

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 19

Cerințe specifice aplicabile MTF-urilor

(1) Pe lângă obligațiile prevăzute la articolele 16 și 18, statele membre impun firmelor de investiții și operatorilor de piață care exploatează un MTF să stabilească și să pună în aplicare reguli nediscreționare de executare a ordinelor în cadrul sistemului.

(2) Statele membre impun ca regulile menționate la articolul 18 alineatul (3) care reglementează accesul la un MTF să respecte condițiile stabilite la articolul 53 alineatul (3).

(3) Statele membre impun firmelor de investiții și operatorilor de piață care exploatează un MTF să dispună de mecanisme prin care:

(a) să fie dotat în mod corespunzător pentru gestionarea riscurilor la care este expus, să instituie măsuri și sisteme adecvate pentru identificarea tuturor riscurilor semnificative care îi pot compromite funcționarea și să aplice măsuri eficiente de diminuare a riscurilor respective;

(b) să instituie mecanisme vizând să faciliteze finalizarea eficientă și la timp a tranzacțiilor executate în cadrul sistemelor său; și

(c) să dispună, în momentul autorizării și ulterior în orice moment, de resurse financiare suficiente pentru a facilita funcționarea sa corectă, ținând seama de natura și de amploarea tranzacțiilor încheiate pe piață, precum și de gama și de nivelul riscurilor la care este expus.

(4) Statele membre se asigură că articolele 24 și 25, articolul 27 alineatele (1), (2) și (4)-(10) și articolul 28 nu se aplică tranzacțiilor încheiate în conformitate cu regulile aplicabile unui MTF între membrii sau participanții săi sau între MTF și membrii sau participanții săi, în ceea ce privește utilizarea MTF-ului. Cu toate acestea, membrii sau participanții la MTF respectă obligațiile prevăzute la articolele 24, 25, 27 și 28 în ceea ce privește clienții lor în cazul în care, acționând în contul clienților lor, execută ordinele acestora prin intermediul sistemelor unui MTF.

(5) Statele membre nu permit firmelor de investiții sau operatorilor de piață care exploatează un MTF să execute ordine ale unui client prin angajarea capitalurilor proprii și nici să se implice în cumpărări și vânzări simultane pe cont propriu.

Articolul 20

Cerințe specifice aplicabile OTF-urilor

(1) Statele membre impun unei firme de investiții și unui operator de piață care exploatează un OTF să instituie mecanisme prin care să împiedice executarea ordinelor clienților în cadrul unui OTF cu angajarea capitalurilor proprii ale firmei de investiții sau ale operatorului de piață care exploatează OTF-ul sau a ordinelor oricărei entități care face parte din același grup sau din aceeași persoană juridică ca firma de investiții sau operatorul de piață.

(2) Statele membre permit unei firme de investiții sau unui operator de piață care exploatează un OTF să se implice în cumpărări și vânzări simultane pe cont propriu cu obligațiuni, produse financiare structurate, certificate de emisii și anumite instrumente financiare derivate numai în cazul în care clientul și-a dat acordul cu privire la acest proces.

Firma de investiții sau operatorul de piață care exploatează un OTF nu utilizează cumpărări și vânzări simultane pe cont propriu pentru a executa ordinele clienților într-un OTF în cazul tranzacțiilor cu instrumente financiare derivate care aparțin unei categorii de instrumente financiare derivate care a fost declarată ca fiind supusă obligației de compensare în conformitate cu articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012.

O firmă de investiții sau un operator de piață care exploatează un OTF instituie mecanisme prin care să se asigure că se conformează definiției efectuării de cumpărări și vânzări simultane pe cont propriu de la articolul 4 alineatul (1) punctul 38.

(3) Statele membre permit unei firme de investiții sau unui operator de piață care exploatează un OTF să se implice în cumpărări și vânzări simultane pe cont propriu, alta decât tranzacționarea simultană pe cont propriu în ceea ce privește instrumentele de datorie suverană pentru care nu există piață lichidă.

(4) Statele membre nu permit ca exploatarea unui OTF și a unui operator independent să aibă loc în cadrul aceleiași entități juridice. Un OTF nu se poate conecta la un operator independent într-un mod care să permită interacțiunea dintre ordinele din OTF și ordinele sau cotațiile din operatorul independent. Niciun OTF nu poate fi conectat la un alt OTF într-un mod care să permită interacționarea ordinelor din cadrul unor OTF-uri diferite.

(5) Statele membre nu împiedică o firmă de investiții sau un operator de piață care exploatează un OTF să angajeze o altă firmă de investiții pentru a desfășura activități de formare a pieței în cadrul unui OTF, în mod independent.

În sensul prezentului articol, nu se consideră că o firmă de investiții desfășoară activități de formare a pieței în cadrul unui OTF în mod independent dacă firma respectivă are legături strânse cu firma de investiții sau cu operatorul de piață care exploatează acel OTF.

(6) Statele membre impun ca executarea ordinelor pe un OTF să se desfășoare în mod discreționar.

O firmă de investiții sau un operator de piață care exploatează un OTF ia decizii în mod discreționar numai într-una sau în ambele următoare circumstanțe:

(a) atunci când decide să plaseze sau să retragă un ordin pe OTF-ul pe care îl exploatează;

(b) atunci când decide să nu tranzacționeze simultan un anumit ordin al clientului cu alte ordine disponibile în sisteme la un moment dat, cu condiția ca aceasta să fie în conformitate cu instrucțiunile specifice primite din partea unui client și cu obligațiile sale în conformitate cu articolul 27.

Pentru sistemul care încrucișează ordinele clienților, firma de investiții sau operatorul de piață poate decide dacă, în ce moment și în ce măsură dorește să realizeze corespondența dintre două sau mai multe ordine în cadrul sistemului. În conformitate cu alineatele (1), (2), (4) și (5) și fără a aduce atingere alineatului (3), în ceea ce privește un sistem care organizează tranzacții cu valori mobiliare altele decât capitalurile proprii, firma de investiții sau operatorul de piață care exploatează OTF-ul poate facilita negocierea dintre clienți, astfel încât să reunească două sau mai multe interese de tranzacționare potențial compatibile în cadrul unei singure tranzacții.

Această obligație nu aduce atingere articolelor 18 și 27.

(7) Autoritatea competentă poate solicita, fie atunci când o firmă de investiții sau un operator de piață solicită să fie autorizată în vederea exploatării unui OTF, fie în mod ad hoc, o descriere detaliată a motivelor pentru care sistemul nu corespunde unei piețe reglementate, unui MTF sau unui operator independent, precum și o descriere detaliată a modalităților de exercitare a puterii discreționare, în special atunci când un ordin către OTF poate fi retras, și a modalităților și a circumstanțelor în care două sau mai multe ordine ale clienților vor fi corelate în cadrul OTF-ului. În plus, firma de investiții sau operatorul de piață al unui OTF informează autoritatea competentă cu privire la felul cum utilizează cumpărări și vânzări simultane pe cont propriu. Autoritatea competentă monitorizează angajamentul unei firme de investiții sau al unui operator de piață de a utiliza efectuarea de cumpărări și vânzări simultane pe cont propriu pentru a se asigura că aceștia continuă să intre sub incidența definiției acestora și că angajamentul acestora în utilizarea tranzacționării simultane pe cont propriu nu dă naștere unor conflicte de interese între firma de investiții sau operatorul de piață și clienții acestora.

- (8) Statele membre se asigură că articolele 24, 25, 27 și 28 se aplică tranzacțiilor încheiate în cadrul unui OTF.

CAPITOLUL II

Condiții de funcționare aplicabile firmelor de investiții

Secțiunea 1

Dispoziții generale

Articolul 21

Analiza regulată a respectării condițiilor autorizării inițiale

- (1) Statele membre impun oricărei firme de investiții autorizate pe teritoriul lor să se conformeze în permanență condițiilor autorizării inițiale prevăzute la capitolul I.

- (2) Statele membre impun autorităților competente să stabilească procedurile adecvate pentru a controla dacă firmele de investiții își respectă obligația prevăzută la alineatul (1). Acestea impun firmelor de investiții să semnaleze autorităților competente orice modificare importantă a condițiilor autorizării inițiale.

ESMA poate elabora orientări referitoare la procedurile de control menționate în prezentul alineat.

Articolul 22

Obligația generală de supraveghere continuă

Statele membre se asigură că autoritățile competente monitorizează activitatea firmelor de investiții pentru a verifica respectarea condițiilor de funcționare prevăzute de prezenta directivă. Statele membre se asigură că sunt adoptate măsurile adecvate pentru a permite autorităților competente să obțină informațiile necesare pentru a verifica respectarea acestor obligații de către firmele de investiții.

Articolul 23

Conflicte de interese

- (1) Statele membre impun firmelor de investiții să adopte toate măsurile corespunzătoare pentru a detecta și pentru a preveni conflictele de interese care apar între ele, inclusiv între directorii, salariații sau agenții lor delegați, sau orice persoană direct sau indirect legată de ele printr-o relație de control și clienții lor sau între doi clienți cu ocazia furnizării oricărui serviciu de investiții și a oricărui serviciu auxiliar sau a unei combinații a acestor servicii, inclusiv pe cele cauzate de primirea de stimulente de la terți sau de remunerarea proprie a firmei de investiții și de alte structuri de stimulente.

- (2) În cazul în care dispozițiile organizatorice sau administrative adoptate de o firmă de investiții în conformitate cu articolul 16 alineatul (3) pentru a preveni ca conflictele de interese să afecteze negativ interesele clientului nu sunt suficiente pentru a garanta, cu o certitudine rezonabilă, că riscul de a afecta interesele clienților va fi evitat, firma de investiții își informează în mod clar clienții, înainte de a acționa în numele lor, în legătură cu natura generală și/sau sursele conflictelor de interese și cu măsurile luate în scopul diminuării riscurilor respective.

- (3) Informarea menționată la alineatul (2):

(a) este efectuată pe un suport durabil; și

(b) include suficiente detalii, ținând seama de natura clientului, pentru a-i permite acestuia din urmă să ia o decizie documentată cu privire la serviciul în contextul căruia apare conflictul de interese.

- (4) Comisia are competența să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 89 în vederea:
- (a) definirii măsurilor pe care firmele de investiții le pot adopta în mod rezonabil pentru a detecta, a preveni, a gestiona și a face cunoscute conflictele de interese care apar cu ocazia furnizării de servicii de investiții și de servicii auxiliare sau a unei combinații între aceste servicii;
 - (b) definirii criteriilor pertinente pentru a stabili tipurile de conflicte de interese a căror existență poate aduce atingere intereselor clienților sau ale clienților potențiali ai firmei de investiții.

Secțiunea 2

Dispoziții vizând garantarea protecției investitorilor

Articolul 24

Principii generale și informații care trebuie furnizate clienților

(1) Statele membre impun ca, în cazul în care furnizează clienților servicii de investiții sau, după caz, servicii auxiliare, firmele de investiții să acționeze într-un mod onest, echitabil și profesionist, care să corespundă cel mai bine intereselor clienților respectivi și să respecte în special principiile enunțate în prezentul articol și în articolul 25.

(2) Firmele de investiții care produc instrumente financiare pentru a le vinde clienților se asigură că respectivele instrumente financiare sunt concepute pentru a răspunde nevoilor unei piețe-țintă identificate de clienți finali din cadrul categoriei relevante de clienți, că strategia de distribuție a instrumentelor financiare este compatibilă cu piața-țintă identificată și că firma de investiții adoptă măsuri rezonabile pentru a garanta că instrumentul financiar este distribuit pe piața-țintă identificată.

Firma de investiții înțelege instrumentele financiare pe care le oferă sau le recomandă, evaluează compatibilitatea instrumentelor financiare în raport cu nevoile clienților cărora le oferă servicii de investiții, ținând seama, de asemenea, de piața-țintă identificată de clienți finali menționată la articolul 16 alineatul (3) și se asigură că instrumentele financiare sunt oferite sau recomandate numai atunci când acest lucru este în interesul clientului.

(3) Toate informațiile, inclusiv publicitare, adresate de firma de investiții clienților sau clienților potențiali sunt corecte, clare și neînșelătoare. Informațiile publicitare sunt clar identificabile ca atare.

(4) Clienților sau clienților potențiali le sunt furnizate, în timp util, informații adecvate privind firma de investiții și serviciile sale, instrumentele financiare și strategiile de investiții propuse, locurile de executare, precum și toate costurile și cheltuielile aferente. Informațiile respective includ următoarele:

(a) în cazul în care se oferă consultanță de investiții, firma de investiții trebuie să informeze clientul, cu suficient timp înainte de a furniza consultanța de investiții, cu privire la următoarele aspecte:

(i) dacă consultanța este sau nu este furnizată în mod independent;

(ii) dacă consultanța se bazează pe o analiză largă sau pe o analiză mai restrânsă a diferitelor tipuri de instrumente financiare și, în special, dacă gama acestora este limitată la instrumentele financiare emise sau furnizate de entitățile care au cu firma de investiții legături strânse sau orice alte relații juridice și economice, cum ar fi relațiile contractuale, suficient de strânse încât să poată afecta independența consultanței oferite;

(iii) dacă firma de investiții îi va oferi clientului o evaluare periodică a caracterului adecvat al instrumentelor financiare recomandate clientului respectiv;

- (b) informații privind instrumentele financiare și strategiile de investiții propuse trebuie să includă orientări și avertizări adecvate privind riscurile inerente investiției în aceste instrumente sau anumitor strategii de investiții și să arate dacă instrumentul financiar este destinat clienților de retail sau clienților profesionali, ținând seama de piața-țintă identificată în conformitate cu alineatul (2);
- (c) informațiile privind toate costurile și cheltuielile aferente trebuie să includă informații referitoare atât la serviciile de investiții, cât și la serviciile auxiliare, inclusiv costurile consultanței, dacă este cazul, costurile instrumentului financiar recomandat sau vândut clientului și modalitățile de plată de care dispune clientul, menționând, de asemenea, orice plăți efectuate de terți.

Informațiile despre toate costurile și cheltuielile, inclusiv despre costurile și cheltuielile aferente serviciului de investiții și instrumentului financiar, care nu sunt generate de apariția riscului de pe piața activului suport, sunt agregate pentru a permite clientului să înțeleagă costul global, precum și efectul cumulativ al randamentului investiției și se furnizează clientului, la cererea acestuia, o defalcare detaliată pe componente. După caz, aceste informații sunt furnizate clientului în mod regulat, cel puțin anual, pe durata investiției.

(5) Informațiile menționate la alineatele (4) și (9) se furnizează într-o formă comprehensibilă, astfel încât clienții sau clienții potențiali să poată înțelege natura serviciului de investiții sau a tipului specific de instrument financiar propus, precum și riscurile aferente acestora și, prin urmare, să poată lua decizii în materie de investiții în cunoștință de cauză. Statele membre pot permite ca aceste informații să fie furnizate într-o formă standardizată.

(6) În cazul în care un serviciu de investiții este propus în cadrul unui produs financiar care face deja obiectul altor dispoziții de drept al Uniunii privind instituțiile de credit și creditele de consum în privința cerințelor în materie de informații, serviciul respectiv nu este supus și obligațiilor prevăzute la alineatele (3), (4) și (5).

(7) În cazul în care o firmă de investiții își informează clientul cu privire la faptul că serviciul de consultanță de investiții este furnizat în mod independent, respectiva firmă de investiții:

(a) face o analiză a unei game suficient de mari de instrumente financiare disponibile pe piață, care trebuie să fie suficient de diversificată din punctul de vedere al tipului și al emitenților sau al furnizorilor de produse pentru a garanta că obiectivele de investiții ale clientului pot fi atinse în mod obiectiv și nu trebuie să se limiteze la acele instrumente financiare emise sau furnizate de:

(i) firma de investiții însăși sau de entități care au legături strânse cu firma de investiții; sau

(ii) alte entități cu care firma de investiții are legături de natură juridică și economică, cum ar fi relații contractuale, suficient de strânse încât să poată afecta independența consultanței oferite;

(b) nu acceptă și nu reține niciun fel de onorarii, comisioane sau alte tipuri de beneficii pecuniare sau nepecuniare plătite sau acordate de terți sau de persoane care acționează în numele unor terți în legătură cu furnizarea serviciului respectiv către client. Beneficiile nepecuniare minore care pot îmbunătăți calitatea serviciului furnizat unui client și care, prin dimensiunea și natura lor, nu pot fi considerate ca fiind în măsură să afecteze respectarea datoriei firmei de investiții de a acționa în interesul clientului trebuie comunicate în mod clar și nu intră sub incidența prezentei litere.

(8) Atunci când furnizează un serviciu de administrare de portofoliu, o firmă de investiții nu acceptă și nu reține niciun fel de onorarii, comisioane sau alte tipuri de beneficii pecuniare sau nepecuniare plătite sau acordate de terți sau de persoane care acționează în numele unor terți în legătură cu furnizarea serviciului respectiv către client. Beneficiile nepecuniare minore care pot îmbunătăți calitatea serviciului furnizat unui client și care, prin dimensiunea și natura lor, nu pot fi considerate ca fiind în măsură să afecteze respectarea datoriei firmei de investiții de a acționa în interesul clientului sunt comunicate în mod clar și nu intră sub incidența prezentului alineat.

(9) Statele membre se asigură că se consideră că firmele de investiții nu își îndeplinesc obligațiile prevăzute la articolul 23 sau la alineatul (1) din prezentul articol în cazul în care acestea plătesc sau percep orice taxă sau comision ori oferă sau beneficiază de orice fel de beneficii nemonetare în legătură cu furnizarea unui serviciu de investiții sau a unui serviciu auxiliar către sau de la orice persoană cu excepția clientului sau a unei persoane care acționează în numele clientului, în alte cazuri decât atunci când plata sau beneficiul:

- (a) are scopul de a îmbunătăți calitatea serviciului în cauză destinat clientului; și
- (b) nu afectează obligația firmei de investiții de a acționa într-un mod onest, echitabil și profesionist, care să corespundă cel mai bine intereselor clienților săi.

Existența, natura și cuantumul plății sau beneficiului menționate la primul paragraf sau, atunci când cuantumul nu poate fi stabilit, metoda de calculare a cuantumului respectiv, trebuie să fie comunicate cu exactitate clientului, în mod complet, fiabil și inteligibil, înainte de furnizarea serviciului de investiții sau a serviciului auxiliar în cauză. După caz, firma de investiții informează, de asemenea, clientul despre mecanismele pentru transferarea către client a taxelor, comisioanelor și beneficiilor monetare sau nemonetare permise în legătură cu furnizarea serviciului de investiții sau a serviciului auxiliar.

Plățile sau beneficiile care permit sau sunt necesare pentru furnizarea serviciilor de investiții, cum ar fi costurile de custodie, costurile de decontare și de schimb valutar, impozitele reglementate și onorariile juridice, și care, prin natura lor, nu pot genera conflicte cu obligațiile firmei de investiții de a acționa într-un mod onest, echitabil și profesionist, care să corespundă cel mai bine intereselor clienților săi nu intră sub incidența cerințelor de la primul paragraf.

(10) O firmă de investiții care le furnizează clienților servicii de investiții se asigură că nu remunerează și nu evaluează performanța personalului său într-un mod incompatibil cu obligația sa de a acționa în interesul clienților săi. În special, firma nu ar trebui să ia niciun fel de măsuri care, prin intermediul remunerării sau al obiectivelor în materie de vânzări sau prin alte mijloace, să stimuleze personalul să recomande un anumit instrument financiar unui client de retail atunci când firma de investiții ar putea oferi un alt instrument financiar care ar răspunde mai bine nevoilor clientului respectiv.

(11) În cazul în care un serviciu de investiții este oferit împreună cu un alt serviciu sau produs, ca parte a unui pachet sau pentru a condiționa o înțelegere sau un pachet, firma de investiții informează clientul cu privire la posibilitatea de a achiziționa componentele pachetului în mod separat, furnizându-i o evidență separată a costurilor și cheltuielilor aferente fiecărei componente.

În cazul în care există probabilitatea ca riscurile aferente unei astfel de înțelegeri sau unui astfel de pachet oferit unui client de retail să difere de riscurile asociate componentelor luate separat, firma de investiții furnizează o descriere adecvată a diferitelor componente ale înțelegerii sau ale pachetului și prezintă modalitatea în care riscurile se modifică prin interacțiunea sa.

În cooperare cu EBA și cu EIOPA, ESMA elaborează, până la 3 ianuarie 2016, orientări pentru evaluarea și supravegherea practicilor de vânzare încrucișată, indicând în special situațiile în care practicile de vânzare încrucișată nu sunt compatibile cu obligațiile prevăzute la alineatul (1), și actualizează periodic aceste orientări.

(12) În cazuri excepționale, statele membre pot impune firmelor de investiții cerințe suplimentare față de dispozițiile prevăzute la prezentul articol. Aceste cerințe trebuie justificate în mod obiectiv și trebuie să fie proporționale pentru a aborda riscurile specifice protecției investitorilor sau integrității pieței care sunt deosebit de importante dată fiind structura pieței respectivului stat membru.

Statele membre notifică Comisiei, fără întârzieri nejustificate, orice cerință pe care intenționează să o impună în conformitate cu prezentul alineat, cu cel puțin două luni înainte de data stabilită pentru intrarea în vigoare a respectivei cerințe. Notificarea include o justificare a cerinței respective. Niciuna dintre obligațiile suplimentare impuse nu restricționează sau afectează în vreun fel drepturile firmelor de investiții prevăzute la articolele 34 și 35 din prezenta directivă.

În termen de două luni de la notificarea menționată la al doilea paragraf, Comisia își prezintă avizul cu privire la proporționalitatea și justificarea cerințelor suplimentare.

Comisia comunică statelor membre și publică pe site-ul său de internet cerințele suplimentare impuse în temeiul prezentului alineat.

Statele membre pot reține cerințe suplimentare care au fost aduse la cunoștința Comisiei în conformitate cu articolul 4 din Directiva 2006/73/CE înainte de 2 iulie 2014, cu condiția respectării cerințelor de la articolul menționat.

(13) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 89, pentru a garanta că firmele de investiții respectă principiile prevăzute de prezentul articol atunci când furnizează servicii de investiții sau servicii auxiliare clienților, inclusiv:

- (a) condițiile pe care trebuie să le respecte informațiile pentru a fi corecte, clare și neînșelătoare;
- (b) detaliile referitoare la conținutul și formatul informațiilor prezentate clienților în legătură cu clasificarea clienților, societățile de investiții și serviciile acestora, instrumentele financiare, costurile și cheltuielile;
- (c) criteriile pentru evaluarea unei game de instrumente financiare disponibile pe piață;
- (d) criteriile pentru evaluarea respectării de către firmele care beneficiază de stimulente a obligației de a acționa în mod onest, corect și profesionist, în interesul suprem clientului.

La formularea cerințelor de informare cu privire la instrumentele financiare menționate la alineatul (4) litera (b), ar trebui incluse informații privind structura produsului, atunci când este cazul, ținând seama de orice informații relevante standardizate conform dreptului Uniunii.

(14) Actele delegate menționate la alineatul (13) iau în considerare:

- (a) natura serviciului sau a serviciilor propuse sau furnizate clientului sau clientului potențial, ținând seama de tipul, obiectul, amploarea și frecvența tranzacțiilor;
- (b) natura și gama produselor propuse sau avute în vedere, inclusiv diversele tipuri de instrumente financiare;
- (c) tipul clienților sau al clienților potențiali, și anume dacă aceștia sunt clienți de retail sau clienți profesionali sau, în cazul alineatelor (4) și (5), clasificarea acestora drept contrapărți eligibile.

Articolul 25

Evaluarea caracterului adecvat al clienților și raportarea către clienți

(1) Statele membre impun firmelor de investiții să garanteze și să demonstreze autorităților competente, la cerere, că persoanele fizice care furnizează clienților consultanță de investiții sau informații privind instrumente financiare, servicii de investiții sau servicii auxiliare în numele firmei de investiții au cunoștințele și competențele necesare pentru a-și îndeplini obligațiile care le revin în conformitate cu articolul 24 și cu prezentul articol. Statele membre publică criteriile utilizate pentru evaluarea cunoștințelor și a competențelor respective.

(2) În cazul în care furnizează servicii de consultanță de investiții sau servicii de administrare de portofoliu, firma de investiții obține informațiile necesare privind cunoștințele și experiența clientului sau ale potențialului client în materie de investiții, în raport cu tipul specific de produs sau de serviciu, situația sa financiară, inclusiv capacitatea sa de a suporta pierderi, toleranța sa la risc și obiectivele sale de investiții, astfel încât să îi poată recomanda serviciile de investiții și instrumentele financiare care îi sunt potrivite și, în special, care corespund toleranței sale la risc și capacității sale de a suporta pierderi.

Statele membre se asigură că, în cazul în care o firmă de investiții furnizează consultanță de investiții prin care recomandă un pachet de servicii sau de produse combinate în conformitate cu articolul 24 alineatul (11), pachetul combinat în ansamblul său este corespunzător.

(3) În cazul în care firmele de investiții furnizează alte servicii de investiții decât cele menționate la alineatul (2), statele membre veghează ca acestea să solicite clientului sau clientului potențial furnizarea de informații privind cunoștințele și experiența sa în materie de investiții în raport cu tipul specific de produs sau de serviciu propus sau solicitat, pentru ca firmele de investiții să fie în măsură să stabilească dacă serviciul sau produsul de investiții avut în vedere îi este potrivit clientului. În cazul în care se are în vedere un pachet de servicii sau de produse combinate în conformitate cu articolul 24 alineatul (11), evaluarea analizează dacă pachetul combinat în ansamblul său este corespunzător.

În cazul în care firma de investiții estimează, pe baza informațiilor primite în conformitate cu primul paragraf, că produsul sau serviciul nu este potrivit pentru client sau pentru potențialul client, aceasta îl avertizează în legătură cu acest aspect. Respectivul avertisment poate fi transmis sub o formă standardizată.

În cazul în care clienții sau clienții potențiali nu furnizează informațiile prevăzute la primul paragraf sau în care aceștia furnizează informații insuficiente privind cunoștințele și experiența lor, firma de investiții îi avertizează că nu este în măsură să stabilească dacă serviciul sau produsul avut în vedere le este potrivit. Acest avertisment poate fi transmis sub o formă standardizată.

(4) Statele membre autorizează firmele de investiții, atunci când acestea furnizează servicii de investiții care constau exclusiv în executarea sau primirea și transmiterea ordinelor clienților, cu sau fără servicii auxiliare, exceptând acordarea de credite sau împrumuturi, astfel cum sunt menționate în anexa 1 secțiunea B punctul 1, care nu cuprind limitele de creditare existente pentru împrumuturi, conturile curente și facilitățile de descoperire de cont ale clienților, să furnizeze aceste servicii de investiții clienților lor fără necesitatea de a obține informațiile și a proceda la evaluarea prevăzute la alineatul (3), în cazul în care sunt îndeplinite toate condițiile următoare:

(a) serviciile sunt legate de oricare dintre următoarele instrumente financiare:

- (i) acțiuni admise la tranzacționare pe o piață reglementată sau pe o piață echivalentă a unei țări terțe sau în cadrul unui MTF, în cazul în care acestea sunt acțiuni la companii, cu excepția acțiunilor la organisme de plasament colectiv de alt tip decât OPCVM și a acțiunilor care încorporează un instrument derivat;
- (ii) obligațiuni sau alte forme de titluri de creanță admise la tranzacționare pe o piață reglementată sau pe o piață echivalentă a unei țări terțe sau în cadrul unui MTF, cu excepția celor care încorporează un instrument derivat sau o structură care face dificilă înțelegerea de către client a riscurilor implicate;
- (iii) instrumente ale pieței monetare, cu excepția celor care încorporează un instrument financiar derivat sau o structură care face dificilă înțelegerea de către client a riscurilor implicate;
- (iv) acțiuni sau unități de fond ale unor OPCVM, cu excepția OPCVM-urilor structurate menționate la articolul 36 alineatul (1) al doilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 583/2010;

(v) depozite structurate, cu excepția celor care încorporează o structură care face dificilă înțelegerea de către client a riscurilor legate de rentabilitate sau a costurilor renunțării la produs înainte de scadență;

(vi) alte instrumente financiare care nu sunt complexe în sensul prezentului alineat.

În sensul acestui punct, dacă sunt respectate cerințele și procedura prevăzute la articolul 4 alineatul (1) al treilea și al patrulea paragraf din Directiva 2003/71/CE, o piață a unei țări terțe este considerată ca fiind echivalentă cu o piață reglementată.

(b) serviciul este furnizat la inițiativa clientului sau a clientului potențial;

(c) clientul sau clientul potențial a fost informat în mod clar că, la furnizarea acestui serviciu, firma de investiții nu este obligată să evalueze dacă instrumentul financiar sau serviciul furnizat sau propus este potrivit și că, prin urmare, el nu beneficiază de protecția aferentă normelor respective de conduită. Un astfel de avertisment poate fi transmis sub o formă standardizată;

(d) firma de investiții își respectă obligațiile prevăzute la articolul 23.

(5) Firma de investiții întocmește un dosar incluzând documentul sau documentele convenite între firma de investiții și client, în care sunt prevăzute drepturile și obligațiile părților, precum și celelalte condiții conform cărora firma de investiții furnizează serviciul clientului. Drepturile și obligațiile părților la contract pot fi incluse prin trimitere la alte documente sau texte juridice.

(6) Firma de investiții îi furnizează clientului, pe un suport durabil, rapoarte adecvate privind serviciile oferite. Aceste rapoarte includ comunicări periodice către clienți, ținând cont de tipul și complexitatea instrumentelor financiare implicate și de natura serviciului furnizat clienților și includ, după caz, costurile aferente tranzacțiilor efectuate și activităților derulate în numele clientului.

Atunci când furnizează consultanță de investiții, înainte de încheierea tranzacției, firma de investiții îi furnizează clientului, pe un suport durabil, o declarație privind caracterul adecvat, precizând în ce constă consultanța oferită și modul în care aceasta corespunde preferințelor, nevoilor și altor caracteristici ale clientului de retail.

În cazul în care acordul de a cumpăra sau de a vinde un instrument financiar este încheiat prin intermediul unui mijloc de comunicare la distanță care împiedică furnizarea prealabilă a declarației privind caracterul adecvat, firma de investiții poate furniza declarația scrisă privind caracterul adecvat pe un suport durabil imediat după ce clientul își asumă obligații în temeiul unui acord, cu condiția să fie îndeplinite cumulativ următoarele două condiții:

(a) clientul a consimțit să primească declarația privind caracterul adecvat fără întârzieri nejustificate după încheierea tranzacției; și

(b) firma de investiții i-a oferit clientului opțiunea de a întârzia încheierea tranzacției până după primirea declarației privind caracterul adecvat.

În cazul în care o firmă de investiții furnizează servicii de administrare a portofoliului sau în cazul în care a informat clientul că va realiza o evaluare periodică a caracterului adecvat, raportul periodic va conține o declarație actualizată cu privire la modul în care investiția corespunde preferințelor, obiectivelor și altor caracteristici ale clientului de retail.

(7) Dacă un contract de credit pentru o proprietate imobiliară rezidențială, care face obiectul dispozițiilor privind evaluarea bonității prevăzute de Directiva 2014/17/UE a Parlamentului European și a Consiliului (¹), prevede drept condiție prealabilă furnizarea către respectivul client a unui serviciu de investiții în legătură cu obligațiuni ipotecare emise în mod specific pentru a asigura finanțarea contractului de credit pentru o proprietate imobiliară rezidențială și existența unor termeni identici cu cei ai respectivului contract, pentru ca împrumutul să poată fi plătit, refinanțat sau răscumpărat, respectivul serviciu nu face obiectul obligațiilor prevăzute la prezentul articol.

(8) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 89 prin care să garanteze că firmele de investiții respectă principiile prevăzute la alineatele (2)-(6) de la prezentul articol aplicabile furnizării de servicii de investiții sau servicii auxiliare clienților, inclusiv informațiile care trebuie obținute atunci când evaluează caracterul corespunzător sau adecvat al serviciilor și al instrumentelor financiare pentru clienții lor, criteriile de evaluare a instrumentelor financiare care nu sunt complexe în sensul alineatului (4) litera (a) punctul (vi) din prezentul articol, precum și conținutul și formatul înregistrărilor și acordurilor privind furnizarea de servicii către clienți și ale rapoartelor periodice referitoare la serviciile furnizate adresate clienților. Aceste acte delegate țin cont de următoarele:

(a) natura serviciului sau a serviciilor propus(e) sau furnizat(e) clientului sau clientului potențial, în funcție de tipul, obiectul, amploarea și frecvența tranzacțiilor;

(b) natura produselor propuse sau avute în vedere, inclusiv diversele tipuri de instrumente financiare;

(c) tipul clienților sau al clienților potențiali, și anume dacă aceștia sunt clienți de retail sau clienți profesionali sau, în cazul alineatului (6), clasificarea acestora drept contrapărți eligibile.

(9) ESMA adoptă până la 3 ianuarie 2016 orientări privind criteriile de evaluare a cunoștințelor și a competențelor necesare în conformitate cu alineatul (1).

(10) ESMA elaborează până la 3 ianuarie 2016 și actualizează periodic orientări pentru evaluarea:

(a) instrumentelor financiare care încorporează o structură ce face dificilă înțelegerea de către client a riscurilor implicate, în conformitate cu alineatul (4) litera (a) punctele (ii) și (iii);

(b) depozitelor structurate care încorporează o structură care face dificilă înțelegerea de către client a riscurilor legate de rentabilitate sau a costurilor renunțării la produs înainte de scadență, în conformitate cu alineatul (4) litera (a) punctul (v).

(11) ESMA poate elabora orientări pentru evaluarea instrumentelor financiare clasificate ca nefiind complexe în sensul articolului 4 litera (a) punctul (vi), ținând seama de actele delegate adoptate conform alineatului (8) și poate actualiza periodic aceste orientări.

Articolul 26

Furnizarea de servicii prin intermediul unei alte firme de investiții

Statele membre permit unei firme de investiții care primește, prin intermediul altei firme de investiții, instrucțiunea de a furniza servicii de investiții sau servicii auxiliare în numele unui client, să se bazeze pe informațiile referitoare la acest client comunicate de această din urmă firmă de investiții. Firma de investiții care a transmis instrucțiunea rămâne răspunzătoare de caracterul exhaustiv și exact al informațiilor transmise.

⁽¹⁾ Directiva 2014/17/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 februarie 2014 privind contractele de credit oferite consumatorilor pentru bunuri imobile rezidențiale și de modificare a Directivelor 2008/48/CE și 2013/36/UE și a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 (JO L 60, 28.2.2014, p. 34).

Firma de investiții care primește în acest mod instrucțiunea de a furniza servicii în numele unui client se poate baza, de asemenea, pe orice recomandare aferentă serviciului sau tranzacției în cauză oferită clientului de o altă firmă de investiții. Firma de investiții care a transmis instrucțiunea rămâne răspunzătoare de caracterul adecvat al recomandărilor sau sfaturilor furnizate clientului respectiv.

Firma de investiții care primește instrucțiunea sau ordinul unui client prin intermediul altei firme de investiții rămâne răspunzătoare de prestarea serviciului sau de executarea tranzacției în cauză, pe baza informațiilor sau recomandărilor menționate anterior, în conformitate cu dispozițiile pertinente din prezentul titlu.

Articolul 27

Obligația de a executa ordinele în condițiile cele mai favorabile pentru client

(1) Statele membre solicită firmelor de investiții să ia măsuri suficiente pentru a obține, la executarea ordinelor, cel mai bun rezultat posibil pentru clienții lor ținând seama de prețul, costurile, rapiditatea, probabilitatea de executare și de soluționare, mărimea, natura ordinului sau de orice alte considerente privind executarea ordinului. Cu toate acestea, atunci când există o instrucțiune specifică furnizată de clienți, firma de investiții execută ordinul respectând această instrucțiune.

Atunci când o firmă de investiții execută un ordin în numele unui client de retail, cel mai bun rezultat posibil se stabilește în funcție de prețul total, care reprezintă prețul instrumentului financiar și costurile asociate executării, care includ, la rândul lor, toate cheltuielile suportate de client legate direct de executarea ordinului, inclusiv taxele locului de tranzacționare, comisioanele de compensare și de decontare și alte cheltuieli achitate terților implicați în executarea ordinului.

În scopul asigurării celui mai bun rezultat în conformitate cu primul paragraf, în cazul în care există cel puțin două locuri de tranzacționare concurente pentru executarea unui ordin pentru un instrument financiar și pentru a putea evalua și compara rezultatele care ar putea fi realizate pentru client în urma executării ordinului respectiv în fiecare din locurile de tranzacționare eligibile indicate în politica firmei de investiții de executare a ordinelor, evaluarea ia în considerare comisioanele și costurile firmei de investiții percepute pentru executarea ordinului în fiecare dintre locurile eligibile de tranzacționare.

(2) O firmă de investiții nu primește nicio remunerație, reducere sau beneficiu nepeculiar pentru a direcționa ordinele clienților către un anumit loc de tranzacționare sau loc de executare, ceea ce ar încălca dispozițiile privind conflictele de interese sau stimulentele prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol, la articolul 16 alineatul (3) și la articolele 23 și 24.

(3) Statele membre impun ca, pentru instrumentele financiare care fac obiectul obligației de tranzacționare de la articolele 23 și 28 din Regulamentul (UE) nr. 600/2014, fiecare loc de tranzacționare sau operator independent, și, pentru celelalte instrumente financiare, fiecare loc de executare să pună la dispoziția publicului, cel puțin o dată pe an și în mod gratuit, date referitoare la calitatea executării tranzacțiilor în locul respectiv și ca, în urma executării unei tranzacții în numele unui client, firma de investiții să informeze clientul respectiv cu privire la locul de executare al ordinului. Rapoartele periodice includ detalii cu privire la prețul, costurile, rapiditatea și probabilitatea de executare pentru fiecare instrument financiar.

(4) Statele membre impun firmelor de investiții să instituie și să aplice dispoziții eficiente pentru a respecta alineatul (1). Statele membre impun firmelor de investiții în special să instituie și să aplice o politică de executare a ordinelor care să le permită să obțină, pentru ordinele clienților lor, cel mai bun rezultat posibil în conformitate cu alineatul (1).

(5) Politica de executare a ordinelor include, în ceea ce privește fiecare categorie de instrumente financiare, informații privind diferitele locuri de executare în care firma de investiții execută ordinele clienților lor și factorii care influențează alegerea locului de executare. Aceasta include cel puțin locurile de executare care permit firmei de investiții să obțină, în majoritatea cazurilor, cel mai bun rezultat posibil în executarea ordinelor clienților.

Statele membre impun firmelor de investiții să furnizeze clienților lor informații adecvate privind politica lor de executare a ordinelor. Informațiile respective conțin explicații clare și suficient de detaliate, astfel încât acestea să poată fi înțelese cu ușurință de către clienți, cu privire la modul în care firmele de investiții vor executa ordinele clienților. Statele membre impun firmelor de investiții să obțină consimțământul prealabil al clienților lor privind politica de executare a ordinelor.

Statele membre impun ca, în cazul în care politica de executare a ordinelor prevede posibilitatea executării ordinelor clienților în afara unui loc de tranzacționare, firma de investiții să își informeze în mod special clienții în legătură cu această posibilitate. Statele membre impun firmelor de investiții să obțină consimțământul prealabil expres al clienților lor înainte de a începe executarea ordinelor lor în afara unui loc de tranzacționare. Firmele de investiții pot obține acest consimțământ fie sub forma unui acord general, fie pentru anumite tranzacții.

(6) Statele membre impun firmelor de investiții care execută ordine ale clienților să centralizeze și să publice anual, pentru fiecare categorie de instrumente financiare, cele mai importante cinci locuri de executare din punctul de vedere al volumelor de tranzacționare, în care acestea au executat ordine ale clienților în cursul anului precedent și informații privind calitatea executării obținută.

(7) Statele membre impun firmelor de investiții care execută ordine ale clienților să monitorizeze eficacitatea dispozițiilor lor în materie de executare a ordinelor și a politicii lor în acest domeniu pentru a identifica lacunele și a le remedia, dacă este cazul. În special, firmele de investiții examinează în mod regulat dacă locurile de executare prevăzute de politica lor de executare a ordinelor permit obținerea celui mai bun rezultat posibil pentru client sau dacă trebuie să opereze modificări ale dispozițiilor lor în materie de executare, luând în considerare, printre altele, informațiile publicate în temeiul alineatelor (3) și (6). Statele membre impun firmelor de investiții să semnaleze clienților cu care întrețin relații la momentul respectiv orice modificare importantă a dispozițiilor lor în materie de executare a ordinelor sau a politicii lor în acest domeniu.

(8) Statele membre impun firmelor de investiții obligativitatea de a putea demonstra clienților lor, la cererea acestora, că le-au executat ordinele în conformitate cu politica de executare a firmei și de a demonstra autorității competente, la cererea acesteia, că au respectat prezentul articol.

(9) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 89 privind:

- (a) criteriile care permit a stabili importanța relativă a diferiților factori care, în conformitate cu alineatul (1), pot fi luați în considerare la determinarea celui mai bun rezultat posibil ținând seama de volumul și de natura ordinului, precum și de tipul clientului (client de retail sau profesional);
- (b) factorii care pot fi luați în considerare de o firmă de investiții atunci când aceasta își revizuieste dispozițiile în materie de executare și condițiile în care poate fi oportună modificarea acestor dispoziții. Este vorba, în special, de factorii pe baza cărora se pot stabili locurile de executare care permit firmelor de investiții să obțină, în majoritatea cazurilor, cel mai bun rezultat posibil în executarea ordinelor clienților;
- (c) natura și amploarea informațiilor care trebuie furnizate clienților în ceea ce privește politicile lor de executare, în conformitate cu alineatul (5).

(10) ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a stabili:

- (a) conținutul, formatul și periodicitatea datelor legate de calitatea executării care trebuie publicate conform alineatului (3), în funcție de tipul locului de executare și de tipul instrumentului financiar în cauză;
- (b) conținutul și formatul informațiilor care trebuie publicate de firmele de investiții în conformitate cu alineatul (6).

ESMA înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 3 iulie 2015.

Comisiei îi este delegată competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

*Articolul 28***Norme de prelucrare a ordinelor clienților**

(1) Statele membre impun firmelor de investiții autorizate pentru executarea ordinelor în numele clienților să aplice proceduri și dispoziții care să garanteze executarea promptă, echitabilă și rapidă a acestor ordine în raport cu alte ordine ale clienților sau cu interesele de tranzacționare ale firmei de investiții.

Respectivele proceduri sau dispoziții prevăd executarea ordinelor clienților, altfel comparabile, în funcție de data primirii lor de către firma de investiții.

(2) Statele membre impun ca, în cazul unui ordin limită al unui client privind acțiuni admise la tranzacționare pe o piață reglementată sau tranzacționate într-un loc de tranzacționare care nu este executat imediat în condițiile predominante de pe piață, firmele de investiții să adopte, în afara cazurilor în care clientul dă o instrucțiune contrară în mod expres, măsuri care să faciliteze executarea cât mai rapidă a acestui ordin, făcându-l public de îndată sub o formă ușor accesibilă celorlalți participanți de pe piață. Statele membre pot decide că firmele de investiții respectă această obligație atunci când transferă ordinul limită al unui client unui loc de tranzacționare. Statele membre abilitază autoritățile competente să acorde derogări de la această obligație în cazul ordinelor limită cu un volum mare în comparație cu volumele existente în mod uzual pe piață, în conformitate cu articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 600/2014.

(3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 89 pentru a defini:

- (a) condițiile și natura procedurilor și dispozițiilor care conduc la executarea promptă, echitabilă și rapidă a ordinelor clienților, precum și situațiile în care sau tipurile de tranzacții pentru care firmele de investiții pot renunța, cu motive rezonabile, la o executare promptă pentru a obține condiții mai favorabile pentru clienții lor;
- (b) diferitele metode prin care se poate considera că firmele de investiții și-au îndeplinit obligația de a dezvălui pieței detaliile ordinelor limită neexecutabile imediat.

*Articolul 29***Obligații ce le revin firmelor de investiții care apelează la agenți delegați**

(1) Statele membre autorizează firmele de investiții să apeleze la agenți delegați pentru a-și promova serviciile, a atrage clienți sau clienți potențiali, a primi ordinele acestora și a le transmite, a plasa instrumente financiare, precum și a furniza servicii de consultanță privind aceste instrumente financiare și serviciile pe care le propun.

(2) Statele membre impun ca, în cazul în care o firmă de investiții decide să apeleze la un agent delegat, aceasta să își asume responsabilitatea totală și necondiționată a oricărei acțiuni efectuate sau a oricărei omisiuni comise de acest agent delegat atunci când acționează în contul firmei de investiții. În plus, statele membre impun ca firma de investiții să se asigure că agentul delegat respectiv dezvăluie calitatea în care acționează și firma de investiții pe care o reprezintă atunci când contactează orice client sau client potențial sau înainte de a tranzacționa cu acesta.

În conformitate cu articolul 16 alineatele (6), (8) și (9), statele membre pot autoriza agenții delegați înregistrați pe teritoriul lor să dețină fonduri și/sau instrumente financiare ale clienților în contul și sub întreaga responsabilitate a firmei de investiții pentru care acționează pe teritoriul lor sau, în cazul unei operațiuni transfrontaliere, pe teritoriul unui stat membru care autorizează un agent delegat să dețină fonduri ale clienților.

Statele membre impun firmelor de investiții să controleze activitățile agenților lor delegați astfel încât să garanteze că acestea continuă să se conformeze prezentei directive în cazul în care acționează prin intermediul agenților delegați.

(3) Agenții delegați sunt înregistrați în registrul public din statul membru în care aceștia sunt stabiliți. ESMA publică pe site-ul său internet trimerile sau legăturile hipertext către toate registrele publice înființate în temeiul prezentului articol de către statele membre care hotărăsc să permită firmelor de investiții să apeleze la agenți delegați.

Statele membre se asigură că pot fi înscrise în registrul public doar agenții delegați despre care s-a stabilit că se bucură de o reputație suficient de bună și că dețin cunoștințele și competențele generale, comerciale și profesionale necesare pentru a furniza serviciul de investiții sau serviciul auxiliar și pentru a comunica precis oricărui client sau oricărui client potențial toate informațiile pertinente privind serviciul propus.

Statele membre pot decide că, sub rezerva unui control corespunzător, firmele de investiții au posibilitatea de a verifica dacă agenții delegați la care au apelat se bucură de o reputație suficient de bună și au cunoștințele și competențele menționate la al doilea paragraf.

Registrul se actualizează periodic. Acesta este pus la dispoziția publicului spre consultare.

(4) Statele membre impun firmelor de investiții care apelează la agenți delegați să adopte măsurile adecvate pentru a evita ca activitățile agenților delegați care nu intră în sfera de aplicare a prezentei directive să aibă un impact negativ asupra activităților exercitate de agenții delegați în numele firmei de investiții.

Statele membre pot permite autorităților competente să colaboreze cu firmele de investiții și cu instituțiile de credit, asociațiile lor și alte entități pentru înregistrarea agenților delegați și controlul respectării de către aceștia din urmă a cerințelor prevăzute la alineatul (3). În special, agenții delegați pot fi înregistrați de o firmă de investiții, o instituție de credit, asociații ale acestora și alte entități sub supravegherea autorității competente.

(5) Statele membre impun firmelor de investiții să nu apeleze decât la agenții delegați înscrise în registrele publice prevăzute la alineatul (3).

(6) Statele membre pot adopta sau menține dispoziții mai stricte decât cele enunțate la prezentul articol sau pot să prevadă cerințe suplimentare pentru agenții delegați înregistrați pe teritoriul lor.

Articolul 30

Tranzacții cu contrapărți eligibile

(1) Statele membre se asigură că firmele de investiții autorizate să execute ordine în numele clienților și/sau să tranzacționeze pe cont propriu și/sau să primească și să transmită ordine pot antrena tranzacții între contrapărți eligibile sau încheia tranzacții cu aceste contrapărți fără a trebui să respecte obligațiile prevăzute la articolul 24, cu excepția alineatelor (4) și (5), la articolul 25, cu excepția alineatului (6), la articolul 27 și la articolul 28 alineatul (1), în ceea ce privește tranzacțiile respective sau orice serviciu auxiliar legat direct de aceste tranzacții.

Statele membre se asigură că, în relația lor cu contrapărțile eligibile, firmele de investiții acționează în mod onest, echitabil și profesionist și comunică în manieră corectă, clară și neînșelătoare, ținând cont de natura contrapărții eligibile și a activităților desfășurate de aceasta.

(2) Statele membre recunosc drept contrapărți eligibile în sensul prezentului articol firmele de investiții, instituțiile de credit, întreprinderile de asigurări, OPCVM și societățile de administrare ale acestora, fondurile de pensii și societățile de administrare ale acestora, alte instituții financiare autorizate și reglementate în conformitate cu dreptul Uniunii sau cu dreptul intern al unui stat membru, guvernele naționale și serviciile lor, inclusiv organismele publice însărcinate cu gestionarea datoriei publice la nivel național, băncile centrale și organizațiile supranaționale.

Clasificarea ca și contraparte eligibilă în conformitate cu primul paragraf nu aduce atingere dreptului entităților în cauză să solicite, fie în mod general, fie pentru fiecare tranzacție, să fie tratate ca și clienți ale căror relații de afaceri cu firma de investiții intră sub incidența articolelor 24, 25, 27 și 28.

(3) De asemenea, statele membre pot recunoaște ca și contrapărți eligibile alte întreprinderi care îndeplinesc cerințe proporționate stabilite în prealabil, inclusiv praguri cantitative. În cazul unei tranzacții în care contrapartea potențială este stabilită într-un alt stat membru, firma de investiții ține seama de statutul celeilalte întreprinderi, definit de dreptul sau de măsurile în vigoare în statul membru în care aceasta este stabilită.

Statele membre veghează ca firma de investiții care încheie tranzacții în conformitate cu alineatul (1) cu astfel de întreprinderi să obțină de la contrapartea potențială confirmarea expresă că acceptă să fie considerată ca și contraparte eligibilă. Statele membre autorizează firma de investiții să obțină această confirmare fie sub forma unui acord general, fie pentru fiecare tranzacție în parte.

(4) Statele membre pot recunoaște drept contrapărți eligibile entitățile din țări terțe echivalente categoriilor de entități menționate la alineatul (2).

De asemenea, statele membre pot recunoaște drept contrapărți eligibile întreprinderi din țări terțe precum cele prevăzute la alineatul (3), în aceleași condiții și sub rezerva acelorași cerințe ca cele prevăzute la alineatul (3).

(5) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 89 pentru a preciza:

- (a) procedurile care trebuie urmate pentru a solicita tratarea ca și client în conformitate cu alineatul (2);
- (b) procedurile care trebuie urmate pentru a obține confirmarea expresă a contrapărților potențiale în conformitate cu alineatul (3);
- (c) cerințele proporționate stabilite în prealabil, inclusiv pragurile cantitative, care ar permite considerarea unei întreprinderi drept contraparte eligibilă în conformitate cu alineatul (3).

Secțiunea 3

Transparența și integritatea pieței

Articolul 31

Monitorizarea respectării regulilor MTF-ului sau OTF-ului și a altor obligații legale

(1) Statele membre impun firmelor de investiții și operatorilor de piață care exploatează un MTF sau un OTF să instituie și să mențină dispoziții și proceduri eficiente, în ceea ce privește MTF-ul sau OTF-ul, pentru a monitoriza în mod regulat că membrii, participanții sau utilizatorii săi le respectă regulile. Firmele de investiții și operatorii de piață care exploatează un MTF sau un OTF monitorizează ordinele trimise, inclusiv anulările și tranzacțiile efectuate de membrii, participanții sau utilizatorii lor în cadrul sistemelor lor, pentru a identifica orice încălcare a regulilor respective, condițiile de tranzacționare de natură să perturbe stabilitatea pieței, o conduită care poate sugera un comportament care este interzis în temeiul Regulamentului (UE) nr. 596/2014 sau perturbările sistemului în legătură cu un instrument financiar și pun la dispoziție resursele necesare pentru a asigura eficacitatea acestei monitorizări.

(2) Statele membre impun firmelor de investiții și operatorilor de piață care exploatează un MTF sau un OTF să informeze imediat autoritatea sa competentă cu privire la orice încălcare gravă a regulilor sale sau la orice condiție de tranzacționare de natură să perturbe stabilitatea pieței sau la orice conduită care poate sugera un comportament care este interzis în temeiul Regulamentului (UE) nr. 596/2014 sau la perturbările sistemului în legătură cu un instrument financiar.

Autoritățile competente ale firmelor de investiții și ale operatorilor de piață care exploatează un MTF sau un OTF comunică ESMA și autorităților competente ale celorlalte state membre informațiile menționate la primul paragraf.

În ceea ce privește conduita care poate sugera un comportament care este interzis în temeiul Regulamentului (UE) nr. 596/2014, o autoritate competentă trebuie să fie convinsă că un astfel de comportament se produce sau s-a produs înainte de a notifica autoritățile competente ale celorlalte state membre și ESMA.

(3) De asemenea, statele membre impun firmelor de investiții și operatorilor de piață care exploatează un MTF sau un OTF să transmită fără întârzieri nejustificate informațiile menționate la alineatul (2) autorității competente pentru cercetarea și urmărirea în justiție a abuzurilor de piață și să îi acorde acesteia tot ajutorul necesar pentru cercetarea și urmărirea în justiție a abuzurilor de piață comise în sistemele sale sau prin intermediul acestora.

(4) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 89 pentru a stabili situațiile care impun necesitatea informării în conformitate cu alineatul (2) din prezentul articol.

Articolul 32

Suspendarea și retragerea instrumentelor financiare de la tranzacționare în cadrul unui MTF sau al unui OTF

(1) Fără a aduce atingere dreptului autorității competente în temeiul articolului 69 alineatul (2) de a solicita suspendarea sau retragerea unui instrument financiar de la tranzacționare, o firmă de investiții sau un operator de piață care exploatează un MTF sau un OTF poate suspenda sau retrage de la tranzacționare un instrument financiar care nu mai este conform cu normele MTF-ului sau ale OTF-ului, cu excepția cazului în care o astfel de suspendare sau retragere ar putea afecta în mod semnificativ interesele investitorilor sau compromite funcționarea ordonată a pieței.

(2) Statele membre impun ca o firmă de investiții sau un operator de piață care exploatează un MTF sau un OTF care suspendă sau retrage de la tranzacționare un instrument financiar să suspende sau să retragă, de asemenea, instrumentele financiare derivate menționate la punctele 4-10 din anexa I secțiunea C care sunt legate de respectivul instrument financiar sau care fac trimitere la acesta, în cazul în care acest lucru este necesar pentru a sprijini obiectivele suspendării sau retragerii instrumentului financiar suport. Firma de investiții sau operatorul de piață care exploatează un MTF sau un OTF face publică decizia sa cu privire la suspendarea sau retragerea instrumentului financiar și ale eventualelor instrumente financiare derivate și comunică deciziile pertinente autorității competente.

Autoritatea competentă în a cărei jurisdicție s-au inițiat suspendarea sau retragerea impune ca piețele reglementate, alte MTF-uri, alte OTF-uri și operatori independenți, care țin de jurisdicția sa și tranzacționează același instrument financiar sau instrumentele financiare derivate menționate la punctele 4-10 din anexa I secțiunea C la prezenta directivă care sunt legate de respectivul instrument financiar sau care fac trimitere la acesta, să suspende sau să retragă, de asemenea, respectivul instrument financiar sau instrumentele derivate de la tranzacționare, în cazurile în care suspendarea sau retragerea sunt consecința unui prezumat abuz de piață, unei oferte publice de preluare sau nedivulgării unor informații privilegiate cu privire la emitent sau la instrumentul financiar, fapt care încalcă dispozițiile articolelor 7 și 17 din Regulamentul (UE) nr. 596/2014, cu excepția cazurilor în care o astfel de suspendare sau retragere ar putea afecta în mod semnificativ interesele investitorilor sau compromite funcționarea ordonată a pieței.

Autoritatea competentă face publică de îndată o astfel de decizie și o comunică ESMA și autorităților competente din celelalte state membre.

Autoritățile competente notificate din celelalte state membre impun ca piețele reglementate, alte MTF-uri, alte OTF-uri și operatori independenți care țin de jurisdicția lor și tranzacționează același instrument financiar sau instrumentele financiare derivate menționate la punctele 4-10 din anexa I secțiunea C care sunt legate de respectivul instrument financiar sau care fac trimitere la acesta, să suspende sau să retragă, de asemenea, respectivul instrument financiar sau instrumentele derivate de la tranzacționare, în cazurile în care suspendarea sau retragerea sunt consecința unui prezumat abuz de piață, unei oferte publice de preluare sau nedivulgării unor informații privilegiate cu privire la emitent sau la instrumentul financiar, fapt care încalcă dispozițiile articolelor 7 și 17 din Regulamentul (UE) nr. 596/2014, cu excepția cazurilor în care o astfel de suspendare sau retragere ar putea afecta în mod semnificativ interesele investitorilor sau compromite funcționarea ordonată a pieței.

Fiecare autoritate competentă notificată își comunică decizia ESMA și altor autorități competente, incluzând o explicație în cazul în care iau decizia de a nu suspenda sau retrage de la tranzacționare instrumentul financiar sau instrumentele financiare derivate menționate la punctele 4-10 din anexa I secțiunea C care sunt legate de respectivul instrument financiar sau care fac trimitere la acesta.

Prezentul alineat se aplică, de asemenea, atunci când se ridică suspendarea de la tranzacționare a unui instrument financiar sau a instrumentelor financiare derivate menționate la punctele 4-10 din anexa I secțiunea C care sunt legate de respectivul instrument financiar sau care fac trimitere la acesta.

Procedura de notificare menționată la prezentul alineat se aplică, de asemenea, în cazul în care decizia de a suspenda sau de a retrage de la tranzacționare un instrument financiar sau instrumentele financiare derivate menționate la punctele 4-10 din anexa I secțiunea C care sunt legate de respectivul instrument financiar sau care fac trimitere la acesta este luată de autoritatea competentă în temeiul articolului 69 alineatul (2) literele (m) și (n).

Pentru a garanta aplicarea proporțională a obligației de a suspenda sau retrage de la tranzacționare aceste instrumente financiare derivate, ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a specifica în detaliu cazurile în care legătura dintre instrumentele financiare derivate menționate la punctele 4-10 din anexa I secțiunea C care sunt legate de un instrument financiar suspendat sau retras de la tranzacționare sau care fac trimitere la acesta și instrumentul financiar inițial presupune ca instrumentul financiar derivat să fie de asemenea suspendat sau retras de la tranzacționare, cu scopul de a realiza obiectivul suspendării sau al retragerii instrumentului financiar suport.

ESMA înaintează Comisiei proiectele de standarde tehnice de reglementare până la 3 iulie 2015.

Comisiei îi este delegată competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(3) ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare în scopul stabilirii formatului și termenelor pentru comunicările și publicările menționate la alineatul (2).

ESMA înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare până la 3 ianuarie 2016.

Comisiei îi este delegată competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(4) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 89 pentru a enumera situațiile în care interesele investitorilor sunt afectate în mod semnificativ și funcționarea ordonată a pieței este compromisă, astfel cum se menționează la alineatele (1) și (2) din prezentul articol.

Secțiunea 4

Piețe de creștere pentru IMM-uri

Articolul 33

Piețe de creștere pentru IMM-uri

(1) Statele membre prevăd că operatorul unui MTF poate depune o cerere pe lângă autoritatea competentă din statul său membru de origine pentru a înregistra MTF-ul ca piață de creștere pentru IMM-uri.

(2) Statele membre prevăd că autoritatea competentă din statul membru de origine poate înregistra MTF-ul ca piață de creștere pentru IMM-uri dacă autoritatea competentă primește cererea menționată la alineatul (1) și se asigură că cerințele de la alineatul (3) sunt îndeplinite în ceea ce privește MTF-ul.

(3) Statele membre garantează că MTF-urile fac obiectul unor reguli, sisteme și proceduri eficiente care asigură îndeplinirea următoarelor cerințe:

(a) cel puțin 50 % dintre emitenții ale căror instrumente financiare sunt admise la tranzacționare în cadrul unui MTF sunt IMM-uri în momentul în care MTF-ul este înregistrat ca piață de creștere pentru IMM-uri și, ulterior, în orice an calendaristic;

- (b) sunt stabilite criteriile corespunzătoare pentru admiterea inițială și menținerea instrumentelor financiare ale emitenților la tranzacționare pe piață;
- (c) la admiterea inițială la tranzacționare pe piață a instrumentelor financiare există suficiente informații publicate care permit investitorilor să decidă în cunoștință de cauză dacă să investească sau nu în instrumentele financiare respective, fie sub forma unui document de admitere corespunzător, fie sub forma unui prospect în cazul în care sunt aplicabile cerințele prevăzute de Directiva 2003/71/CE în ceea ce privește realizarea unei oferte publice în legătură cu admiterea inițială la tranzacționare a instrumentului financiar în cadrul MTF;
- (d) se realizează o raportare financiară corespunzătoare continuă, în mod periodic, fie de către un emitent pe piață, fie în numele acestuia, de exemplu prin rapoarte anuale auditate;
- (e) emitenții pe piață astfel cum sunt definiți la articolul 3 alineatul (1) punctul 21 din Regulamentul (UE) nr. 596/2014, persoanele care au responsabilități de conducere astfel cum sunt definite la articolul 3 alineatul (1) punctul 25 din Regulamentul (UE) nr. 596/2014, precum și persoanele asociate îndeaproape cu aceștia astfel cum sunt definite la articolul 3 alineatul (1) punctul 26 din Regulamentul (UE) nr. 596/2014 respectă cerințele care li se aplică în temeiul Regulamentului (UE) nr. 596/2014;
- (f) stocarea și diseminarea către public a informațiilor referitoare la emitenții pe piață care fac obiectul unor reglementări;
- (g) există sisteme și controale eficiente în scopul prevenirii și detectării abuzurilor pe piața respectivă, conform cerințelor Regulamentului (UE) nr. 596/2014.
- (4) Criteriile de la alineatul (3) nu aduc atingere respectării de către firma de investiții sau de către operatorul de piață care exploatează MTF-ul a altor obligații care le revin în temeiul prezentei directive, pertinente pentru exploatarea MTF-urilor. De asemenea, acestea nu împiedică firma de investiții sau operatorul de piață care exploatează MTF-ul să impună cerințe suplimentare față de cele menționate la alineatul respectiv.
- (5) Statele membre prevăd că autoritatea competentă din statul membru de origine poate radia un MTF din lista piețelor de creștere pentru IMM-uri în oricare dintre următoarele cazuri:
- (a) firma de investiții sau operatorul de piață care exploatează piața solicită radierea sa din listă;
- (b) cerințele de la alineatul (3) nu mai sunt îndeplinite în ceea ce privește MTF-ul.
- (6) Statele membre impun ca, dacă o autoritate competentă din statul de origine înregistrează sau radiază un MTF ca piață de creștere pentru IMM-uri în temeiul prezentului articol, aceasta să notifice cât mai curând posibil ESMA cu privire la înregistrarea sau radierea respectivă. ESMA publică o listă a piețelor de creștere pentru IMM-uri pe site-ul său internet și asigură actualizarea acesteia.
- (7) Statele membre impun ca, în cazul în care un instrument financiar al unui emitent este admis la tranzacționare pe o piață de creștere pentru IMM-uri, instrumentul financiar respectiv să poată fi tranzacționat și pe altă piață de creștere pentru IMM-uri numai dacă emitentul a fost informat și nu a prezentat obiecții. Într-un asemenea caz, însă, emitentul nu este supus niciunei obligații legate de governanța corporativă sau de informarea inițială, periodică sau specifică în ceea ce privește cealaltă piață pentru IMM-uri.
- (8) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 89, pentru a detalia cerințele prevăzute la alineatul (3) de la prezentul articol. Măsurile țin seama de necesitatea ca cerințele să mențină un nivel ridicat de protecție a investitorilor, pentru a promova încrederea investitorilor în piețele respective, reducând în același timp la minimum sarcinile administrative pentru emitenții pe piață și de faptul că radierile nu intervin, iar înregistrările nu sunt refuzate, ca urmare a nerespectării temporare a condițiilor prevăzute la alineatul (3) litera (a) din prezentul articol.

CAPITOLUL III

Drepturile firmelor de investiții

Articolul 34

Libertatea de a presta servicii și de a exercita activități de investiții

(1) Statele membre veghează ca orice firmă de investiții autorizată și supravegheată de autoritățile competente ale unui alt stat membru în conformitate cu prezenta directivă și, în cazul instituțiilor de credit, cu Directiva 2013/36/UE, să poată furniza liber servicii de investiții și/sau să poată exercita liber activități de investiții, precum și servicii auxiliare pe teritoriul lor, cu condiția ca aceste servicii și activități să fie incluse în autorizația sa. Serviciile auxiliare pot fi furnizate doar împreună cu un serviciu de investiții și/sau o activitate de investiții.

Statele membre nu impun obligații suplimentare acestor firme de investiții sau instituții de credit pentru aspectele reglementate de prezenta directivă.

(2) Orice firmă de investiții care dorește să furnizeze servicii sau să exercite activități pe teritoriul unui alt stat membru pentru prima dată sau care dorește să modifice gama de servicii furnizate sau de activități exercitate comunică următoarele informații autorităților competente ale statului său membru de origine:

(a) statul membru în care intenționează să opereze;

(b) un program de activitate care menționează, în special, serviciile și/sau activitățile de investiții, precum și serviciile auxiliare pe care intenționează să le furnizeze pe teritoriul respectivului stat membru și dacă intenționează să facă acest lucru prin intermediul unor agenți delegați stabiliți în statul membru de origine. În cazul în care o firmă de investiții intenționează să apeleze la agenți delegați, firma de investiții comunică autorității competente din statul său membru de origine identitatea agenților delegați respectivi.

În cazul în care firma de investiții intenționează să apeleze la agenți delegați stabiliți în statul său membru de origine, pe teritoriul statelor membre în care intenționează să furnizeze servicii, autoritatea competentă a statului membru de origine al firmei de investiții comunică autorității competente a statului membru gazdă desemnate ca punct de contact în conformitate cu articolul 79 alineatul (1), în termen de o lună de la primirea tuturor informațiilor, identitatea agenților delegați la care firma de investiții intenționează să apeleze pentru a furniza servicii și activități de investiții în statul membru respectiv. Statul membru gazdă publică aceste informații. ESMA poate solicita acces la informațiile respective, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 35 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 și în condițiile prevăzute la articolul respectiv.

(3) În termen de o lună de la primirea acestor informații, autoritatea competentă a statului membru de origine le transmite autorității competente a statului membru gazdă desemnate ca punct de contact în conformitate cu articolul 79 alineatul (1). Firma de investiții poate apoi să înceapă să furnizeze serviciile și activitățile de investiții respective în statul membru gazdă.

(4) În caz de modificare a uneia dintre informațiile comunicate în conformitate cu alineatul (2), firma de investiții anunță în scris autoritatea competentă a statului membru de origine, cu cel puțin o lună înainte de aplicarea modificării respective. Autoritatea competentă a statului membru de origine informează autoritatea competentă a statului membru gazdă în legătură cu această modificare.

(5) Orice instituție de credit care dorește să furnizeze servicii de investiții și servicii auxiliare sau să exercite activități de investiții conform alineatului (1) prin intermediul unor agenți delegați comunică autorității competente a statului său membru de origine identitatea agenților delegați respectivi.

În cazul în care instituția de credit intenționează să apeleze la agenți delegați stabiliți în statul său membru de origine, pe teritoriul statelor membre în care intenționează să furnizeze servicii, autoritatea competentă a statului membru de origine al instituției de credit comunică autorității competente a statului membru gazdă desemnate ca punct de contact în conformitate cu articolul 79 alineatul (1), în termen de o lună de la primirea tuturor informațiilor, identitatea agenților delegați la care instituția de credit intenționează să apeleze pentru a furniza servicii în respectivul stat membru. Statul membru gazdă publică aceste informații.

(6) Fără alte cerințe juridice sau administrative, statele membre autorizează firmele de investiții și operatorii de piață care exploatează MTF-uri și OTF-uri din alte state membre să pună la dispoziție mecanismele adecvate pe teritoriul lor pentru a facilita accesul și tranzacționarea pe piețele respective pentru membrii, participanții sau utilizatorii la distanță stabiliți pe teritoriul lor.

(7) Firma de investiții sau operatorul de piață care exploatează un MTF sau un OTF comunică autorității competente a statului său membru de origine numele statului membru în care intenționează să prevadă aceste mecanisme. În termen de o lună, autoritatea competentă a statului membru de origine comunică această informație autorității competente a statului membru în care MTF-ul sau OTF-ul intenționează să prevadă asemenea mecanisme.

La cererea autorității competente a statului membru gazdă al MTF-ului și fără întârzieri nejustificate, autoritatea competentă a statului membru de origine al MTF-ului comunică identitatea membrilor sau participanților la distanță la MTF stabiliți în acest stat membru.

(8) ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza informațiile care trebuie notificate în conformitate cu alineatele (2), (4), (5) și (7).

ESMA înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 3 iulie 2015.

Comisiei îi este delegată competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(9) ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a stabili formulare standard, modele și proceduri pentru transmiterea informațiilor în conformitate cu alineatele (3), (4), (5) și (7).

ESMA înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare până la data de 31 decembrie 2016.

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 35

Înființarea unei sucursale

(1) Statele membre se asigură că serviciile și/sau activitățile de investiții, precum și serviciile auxiliare, pot fi furnizate pe teritoriul lor în conformitate cu prezenta directivă și cu Directiva 2013/36/UE prin dreptul de stabilire, fie prin înființarea unei sucursale, fie prin utilizarea unui agent delegat stabilit într-un stat membru în afara statului său membru de origine, cu condiția ca respectivele servicii și activități să fie incluse în autorizația acordată firmei de investiții sau instituției de credit în statul membru de origine. Serviciile auxiliare pot fi furnizate doar împreună cu un serviciu de investiții și/sau o activitate de investiții.

Statele membre nu impun obligații suplimentare, în afara celor autorizate în temeiul alineatului (8), în ceea ce privește organizarea și funcționarea sucursalei pentru aspectele reglementate de prezenta directivă.

(2) Statele membre impun ca orice firmă de investiții care dorește să înființeze o sucursală pe teritoriul unui alt stat membru sau să facă apel la agenți delegați stabiliți într-un alt stat membru în care nu a înființat o sucursală, să informeze în prealabil autoritatea competentă a statului său membru de origine și să îi comunice aceste informații următoare:

(a) statul membru pe teritoriul căruia intenționează să înființeze o sucursală sau statele membre în care nu a înființat o sucursală, dar în care intenționează să utilizeze agenți delegați stabiliți pe teritoriul acestora;

- (b) un program de activitate care precizează, printre altele, serviciile și/sau activitățile de investiții, precum și serviciile auxiliare pe care le va furniza;
- (c) în cazul în care este înființată, structura organizatorică a sucursalei, precizând dacă sucursala intenționează să apeleze la agenți delegați, precum și identitatea respectivilor agenți delegați,
- (d) în cazul în care se face apel la agenți delegați într-un stat membru în care o firmă de investiții nu a înființat o sucursală, o descriere a utilizării preconizate a agentului(agenților) delegat(delegați) și o structură organizatorică, inclusiv lanțul ierarhic, precizând modul în care agentul(agenții) se încadrează în structura corporativă a firmei de investiții;
- (e) adresa de la care pot fi obținute documente în statul membru gazdă;
- (f) numele persoanelor însărcinate cu administrarea sucursalei sau a agentului delegat.

În cazul în care o firmă de investiții apelează la un agent delegat stabilit în alt stat membru decât statul său membru de origine, acest agent delegat este asimilat sucursalei, în cazul în care aceasta a fost înființată, și este supus, în orice situație, dispozițiilor prezentei directive referitoare la sucursale.

(3) În afara cazurilor în care are motive să se îndoiască de caracterul adecvat al structurii administrative sau de situația financiară a unei firme de investiții, ținând seama de activitățile avute în vedere, autoritatea competentă a statului membru de origine comunică toate aceste informații, în termen de trei luni de la primirea lor, autorității competente a statului membru gazdă desemnate ca punct de contact în conformitate cu articolul 79 alineatul (1) și informează firma de investiții respectivă cu privire la aceasta.

(4) Pe lângă informațiile menționate la alineatul (2), autoritatea competentă a statului membru de origine comunică autorității competente a statului membru gazdă informații detaliate privind sistemul acreditat de compensare la care firma de investiții este afiliată în conformitate cu Directiva 97/9/CE. În caz de modificare a acestor informații, autoritatea competentă a statului membru de origine informează autoritatea competentă a statului membru gazdă în legătură cu aceasta.

(5) În cazul în care refuză comunicarea informațiilor către autoritatea competentă a statului membru gazdă, autoritatea competentă a statului membru de origine precizează motivele refuzului său firmei de investiții respective, în termen de trei luni de la primirea tuturor informațiilor.

(6) La primirea unei comunicări din partea autorității competente a statului membru gazdă sau, în absența unei astfel de comunicări, în termen de maxim două luni de la data transmiterii comunicării de către autoritatea competentă a statului membru de origine, sucursala poate fi înființată și își poate începe activitatea.

(7) Orice instituție de credit care dorește să apeleze la un agent delegat stabilit în alt stat membru decât statul său membru de origine pentru a furniza servicii și/sau activități de investiții, precum și servicii auxiliare în conformitate cu prezenta directivă notifică autoritatea competentă a statului său membru de origine și îi furnizează acesteia informațiile menționate la alineatul (2).

În afara cazurilor în care are motive să se îndoiască de caracterul adecvat al structurii administrative sau de situația financiară a unei instituții de credit, autoritatea competentă a statului membru de origine comunică toate aceste informații, în termen de trei luni de la primirea lor, autorității competente a statului membru gazdă desemnate ca punct de contact în conformitate cu articolul 79 alineatul (1) și informează instituția de credit respectivă cu privire la aceasta.

În cazul în care refuză comunicarea informațiilor către autoritatea competentă a statului membru gazdă, autoritatea competentă a statului membru de origine precizează motivele refuzului său instituției de credit respective, în termen de trei luni de la primirea tuturor informațiilor.

La primirea unei comunicări din partea autorității competente a statului membru gazdă sau, în absența unei astfel de comunicări, în termen de maxim două luni de la data transmiterii comunicării de către autoritatea competentă a statului membru de origine, agentul delegat își poate începe activitatea. Unui astfel de agent delegat i se aplică dispozițiile prezentei directive referitoare la sucursale.

(8) Autorității competente a statului membru în care se găsește sucursala îi revine sarcina de a se asigura că serviciile furnizate de sucursală pe teritoriul său respectă obligațiile prevăzute la articolele 24, 25, 27 și 28 din prezenta directivă și la articolele 14-26 din Regulamentul (UE) nr. 600/2014, precum și măsurile adoptate în conformitate cu aceste dispoziții de către statul membru gazdă, în cazul în care se permite în conformitate cu articolul 24 alineatul (12).

Autoritatea competentă a statului membru în care se găsește sucursala este abilitată să examineze măsurile instituite de sucursală și să solicite modificarea lor, dacă o asemenea modificare este strict necesară pentru a-i permite autorității competente să verifice respectarea obligațiilor prevăzute la articolele 24, 25, 27 și 28 din prezenta directivă și la articolele 14-26 din Regulamentul (UE) nr. 600/2014, precum și a măsurilor adoptate în conformitate cu aceste dispoziții în ceea ce privește serviciile furnizate și/sau activitățile exercitate de sucursală pe teritoriul său.

(9) Fiecare stat membru prevede că, în cazul în care o firmă de investiții autorizată într-un alt stat membru și-a înființat o sucursală pe teritoriul său, autoritatea competentă a statului membru de origine a acestei firme de investiții poate proceda, în exercitarea responsabilităților sale și după ce a informat autoritatea competentă a statului membru gazdă, la verificări la fața locului la această sucursală.

(10) În caz de modificare a uneia dintre informațiile comunicate în conformitate cu alineatul (2), firma de investiții anunță în scris autoritatea competentă a statului membru de origine, cu cel puțin o lună înainte de aplicarea modificării respective. Autoritatea competentă a statului membru de origine informează autoritatea competentă a statului membru gazdă în legătură cu această modificare.

(11) ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza informațiile care trebuie notificate în conformitate cu alineatele (2), (4), (7) și (10).

ESMA înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 3 iulie 2015.

Comisiei îi este delegată competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(12) ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a stabili formulare standard, modele și proceduri pentru transmiterea informațiilor în conformitate cu alineatele (3), (4), (7) și (10).

ESMA înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare până la 3 ianuarie 2016.

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 36

Accesul la piețele reglementate

(1) Statele membre impun ca firmele de investiții din alte state membre care sunt autorizate pentru executarea ordinelor clienților sau tranzacționarea pe cont propriu să aibă dreptul de a deveni membre ale piețelor reglementate stabilite pe teritoriul lor sau să aibă acces la aceste piețe, în conformitate cu una dintre următoarele modalități:

(a) direct, prin înființarea de sucursale în statele membre gazdă;

- (b) devenind membre la distanță ale unei piețe reglementate sau având acces la distanță la această piață, fără a fi nevoie să fie stabilite în statul membru de origine al acestei piețe reglementate, în cazul în care procedurile și sistemele de tranzacționare ale pieței respective nu necesită o prezență fizică pentru încheierea tranzacțiilor pe piață.
- (2) Statele membre nu impun firmelor de investiții care exercită dreptul prevăzut la alineatul (1) nicio cerință de reglementare sau administrativă suplimentară privind aspectele reglementate de prezenta directivă.

Articolul 37

Accesul la sistemele de CPC, de compensare și de decontare și dreptul de a desemna un sistem de decontare

- (1) Fără a aduce atingere titlurilor III, IV sau V din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, statele membre impun ca firmele de investiții din alte state membre să aibă drept de acces direct și indirect la CPC și la sistemele de compensare și de decontare existente pe teritoriul lor în scopul finalizării sau al organizării finalizării tranzacțiilor cu instrumente financiare.

Statele membre impun ca accesul direct și indirect al firmelor de investiții respective la aceste sisteme să facă obiectul aceluiași criterii nediscriminatorii, transparente și obiective care se aplică membrilor sau participanților locali. Statele membre nu limitează utilizarea sistemelor respective la compensarea și decontarea tranzacțiilor cu instrumente financiare efectuate într-un loc de tranzacționare de pe teritoriul lor.

- (2) Statele membre impun ca piețele reglementate de pe teritoriul lor să ofere tuturor membrilor sau tuturor participanților lor dreptul de a desemna sistemul de decontare a tranzacțiilor cu instrumente financiare efectuate pe piața reglementată respectivă, sub rezerva respectării următoarelor condiții:
- (a) existența unor facilități și legături între sistemul de decontare desemnat și orice alt sistem sau infrastructură necesare pentru a asigura decontarea eficientă și economică a tranzacției respective;
- (b) confirmarea, de către autoritatea competentă responsabilă cu supravegherea pieței reglementate, a faptului că toate condițiile tehnice de decontare a tranzacțiilor încheiate pe această piață reglementată prin intermediul unui alt sistem de decontare decât cel desemnat de piața reglementată sunt de natură să permită funcționarea armonioasă și ordonată a piețelor financiare.

Această apreciere a autorității competente în privința pieței reglementate nu aduce atingere competențelor băncilor centrale naționale în rolul lor de supervizare a sistemelor de compensare sau competențelor altor autorități de supraveghere competente în ceea ce privește aceste sisteme. Autoritatea competentă ține seama de supervizarea și supravegherea deja efectuate de aceste instituții pentru a evita repetarea nejustificată a controalelor.

Articolul 38

Dispoziții privind CPC-urile, mecanismele de compensare și de decontare în ceea ce privește MTF-urile

- (1) Statele membre nu împiedică firmele de investiții și operatorii de piață care exploatează un MTF să convină cu o CPC, o casă de compensare sau un sistem de decontare din alt stat membru mecanisme adecvate pentru organizarea compensării și/sau decontării tuturor sau a unei părți din tranzacțiile încheiate de membrii sau participanții din cadrul sistemelor lor.
- (2) Autoritatea competentă a firmelor de investiții și a operatorilor de piață care exploatează un MTF nu poate interzice apelarea la o CPC, la o casă de compensare și/sau la un sistem de decontare din alt stat membru, decât în cazul în care poate dovedi că această interdicție este necesară pentru a menține funcționarea ordonată a MTF-ului respectiv și ținând seama de condițiile impuse sistemelor de decontare la articolul 37 alineatul (2).

Pentru a evita repetarea nejustificată a controalelor, autoritatea competentă ține seama de supervizarea și supravegherea sistemului de compensare și de decontare deja efectuate de către băncile centrale în calitate de supervizori ai sistemelor de compensare și de decontare sau de către alte autorități de supraveghere competente în ceea ce privește aceste sisteme.

CAPITOLUL IV

Furnizarea de servicii și activități de investiții de către societăți din țări terțe

Secțiunea 1

Furnizarea de servicii de investiții sau desfășurarea de activități de investiții prin înființarea unei sucursale

Articolul 39

Înființarea unei sucursale

(1) Un stat membru poate impune ca o societate dintr-o țară terță care intenționează să furnizeze servicii de investiții sau să exercite activități de investiții, cu sau fără servicii auxiliare, pentru clienți de retail sau clienți profesionali în sensul anexei II secțiunea II, pe teritoriul său, să înființeze o sucursală în statul membru respectiv.

(2) În cazul în care un stat membru impune înființarea unei sucursale de către o societate dintr-o țară terță care intenționează să furnizeze sau să exercite pe teritoriul său servicii sau activități de investiții cu sau fără servicii auxiliare, sucursala obține în prealabil o autorizație din partea autorităților competente din statul membru respectiv, în conformitate cu următoarele condiții:

- (a) furnizarea de servicii pentru care societatea dintr-o țară terță solicită autorizația este supusă autorizării și supravegherii în țara terță în care este stabilită societatea, iar societatea care depune cererea este autorizată în mod corespunzător, autoritatea competentă ținând seama de recomandările GAFI în contextul combaterii spălării banilor și a finanțării terorismului;
- (b) între autoritățile competente din statul membru în care urmează să fie înființată sucursala și autoritățile de supraveghere competente din țara terță în care este stabilită societatea există acorduri de cooperare care includ dispoziții ce reglementează schimbul de informații în scopul menținerii integrității pieței și protejării investitorilor;
- (c) sucursala dispune liber de suficient capital inițial;
- (d) sunt numite una sau mai multe persoane responsabile cu administrarea sucursalei, care respectă cerința prevăzută la articolul 9 alineatul (1);
- (e) țara terță în care este stabilită societatea dintr-o țară terță a semnat un acord cu statul membru în care urmează să fie înființată sucursala, care respectă pe deplin standardele stabilite la articolul 26 din Convenția-model a OCDE pentru evitarea dublei impunerii cu privire la impozitele pe venit și pe capital și asigură un schimb de informații eficace în domeniul fiscal, inclusiv, dacă există, acorduri fiscale multilaterale;
- (f) societatea aparține unui sistem de compensare pentru investitori autorizat sau recunoscut în conformitate cu Directiva 97/9/CE.

(3) Societatea dintr-o țară terță menționată la alineatul (1) depune cererea la autoritatea competentă a statului membru în care intenționează să înființeze o sucursală.

Articolul 40

Obligația de a furniza informații

O societate dintr-o țară terță care intenționează să obțină autorizația pentru furnizarea oricăror servicii de investiții sau exercitarea activităților de investiții cu sau fără servicii auxiliare pe teritoriul unui stat membru prin înființarea unei sucursale pune la dispoziția autorității competente a statului membru respectiv următoarele:

- (a) numele autorității responsabile cu supravegherea sa în țara terță în cauză. Atunci când pentru supraveghere sunt responsabile mai multe autorități, se furnizează detalii privind domeniile respective de competență;

- (b) toate detaliile pertinente privind societatea (denumire, formă juridică, sediu social și adresă, membrii organului de conducere, acționari importanți) și un program de activitate care stabilește serviciile și/sau activitățile de investiții, precum și serviciile auxiliare care urmează să fie furnizate sau exercitate și structura organizatorică a sucursalei, inclusiv descrierea tuturor externalizărilor către terți a unor funcții operaționale esențiale;
- (c) numele persoanelor responsabile cu administrarea sucursalei și documentele pertinente care atestă respectarea cerințelor prevăzute la articolul 9 alineatul (1);
- (d) informații privind capitalul inițial de care dispune liber sucursala.

Articolul 41

Acordarea autorizației

(1) Autoritatea competentă a statului membru în care societatea dintr-o țară terță și-a înființat sau intenționează să își înființeze sucursala acordă autorizația numai atunci când constată că:

- (a) sunt îndeplinite condițiile de la articolul 39;
- (b) sucursala societății dintr-o țară terță va putea să respecte dispozițiile menționate la alineatul (2).

Autoritatea competentă informează societatea dintr-o țară terță, în termen de șase luni de la data depunerii unei cereri complete, dacă i s-a acordat sau nu autorizația.

(2) Sucursala societății dintr-o țară terță autorizată în conformitate cu alineatul (1) respectă obligațiile stabilite la articolele 16-20, 23, 24, 25 și 27, la articolul 28 alineatul (1) și la articolele 30, 31 și 32 din prezenta directivă și la articolele 3-26 din Regulamentul (UE) nr. 600/2014, precum și măsurile adoptate în conformitate cu aceste dispoziții și face obiectul supravegherii de către autoritatea competentă din statul membru unde a fost acordată autorizația.

Statele membre nu impun obligații suplimentare în ceea ce privește organizarea și funcționarea sucursalei pentru aspectele reglementate de prezenta directivă și nu oferă sucursalele societăților din țări terțe un tratament mai favorabil decât societăților din Uniune.

Articolul 42

Furnizarea de servicii la inițiativa exclusivă a clientului

Statele membre se asigură că, în cazul în care client de retail sau un client profesional în sensul secțiunii II din anexa II, stabilit sau situat pe teritoriul Uniunii, inițiază la inițiativa sa exclusivă furnizarea unui serviciu sau exercitarea unei activități de investiții de către o societate dintr-o țară terță, cerința privind autorizația prevăzută la articolul 39 nu se aplică furnizării serviciului sau exercitării activității respective de către societatea din țara terță pentru persoana în cauză, inclusiv unei relații legate în mod specific de furnizarea serviciului sau exercitarea activității respective. O inițiativă a unor astfel de clienți nu îndreptățește societatea dintr-o țară terță să comercializeze noi categorii de produse de investiții sau de servicii de investiții către respectivul client în alt mod decât prin sucursală, în cazul în care înființarea acesteia este necesară în conformitate cu dreptul intern.

Secțiunea 2

Retragerea autorizațiilor

Articolul 43

Retragerea autorizațiilor

Autoritatea competentă care a acordat o autorizație în temeiul articolului 41 poate retrage autorizația eliberată unei societăți dintr-o țară terță în cazul în care această societate:

- (a) nu utilizează autorizația în termen de 12 luni, renunță în mod expres la autorizație, nu a furnizat niciun serviciu de investiții sau nu a exercitat nicio activitate de investiții în ultimele șase luni, în afara cazurilor în care statul membru respectiv prevede caducitatea autorizației în asemenea situații;
- (b) a obținut autorizația prin declarații false sau prin orice altă modalitate incorectă;
- (c) nu mai îndeplinește condițiile în temeiul cărora a fost acordată autorizația;
- (d) a încălcat grav și sistematic dispozițiile adoptate în temeiul prezentei directive în ceea ce privește condițiile de funcționare pentru firmele de investiții aplicabile societăților dintr-o țară terță;
- (e) se încadrează în oricare dintre cazurile în care dreptul intern prevede retragerea autorizației pentru aspecte care nu intră sub incidența prezentei directive.

TITLUL III

PIEȚE REGLEMENTATE

Articolul 44

Autorizarea și legea aplicabilă

- (1) Statele membre rezervă autorizarea ca piață reglementată pentru sistemele care respectă prezentul titlu.

Autorizația de piață reglementată nu se acordă decât în cazul în care autoritatea competentă s-a asigurat că operatorul și sistemele pieței reglementate satisfac cel puțin cerințele prevăzute de prezentul titlu.

În cazul în care o piață reglementată este o persoană juridică și este administrată sau exploatată de un alt operator de piață decât piața reglementată însăși, statele membre stabilesc modalitățile prin care diferitele obligații impuse operatorului de piață în temeiul prezentei directive trebuie repartizate între piața reglementată și operatorul de piață.

Operatorul de piață furnizează toate informațiile, inclusiv un program de activitate care prezintă, printre altele, tipurile de operațiuni avute în vedere și structura organizatorică, necesare pentru a permite autorității competente să se asigure că piața reglementată a instituit, cu ocazia autorizării inițiale, toate măsurile necesare pentru respectarea obligațiilor care îi revin în conformitate cu prezentul titlu.

- (2) Statele membre impun operatorului de piață să desfășoare activitățile aferente organizării și exploatării pieței reglementate sub supravegherea autorității competente. Statele membre se asigură că autoritățile competente verifică în mod regulat că piețele reglementate respectă prezentul titlu. De asemenea, statele membre veghează ca autoritățile competente să verifice dacă piețele reglementate îndeplinesc în orice moment condițiile impuse pentru autorizarea inițială, stabilite de prezentul titlu.

- (3) Statele membre se asigură că operatorul de piață își asumă responsabilitatea de a veghea ca piața reglementată pe care o administrează să respecte cerințele prevăzute de prezentul titlu.

De asemenea, statele membre se asigură că operatorul de piață este abilitat să exercite drepturile corespunzătoare pieței reglementate pe care o administrează în temeiul prezentei directive.

- (4) Fără a aduce atingere oricărei dispoziții relevante din Regulamentul (UE) nr. 596/2014 sau din Directiva 2014/57/UE, dispozițiile de drept public care reglementează tranzacționările efectuate în cadrul sistemelor pieței reglementate sunt cele al statului membru de origine al pieței reglementate respective.

- (5) Autoritatea competentă poate retrage autorizația eliberată unei piețe reglementate în cazul în care aceasta:
- (a) nu utilizează autorizația în termen de 12 luni, renunță în mod expres la autorizație sau nu a funcționat în ultimele șase luni, în afara cazurilor în care statul membru respectiv prevede caducitatea autorizației în asemenea situații;
 - (b) a obținut autorizația prin declarații false sau prin orice altă modalitate incorectă;
 - (c) nu mai îndeplinește condițiile în temeiul cărora a fost acordată autorizația;
 - (d) a încălcat grav și sistematic dispozițiile adoptate în temeiul prezentei directive sau a Regulamentului (UE) nr. 600/2014;
 - (e) se încadrează în oricare dintre cazurile în care dreptul intern prevede retragerea autorizației.
- (6) Orice retragere a unei autorizații se notifică ESMA.

Articolul 45

Cerințe aplicabile organului de conducere al operatorului de piață

- (1) Statele membre impun ca toți membrii organului de conducere al oricărui operator de piață să aibă în orice moment o reputație suficient de bună, să posede suficiente cunoștințe, competențe și experiență pentru îndeplinirea sarcinilor lor. Întreaga componență a organului de conducere reflectă o gamă suficient de largă de experiență.
- (2) Membrii organului de conducere îndeplinesc în special următoarele cerințe:
- (a) toți membrii organului de conducere dedică suficient timp pentru îndeplinirea funcțiilor lor în cadrul operatorului de piață. Numărul de funcții de conducere pe care le poate deține un membru al organului de conducere simultan în orice entitate juridică, ține seama de situațiile specifice și de natura, amploarea și complexitatea activităților operatorului de piață.

Cu excepția cazului în care reprezintă statul membru, membrii organelor de conducere ale operatorilor de piață care sunt semnificativi din punctul de vedere al dimensiunii, organizării interne, naturii, sferei de cuprindere și complexității activităților lor nu dețin în același timp poziții care să depășească mai mult de una dintre următoarele combinații:

- (i) o funcție de conducere executivă cu două funcții de conducere neexecutive;
- (ii) patru funcții de conducere neexecutive.

Funcțiile de conducere executive sau neexecutive deținute în cadrul aceluiași grup sau în cadrul societăților în care operatorul de piață deține o participație calificată sunt considerate ca fiind o singură funcție de conducere.

Autoritățile competente pot autoriza membri ai organului de conducere să dețină o funcție neexecutivă suplimentară. Autoritățile competente informează periodic ESMA în legătură cu astfel de autorizații.

Funcțiile de conducere din organizațiile care nu urmăresc obiective predominant comerciale sunt scutite de limitarea aplicată numărului de funcții de conducere pe care le poate deține un membru al unui organ de conducere;

- (b) organul de conducere posedă, în ansamblul său, cunoștințele, competențele și experiența adecvate pentru a putea înțelege activitățile operatorului de piață, inclusiv principalele riscuri;
 - (c) fiecare membru al organului de conducere acționează cu onestitate, integritate și independență de spirit pentru a evalua și a contesta în mod eficient deciziile conducerii superioare atunci când este necesar și pentru a superviza și monitoriza în mod eficient procesul decizional.
- (3) Operatorii de piață alocă resurse umane și financiare adecvate pentru integrarea și formarea membrilor organului de conducere.
- (4) Statele membre se asigură că operatorii de piață care sunt semnificativi din punctul de vedere al dimensiunii, organizării interne, precum și al naturii, amplitudinii și complexității activităților lor înființează un comitet de numire compus din membri ai organului de conducere care nu îndeplinesc nicio funcție executivă în cadrul operatorului de piață respectiv.

Comitetul de numire îndeplinește următoarele sarcini:

- (a) identifică și recomandă candidați pentru ocuparea posturilor vacante în cadrul organului de conducere, spre aprobare de către organul de conducere sau de către adunarea generală. În cadrul acestei sarcini, comitetul de numire evaluează echilibrul de cunoștințe, competențe, diversitate și experiență în cadrul organului de conducere. De asemenea, comitetul pregătește o descriere a rolurilor și a capacităților în vederea numirii într-un anumit post și evaluează așteptările în ceea ce privește timpul alocat în acest sens. În plus, comitetul de numire decide cu privire la un obiectiv de reprezentare a sexului subreprezentat în cadrul organului de conducere și elaborează o politică privind modul de creștere a reprezentării sexului subreprezentat în cadrul organului de conducere pentru a atinge respectivul obiectiv;
- (b) evaluează periodic, cel puțin o dată pe an, structura, dimensiunea, compoziția și performanțele organului de conducere și formulează recomandări organului de conducere cu privire la eventuale modificări;
- (c) evaluează periodic, cel puțin o dată pe an, cunoștințele, competențele și experiența fiecărui membru al organului de conducere și ale organului de conducere în ansamblul său și informează organul de conducere cu privire la evaluarea respectivă;
- (d) revizuieste periodic politica organului de conducere privind selecția și numirea conducerii superioare și formulează recomandări adresate organului de conducere.

În îndeplinirea sarcinilor sale, comitetul de numire ține cont, în măsura posibilului și în mod permanent, de necesitatea asigurării faptului că procesul decizional al organului de conducere nu este dominat de nicio persoană sau grup mic de persoane într-un mod care este în detrimentul intereselor operatorului de piață în ansamblu.

În îndeplinirea îndatoririlor sale, comitetul de numire poate utiliza orice tip de resurse pe care le consideră adecvate, inclusiv consultanță externă.

În cazul în care, conform dreptului intern, organul de conducere nu are nicio competență în ceea ce privește procesul selectării și numirii niciunui dintre membrii săi, prezentul alineat nu se aplică.

- (5) Statele membre sau autoritățile competente impun operatorilor de piață și comitetelor lor de numire respective să folosească o gamă largă de calități și competențe atunci când recrutează membrii organului de conducere și, în acest sens, să pună în aplicare o politică de promovare a diversității în cadrul organului de conducere.

(6) Statele membre se asigură că organul de conducere al unui operator de piață definește și supraveghează implementarea mecanismelor de guvernanta care asigură gestionarea eficientă și prudentă a unei organizații, inclusiv separarea sarcinilor în cadrul organizației și prevenirea conflictelor de interese, într-un mod care promovează integritatea pieței.

Statele membre se asigură că organul de conducere monitorizează și evaluează periodic eficacitatea mecanismelor de guvernanta ale operatorului de piață și adoptă măsurile corespunzătoare pentru a soluționa eventualele deficiențe.

Membrii organului de conducere au acces adecvat la informațiile și documentele necesare pentru supervizarea și monitorizarea procesului decizional al conducerii.

(7) Autoritatea competentă refuză autorizarea dacă nu este convinsă că membrii organului de conducere al operatorului de piață au o reputație suficient de bună, posedă suficiente cunoștințe, competențe și experiență și dedică suficient timp pentru îndeplinirea sarcinilor ce le revin, sau dacă există motive obiective și demonstrabile de a crede că organul de conducere al operatorului de piață ar risca să compromită administrarea corectă, prudentă și eficace a acestuia și luarea în seamă în mod corespunzător a integrității pieței.

Statele membre se asigură că, în procesul de autorizare a unei piețe reglementate, persoana sau persoanele care conduc efectiv activitățile și operațiunile unei piețe reglementate deja autorizate în conformitate cu prezenta directivă sunt considerate ca respectând cerințele stabilite la alineatul (1).

(8) Statele membre impun operatorului de piață să notifice autorității competente identitatea tuturor membrilor organului său de conducere și orice schimbare a componenței acestuia, împreună cu toate informațiile necesare pentru a aprecia dacă operatorul de piață respectă alineatele (1)-(5).

(9) ESMA emite orientări pentru a detalia următoarele:

- (a) noțiunea de dedicare a unui timp suficient de către un membru al organului de conducere pentru îndeplinirea funcțiilor sale, în raport cu situațiile specifice și natura, amploarea și complexitatea activităților operatorului de piață;
- (b) noțiunea de deținere de către organismul de conducere în ansamblul său a unor cunoștințe, competențe și experiență adecvate, menționată la alineatul (2) litera (b);
- (c) noțiunile de onestitate, integritate și independență de spirit a unui membru al organismului de conducere, menționate la alineatul (2) litera (c);
- (d) noțiunea de alocare de resurse umane și financiare adecvate pentru integrarea și instruirea membrilor organului de conducere, menționată la alineatul (3);
- (e) noțiunea de luare în considerare a diversității la selectarea membrilor organului de conducere, menționată la alineatul (5).

ESMA emite aceste orientări până la 3 ianuarie 2016.

Articolul 46

Cerințe aplicabile persoanelor care exercită o influență semnificativă asupra administrării pieței reglementate

(1) Statele membre impun ca persoanele care sunt în măsură să exercite, direct sau indirect, o influență semnificativă asupra administrării pieței reglementate să aibă calitățile necesare.

- (2) Statele membre impun operatorului de piață al pieței reglementate:
- (a) să furnizeze autorității competente și să facă publice informații privind proprietarii pieței reglementate și/sau operatorul de piață, în special identitatea persoanelor care sunt în măsură să exercite o influență semnificativă asupra administrării, precum și valoarea intereselor deținute de aceste persoane;
 - (b) să semnaleze autorității competente și să facă public orice transfer de proprietate care antrenează o schimbare a identității persoanelor care exercită o influență semnificativă asupra funcționării pieței reglementate.
- (3) Autoritatea competentă refuză să aprobe propunerile de modificare a intereselor deținute de persoanele care controlează piața reglementată și/sau de operatorul de piață în cazul în care există motive obiective și demonstrabile de a estima că schimbarea propusă ar risca să compromită administrarea corectă și prudentă a pieței reglementate respective.

Articolul 47

Cerințe organizatorice

- (1) Statele membre impun pieței reglementate:
- (a) să adopte măsuri pentru a detecta în mod clar și a gestiona efectele potențial dăunătoare pentru funcționarea pieței reglementate sau pentru membrii ori participanții la aceasta ale oricărui conflict de interese apărut între interesele pieței reglementate, ale proprietarilor sau ale operatorului său de piață și funcționarea corectă a pieței reglementate, în special în cazul în care un astfel de conflict de interese riscă să compromită exercitarea oricăror funcții delegate pieței reglementate de autoritatea competentă;
 - (b) să fie dotată în mod corespunzător pentru gestionarea riscurilor la care este expusă, să instituie măsuri și sisteme adecvate pentru identificarea tuturor riscurilor semnificative care îi pot compromite funcționarea și să aplice măsuri eficiente de diminuare a riscurilor respective;
 - (c) să instituie măsuri care să garanteze administrarea corectă a operațiunilor tehnice ale sistemului, inclusiv măsuri de urgență eficiente pentru a face față eventualelor riscuri de perturbare a sistemelor;
 - (d) să adopte reguli și proceduri transparente și nediscreționare care să asigure o tranzacționare echitabilă și ordonată și care să fixeze criteriile obiective în vederea executării eficiente a ordinelor;
 - (e) să instituie mecanisme vizând să faciliteze finalizarea eficientă și la timp a tranzacțiilor executate în cadrul sistemelor sale;
 - (f) să dispună, în momentul autorizării și ulterior în orice moment, de resurse financiare suficiente pentru a facilita funcționarea sa ordonată, ținând seama de natura și de amploarea tranzacțiilor încheiate pe piață, precum și de gama și de nivelul riscurilor la care este expusă.
- (2) Statele membre nu permit operatorilor de piață să execute ordinele unui client prin angajarea capitalurilor proprii și nici să se implice în cumpărări și vânzări simultane efectuate pe cont propriu pe niciuna din piețele reglementate pe care aceștia le exploatează.

Articolul 48

Reziliența sistemelor, mecanisme de întrerupere a tranzacționării și tranzacționarea electronică

- (1) Statele membre impun ca o piață reglementată să aibă instituite sisteme, proceduri și mecanisme eficiente pentru a asigura faptul că sistemele sale sunt reziliente, că au suficientă capacitate pentru a face față volumului maxim de ordine și de mesaje, că pot asigura o tranzacționare ordonată în condiții de tensiune pe piață, că sunt pe deplin testate pentru a asigura întrunirea acestor condiții și că fac obiectul unor măsuri eficiente de continuitate a activității, pentru a asigura continuitatea serviciilor în cazul în care survine o defecțiune a sistemelor sale de tranzacționare.

- (2) Statele membre impun unei piețe reglementate să instituie:
- (a) acorduri în scris cu toate firmele de investiții care urmăresc aplicarea unei strategii de formare a pieței pe piața reglementată;
 - (b) sisteme pentru a se asigura că un număr suficient de firme de investiții participă la astfel de acorduri care le obligă să facă cotații ferme la prețuri competitive, cu scopul de a furniza lichidități pieței într-un mod regulat și previzibil, în cazul în care o astfel de obligație corespunde naturii și dimensiunii tranzacțiilor de pe piața reglementată respectivă.
- (3) Acordul scris menționat la alineatul (2) precizează cel puțin următoarele:
- (a) obligațiile firmei de investiții în legătură cu furnizarea de lichidități și, dacă este cazul, orice altă obligație care decurge din participarea la sistemul menționat la alineatul (2) litera (b);
 - (b) orice stimulente în materie de rabaturi sau de alt tip oferite de către piața reglementată în favoarea unei firme de investiții cu scopul de a furniza lichidități pieței într-un mod regulat și previzibil și, dacă este cazul, orice alte drepturi acumulate de firma de investiții drept urmare a participării la sistemul menționat la alineatul (2) litera (b).

Piața reglementată monitorizează și asigură respectarea de către firmele de investiții a cerințelor unor astfel de acorduri scrise cu caracter obligatoriu. Piața reglementată informează autoritatea competentă cu privire la conținutul acordului scris cu caracter obligatoriu și furnizează autorității competente, la cerere, informații detaliate pentru a-i permite acesteia să se asigure de faptul că piața reglementată respectă cerințele din prezentul alineat.

- (4) Statele membre impun ca o piață reglementată să aibă instituite sisteme, proceduri și mecanisme eficiente pentru a refuza ordinele care depășesc pragurile prestabilite de volum și de preț sau care sunt clar eronate.
- (5) Statele membre impun ca o piață reglementată să poată să întrerupă sau să restricționeze temporar tranzacționarea dacă există o evoluție semnificativă a prețurilor la un instrument financiar pe piața respectivă sau pe o piață conexasă în decursul unei perioade scurte și, în cazuri excepționale, să poată anula, varia sau corecta orice tranzacție. Statele membre impun unei piețe reglementate să asigure că parametrii pentru oprirea tranzacționării sunt calibrați într-un mod adecvat, care ia în considerare lichiditatea diferitelor categorii și subcategorii de active, caracterul modelului de piață și al tipurilor de utilizatori și sunt suficienți pentru a evita întreruperile semnificative ale ordinii tranzacționării.

Statele membre se asigură că o piață reglementată raportează autorității competente, de o manieră consecventă și comparabilă, parametrii pentru oprirea tranzacționării și orice modificări semnificative ale acestor parametri și că, la rândul său, autoritatea competentă le raportează ESMA. Statele membre impun ca, atunci când o piață reglementată semnificativă din punctul de vedere al lichidității pentru un anumit instrument financiar întrerupe tranzacționarea în orice stat membru, respectivul loc de tranzacționare să dispună de sistemele și procedurile necesare pentru a garanta că va notifica autoritățile competente pentru ca acestea să coordoneze un răspuns la nivelul întregii piețe și să stabilească dacă este oportună întreruperea tranzacționării în alte locuri în care este tranzacționat instrumentul financiar respectiv, până la reluarea tranzacționării pe piața inițială.

(6) Statele membre impun ca o piață reglementată să aibă instituite sisteme, proceduri și mecanisme eficiente, inclusiv o cerință pentru membri și participanți de a realiza teste adecvate ale algoritmilor și asigurarea cadrului pentru facilitarea acestor teste, pentru a se asigura că sistemele de tranzacționare algoritmică nu pot crea sau contribui la condiții de tranzacționare de natură să perturbe stabilitatea pieței și pentru a gestiona orice condiții de tranzacționare de natură să perturbe stabilitatea pieței care sunt generate de astfel de sisteme de tranzacționare algoritmică, inclusiv sisteme de limitare a raportului ordinelor neexecutate față de tranzacțiile care pot fi introduse în sistem de un membru sau de un participant, pentru a putea încetini fluxul ordinelor dacă există riscul de atingere a capacității maxime a sistemului său și pentru a limita și a impune pasul de cotare minim care poate fi executat pe piață.

(7) Statele membre impun ca o piață reglementată care permite accesul electronic direct să aibă instituite sisteme, proceduri și mecanisme eficiente pentru a se asigura că membrii sau participanții sunt autorizați să furnizeze asemenea servicii doar dacă sunt firme de investiții autorizate în temeiul prezentei directive sau instituții de credit autorizate în temeiul Directivei 2013/36/UE, că sunt stabilite și aplicate criteriile corespunzătoare privind caracterul adecvat al

persoanelor cărora le poate fi furnizat un asemenea acces și că membrul sau participantul își asumă responsabilitatea pentru ordinele și tranzacțiile executate prin intermediul acestui serviciu în raport cu cerințele prezentei directive.

De asemenea, statele membre impun ca piața reglementată să stabilească standarde corespunzătoare pentru controlul riscurilor și pragurile de tranzacționare printr-un astfel de acces și să poată identifica și, dacă este necesar, sista ordinele sau tranzacțiile unei persoane care utilizează accesul electronic direct separat de alte ordine sau tranzacții ale membrului sau participantului.

Piața reglementată instituie mecanisme pentru a suspenda sau a pune capăt accesului electronic direct pe care un membru sau participant îl furnizează unui client, în cazul încălcării dispozițiilor prezentului alineat.

(8) Statele membre impun ca o piață reglementată să se asigure că regulile sale cu privire la serviciile de colocare sunt transparente, echitabile și nediscriminatorii.

(9) Statele membre impun ca o piață reglementată să se asigure că structurile sale de taxare, inclusiv taxele de execuție, taxele auxiliare și eventualele reduceri, sunt transparente, echitabile și nediscriminatorii și nu creează stimulente pentru plasarea, modificarea sau anularea ordinelor sau executarea tranzacțiilor într-un mod care contribuie la condiții de tranzacționare de natură să perturbe stabilitatea pieței sau la abuzuri pe piață. În special, statele membre impun pieței reglementate să aplice obligații de formare a pieței pentru anumite acțiuni sau un coș adecvat de acțiuni în schimbul eventualelor reduceri acordate.

Statele membre permit unei piețe reglementate să își ajusteze taxele pentru ordinele anulate în funcție de durata de timp pentru care ordinul a fost menținut și să își calibreze taxele în funcție de fiecare instrument financiar cărora li se aplică.

Statele membre pot permite ca o piață reglementată să aplice o taxă mai mare pentru introducerea unui ordin ulterior anulat decât pentru un ordin executat și să aplice o taxă mai mare în cazul participanților care plasează un procentaj mare de ordine anulate în comparație cu numărul ordinelor executate, sau pentru cei care utilizează o tehnică de tranzacționare algoritmică de mare frecvență, pentru a reflecta presiunea suplimentară asupra capacității sistemului.

(10) Statele membre impun ca o piață reglementată să aibă posibilitatea de a identifica, prin intermediul marcajelor efectuate de membri sau participanți, ordinele generate de tranzacțiile algoritmice, diferiții algoritmi utilizați la crearea ordinelor și persoanele pertinente care inițiază aceste ordine. La cerere, aceste informații se pun la dispoziția autorităților competente.

(11) Statele membre impun ca, la cererea autorității competente din statul membru de origine al unei piețe reglementate, piețele reglementate să pună la dispoziția autorității competente date privind registrul de ordine sau să acorde autorității competente acces la registrul de ordine astfel încât aceasta să poată monitoriza tranzacțiile.

(12) ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a detalia:

- (a) cerințele pentru a asigura faptul că sistemele de tranzacționare ale piețelor reglementate sunt reziliente și au o capacitate adecvată;
- (b) raportul menționat la alineatul (6), luând în considerare factori cum ar fi valoarea ordinelor neexecutate în raport cu valoarea tranzacțiilor executate;
- (c) controalele privind accesul electronic direct într-un mod care să asigure că controalele aplicate accesului sponsorizat sunt cel puțin echivalente cu cele aplicate accesului direct la piață;
- (d) cerințele pentru a asigura faptul că serviciile de colocare și structurile de taxe sunt echitabile și nediscriminatorii și că structurile de taxe nu creează stimulente pentru condiții de tranzacționare de natură să perturbe stabilitatea pieței sau pentru abuzuri de piață;

- (e) determinarea condițiilor în care o piață reglementată este semnificativă din punctul de vedere al lichidității pentru un anumit instrument financiar;
- (f) cerințele pentru a asigura faptul că mecanismele de formare a pieței sunt echitabile și nediscriminatorii și pentru a stabili obligațiile minime privind formarea pieței pe care piețele reglementate trebuie să le prevadă atunci când concep un mecanism de formare a pieței și condițiile în care cerința de a avea instituit un mecanism de formare a pieței nu este adecvată, ținând seama de natura și amploarea tranzacțiilor de pe piața reglementată respectivă, inclusiv dacă piața reglementată autorizează sau permite efectuarea de tranzacții algoritmice prin intermediul sistemelor sale;
- (g) cerințele pentru a asigura testarea adecvată a algoritmilor cu scopul de a garanta că sistemele de tranzacționare algoritmică sau de tranzacționare algoritmică de mare frecvență nu pot crea sau contribui la crearea unor condiții de tranzacționare de natură să perturbe stabilitatea pieței.

ESMA înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 3 iulie 2015.

Comisiei îi este delegată competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(13) Până la 3 ianuarie 2016 ESMA elaborează orientări privind calibrarea corespunzătoare a întreruperilor tranzacționării în conformitate cu alineatul (5), luând în considerare factorii menționați la alineatul respectiv.

Articolul 49

Pasuri de cotare

- (1) Statele membre impun piețelor reglementate să adopte regimuri de pasuri de cotare în cazul acțiunilor, al certificatelor de depozit, al fondurilor tranzacționate la bursă, al certificatelor și al altor instrumente financiare similare, precum și în cazul oricărui alt instrument financiar pentru care se elaborează standarde tehnice de reglementare în conformitate cu alineatul (4).
- (2) Regimurile de pasuri de cotare menționate la alineatul (1):
 - (a) sunt calibrate pentru a reflecta profilul de lichiditate al instrumentului financiar pe diverse piețe și valoarea medie a marjei de licitație, luând în considerare dorința de a permite prețuri relativ stabile fără a limita excesiv reducerea ulterioară a marjelor;
 - (b) adaptează în mod adecvat pasul de cotare pentru fiecare instrument financiar.
- (3) ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza pasurile de cotare sau regimurile de pasuri de cotare minime pentru diversele acțiuni, certificate de depozit, fonduri tranzacționate la bursă, certificate și alte instrumente financiare similare, dacă acest lucru este necesar pentru a asigura buna funcționare a piețelor, în funcție de factorii de la alineatul (2) și de prețul, marjele și profunzimea lichidității instrumentelor financiare.

ESMA înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 3 iulie 2015.

Comisiei îi este delegată competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(4) ESMA poate elabora proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza pasurile de cotare sau regimurile de pasuri de cotare minime pentru instrumente financiare specifice, altele decât cele enumerate la alineatul (3), dacă acest lucru este necesar pentru a asigura buna funcționare a piețelor, în funcție de factorii de la alineatul (2) și de prețul, marjele și profunzimea lichidității instrumentelor financiare.

ESMA înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 3 ianuarie 2016.

Comisiei îi este delegată competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 50

Sincronizarea ceasurilor profesionale

(1) Statele membre impun ca toate locurile de tranzacționare și membrii și participanții lor să-și sincronizeze ceasurile profesionale pe care le folosesc pentru a înregistra data și ora evenimentelor ce merită semnalate.

(2) ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a stabili nivelul de precizie necesar pentru sincronizarea ceasurilor în conformitate cu normele internaționale.

ESMA înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 3 iulie 2015.

Comisiei îi este delegată competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 51

Admiterea instrumentelor financiare la tranzacționare

(1) Statele membre impun ca piețele reglementate să stabilească reguli clare și transparente privind admiterea instrumentelor financiare la tranzacționare.

Aceste reguli garantează că orice instrument financiar admis la tranzacționare pe o piață reglementată poate face obiectul unei tranzacționări echitabile, ordonate și eficiente și, în cazul valorilor mobiliare, poate fi negociat liber.

(2) În ceea ce privește instrumentele derivate, regulile menționate la alineatul (1) asigură, în special, ca particularitățile contractului derivat să permită o cotație ordonată, precum și o decontare eficientă.

(3) Pe lângă obligațiile prevăzute la alineatele (1) și (2), statele membre impun piețelor reglementate să instituie și să mențină mecanisme eficiente care să le permită să verifice dacă emitenții valorilor mobiliare care sunt admise la tranzacționare pe piața reglementată respectă prevederile dreptului Uniunii privind obligațiile în materie de informare inițială, periodică și specifică care le revin.

Statele membre se asigură că piața reglementată instituie măsuri care să faciliteze accesul membrilor sau participanților săi la informațiile făcute publice în temeiul dreptului Uniunii.

(4) Statele membre se asigură că piețele reglementate au adoptat măsurile necesare pentru a controla în mod regulat respectarea condițiilor de admitere a instrumentelor financiare pe care le-au admis la tranzacționare.

(5) O valoare mobilă care a fost admisă la tranzacționare pe o piață reglementată poate fi admisă ulterior la tranzacționare pe alte piețe reglementate, chiar și fără consimțământul emitentului și cu respectarea dispozițiilor pertinente din Directiva 2003/71/CE. Această a doua piață reglementată informează emitentul că valoarea mobilă respectivă este tranzacționată pe această piață. Emitentul nu este obligat să furnizeze direct informațiile solicitate în temeiul alineatului (3) unei piețe reglementate care a admis valorile sale mobiliare la tranzacționare fără consimțământul său.

(6) ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care:

- (a) precizează, pentru diferitele categorii de instrumente financiare, caracteristicile care trebuie luate în considerare de o piață reglementată pentru a stabili dacă un instrument financiar a fost emis în conformitate cu condițiile prevăzute la al doilea paragraf de la alineatul (1) în vederea admiterii sale la tranzacționare pe diferitele segmente de piață pe care le exploatează;
- (b) clarifică măsurile pe care o piață reglementată trebuie să le aplice pentru a se considera că și-a îndeplinit obligația de a verifica respectarea de către emitentul unei valori mobiliare a dispozițiilor dreptului Uniunii privind obligațiile în materie de informare inițială, periodică sau specifică care îi revin;
- (c) clarifică măsurile pe care trebuie să le adopte piața reglementată în conformitate cu alineatul (3) în vederea facilitării accesului membrilor sau participanților săi la informațiile care au fost făcute publice în condițiile stabilite de dreptul Uniunii.

ESMA înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 3 iulie 2015.

Comisiei îi este delegată competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 52

Suspendarea și retragerea instrumentelor financiare de la tranzacționarea pe o piață reglementată

(1) Fără a aduce atingere dreptului autorității competente în temeiul articolului 69 alineatul (2) de a solicita suspendarea sau retragerea unui instrument financiar de la tranzacționare, operatorul de piață poate suspenda sau retrage de la tranzacționare un instrument financiar care nu mai respectă regulile pieței reglementate, în afara cazurilor în care o astfel de suspendare sau retragere ar putea afecta în mod semnificativ interesele investitorilor sau compromite funcționarea ordonată a pieței.

(2) Statele membre impun ca un operator de piață care suspendă sau retrage de la tranzacționare un instrument financiar să suspende sau să retragă, de asemenea, instrumentele financiare derivate menționate la punctele 4-10 din anexa I secțiunea C care sunt legate de respectivul instrument financiar sau care fac trimitere la acesta, în cazul în care acest lucru este necesar pentru a sprijini obiectivele suspendării sau a retragerii instrumentului financiar suport. Operatorul de piață face publică decizia sa cu privire la suspendarea sau retragerea instrumentului financiar și ale eventualelor instrumente financiare derivate și comunică deciziile pertinente autorității sale competente.

Autoritatea competentă în a cărei jurisdicție s-au inițiat suspendarea sau retragerea impune ca alte piețe reglementate, MTF-uri, OTF-uri și operatori independenți, care țin de jurisdicția sa și tranzacționează același instrument financiar sau instrumentele financiare derivate menționate la punctele 4-10 din anexa I secțiunea C la prezenta directivă care sunt legate de respectivul instrument financiar sau care fac trimitere la acesta, să suspende sau să retragă, de asemenea, respectivul instrument financiar sau instrumentele derivate de la tranzacționare, în cazul în care suspendarea sau retragerea sunt consecința unui prezumat abuz de piață, unei oferte publice de preluare sau nedivulgării unor informații privilegiate cu privire la emitent sau la instrumentul financiar, fapt care încalcă dispozițiile articolelor 7 și 17 din Regulamentul (UE) nr. 596/2014, cu excepția cazului în care o astfel de suspendare sau retragere ar putea afecta în mod semnificativ interesele investitorilor sau compromite funcționarea ordonată a pieței.

Fiecare autoritate competentă notificată își comunică decizia ESMA și altor autorități competente, incluzând o explicație în cazul în care iau decizia de a nu suspenda sau retrage de la tranzacționare instrumentul financiar sau instrumentele financiare derivate menționate la punctele 4-10 din anexa I secțiunea C care sunt legate de respectivul instrument financiar sau care fac trimitere la acesta.

Autoritatea competentă face publică de îndată și comunică ESMA și autorităților competente ale celorlalte state membre o astfel de decizie.

Autoritățile competente notificate ale celorlalte state membre impun ca piețele reglementate, alte MTF-uri, alte OTF-uri și operatori independenți, care țin de jurisdicția lor și tranzacționează același instrument financiar sau instrumentele financiare derivate menționate la punctele 4-10 din anexa I secțiunea C la prezenta directivă care sunt legate de respectivul instrument financiar sau care fac trimitere la acesta, să suspende sau să retragă, de asemenea, respectivul instrument financiar sau instrumentele derivate de la tranzacționare, în cazul în care suspendarea sau retragerea sunt consecința unui prezumat abuz de piață, unei oferte publice de preluare sau nedivulgării unor informații privilegiate cu privire la emitent sau la instrumentul financiar, fapt care încalcă dispozițiile articolelor 7 și 17 din Regulamentul (UE) nr. 596/2014, cu excepția cazului în care o astfel de suspendare sau retragere ar putea afecta în mod semnificativ interesele investitorilor sau compromite funcționarea ordonată a pieței.

Prezentul alineat se aplică, de asemenea, atunci când se ridică suspendarea de la tranzacționare a unui instrument financiar sau a instrumentelor financiare derivate menționate la punctele 4-10 din anexa I secțiunea C care sunt legate de respectivul instrument financiar sau care fac trimitere la acesta.

Procedura de notificare menționată la prezentul alineat se aplică, de asemenea, în cazul în care decizia de a suspenda sau de a retrage de la tranzacționare un instrument financiar sau instrumentele financiare derivate menționate la punctele 4-10 din anexa I secțiunea C care sunt legate de respectivul instrument financiar sau care fac trimitere la acesta este luată de autoritatea competentă în temeiul articolului 69 alineatul (2) literele (m) și (n).

Pentru a garanta aplicarea proporțională a obligației de a suspenda sau retrage de la tranzacționare aceste instrumente financiare derivate, ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a specifica în detaliu cazurile în care legătura dintre instrumentele financiare derivate care sunt legate de un instrument financiar suspendat sau retras de la tranzacționare sau care fac trimitere la acesta și instrumentul financiar inițial presupune că instrumentul financiar derivat ar trebui, de asemenea, să fie suspendat sau retras de la tranzacționare, cu scopul de a realiza obiectivul suspendării sau al retragerii instrumentului financiar-suport.

ESMA înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 3 iulie 2015.

Comisiei îi este delegată competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(3) ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare în scopul stabilirii formatului și termenelor pentru comunicările și publicările menționate la alineatul (2).

ESMA înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare până la 3 ianuarie 2016.

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(4) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 89 pentru a enumera situațiile în care interesele investitorilor sunt afectate în mod semnificativ și funcționarea ordonată a pieței este compromisă, astfel cum se menționează la alineatele (1) și (2).

Articolul 53

Accesul la piața reglementată

(1) Statele membre impun oricărei piețe reglementate să instituie, să aplice și să mențină reguli transparente și nediscriminatorii, bazate pe criterii obiective, care să reglementeze accesul sau aderarea membrilor la piața reglementată.

(2) Regulile menționate la alineatul (1) determină toate obligațiile care revin membrilor sau participanților în temeiul:

- (a) actelor de constituire și de administrare a pieței reglementate în cauză;
- (b) regulilor privind tranzacțiile de pe această piață;
- (c) standardelor profesionale impuse personalului firmelor de investiții sau al instituțiilor de credit care operează pe piață;
- (d) condițiilor prevăzute la alineatul (3) pentru alți membri sau participanți decât firmele de investiții și instituțiile de credit;
- (e) regulilor și procedurilor referitoare la compensarea și decontarea tranzacțiilor care sunt încheiate pe piața reglementată.

(3) Piețele reglementate pot admite ca membri sau participanți firmele de investiții și instituțiile de credit autorizate în temeiul Directivei 2013/36/UE, precum și alte persoane care:

- (a) au o reputație suficient de bună;
- (b) prezintă un nivel suficient de aptitudine, de competență și de experiență pentru tranzacționare;
- (c) dispun, după caz, de o organizare adecvată;
- (d) dețin resurse suficiente pentru rolul pe care trebuie să și-l asume, ținând seama de diferitele mecanisme financiare pe care piața reglementată le-ar putea avea pentru a garanta decontarea adecvată a tranzacțiilor.

(4) Statele membre se asigură că membrii și participanții nu sunt obligați să își impună reciproc obligațiile prevăzute la articolele 24, 25, 27 și 28 în ceea ce privește tranzacțiile încheiate pe o piață reglementată. Cu toate acestea, membrii sau participanții pieței reglementate aplică obligațiile prevăzute la articolele 24, 25, 27 și 28 în ceea ce privește clienții lor în cazul în care, acționând în contul clienților lor, execută ordinele acestora pe o piață reglementată.

(5) Statele membre se asigură că regulile pieței reglementate privind accesul sau aderarea membrilor sau participanților la această piață prevăd participarea directă sau de la distanță a firmelor de investiții și a instituțiilor de credit.

(6) Fiecare stat membru autorizează, fără nicio altă cerință juridică sau administrativă, piețele reglementate din alte state membre să adopte, pe teritoriul său, dispozițiile necesare pentru a permite membrilor și participanților care s-au stabilit pe teritoriul său să aibă acces la distanță la aceste piețe și să tranzacționeze pe acestea.

Piața reglementată comunică autorității competente a statului său membru de origine numele statului membru în care intenționează să ofere astfel de facilități. În termen de o lună, autoritatea competentă a statului membru de origine comunică această informație statului membru în care piața reglementată intenționează să ofere astfel de facilități. ESMA poate solicita acces la informațiile respective, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 35 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 și în condițiile prevăzute la articolul respectiv.

La cererea autorității competente a statului membru gazdă și fără întârzieri nejustificate, autoritatea competentă a statului membru de origine al pieței reglementate comunică identitatea membrilor sau participanților pieței reglementate stabiliți în acest stat membru.

(7) Statele membre impun operatorului de piață să comunice în mod regulat lista membrilor sau a participanților pieței reglementate autorității competente a acesteia.

Articolul 54

Monitorizarea respectării regulilor pieței reglementate și a altor obligații legale

(1) Statele membre impun piețelor reglementate să instituie și să mențină măsuri și proceduri eficiente, inclusiv resursele necesare pentru monitorizarea regulată a respectării regulilor lor de către membrii sau participanții lor. Piețele reglementate monitorizează ordinele trimise inclusiv anulările și tranzacțiile realizate de membrii sau participanții lor în cadrul sistemelor lor, pentru a identifica încălcările regulilor respective, condițiile de tranzacționare de natură să perturbe stabilitatea pieței sau o conduită care poate sugera un comportament care este interzis în temeiul Regulamentului (UE) nr. 596/2014 sau perturbările sistemului în legătură cu un instrument financiar.

(2) Statele membre impun operatorilor de piață ai piețelor reglementate să informeze imediat autoritățile lor competente cu privire la încălcările grave ale regulilor lor, sau la condițiile de tranzacționare de natură să perturbe stabilitatea pieței sau la o conduită care poate sugera un comportament care este interzis în temeiul Regulamentului (UE) nr. 596/2014 sau la perturbările sistemului în legătură cu un instrument financiar.

Autoritățile competente ale piețelor reglementate transmit ESMA și autorităților competente ale celorlalte state membre informațiile menționate la primul paragraf.

În ceea ce privește conduita care poate sugera un comportament care este interzis în temeiul Regulamentului (UE) nr. 596/2014, o autoritate competentă trebuie să fie convinsă că un astfel de comportament se produce sau s-a produs înainte de a notifica autoritățile competente ale celorlalte state membre și ESMA.

(3) Statele membre impun operatorului de piață să furnizeze fără întârziere nejustificată informațiile pertinente autorității competente în materie de investigații și urmărire în justiție privind abuzurile de piață pe piețele reglementate și să acorde acesteia întregul sprijin pentru investigarea și urmărirea în justiție a abuzurilor de piață comise în sistemele pieței reglementate sau prin intermediul acestora.

(4) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 89 pentru a stabili situațiile care impun necesitatea informării în conformitate cu alineatul (2) din prezentul articol.

Articolul 55

Dispoziții privind mecanismele de CPC, de compensare și de decontare

(1) Fără a aduce atingere titlurilor III, IV sau V din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, statele membre nu împiedică piețele reglementate să convină cu o CPC, o casă de compensare sau un sistem de decontare din alt stat membru mecanisme adecvate pentru organizarea compensării și/sau decontării tuturor sau a unei părți din tranzacțiile încheiate de participanții pe piață în cadrul sistemelor lor.

(2) Fără a aduce atingere titlurilor III, IV sau V din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, autoritatea competentă a unei piețe reglementate nu poate interzice apelarea la o CPC, la o casă de compensare și/sau la un sistem de decontare din alt stat membru, decât în cazul în care poate dovedi că această interdicție este necesară pentru a menține funcționarea ordonată a pieței reglementate respective și ținând seama de condițiile impuse sistemelor de decontare la articolul 37 alineatul (2) din prezenta directivă.

Pentru a evita repetarea nejustificată a controalelor, autoritatea competentă ține seama de supervizarea și supravegherea sistemului de compensare și de decontare deja efectuate de către băncile centrale în calitate de supervizori ai sistemelor de compensare și de decontare sau de către alte autorități de supraveghere competente în ceea ce privește aceste sisteme.

Articolul 56

Lista piețelor reglementate

Fiecare stat membru întocmește o listă a piețelor reglementate pentru care este stat membru de origine și înaintează această listă celorlalte state membre și ESMA. Fiecare modificare a acestei liste presupune o comunicare similară. ESMA publică o listă a tuturor piețelor reglementate pe site-ul său internet și asigură actualizarea acesteia. Lista respectivă conține codul unic stabilit de ESMA în conformitate cu articolul 65 alineatul (6) pentru identificarea piețelor reglementate, care se utilizează în scopul raportărilor prevăzute la articolul 65 alineatul (1) litera (g) și la articolul 65 alineatul (2) litera (g) din prezenta directivă, și la articolele 6, 10 și 26 din Regulamentul (UE) nr. 600/2014.

TITLUL IV

LIMITELE POZIȚIILOR ȘI MECANISMELE DE CONTROL AL ADMINISTRĂRII POZIȚIILOR ÎN CAZUL INSTRUMENTELOR FINANCIARE DERIVATE PE MĂRFURI ȘI RAPORTAREA

Articolul 57

Limitele pozițiilor și mecanismele de control al administrării pozițiilor în cazul instrumentelor financiare derivate pe mărfuri

(1) Statele membre se asigură că autoritățile competente, în conformitate cu metodologia de calcul stabilită de ESMA, instituie și aplică limite ale pozițiilor cu privire la dimensiunea poziției nete pe care o persoană o poate deține în orice moment în instrumente financiare derivate pe mărfuri tranzacționate în locuri de tranzacționare și în contracte extra-bursiere echivalente din punct de vedere economic. Limitele se stabilesc pe baza tuturor pozițiilor deținute de o persoană și cele deținute în numele acesteia la nivelul unui grup agregat pentru:

- (a) a preveni abuzul de piață;
- (b) a sprijini condițiile de decontare și de cotație ordonată, inclusiv prevenirea pozițiilor care cauzează distorsionarea pieței și, în special, asigurarea convergenței dintre prețurile instrumentelor derivate în luna livrării și prețurile la vedere pentru marfa activ suport, fără a aduce atingere descoperirii prețurilor pe piața mării activ suport.

Limitele pozițiilor nu se aplică pozițiilor deținute de o entitate nefinanciară sau în numele acesteia și care pot fi considerate în mod obiectiv ca reducând riscurile legate în mod direct de activitatea comercială a entității nefinanciare respective.

(2) Limitele pozițiilor specifică praguri cantitative clare privind dimensiunea maximă a unei poziții în cadrul unui instrument financiar derivat pe mărfuri pe care o poate deține o persoană.

(3) ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a determina metodologia de calcul pe care autoritățile competente o aplică în stabilirea limitelor poziției din luna respectivă și a limitelor poziției din altă lună pentru instrumentele financiare derivate pe mărfuri decontate fizic sau în numerar, pe baza caracteristicilor instrumentelor financiare derivate pertinente. Metodologia de calcul ține cont cel puțin de următoarele elemente:

- (a) maturitatea contractelor derivate pe mărfuri;
- (b) furnizarea elementelor livrabile ale mărfurilor activ suport;
- (c) totalul pozițiilor deschise în contractul respectiv și totalul pozițiilor deschise pentru alte instrumente financiare cu aceeași marfă activ suport;
- (d) volatilitatea pe piețele pertinente, inclusiv în ceea ce privește instrumentele financiare derivate substitute și piețele de mărfuri activ suport;
- (e) numărul și dimensiunea participanților la piață;

- (f) caracteristicile pieței de mărfuri activ suport, inclusiv modelele de producție, de consum și de transport către piață;
- (g) încheierea de noi contracte.

ESMA ia în considerare experiența în ceea ce privește limitele pozițiilor firmelor de investiții sau a operatorilor de piață care exploatează un loc de tranzacționare și alte jurisdicții.

ESMA înaintează Comisiei proiectele de standarde tehnice de reglementare menționate la primul paragraf până la 3 iulie 2015.

Comisiei îi este delegată competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

- (4) Autoritățile competente stabilesc limite pentru fiecare contract derivat pe mărfuri tranzacționat într-un loc de tranzacționare pe baza metodologiei de calcul stabilite de ESMA în conformitate cu alineatul (3). Limitele pozițiilor cuprind contractele extrabursiere echivalente din punct de vedere economic.

Autoritățile competente revizuiesc limitele pozițiilor atunci când intervine o modificare semnificativă în furnizarea elementelor livrabile sau în totalul pozițiilor deschise sau orice altă modificare semnificativă în cadrul pieței, pe baza stabilirii de către acestea a elementelor livrabile sau a totalului pozițiilor deschise și restabilesc limita poziției în conformitate cu metodologia de calcul stabilită de ESMA.

- (5) Autoritățile competente notifică ESMA cu privire la limitele exacte ale pozițiilor pe care acestea intenționează să le stabilească în conformitate cu metodologia de calcul stabilită de ESMA în temeiul alineatului (3). În termen de două luni de la primirea notificării, ESMA emite un aviz către autoritatea competentă în cauză, evaluând compatibilitatea limitelor pozițiilor cu obiectivele de la alineatul (1) și cu metodologia de calcul stabilită de ESMA în temeiul alineatului (3). ESMA publică avizul pe site-ul său. Autoritatea competentă în cauză modifică limitele pozițiilor în conformitate cu avizul ESMA sau transmite ESMA motivele pentru care consideră că modificarea nu este necesară. În cazul în care o autoritate competentă impune limite contrare unui aviz al ESMA, autoritatea respectivă publică imediat pe site-ul său internet o notificare prin care explică în amănunt motivele care stau la baza deciziei sale.

În cazul în care ESMA consideră că o limită a unei poziții nu este în conformitate cu metodologia de calcul de la alineatul (3), aceasta adoptă măsuri în conformitate cu competențele sale în temeiul articolului 17 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

- (6) În cazul în care același instrument derivat pe mărfuri este tranzacționat în cantități importante în locuri de tranzacționare din mai multe jurisdicții, autoritatea competentă din locul de tranzacționare în care se desfășoară cel mai mare volum de tranzacționări (autoritatea centrală competentă) stabilește limita poziției unice care trebuie să se aplice tuturor tranzacțiilor din contractul respectiv. Autoritatea competentă centrală consultă autoritățile competente din alte locuri de tranzacționare în care instrumentul derivat pe mărfuri respectiv este tranzacționat în cantități importante cu privire la limita poziției unice care trebuie să se aplice și la orice revizuire a limitelor pozițiilor unice. În cazul în care autoritățile competente nu ajung la un acord, acestea declară în scris motivele complete și detaliate pentru care consideră că cerințele stabilite la alineatul (1) nu sunt îndeplinite. ESMA soluționează eventualele litigii care rezultă din dezacordul dintre autoritățile competente în conformitate cu competențele sale în temeiul articolului 19 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Autoritățile competente din locurile de tranzacționare în care același instrument derivat pe mărfuri este tranzacționat și autoritățile competente ale deținătorilor de poziții pe instrumentul derivat pe mărfuri respectiv instituie mecanisme de cooperare, inclusiv schimbul de date pertinente între ele pentru a face posibilă monitorizarea și executarea limitei poziției unice.

(7) ESMA monitorizează cel puțin o dată pe an modul în care autoritățile competente au aplicat limitele pozițiilor stabilite în conformitate cu metodologia de calcul stabilită de ESMA în temeiul alineatului (3). Astfel, ESMA se asigură că o limită a poziției unice se aplică efectiv aceluiași contract indiferent de locul în care este tranzacționat în conformitate cu alineatul (6).

(8) Statele membre se asigură că firmele de investiții sau operatorii de piață care exploatează un loc de tranzacționare în care se tranzacționează instrumente financiare derivate pe mărfuri aplică mecanisme de control al administrării pozițiilor. Respectivul mecanism de control include cel puțin competențele locului de tranzacționare de a:

- (a) monitoriza totalul pozițiilor deschise ale persoanelor;
- (b) accesa informații de la persoane, inclusiv toată documentația pertinentă, privind dimensiunea și scopul unei poziții sau al unei expuneri generate, informații privind beneficiarii reali sau subiacenți, orice practică concertată și orice activ sau pasiv conex de pe piața activului suport;
- (c) impune unei persoane să elimine sau să reducă o poziție, în mod temporar sau permanent, în funcție de cazurile specifice, și să adopte măsuri corespunzătoare în mod unilateral pentru a asigura eliminarea sau reducerea în cazul în care persoana respectivă nu respectă cerința; și
- (d) impune, după caz, unei persoane să reintroducă lichidități pe piață la un preț și volum convenite, în mod temporar, cu intenția expresă de a reduce efectele unei poziții majore sau dominante.

(9) Limitele pozițiilor și mecanismele de control al administrării pozițiilor sunt transparente și nediscriminatorii, specificând modul în care acestea se aplică persoanelor și ținând seama de natura și componența participanților la piață, precum și de modul în care aceștia utilizează contractele trimise spre tranzacționare.

(10) Firma de investiții sau operatorul de piață care exploatează locul de tranzacționare informează autoritatea competentă cu privire la detaliile privind mecanismele de control al administrării pozițiilor.

Autoritatea competentă transmite aceste informații, precum și detaliile referitoare la limitele pozițiilor pe care le-a stabilit către ESMA, care publică și menține pe site-ul său internet o bază de date care prezintă pe scurt limitele pozițiilor și mecanismele de control al administrării pozițiilor.

(11) Autoritățile competente impun limitele pozițiilor de la alineatul (1) în conformitate cu articolul 69 alineatul (2) litera (p).

(12) ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a stabili:

- (a) criteriile și metodele pe baza cărora se stabilește dacă o poziție poate fi inclusă în categoria celor care reduc direct riscurile legate de activitățile comerciale;
- (b) metodele pe baza cărora se stabilește momentul în care pozițiile unei persoane trebuie agregate în cadrul unui grup;
- (c) criteriile pe baza cărora se stabilește dacă un contract reprezintă un contract extrabursier echivalent din punct de vedere economic cu cel tranzacționat într-un loc de tranzacționare menționat la alineatul (1), într-un mod care facilitează raportarea pozițiilor deținute în cadrul contractelor extrabursiere echivalente către autoritatea competentă pertinentă conform articolului 58 alineatul (2);

- (d) definiția a ceea ce reprezintă același instrument derivat pe mărfuri și cantități importante conform alineatului (6) din prezentul articol;
- (e) metodologia pentru agregarea și compensarea pozițiilor instrumentelor financiare derivate pe mărfuri extrabursiere și a celor desfășurate în locuri de tranzacționare pentru a stabili poziția netă în vederea evaluării respectării limitelor. Aceste metodologii stabilesc criterii pentru a determina pozițiile care se pot compensa reciproc și nu facilitează crearea unor poziții într-un mod care nu este în conformitate cu obiectivele prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol;
- (f) procedura de stabilire a modului în care persoanele pot solicita derogarea în temeiul alineatului (1) al doilea paragraf din prezentul articol, precum și a modului în care autoritățile competente pertinente aprobă aceste solicitări;
- (g) metoda de calcul pentru stabilirea locului în care se desfășoară cel mai mare volum de tranzacționări de instrumente financiare derivate pe mărfuri, precum și a cantităților importante în temeiul alineatului (6) din prezentul articol.

ESMA înaintază Comisiei proiectele de standarde tehnice de reglementare menționate în primul paragraf până la 3 iulie 2015.

Comisiei îi este delegată competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(13) Autoritățile competente nu impun limite mai restrictive decât cele adoptate în conformitate cu alineatul (1), decât în cazuri excepționale în care acestea sunt justificate în mod obiectiv și proporționate ținând seama de lichiditatea pieței specifice și de funcționarea ordonată a pieței respective. Autoritățile competente publică pe site-ul lor internet detaliile referitoare la limitele mai restrictive ale pozițiilor pe care decid să le impună, care sunt valabile o perioadă inițială care nu depășește șase luni de la data publicării lor pe site-ul lor internet. Limitele mai restrictive ale pozițiilor pot fi reînnoite pentru perioade suplimentare care nu depășesc șase luni fiecare, dacă motivele cărora li se datorează restricția se mențin în continuare. Dacă limitele nu sunt reînnoite după perioada de șase luni, acestea expiră automat.

Atunci când autoritățile competente decid să impună limite mai restrictive ale pozițiilor, acestea notifică ESMA. Notificarea include o justificare a limitelor mai restrictive ale pozițiilor. În termen de 24 de ore, ESMA emite un aviz în care precizează dacă, în opinia sa, limitele mai restrictive ale pozițiilor sunt necesare în cazul excepțional respectiv. Avizul se publică pe site-ul internet al ESMA.

În cazul în care o autoritate competentă impune limite contrare unui aviz al ESMA, autoritatea respectivă publică imediat pe site-ul său internet o notificare prin care explică în amănunt motivele care stau la baza deciziei sale.

(14) Statele membre se asigură că autoritățile competente pot aplica competențele lor pentru a aplica sancțiuni în temeiul prezentei directive pentru încălcările limitelor pozițiilor stabilite în conformitate cu prezentul articol pentru:

- (a) pozițiile deținute de persoane stabilite sau care acționează pe teritoriul lor sau în străinătate, care depășesc limitele referitoare la contractele privind instrumentele financiare derivate pe mărfuri stabilite de autoritatea competentă în legătură cu contractele tranzacționate în locurile de tranzacționare stabilite sau care funcționează pe teritoriul lor sau contractele extrabursiere echivalente din punct de vedere economic;
- (b) pozițiile deținute de persoane stabilite sau care acționează pe teritoriul lor, care depășesc limitele referitoare la contractele privind instrumentele financiare derivate pe mărfuri stabilite de autoritățile competente din alte state membre.

Articolul 58

Raportarea poziției pe categorii de deținători de poziții

(1) Statele membre se asigură că firmele de investiții sau operatorii de piață care exploatează un loc de tranzacționare în care se tranzacționează instrumente financiare derivate pe mărfuri sau certificate de emisii ori instrumente derivate pe acestea:

- (a) fac public un raport săptămânal cu pozițiile agregate deținute de diferitele categorii de persoane pentru diferitele instrumente financiare derivate pe mărfuri sau certificate de emisii ori instrumente derivate pe acestea tranzacționate în locul lor de tranzacționare, specificând numărul de poziții lungi și scurte pe astfel de categorii, modificările suferite de acestea de la raportul anterior, procentul reprezentat de fiecare categorie în cadrul totalului pozițiilor deschise și numărul de persoane care dețin o poziție din fiecare categorie, în conformitate cu alineatul (4) și comunică acest raport autorității competente și ESMA; ESMA publică în mod centralizat informațiile cuprinse în aceste rapoarte;
- (b) pun la dispoziția autorității competente o defalcare completă a pozițiilor tuturor persoanelor, inclusiv ale membrilor sau participanților și ale clienților acestora, în cadrul respectivului loc de tranzacționare, cel puțin o dată pe zi.

Obligațiile stabilite la litera (a) se aplică doar atunci când atât numărul persoanelor, cât și pozițiile lor deschise depășesc pragurile minime.

(2) Statele membre se asigură că firmele de investiții care tranzacționează instrumente financiare derivate pe mărfuri sau certificate de emisii ori instrumente derivate pe acestea, în afara unui loc de tranzacționare, pun la dispoziția autorității competente din locul de tranzacționare în care este tranzacționat instrumente financiare derivate pe mărfuri sau certificate de emisii ori instrumente derivate pe acestea sau autorității competente centrale din locul în care instrumentele financiare derivate pe mărfuri sau certificatele de emisii ori instrumentele derivate pe acestea este tranzacționat în cantități importante în locuri de tranzacționare din mai multe jurisdicții, cel puțin o dată pe zi, o defalcare completă a pozițiilor lor luate în cadrul instrumentelor financiare derivate pe mărfuri tranzacționate într-un loc de tranzacționare și în cadrul contractele extrabursiere echivalente din punct de vedere economic, precum și a pozițiilor clienților lor și ale clienților respectivilor clienți, până când se ajunge la clientul final, în conformitate cu articolul 26 din Regulamentul (UE) nr. 600/2014 și, dacă este cazul, cu articolul 8 din Regulamentul (UE) nr. 1227/2011.

(3) Pentru a permite monitorizarea respectării articolului 57 alineatul (1), statele membre impun ca membrii sau participanții piețelor reglementate, MTF-urilor și clienții OTF-urilor să raporteze, cel puțin o dată pe zi, firmei de investiții sau operatorului de piață care exploatează locul de tranzacționare respectiv, detaliile referitoare la propriile poziții deținute prin contracte tranzacționate în locul de tranzacționare respectiv, precum și la pozițiile clienților lor și ale clienților respectivilor clienți, până când se ajunge la clientul final.

(4) Persoanele care dețin poziții în cadrul unui instrument financiar derivat pe mărfuri sau al unui certificat de emisii ori al unui instrument financiar derivat pe acesta sunt clasificate de firma de investiții sau de operatorul de piață care exploatează locul de tranzacționare respectiv în funcție de natura activității lor principale, ținând seama de orice autorizație aplicabilă, drept:

- (a) firme de investiții sau instituții de credit;
- (b) fonduri de investiții, fie un organism de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM), conform definiției din Directiva 2009/65/CE, fie un administrator de fond de investiții alternativ, conform definiției din Directiva 2011/61/CE;
- (c) alte instituții financiare, inclusiv întreprinderi de asigurare și întreprinderi de reasigurare, conform definiției din Directiva 2009/138/CE, și instituții pentru furnizarea de pensii ocupaționale, conform definiției din Directiva 2003/41/CE;
- (d) societăți comerciale;

(e) în cazul certificatelor de emisii sau al instrumentelor derivate ale acestora, operatori cărora le revin obligații de conformitate în temeiul Directivei 2003/87/CE.

Rapoartele menționate la alineatul (1) litera (a) specifică numărul de poziții lungi și scurte pe categorii de persoane, eventualele modificări suferite de acestea de la raportul anterior, procentajul reprezentat de fiecare categorie în cadrul totalului pozițiilor deschise și numărul de persoane din fiecare categorie.

Rapoartele menționate la alineatul (1) litera (a) și defalcarea pozițiilor menționată la alineatul (2) fac distincție între:

(a) pozițiile identificate drept poziții care reduc, de o manieră măsurabilă obiectiv, riscurile legate direct de activitățile comerciale; și

(b) alte poziții.

(5) ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a stabili formatul rapoartelor menționate la alineatul (1) litera (a) și defalcarea pozițiilor menționată alineatul (2).

ESMA înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare până la 3 ianuarie 2016.

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

În cazul certificatelor de emisii sau al instrumentelor derivate pe acestea, raportarea nu aduce atingere obligațiilor de conformitate în temeiul Directivei 2003/87/CE.

(6) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 89 privind măsurile pentru specificarea pragurilor menționate la alineatul (1) al doilea paragraf din prezentul articol, având în vedere numărul total al pozițiilor deschise și dimensiunea acestora, precum și numărul total al persoanelor care dețin o poziție.

(7) ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a specifica măsurile prin care să se impună ca toate rapoartele menționate la alineatul (1) litera (a) să fie trimise ESMA într-un anumit moment din săptămână, pentru a fi publicate în mod centralizat de aceasta din urmă.

ESMA înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare până la 3 ianuarie 2016.

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

TITLUL V

SERVICII DE RAPORTARE A DATELOR

Secțiunea 1

Proceduri de autorizare pentru furnizorii de servicii de raportare a datelor

Articolul 59

Cerința de autorizare

(1) Statele membre impun ca furnizarea de servicii de raportare a datelor descrisă în anexa I secțiunea D ca ocupație sau activitate obișnuită să facă obiectul autorizării prealabile în conformitate prezenta secțiune. O astfel de autorizație este acordată de autoritatea competentă a statului membru de origine desemnată în conformitate cu articolul 67.

(2) Prin derogare de la alineatul (1), statele membre permit firmei de investiții sau operatorului de piață care exploatează un loc de tranzacționare să exploateze serviciile de raportare a datelor ale unui APA, ale unui CTP și ale unui ARM, cu condiția să se fi verificat în prealabil că acești operatori respectă prezentul titlu. Aceste servicii se includ în autorizația lor.

(3) Statele membre înregistrează toți furnizorii de servicii de raportare a datelor. Registrul este accesibil publicului și conține informații privind serviciile pentru care este autorizat furnizorul de servicii de raportare a datelor. Acest registru se actualizează în mod regulat. Fiecare autorizație se notifică ESMA.

ESMA întocmește o listă a tuturor furnizorilor de servicii de raportare a datelor din Uniune. Lista conține informații privind serviciile pentru care este autorizat fiecare furnizor de servicii de raportare a datelor și se actualizează în mod regulat. ESMA publică lista respectivă pe site-ul său internet și asigură actualizarea acesteia.

În cazul în care o autoritate competentă a retras o autorizație în conformitate cu articolul 62, respectiva retragere se publică în listă timp de cinci ani.

(4) Statele membre le impun furnizorilor de servicii de raportare a datelor să furnizeze serviciile lor sub supravegherea autorității competente. Statele membre se asigură că autoritățile competente verifică în mod regulat dacă furnizorii de servicii de raportare a datelor respectă prezentul titlu. De asemenea, statele membre veghează ca autoritățile competente să verifice dacă furnizorii de servicii de raportare a datelor îndeplinesc în orice moment condițiile impuse pentru autorizarea inițială, stabilite în temeiul prezentului titlu.

Articolul 60

Domeniul de aplicare al autorizației

(1) Statul membru de origine se asigură că autorizația precizează serviciul de raportare a datelor pe care furnizorul de servicii de raportare a datelor este autorizat să îl furnizeze. Un furnizor de servicii de raportare a datelor care dorește să își extindă activitatea la alte servicii de raportare a datelor depune o cerere de extindere a autorizației sale.

(2) Autorizația este valabilă în întreaga Uniune și îi permite unui furnizor de servicii de raportare a datelor să furnizeze în întreaga Uniune serviciile pentru care a fost autorizat.

Articolul 61

Proceduri de aprobare și de respingere a cererilor de autorizare

(1) Autoritatea competentă nu acordă autorizația înainte de a se asigura pe deplin că solicitantul îndeplinește toate cerințele prevăzute de dispozițiile adoptate în temeiul prezentei directive.

(2) Furnizorul de servicii de raportare a datelor prezintă toate informațiile, inclusiv un program de activitate care precizează, printre altele, tipurile de servicii avute în vedere și structura organizatorică, necesare pentru a permite autorității competente să se asigure că furnizorul de servicii de raportare a datelor a luat, cu ocazia autorizării inițiale, toate măsurile necesare pentru respectarea obligațiilor care îi revin în temeiul dispozițiilor prezentului titlu.

(3) Solicitantul este informat, în termen de șase luni de la prezentarea unei cereri complete, dacă autorizația îi este acordată sau nu.

(4) ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a stabili:

(a) informațiile care trebuie furnizate autorităților competente în temeiul alineatului (2), inclusiv programul de activitate;

(b) informațiile incluse în notificările realizate în temeiul articolului 63 alineatul (3).

ESMA prezintă Comisiei proiectele de standarde tehnice de reglementare menționate la primul paragraf până la 3 iulie 2015.

Comisiei îi este delegată competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(5) ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a stabili formulare standard, modele și proceduri pentru notificarea sau furnizarea de informații prevăzute la alineatul (2) de la prezentul articol și la articolul 63 alineatul (4).

ESMA înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare până la 3 ianuarie 2016.

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf, în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 62

Retragerea autorizațiilor

Autoritatea competentă poate retrage autorizația eliberată unui furnizor de servicii de raportare a datelor în cazul în care furnizorul:

- (a) nu utilizează autorizația în termen de 12 luni, renunță în mod expres la autorizație sau nu a furnizat servicii de raportare a datelor în ultimele șase luni, în afara cazurilor în care statul membru respectiv prevede caducitatea autorizației în asemenea cazuri;
- (b) a obținut autorizația prin declarații false sau prin orice altă modalitate incorectă;
- (c) nu mai îndeplinește condițiile în temeiul cărora a fost acordată autorizația;
- (d) a încălcat grav și sistematic dispozițiile prezentei directive sau ale Regulamentului (UE) nr. 600/2014.

Articolul 63

Cerințe privind organul de conducere al unui furnizor de servicii de raportare a datelor

(1) Statele membre impun ca toți membrii organului de conducere al unui furnizor de servicii de raportare a datelor să aibă în orice moment o reputație suficient de bună, să posede suficiente cunoștințe, competențe și experiență și să dedice suficient timp pentru îndeplinirea sarcinilor lor.

Organul de conducere trebuie să posede, în ansamblul său, cunoștințele, competențele și experiența adecvate pentru a putea înțelege activitățile furnizorului de servicii de raportare a datelor. Fiecare membru al organului de conducere acționează cu onestitate, integritate și independență de spirit pentru a contesta în mod eficace, după caz, deciziile conducerii superioare și pentru a supraveghea și a monitoriza în mod eficace procesul decizional al conducerii, atunci când este necesar.

În cazul în care un operator de piață dorește să obțină autorizația de exploatare a unui APA, a unui CTP sau a unui ARM, iar membrii organului de conducere al APA, CTP sau ARM sunt aceiași ca membrii organului de conducere al pieței reglementate, se consideră că persoanele respective îndeplinesc cerința stabilită la primul paragraf.

(2) Până la 3 ianuarie 2016, ESMA elaborează orientări pentru evaluarea caracterului adecvat al membrilor organului de conducere descris la alineatul (1), ținând seama de diferitele roluri și funcții îndeplinite de aceștia, precum și de necesitatea de a se evita conflictele de interese dintre membrii organului de conducere și utilizatorii APA-ului, CTP-ului sau ARM-ului.

(3) Statele membre impun furnizorului de servicii de raportare a datelor să notifice autorității competente toți membrii organului său de conducere și orice schimbare a componenței acestuia, împreună cu toate informațiile necesare pentru a aprecia dacă entitatea respectă alineatul (1).

(4) Statele membre se asigură că organul de conducere al unui furnizor de servicii de raportare a datelor definește și supraveghează implementarea mecanismelor de guvernare care asigură gestionarea eficace și prudentă a unei organizații, inclusiv separarea sarcinilor în cadrul organizației și prevenirea conflictelor de interese, într-un mod care promovează integritatea pieței și interesele clienților săi.

(5) Autoritatea competentă refuză autorizarea dacă nu este convinsă că persoana sau persoanele care vor conduce efectiv activitatea furnizorului de servicii de raportare a datelor au o reputație suficient de bună sau dacă există motive obiective și demonstrabile de a crede că schimbările propuse privind organul de conducere al furnizorului ar risca să compromită administrarea corectă și prudentă a acestuia și luarea în seamă în mod corespunzător a intereselor clienților săi și a integrității pieței.

Secțiunea 2

Condiții pentru APA-uri

Articolul 64

Cerințe organizatorice

(1) Statul membru de origine impune unui APA să aibă instituite politici și măsuri adecvate pentru a face publice informațiile necesare în temeiul articolelor 20 și 21 din Regulamentul (UE) nr. 600/2014 pe cât posibil, din punct de vedere tehnic, în timp real, în condiții comerciale rezonabile. Informațiile sunt puse la dispoziție gratuit, la 15 minute după publicarea acestora de către APA. Statul membru de origine impune ca APA să poată disemina în mod eficient și consecvent aceste informații, într-un mod care să asigure accesul rapid și nediscriminatoriu la informații și într-un format care să faciliteze consolidarea informațiilor cu date similare din alte surse.

(2) Informațiile publicate de APA în conformitate cu alineatul (1) includ, cel puțin, următoarele detalii:

(a) identificatorul instrumentului financiar;

(b) prețul la care a fost încheiată tranzacția;

(c) volumul tranzacției;

(d) ora tranzacției;

(e) ora la care a fost raportată tranzacția;

(f) unitatea de preț a tranzacției;

(g) codul locului de tranzacționare unde a fost executată tranzacția sau, în cazul în care tranzacția a fost executată printr-un operator independent, codul „IS” sau, în alte cazuri, codul „OTC” (extrabursier);

(h) dacă este cazul, un indicator care să arate că tranzacția a făcut obiectul unor condiții specifice.

(3) Statul membru de origine impune ca APA să aplice și să mențină măsuri administrative eficace destinate să prevină conflictele de interese cu clienții săi. În special, un APA care este și operator de piață sau firmă de investiții tratează toate informațiile colectate în mod nediscriminatoriu și aplică și menține măsuri corespunzătoare pentru a separa diferitele funcții aferente activității sale.

(4) Statul membru de origine impune ca APA să aibă instituite mecanisme de securitate solide destinate să garanteze securitatea mijloacelor de transmitere a informațiilor, să reducă la minim riscul de corupere a datelor și de acces neautorizat și să prevină scurgerile de informații înainte de publicare. APA menține resurse adecvate și are instalate dispozitive de *back-up* pentru a oferi și menține serviciile sale în orice moment.

(5) Statul membru de origine impune ca APA să aibă instituite sisteme care pot, în mod eficace, să verifice integritatea rapoartelor de tranzacționare, să identifice omisiunile și erorile evidente și să solicite retransmiterea eventualelor rapoarte eronate.

(6) ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a stabili formate comune, standarde de date și măsuri tehnice care să faciliteze consolidarea informațiilor după cum se menționează la alineatul (1).

ESMA prezintă Comisiei proiectele de standarde tehnice de reglementare menționate la primul paragraf până la 3 iulie 2015.

Comisiei îi este delegată competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(7) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 89, prin care să clarifice conceptul de „condiții comerciale rezonabile” în legătură cu publicarea informațiilor menționate la alineatul (1) din prezentul articol.

(8) ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare în care precizează:

(a) mijloacele prin care un APA poate respecta obligația referitoare la informații menționată la alineatul (1);

(b) conținutul informațiilor publicate în temeiul alineatului (1), care includ cel puțin informațiile menționate la alineatul (2), astfel încât să fie posibilă publicarea informațiilor necesare în temeiul articolului 64;

(c) cerințele organizatorice concrete prevăzute la alineatele (3), (4) și (5).

ESMA prezintă Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 3 iulie 2015.

Comisiei îi este delegată competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Secțiunea 3

Condiții pentru CTP-uri

Articolul 65

Cerințe organizatorice

(1) Statul membru de origine impune unui CTP să aibă instituite politici și măsuri adecvate pentru a colecta informațiile făcute publice în conformitate cu articolele 6 și 20 din Regulamentul (UE) nr. 600/2014, pentru a le consolida într-un flux de date electronic continuu și pentru a pune informațiile la dispoziția publicului pe cât posibil, din punct de vedere tehnic, în timp real, în condiții comerciale rezonabile.

Informațiile respective includ cel puțin următoarele elemente:

- (a) identificatorul instrumentului financiar;
- (b) prețul la care a fost încheiată tranzacția;
- (c) volumul tranzacției;
- (d) ora tranzacției;
- (e) ora la care a fost raportată tranzacția;
- (f) unitatea de preț a tranzacției;
- (g) codul locului de tranzacționare unde a fost executată tranzacția sau, în cazul în care tranzacția a fost executată printr-un operator independent, codul „IS” sau, în alte cazuri, codul „OTC” (extrabursier);
- (h) după caz, faptul că un algoritm computerizat din cadrul firmei de investiții este responsabil pentru decizia de investiție și executarea tranzacției;
- (i) dacă este cazul, un indicator care să arate că tranzacția a făcut obiectul unor condiții specifice;
- (j) dacă s-a acordat derogare de la obligația de a face publice informațiile menționate la articolul 3 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 600/2014 în conformitate cu articolul 4 alineatul (1) litera (a) sau (b) din regulamentul în cauză, se marchează ce derogări i s-au aplicat tranzacției în cauză.

Informațiile sunt puse la dispoziție gratuit, la 15 minute după publicarea acestora de către CTP. Statul membru de origine impune ca CTP-ul să poată disemina în mod eficient și consecvent aceste informații, într-un mod care să asigure accesul rapid și nediscriminatoriu la informații și în formate care să fie ușor accesibile și utilizabile de către participanții la piață.

(2) Statul membru de origine impune unui CTP să aibă instituite politici și măsuri adecvate pentru a colecta informațiile făcute publice în conformitate cu articolele 10 și 21 din Regulamentul (UE) nr. 600/2014, pentru a le consolida într-un flux de date electronic continuu și pentru a pune următoarele informații la dispoziția publicului pe cât posibil, din punct de vedere tehnic, în timp real, în condiții comerciale rezonabile, inclusiv cel puțin următoarele elemente:

- (a) identificatorul sau caracteristicile de identificare ale instrumentului financiar;

- (b) prețul la care a fost încheiată tranzacția;
- (c) volumul tranzacției;
- (d) ora tranzacției;
- (e) ora la care a fost raportată tranzacția;
- (f) unitatea de preț a tranzacției;
- (g) codul locului de tranzacționare unde a fost executată tranzacția sau, în cazul în care tranzacția a fost executată printr-un operator independent, codul „IS” sau, în alte cazuri, codul „OTC” (extrabursier);
- (h) dacă este cazul, un indicator care să arate că tranzacția a făcut obiectul unor condiții specifice.

Informațiile sunt puse la dispoziție gratuit, la 15 minute după publicarea acestora de către CTP. Statul membru de origine impune ca CTP-ul să poată disemina în mod eficient și consecvent aceste informații, într-un mod care să asigure accesul rapid și nediscriminatoriu la informații și în formate general acceptate, interoperabile și ușor accesibile și utilizabile de către participanții la piață.

(3) Statul membru de origine impune ca CTP-ul să se asigure că datele furnizate sunt consolidate cel puțin de la toate piețele reglementate, MTF-urile, OTF-urile și APA-urile și pentru instrumentele financiare specificate prin standardele tehnice de reglementare în temeiul alineatului (8) litera (c).

(4) Statul membru de origine impune ca CTP-ul să aplice și să mențină măsuri administrative eficace destinate să prevină conflictele de interese. În special, un operator de piață sau un APA care exploatează de asemenea un sistem centralizat de raportare tratează toate informațiile colectate în mod nediscriminatoriu și aplică și menține măsuri corespunzătoare pentru a separa diferitele funcții aferente activității sale.

(5) Statul membru de origine impune ca CTP-ul să aibă instituite mecanisme de securitate solide destinate să garanteze securitatea mijloacelor de transmitere a informațiilor și să reducă la minim riscul de corupere a datelor și de acces neautorizat. Statul membru de origine impune ca CTP-ul să mențină resurse adecvate și să aibă instalate dispozitive de *back-up* pentru a oferi și menține serviciile sale în orice moment.

(6) ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a stabili formate și standarde de date pentru informațiile care trebuie publicate în conformitate cu articolele 6, 10, 20 și 21 din Regulamentul (UE) nr. 600/2014, inclusiv identificatorul instrumentului financiar, prețul, cantitatea, ora tranzacției, unitatea de preț, identificatorul locului de tranzacționare și indicatori pentru condițiile specifice impuse tranzacției, precum și măsuri tehnice care promovează o difuzare eficientă și consecventă a informațiilor într-un mod care să asigure faptul că sunt ușor accesibile pentru participanții la piață și utilizabile de către aceștia, astfel cum se menționează la alineatele (1) și (2), identificând inclusiv servicii suplimentare pe care CTP-ul le-ar putea presta pentru a spori eficiența pieței.

ESMA înaintează Comisiei proiectele de standarde tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în ceea ce privește informațiile publicate în conformitate cu articolele 6 și 20 din Regulamentul (UE) nr. 600/2014, până la 3 iulie 2015, iar în ceea ce privește informațiile publicate în conformitate cu articolele 10 și 21 din Regulamentul (UE) nr. 600/2014, până la 3 iulie 2015.

Comisiei îi este delegată competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(7) Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 89 prin care se precizează conceptul de „condiții comerciale rezonabile” în legătură cu furnizarea accesului la fluxurile de date menționate la alineatele (1) și (2) din prezentul articol.

(8) ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare în care precizează:

(a) mijloacele prin care CTP-ul poate respecta obligația referitoare la informații menționată la alineatele (1) și (2);

(b) conținutul informațiilor publicate în temeiul alineatelor (1) și (2);

(c) instrumentele financiare ale căror date trebuie incluse în fluxul de date și, în cazul altor instrumente decât cele de capitaluri proprii, locurile de tranzacționare și APA-urile care trebuie incluse;

(d) alte mijloace pentru asigurarea faptului că datele publicate de diferiți CTP sunt consecvente și permit reprezentarea comprehensivă și trimiterea încrucișată la alte date similare din alte surse, precum și agregarea la nivelul Uniunii;

(e) cerințele organizatorice concrete prevăzute la alineatele (4) și (5).

ESMA prezintă Comisiei proiectele de standarde tehnice de reglementare în cauză până la 3 iulie 2015.

Comisiei îi este delegată competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Secțiunea 4

Condiții pentru ARM-uri

Articolul 66

Cerințe organizatorice

(1) Statul membru de origine impune unui ARM să aibă instituite politici și măsuri adecvate pentru a raporta informațiile necesare în temeiul articolului 26 din Regulamentul (UE) nr. 600/2014 cât mai rapid posibil și nu mai târziu de încheierea zilei lucrătoare următoare zilei în care a avut loc tranzacția. Aceste informații se raportează în conformitate cu cerințele stabilite la articolul 26 din Regulamentul (UE) nr. 600/2014.

(2) Statul membru de origine impune ca ARM-ul să aplice și să mențină măsuri administrative eficace destinate să prevină conflictele de interese cu clienții săi. În special, un ARM care este și operator de piață sau firmă de investiții tratează toate informațiile colectate în mod nediscriminatoriu și aplică și menține măsuri corespunzătoare pentru a separa diferitele funcții aferente activității sale.

(3) Statul membru de origine impune ca ARM-ul să aibă instituite mecanisme de securitate solide destinate să garanteze securitatea și autentificarea mijloacelor de transmitere a informațiilor, să reducă la minimum riscul de corupere a datelor și de acces neautorizat și să prevină scurgerile de informații, menținând în permanență confidențialitatea datelor. Statul membru de origine impune ca ARM-ul să mențină resurse adecvate și să aibă instalate dispozitive de *back-up* pentru a oferi și menține serviciile sale în orice moment.

(4) Statul membru de origine impune ca ARM-ul să aibă instituite sisteme care să poată să verifice în mod eficace integralitatea rapoartelor de tranzacționare, să identifice omisiunile și erorile evidente provocate de firma de investiții și, în cazul producerii unei astfel de erori sau omisiuni, să comunice firmei de investiții detaliile erorii sau omisiunii și să solicite retransmiterea eventualelor rapoarte eronate.

De asemenea, statul membru de origine impune ca ARM-ul să aibă instituite sisteme care să îi permită acestuia din urmă să depisteze erorile sau omisiunile provocate de ARM-ul însuși și care să permită ARM-ului să corecteze și să transmită, sau să retransmită, după caz, autorității competente rapoarte de tranzacții corecte și complete.

(5) ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare în care precizează:

(a) mijloacele prin care ARM-ul poate respecta obligația referitoare la informații menționată la alineatul (1); și

(b) cerințele organizatorice concrete prevăzute la alineatele (2), (3) și (4).

ESMA prezintă Comisiei proiectele de standarde tehnice de reglementare în cauză până la 3 iulie 2015.

Comisiei îi este delegată competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

TITLUL VI

AUTORITĂȚI COMPETENTE

CAPITOLUL I

Desemnare, competențe și proceduri privind căile de atac

Articolul 67

Desemnarea autorităților competente

(1) Fiecare stat membru desemnează autoritățile competente care trebuie să îndeplinească fiecare dintre atribuțiile prevăzute în temeiul diferitelor dispoziții ale Regulamentului (UE) nr. 600/2014 și ale prezentei directive. Statele membre comunică identitatea autorităților competente responsabile cu îndeplinirea atribuțiilor respective Comisiei, ESMA și autorităților competente ale celorlalte state membre și le informează, de asemenea, în legătură cu orice repartizare a atribuțiilor menționate anterior.

(2) Autoritățile competente menționate la alineatul (1) sunt autorități publice, fără a se aduce atingere unei eventuale delegări a sarcinilor lor către alte entități, în cazurile în care această posibilitate este prevăzută în mod expres la articolul 29 alineatul (4).

Nicio delegare de sarcini către alte entități decât autoritățile menționate la alineatul (1) nu se poate referi la exercitarea autorității publice și nici la utilizarea de competențe discreționare de decizie. Statele membre impun autorităților competente ca, înainte de a proceda la delegare, să ia toate măsurile rezonabile pentru a se asigura că delegarii potențiali au capacitățile și resursele necesare pentru executarea efectivă a tuturor sarcinilor și că delegarea se înscrie în mod imperativ într-un cadru clar definit și documentat, care reglementează exercitarea sarcinilor delegate și care enunță sarcinile ce trebuie îndeplinite și condițiile în care acestea trebuie executate. Aceste condiții presupun o clauză care constrânge entitatea respectivă să acționeze și să se organizeze astfel încât să evite orice conflict de interese și să se asigure că informațiile obținute în exercitarea sarcinilor delegate nu sunt utilizate în mod neloial sau într-un mod care poate afecta concurența. Autorității sau autorităților competente desemnate în conformitate cu alineatul (1) le revine, în ultimă instanță, responsabilitatea de a se asigura de respectarea prezentei directive și a măsurilor sale de aplicare.

Statele membre informează Comisia, ESMA și autoritățile competente ale celorlalte state membre în legătură cu orice acord încheiat în privința delegării de sarcini, inclusiv în legătură cu condițiile exacte care reglementează această delegare.

(3) ESMA publică o listă a autorităților competente menționate la alineatele (1) și (2) pe site-ul său internet și asigură actualizarea acesteia.

*Articolul 68***Cooperarea între autoritățile din același stat membru**

În cazul în care un stat membru desemnează mai multe autorități competente pentru a aplica o dispoziție a prezentei directive sau a Regulamentului (UE) nr. 600/2014, rolurile acestora sunt clar definite și acestea cooperează strâns.

Fiecare stat membru impune ca aceeași cooperare să aibă loc între autoritățile competente în sensul prezentei directive sau al Regulamentului (UE) nr. 600/2014 și autoritățile competente însărcinate în statul membru respectiv cu supravegherea instituțiilor de credit și a altor instituții financiare, a fondurilor de pensii, a OPCVM, a intermediarilor de asigurări și reasigurări și a întreprinderilor de asigurări.

Statele membre impun autorităților competente să facă schimb de orice informații esențiale sau pertinente pentru exercitarea funcțiilor și sarcinilor lor.

*Articolul 69***Competențe de supraveghere**

- (1) Autoritățile competente dețin toate competențele de supraveghere, inclusiv competențe de investigare și competențe de a impune măsuri corective, necesare pentru a-și îndeplini atribuțiile în temeiul prezentei directive și al Regulamentului (UE) nr. 600/2014.
- (2) Competențele menționate la alineatul (1) cuprind cel puțin următoarele:
 - (a) are acces la orice document sau la alte informații despre care autoritatea competentă consideră că ar putea fi pertinente pentru îndeplinirea sarcinilor sale și are posibilitatea de a primi sau de face o copie a acestora;
 - (b) impune sau solicită oricărei persoane să furnizeze informații și, în cazul în care este necesar, convoacă și audiază orice persoană pentru a obține informații;
 - (c) desfășoară inspecții sau investigații la fața locului;
 - (d) solicită înregistrările existente ale convorbirilor telefonice sau ale comunicațiilor electronice sau ale altor schimburi de date deținute de o firmă de investiții sau de o instituție de credit, sau de orice alte entitate reglementată de prezenta directivă sau de Regulamentul (UE) nr. 600/2014;
 - (e) solicită înghețarea sau punerea sub sechestru a activelor, sau ambele;
 - (f) solicită interzicerea temporară exercitarea activității profesionale;
 - (g) solicită furnizarea de informații de către auditorii autorizați ai firmelor de investiții, ai piețelor reglementate și furnizorii de servicii de raportare a datelor;
 - (h) sesizează autoritățile judiciare în vederea urmăririi penale;
 - (i) autorizează efectuarea de verificări sau investigații de către auditori sau experți;
 - (j) impune sau solicită oricărei persoane să furnizeze informații, inclusiv toată documentația relevantă, privind dimensiunea și scopul unei poziții sau ale unei expuneri generate prin intermediul unui instrument financiar derivat pe mărfuri și orice active sau datorii de pe piața activului suport;

- (k) impune încetarea temporară sau permanentă a oricărei practici sau oricărui comportament pe care autoritatea competentă îl consideră contrar dispozițiilor Regulamentului (UE) nr. 600/2014 și dispozițiilor care transpun prezenta directivă și previne repetarea practicii sau comportamentului în cauză;
- (l) adoptă orice tip de măsură necesară pentru a se asigura că firmele de investiții, piețele reglementate și alte persoane care intră sub incidența prezentei directive sau a Regulamentului (UE) nr. 600/2014 continuă să respecte cerințele legale;
- (m) impune suspendarea de la tranzacționare a unui instrument financiar;
- (n) impunea retragerea unui instrument financiar de la tranzacționare, fie pe o piață reglementată, fie prin orice alt mecanism de tranzacționare;
- (o) solicită oricărei persoane să ia măsuri pentru a diminua poziția sau expunerea;
- (p) limitează capacitatea oricărei persoane de a încheia o tranzacție cu instrumente financiare derivate pe mărfuri, inclusiv prin introducerea de limite cu privire la dimensiunea unei poziții pe care o persoană o poate deține în orice moment, în conformitate cu articolul 57 din prezenta directivă;
- (q) emite anunțuri publice;
- (r) solicită, în măsura în care acest lucru este permis de dreptul intern, înregistrările schimburilor de date existente deținute de un operator de telecomunicații, în cazul în care există prezumții întemeiate privind o încălcare, iar aceste înregistrări pot fi pertinente pentru o anchetă privind încălcările prezentei directive sau ale Regulamentului (UE) nr. 600/2014;
- (s) suspendă activitățile de comercializare sau de vânzare a instrumentelor financiare sau a depozitelor structurate, în cazul în care condițiile prevăzute la articolele 40, 41 sau 42 din Regulamentul (UE) nr. 600/2014 sunt îndeplinite;
- (t) suspendă activitățile de comercializare sau de vânzare a instrumentelor financiare sau a depozitelor structurate, în cazul în care firma de investiții nu a elaborat sau nu a aplicat un proces eficace de aprobare a produselor sau a încălcat în alt fel articolul 16 alineatul (3) din prezenta directivă;
- (u) solicită retragerea unei persoane fizice din consiliul de administrație al unei firme de investiții sau al unui operator de piață.

Până la 3 iulie 2016, statele membre transmit Comisiei și ESMA actele cu putere de lege și actele administrative care transpun alineatele (1) și (2). Statele membre înștiințează fără întârzieri nejustificate Comisia și ESMA cu privire la orice modificare ulterioară a acestora.

Statele membre se asigură că există mecanisme care garantează plata unei compensații sau luarea altor măsuri reparatorii în conformitate cu dreptul lor intern pentru pierderile financiare sau prejudiciile suferite ca urmare a încălcării prezentei directive sau a Regulamentului (UE) nr. 600/2014.

Articolul 70

Sanționarea încălcărilor

(1) Fără a aduce atingere competențelor de supraveghere, inclusiv competențelor de investigare și competențelor de a impune măsuri corective ale autorităților competente în conformitate cu articolul 69 și dreptului statelor membre de a prevedea și de a impune sancțiuni penale, statele membre prevăd, asigurându-se că autoritățile lor competente le pot aplica, norme privind sancțiunile și măsurile administrative aplicabile în cazul în care sunt încălcate dispozițiile prezentei directive sau ale Regulamentului (UE) nr. 600/2014, precum și dispozițiile de drept intern adoptate în cadrul punerii în aplicare a prezentei directive sau a Regulamentului (UE) nr. 600/2014, și iau toate măsurile necesare pentru a asigura punerea lor în aplicare. Sancțiunile și măsurile în cauză sunt eficace, proporționale și cu efect de descurajare și se aplică încălcărilor chiar și în cazul în care nu sunt menționate în mod specific la alineatele (3), (4) și (5).

Statele membre pot decide să nu prevadă norme privind sancțiunile administrative pentru încălcări care fac obiectul unor sancțiuni penale în temeiul dreptului lor intern. În acest caz, statele membre îi comunică Comisiei dispozițiile de drept penal relevante.

Până la 3 iulie 2016, statele membre transmit Comisiei și ESMA actele cu putere de lege și actele administrative care transpun prezentul articol. Statele membre înștiințează fără întârzieri nejustificate Comisia și ESMA cu privire la orice modificare ulterioară a acestora.

(2) Statele membre se asigură că, atunci când există obligații care se aplică firmelor de investiții, operatorilor de piață, furnizorilor de servicii de raportare a datelor, instituțiilor de credit în legătură cu servicii de investiții sau activități de investiții și servicii auxiliare și sucursalelor unor societăți din țări terțe, în cazul încălcării acestora, membrilor organului de conducere al firmelor de investiții și operatorilor de piață, precum și oricărei persoane fizice sau juridice care, conform dreptului intern, este responsabilă pentru o încălcare, li se pot aplica sancțiuni și măsuri, în condițiile prevăzute în dreptul intern în domeniile care nu fac obiectul prezentei directive.

(3) Statele membre se asigură că cel puțin o încălcarea următoarelor dispoziții ale prezentei directive sau ale Regulamentului (UE) nr. 600/2014 este considerată o încălcare a prezentei directive sau a Regulamentului (UE) nr. 600/2014:

(a) cu privire la prezenta directivă:

- (i) articolul 8 litera (b);
- (ii) articolul 9 alineatele (1)-(6);
- (iii) articolul 11 alineatele (1) și (3);
- (iv) articolul 16 alineatele (1)-(11);
- (v) articolul 17 alineatele (1)-(6);
- (vi) Articolul 18 alineatele (1)-(9) și alineatul (10) prima teză;
- (vii) articolele 19 și 20;
- (viii) articolul 21 alineatul (1);
- (ix) articolul 23 alineatele (1), (2) și (3);
- (x) articolul 24 alineatele (1)-(5) și (7)-(10) și alineatul (11) primul și al doilea paragraf;
- (xi) articolul 25 alineatele (1)-(6);
- (xii) articolul 26 alineatul (1) a doua teză și 26 alineatele (2) și (3);
- (xiii) articolul 27 alineatele (1)-(8);

- (xiv) articolul 28 alineatele (1) și (2);
- (xv) articolul 29 alineatul (2) primul și al treilea paragraf, alineatul (3) prima teză, alineatul (4) primul paragraf și alineatul (5);
- (xvi) articolul 30 alineatul (1) al doilea paragraf și alineatul (3) al doilea paragraf prima teză;
- (xvii) articolul 31 alineatul (1), alineatul (2) primul paragraf și alineatul (3);
- (xviii) articolul 32 alineatul (1) și alineatul (2) primul, al doilea și al patrulea paragraf;
- (xix) articolul 33 alineatul (3);
- (xx) articolul 34 alineatul (2), alineatul (4) prima teză, alineatul (5) prima teză și alineatul (7) prima teză;
- (xxi) articolul 35 alineatul (2), alineatul (7) primul paragraf și alineatul (10) prima teză;
- (xxii) articolul 36 alineatul (1);
- (xxiii) articolul 37 alineatul (1) primul paragraf și al doilea paragraf prima teză și alineatul (2) primul paragraf;
- (xxiv) articolul 44 alineatul (1) al patrulea paragraf, alineatul (2) prima teză, alineatul (3) primul paragraf și alineatul (5) litera (b);
- (xxv) articolul 45 alineatele (1)-(6) și alineatul (8);
- (xxvi) articolul 46 alineatul (1) și alineatul (2) literele (a) și (b);
- (xxvii) articolul 47;
- (xxviii) articolul 48 alineatele (1)-(11);
- (xxix) articolul 49 alineatul (1);
- (xxx) articolul 50 alineatul (1)
- (xxxi) articolul 51 alineatul (1) și alineatul (5) a doua teză;
- (xxxii) articolul 52 alineatul (1) și alineatul (2) primul, al doilea și al cincilea paragraf;
- (xxxiii) articolul 53 alineatele (1), (2) și (3), alineatul (6) al doilea paragraf prima teză și alineatul (7);

(xxxiv) articolul 54 alineatul (1), alineatul (2) primul paragraf și alineatul (3);

(xxxv) articolul 57 alineatul (1), alineatul (2), alineatul (8), alineatul (10) primul paragraf;

(xxxvi) articolul 58 alineatele (1)-(4);

(xxxvii) articolul 63 alineatele (1), (3) și (4);

(xxxviii) articolul 64 alineatele (1)-(5);

(xxxix) articolul 65 alineatele (1)-(5);

(xxxx) articolul 66 alineatele (1)-(4); și

(b) cu privire la Regulamentul (UE) nr. 600/2014:

(i) articolul 3 alineatele (1) și (3);

(ii) articolul 4 alineatul (3) primul paragraf;

(iii) articolul 6;

(iv) articolul 7 alineatul (1) al treilea paragraf prima teză;

(v) articolul 8 alineatele (1), (3) și (4);

(vi) articolul 10;

(vii) articolul 11 alineatul (1) al treilea paragraf prima teză și alineatul (3) al treilea paragraf;

(viii) articolul 12 alineatul (1);

(ix) articolul 13 alineatul (1);

(x) articolul 14 alineatul (1), alineatul (2) prima teză și alineatul (3) a doua, a treia și a patra teză;

(xi) articolul 15 alineatul (1) primul paragraf și al doilea paragraf prima și a treia teză, alineatul (2) și alineatul (4) a doua teză;

(xii) articolul 17 alineatul (1) a doua teză;

(xiii) articolul 18 alineatele (1) și (2), alineatul (4) prima teză, alineatul (5) prima teză, alineatul (6) prima teză, alineatul (8) și alineatul (9);

(xiv) articolul 20 alineatul (1) și alineatul (2) prima teză;

(xv) articolul 21 alineatele (1), (2) și (3);

(xvi) articolul 22 alineatul (2);

(xvii) articolul 23 alineatele (1) și (2);

(xviii) articolul 25 alineatele (1) și (2);

(xix) articolul 26 alineatul (1) primul paragraf, alineatele (2)-(5), alineatul (6) primul paragraf și alineatul (7) primele cinci paragrafe și al optulea paragraf;

(xx) articolul 27 alineatul (1);

(xxi) articolul 28 alineatul (1) și alineatul (2) primul paragraf;

(xxii) articolul 29 alineatele (1) și (2);

(xxiii) articolul 30 alineatul (1);

(xxiv) articolul 31 alineatele (2) și (3)

(xxv) articolul 35 alineatele (1), (2) și (3);

(xxvi) articolul 36 alineatele (1), (2) și (3);

(xxvii) articolul 37 alineatele (1) și (3);

(xxviii) articolele 40, 41 și 42;

(4) Furnizarea de servicii de investiții sau desfășurarea de activități de investiții fără a deține autorizația sau aprobarea necesară conform următoarelor dispoziții ale prezentei directive sau ale Regulamentului (UE) nr. 600/2014 se consideră, de asemenea, o încălcare a prezentei directive sau a Regulamentului (UE) nr. 600/2014:

(a) a articolului 5, articolului 6 alineatul (2), articolului 34, articolului 35, articolului 39, articolului 44 sau articolului 59 din prezenta directivă; sau

(b) a articolului 7 alineatul (1) a treia teză sau articolului 11 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 600/2014.

(5) Se consideră de asemenea o încălcare a prezentei directive refuzul de a coopera în cadrul unei investigații sau în cazul unei inspecții sau unei cereri în temeiul articolului 69.

(6) În cazul încălcărilor menționate la alineatele (3), (4) și (5), statele membre prevăd, în conformitate cu dreptul lor intern, că autoritățile competente au puterea să ia și să impună cel puțin următoarele sancțiuni și măsuri administrative:

- (a) o declarație publică în care se indică persoana fizică sau juridică și natura încălcării în conformitate cu articolul 71;
- (b) un ordin prin care i se cere persoanei fizice sau juridice să înceteze comportamentul respectiv și să se abțină de la repetarea comportamentului respectiv;
- (c) în cazul unei firme de investiții, al unei piețe reglementate, al unui APA, al unui CTP și al unui ARM, retragerea sau suspendarea autorizației instituției în conformitate cu articolele 8, 43 și 65;
- (d) în cazul unor încălcări grave repetate, sancționarea oricărui membru al organului de conducere al firmei de investiții sau a oricărei alte persoane fizice considerate responsabile prin interzicerea temporară sau permanentă a exercitării unor funcții de conducere în firme de investiții;
- (e) o interdicție temporară privind apartenența sau participarea oricărei firme de investiții la o piață reglementată, la MTF-uri sau în calitate de client al OTF-urilor;
- (f) în cazul unei persoane juridice, amenzi administrative maxime de cel puțin 5 000 000 EUR, sau, în statele membre a căror monedă nu este euro, echivalentul în moneda națională la 2 iulie 2014, sau până la 10 % din cifra de afaceri anuală a persoanei juridice conform ultimelor conturi disponibile aprobate de organul de conducere; în cazul în care persoana juridică este o întreprindere-mamă sau o filială a întreprinderii-mamă care trebuie să întocmească conturi financiare consolidate în conformitate cu Directiva 2013/34/UE, cifra de afaceri anuală totală aplicabilă este cifra de afaceri anuală totală sau tipul de venit corespunzător conform legislației contabile relevante, pe baza ultimelor conturi consolidate disponibile aprobate de organul de conducere al întreprinderii-mamă principale;
- (g) în cazul unei persoane fizice, amenzi administrative maxime de cel puțin 5 000 000 EUR sau, în statele membre a căror monedă nu este euro, echivalentul în moneda națională la 2 iulie 2014;
- (h) amenzi administrative maxime egale cu cel puțin de două ori valoarea beneficiului rezultat din încălcare, în cazul în care beneficiul poate fi determinat, chiar dacă acesta depășește cuantumul maxime prevăzute la literele (f) și (g).

(7) Statele membre pot împuternici autoritățile competente să impună sancțiuni de altă natură pe lângă cele prevăzute la alineatul (6) sau să impună amenzi care depășesc cuantumul menționat la alineatul (6) literele (f), (g) și (h).

Articolul 71

Publicarea deciziilor

(1) Statele membre se asigură că autoritățile competente publică pe site-ul lor oficial de internet, fără întârziere, orice decizie prin care se impune o sancțiune sau măsură administrativă pentru încălcarea Regulamentului (UE) nr. 600/2014 sau a dispozițiilor de drept intern adoptate pentru punerea în aplicare a prezentei directive, după ce persoana căreia i s-a impus sancțiunea a fost informată în legătură cu decizia respectivă. Publicarea cuprinde cel puțin informații privind tipul și natura încălcării și identitatea persoanelor responsabile. Această obligație nu se aplică deciziilor prin care se impun măsuri privitoare la anchetă.

Cu toate acestea, în cazul în care publicarea identității persoanelor juridice sau a datelor cu caracter personal ale persoanelor fizice este considerată de către autoritatea competentă ca fiind disproporționată, ca urmare a unei evaluări efectuate de la caz la caz cu privire la proporționalitatea publicării unor astfel de date, sau în cazul în care publicarea pune în pericol stabilitatea piețelor financiare sau o anchetă în curs, statele membre se asigură că autoritățile competente:

- (a) amână publicarea deciziei de a impune o sancțiune sau măsură până în momentul în care motivele nepublicării încetează să fie valabile;
- (b) publică decizia de a impune o sancțiune sau măsură cu titlu anonim într-un mod care să fie conform cu dreptul intern, cu condiția ca publicarea cu titlu anonim să asigure o protecție eficace a datelor cu caracter personal în cauză;
- (c) nu publică deloc decizia de a impune o sancțiune sau măsură, în cazul în care opțiunile prevăzute la literele (a) și (b) sunt considerate insuficiente pentru a garanta:
 - (i) că nu va fi pusă în pericol stabilitatea piețelor financiare;
 - (ii) proporționalitatea publicării unor astfel de decizii în cazurile în care măsurile respective sunt considerate a fi de natură minoră.

În cazul unei decizii de a publica o sancțiune sau măsură cu titlu anonim, publicarea datelor relevante poate fi amânată o perioadă rezonabilă dacă se preconizează că în cursul perioadei respective motivele care au stat la baza publicării cu titlu anonim vor înceta să fie valabile.

(2) În cazul în care decizia de a impune o sancțiune sau măsură face obiectul unui recurs în fața autorităților judiciare sau a altor autorități relevante, autoritățile competente publică, de asemenea, imediat, pe site-ul lor oficial de internet astfel de informații și orice informații ulterioare cu privire la rezultatul unui astfel de recurs. Mai mult, se publică și orice decizie de anulare a unei decizii anterioare de a impune o sancțiune sau o măsură.

(3) Autoritățile competente se asigură că orice informație publicată în temeiul prezentului articol este menținută pe site-ul lor oficial de internet pentru o perioadă de cel puțin cinci ani de la publicare. Datele cu caracter personal conținute în publicare se păstrează pe site-ul oficial de internet al autorității competente numai pe perioada necesară, în conformitate cu normele aplicabile privind protecția datelor.

Autoritățile competente informează ESMA în legătură cu toate sancțiunile administrative impuse, dar încă nepublicate, în conformitate cu alineatul (1) litera (c), inclusiv orice apel la acestea, precum și rezultatul respectivelor apeluri. Statele membre se asigură că autoritățile competente primesc informațiile și hotărârea finală în legătură cu orice sancțiune penală impusă și o transmit ESMA. ESMA menține o bază de date centralizată a sancțiunilor care i-au fost aduse la cunoștință, exclusiv în scopul schimburilor de informații dintre autoritățile competente. Respectiva bază de date poate fi accesată numai de autoritățile competente și este actualizată pe baza informațiilor furnizate de acestea.

(4) Statele membre furnizează anual ESMA informații agregate cu privire la toate sancțiunile și măsurile impuse în conformitate cu alineatele (1) și (2), respectiva obligație nu se aplică în cazul măsurilor referitoare la anchetă. ESMA publică informațiile respective într-un raport anual.

În cazul în care statele membre au ales, în conformitate cu articolul 70, să prevadă sancțiuni penale pentru încălcarea dispozițiilor menționate la respectivul articol, autoritățile lor competente furnizează ESMA anual date cu caracter anonim și agregat cu privire la toate cercetările penale realizate și la sancțiunile penale impuse. ESMA publică informațiile privind sancțiunile penale impuse într-un raport anual.

(5) În cazul în care a făcut publică o măsură sau o sancțiune administrativă sau o sancțiune penală autoritatea competentă raportează în același timp acest lucru către ESMA.

(6) Dacă sancțiunea penală sau administrativă publicată se referă la o firmă de investiții, un operator de piață, un furnizor de servicii de raportare a datelor, o instituție de credit în legătură cu servicii și activități de investiții sau servicii auxiliare, sau la o sucursală a unei societăți dintr-o țară terță autorizată în conformitate cu prezenta directivă, ESMA adaugă o trimitere la sancțiunea publicată în registrul relevant.

(7) ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare privind procedurile și formularele pentru transmiterea informațiile menționate la prezentul articol.

ESMA înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare până la 3 ianuarie 2016.

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 72

Exercitarea competențelor de supraveghere și a competențelor de a impune sancțiuni

(1) Autoritățile competente exercită competențele de supraveghere, inclusiv competențe de investigare și competențe de a impune măsuri corective, menționate la articolul 69 și competențele de a impune sancțiuni, menționate la articolul 70 conform cadrelor juridice interne:

- (a) în mod direct;
- (b) în colaborare cu alte autorități;
- (c) sub responsabilitatea lor prin delegare către entități cărora sarcinile le-au fost delegate în temeiul articolului 67 alineatul (2); sau
- (d) prin sesizarea autorităților judiciare competente.

(2) Statele membre se asigură că, atunci când stabilesc tipul și nivelul unei sancțiuni sau măsuri administrative impuse în temeiul exercitării competențelor de a impune sancțiuni prevăzute la articolul 70, autoritățile competente iau în considerare toate circumstanțele relevante, inclusiv, după caz:

- (a) gravitatea și durata încălcării;
- (b) gradul de răspundere care revine persoanei fizice sau juridice responsabile de încălcare;
- (c) capacitatea financiară a persoanei fizice sau juridice responsabile, indicată în special de cifra de afaceri totală a persoanei juridice responsabile sau de venitul anual și de valoarea netă a activelor persoanei fizice responsabile;
- (d) importanța profiturilor obținute sau a veniturilor rezultate din evitarea pierderilor de către persoana fizică sau juridică responsabilă, în măsura în care acestea pot fi determinate;
- (e) pierderile suferite de terți ca urmare a încălcării, în măsura în care acestea pot fi determinate;
- (f) măsura în care persoana fizică sau juridică responsabilă cooperează cu autoritatea competentă, fără a aduce atingere necesității de a reține profitul obținut sau veniturile obținute din evitarea pierderilor de această persoană;

(g) încălcările anterioare comise de persoana fizică sau juridică responsabilă.

Autoritățile competente pot ține seama și de alți factori decât cei menționați la primul paragraf atunci când stabilesc tipul și nivelul sancțiunilor și măsurilor administrative.

Articolul 73

Raportarea încălcărilor

(1) Statele membre se asigură că autoritățile competente instituie mecanisme eficiente pentru a permite raportarea către autoritățile competente a nerespectării sau a eventualei nerespectări a dispozițiilor Regulamentului (UE) nr. 600/2014 și a dispozițiilor de drept intern privind punerea în aplicare a prezentei directive.

Mecanismele menționate la primul paragraf includ cel puțin:

- (a) proceduri specifice de primire a rapoartelor privind nerespectarea sau eventuala nerespectare și măsurile luate ca răspuns la aceasta, inclusiv stabilirea unor canale de comunicație sigure pentru asemenea rapoarte;
- (b) protecție adecvată pentru angajații instituțiilor financiare care raportează încălcări comise în cadrul instituției financiare, cel puțin împotriva represaliilor, a discriminării sau a altor tipuri de tratament inechitabil;
- (c) protecția identității atât a persoanei care raportează încălcările, cât și a persoanei fizice prezumate că este responsabilă de încălcare, în toate etapele procedurilor, cu excepția cazului în care o astfel de informare este impusă de dreptul intern în contextul unor investigații suplimentare sau al unor proceduri administrative sau judiciare ulterioare.

(2) Statele membre impun firmelor de investiții, operatorilor de piață, furnizorilor de servicii de raportare a datelor, instituțiilor de credit în legătură cu servicii sau activități de investiții și servicii auxiliare și sucursale ale unor societăți din țări terțe să dispună de proceduri adecvate pentru raportarea de către angajați a încălcărilor potențiale sau reale, la nivel intern, printr-un canal de comunicare specific, independent și autonom.

Articolul 74

Dreptul la o cale de atac

(1) Statele membre se asigură că orice decizie luată în temeiul dispozițiilor Regulamentului (UE) nr. 600/2014 sau în temeiul actelor cu putere de lege sau al actelor administrative adoptate în conformitate cu prezenta directivă este justificată în mod corespunzător și poate face obiectul dreptului la o cale de atac în fața unei instanțe judecătorești. Dreptul la o cale de atac în fața unei instanțe judecătorești se aplică și în cazul în care nu s-a luat nicio hotărâre în privința unei cereri de autorizare care cuprinde toate informațiile necesare, în termen de șase luni de la depunerea sa.

(2) Statele membre prevăd că unul sau mai multe dintre organismele următoare, în conformitate cu dreptul intern, pot, de asemenea, intenta, în interesul consumatorilor și în conformitate cu dreptul intern, o acțiune în fața instanțelor judecătorești sau a autorităților administrative competente pentru a asigura aplicarea Regulamentului (UE) nr. 600/2014 și a dispozițiilor de drept intern privind punerea în aplicare a prezentei directive:

- (a) organismele publice sau reprezentanții lor;
- (b) organizațiile de consumatori care au un interes legitim în protejarea consumatorilor;
- (c) organizațiile profesionale care au un interes legitim să acționeze pentru protejarea membrilor lor.

Articolul 75

Mecanismul extrajudiciar de soluționare a reclamațiilor consumatorilor

- (1) Statele membre asigură instituirea de proceduri eficiente și eficace privind reclamațiile și căile de atac care să permită soluționarea extrajudiciară a litigiilor în materie de consum referitoare la serviciile de investiții și la serviciile auxiliare furnizate de firmele de investiții, apelând, după caz, la organisme existente. Statele membre se asigură totodată că toate firmele de investiții aderă la unul sau mai multe organisme care aplică aceste proceduri de reclamație și căi de atac.
- (2) Statele membre se asigură că aceste organisme cooperează activ cu organismele omoloage din alte state membre în vederea soluționării litigiilor transfrontaliere.
- (3) Autoritățile competente informează ESMA în legătură cu procedurile de reclamație și căile de atac menționate la alineatul (1) care există în cadrul jurisdicțiilor lor.

ESMA publică o listă a tuturor mecanismelor extrajudiciare pe site-ul său internet și asigură actualizarea acesteia.

Articolul 76

Secretul profesional

- (1) Statele membre se asigură că autoritățile competente, orice persoană care lucrează sau a lucrat pentru autoritățile competente sau pentru entitățile delegate ale sarcinilor acestora în conformitate cu articolul 67 alineatul (2), precum și auditorii sau experții mandatați de autoritățile competente respectă secretul profesional. Aceștia nu divulgă nicio informație confidențială pe care au primit-o în exercitarea funcțiilor lor, decât într-o formă rezumată sau agregată care împiedică identificarea individuală a firmelor de investiții, a operatorilor de piață, a piețelor reglementate sau a oricărei alte persoane, fără a se aduce atingere cerințelor de drept intern penal sau fiscal sau celorlalte dispoziții ale prezentei directive sau ale Regulamentului (UE) nr. 600/2014.
- (2) În cazul în care o firmă de investiții, un operator de piață sau o piață reglementată a fost declarat(ă) în stare de faliment sau este lichidat(ă) forțat, informațiile confidențiale care nu privesc părți pot fi divulgate în cadrul unor proceduri civile sau comerciale, cu condiția să fie necesare în derularea procedurii.
- (3) Fără a aduce atingere cerințelor de drept intern penal sau fiscal, autoritățile competente, organismele sau persoanele fizice sau juridice altele decât autoritățile competente care primesc informații confidențiale în temeiul prezentei directive sau al Regulamentului (UE) nr. 600/2014 le pot utiliza doar în executarea sarcinilor lor și pentru exercitarea funcțiilor lor, în cazul autorităților competente, în cadrul domeniului de aplicare al prezentei directive sau al Regulamentului (UE) nr. 600/2014 sau, în cazul altor autorități, organisme sau persoane fizice sau juridice, în scopurile pentru care aceste informații le-au fost comunicate și/sau în cadrul procedurilor administrative și judiciare specific legate de exercitarea funcțiilor respective. Cu toate acestea, în cazul în care autoritatea competentă sau altă autoritate, organism sau persoană care comunică informația își exprimă consimțământul în acest sens, autoritatea care a primit informația o poate utiliza în alte scopuri.
- (4) Orice informație confidențială primită, schimbată sau transmisă în temeiul prezentei directive sau al Regulamentului (UE) nr. 600/2014 este supusă cerințelor secretului profesional prevăzute la prezentul articol. Cu toate acestea, prezentul articol nu împiedică autoritățile competente să transmită sau să facă schimb de informații confidențiale în conformitate cu prezenta directivă sau cu Regulamentul (UE) nr. 600/2014 și cu alte directive sau regulamente aplicabile firmelor de investiții, instituțiilor de credit, fondurilor de pensii, OPCVM-urilor, FIA, intermediarilor de asigurări și reasigurări, întreprinderilor de asigurări, piețelor reglementate sau operatorilor de piață, CPC-urilor, CSD-urilor sau altfel cu acordul autorității competente, al unei alte autorități, al unui alt organism sau al unei alte persoane fizice sau juridice care a comunicat informațiile respective.
- (5) Prezentul articol nu împiedică autoritățile competente să transmită sau să facă schimb, în conformitate cu dreptul intern, de informații confidențiale pe care nu le-au primit de la o autoritate competentă a altui stat membru.

*Articolul 77***Relațiile cu auditorii**

(1) Statele membre prevăd cel puțin că orice persoană autorizată în temeiul Directivei 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului (¹), care îndeplinește într-o firmă de investiții, o piață reglementată sau un furnizor de servicii de raportare a datelor sarcina prevăzută la articolul 34 din Directiva 2013/34/UE sau la articolul 73 din Directiva 2009/65/CE sau orice altă sarcină prevăzută de lege, este obligată să semnaleze fără întârziere autorităților competente orice fapt sau orice decizie privind întreprinderea respectivă, de care a luat cunoștință în exercitarea sarcinii respective și care ar putea:

- (a) constitui o încălcare gravă a actelor cu putere de lege sau a actelor administrative care stabilesc condițiile autorizării sau care reglementează în mod expres exercitarea activității firmelor de investiții;
- (b) compromite continuitatea funcționării firmei de investiții respective;
- (c) motiva un refuz de certificare a conturilor sau formularea de rezerve.

Persoana menționată anterior este obligată, de asemenea, să semnaleze orice fapt sau decizie de care a luat cunoștință în îndeplinirea uneia dintre sarcinile menționate la primul paragraf într-o societate care are legături strânse cu firma de investiții în care se achită de sarcina respectivă.

(2) Divulgarea cu bună credință autorităților competente, de către persoanele autorizate în sensul Directivei 2006/43/CE, a oricărui fapt sau a oricărei decizii menționate la alineatul (1) nu constituie o încălcare a clauzelor contractuale sau a dispozițiilor legale care restricționează comunicarea de informații și nu antrenează în niciun fel răspunderea acestor persoane.

*Articolul 78***Protecția datelor**

Prelucrarea datelor cu caracter personal colectate în cadrul sau în scopul exercitării competențelor de supraveghere, inclusiv a competențelor de investigare, în conformitate cu prezenta directivă se desfășoară în conformitate cu dispozițiile de drept intern pentru punerea în aplicare a Directivei 95/46/CE și cu Regulamentul (CE) nr. 45/2001, după caz.

*CAPITOLUL II***Cooperarea dintre autoritățile competente din statele membre și cu ESMA***Articolul 79***Obligația de a coopera**

(1) Autoritățile competente din diferite state membre cooperează reciproc atunci când acest lucru este necesar pentru îndeplinirea sarcinilor care le revin în temeiul prezentei directive sau al Regulamentului (UE) nr. 600/2014, utilizând competențele care le sunt conferite de prezenta directivă, de Regulamentul (UE) nr. 600/2014 sau de dreptul intern.

În cazul în care statele membre au ales, în conformitate cu articolul 70, să prevadă sancțiuni penale pentru încălcările dispozițiilor menționate la respectivul articol, ele se asigură că iau măsurile corespunzătoare pentru ca autoritățile competente să aibă toate competențele necesare pentru a coopera cu autoritățile judiciare din aria lor de competență teritorială pentru a primi informații specifice în legătură cu anchete sau acțiuni penale inițiate pentru posibile încălcări ale prezentei directive și ale Regulamentului (UE) nr. 600/2014 și oferă același tip de informații altor autorități competente și ESMA pentru a-și îndeplini obligațiile de a coopera reciproc și cu ESMA în sensul prezentei directive și al Regulamentului (UE) nr. 600/2014.

⁽¹⁾ Directiva 2006/43/CE a Parlamentului European a Consiliului din 17 mai 2006 privind auditul legal al conturilor anuale și al conturilor consolidate, de modificare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului și de abrogare a Directivei 84/253/CEE a Consiliului (JO L 157, 9.6.2006, p. 87).

Autoritățile competente acordă asistență autorităților competente ale celorlalte state membre. În special, autoritățile competente fac schimb de informații și cooperează în cadrul investigațiilor sau al activităților de supraveghere.

Autoritățile competente pot, de asemenea, coopera cu autoritățile competente ale altor state membre în legătură cu facilitarea recuperării amenzilor.

Pentru a facilita și a accelera cooperarea și, în special, schimbul de informații, statele membre desemnează o autoritate competentă unică, pentru a servi ca punct de contact în sensul prezentei directive și al Regulamentului (UE) nr. 600/2014. Statele membre comunică Comisiei, ESMA și celorlalte state membre numele autorităților însărcinate să primească cererile de schimb de informații sau de cooperare în temeiul prezentului alineat. ESMA publică o listă a acestor autorități pe site-ul său internet și asigură actualizarea acesteia.

(2) În cazul în care, ținând seama de situația piețelor titlurilor de valoare în statul membru gazdă, activitățile unui loc de tranzacționare care a instituit măsuri într-un stat membru gazdă au dobândit o importanță considerabilă pentru funcționarea piețelor titlurilor de valoare și protecția investitorilor în statul membru gazdă respectiv, autoritățile statelor membre de origine și gazdă competente în privința acestui loc de tranzacționare adoptă măsuri de cooperare proporționale.

(3) Statele membre adoptă măsurile administrative și organizatorice necesare pentru a facilita asistența prevăzută la alineatul (1).

Autoritățile competente își pot exercita competențele în scopul cooperării, inclusiv în cazul în care practicile care fac obiectul unei investigații nu reprezintă o încălcare a unei norme în vigoare în statul membru respectiv.

(4) În cazul în care autoritatea competentă are motive întemeiate să suspecteze că anumite acte care încalcă dispozițiile prezentei directive sau ale Regulamentului (UE) nr. 600/2014 sunt comise sau au fost comise pe teritoriul unui alt stat membru de către entități care nu sunt supuse supravegherii sale, ea informează autoritatea competentă a celui alt stat membru și ESMA într-un mod cât mai detaliat posibil. Autoritatea competentă notificată adoptă măsurile necesare. Ea comunică rezultatele intervenției sale autorității competente care a informat-o și ESMA și, în măsura posibilului, le comunică evoluțiile importante apărute între timp. Prezentul alineat nu aduce atingere competenței autorității competente notificatoare.

(5) Fără a aduce atingere alineatelor (1) și (4), autoritățile competente notifică ESMA și alte autorități competente detaliile:

(a) oricăror cereri de diminuare a unei poziții sau expunerii în temeiul articolului 69 alineatul (2) litera (o);

(b) oricăror limite privind capacitatea persoanelor de a încheia tranzacții privind instrumente financiare derivate în temeiul articolului 69 alineatul (2) litera (p).

Notificarea include, acolo unde este relevant, detaliile cererii sau solicitării în temeiul articolului 69 alineatul (2) litera (j), inclusiv identitatea persoanei sau persoanelor cărora le era adresată și motivele aferente, precum și sfera de aplicare a limitelor introduse în temeiul articolului 69 alineatul (2) litera (p), inclusiv persoana vizată, instrumentele financiare aplicabile, limitele cu privire la dimensiunea pozițiilor pe care persoana le poate deține în orice moment, orice exonerări de la acestea acordate în conformitate cu articolul 57 și motivele aferente.

Notificările trebuie făcute cu cel puțin 24 de ore înainte de intrarea în vigoare planificată a acțiunilor sau măsurilor. În situații excepționale, o autoritate competentă poate efectua notificarea cu mai puțin de 24 de ore înainte de intrarea în vigoare a măsurii, atunci când nu este posibilă acordarea unui preaviz de 24 de ore.

Autoritatea competentă a unui stat membru care primește notificări în temeiul prezentului alineat poate lua măsuri în conformitate cu articolul 69 alineatul (2) litera (o) sau (p) în cazul în care s-a asigurat că măsura este necesară pentru a îndeplini obiectivul celeilalte autorități competente. Autoritatea competentă notifică, de asemenea, în conformitate cu prezentul alineat atunci când propune luarea de măsuri.

Atunci când o acțiune în temeiul prezentului alineat primul paragraf litera (a) sau (b) se referă la produse energetice en gros, autoritatea competentă notifică, de asemenea, Agenția pentru Cooperarea Autorităților de Reglementare din Domeniul Energiei (ACER) instituită în temeiul Regulamentului (CE) nr. 713/2009.

(6) În ceea ce privește certificatele de emisii, autoritățile competente ar trebui să coopereze cu organismele publice responsabile cu supravegherea piețelor de licitații și spot și cu autoritățile competente, administratorii de registre și alte organisme publice însărcinate cu supravegherea conformității în temeiul Directivei 2003/87/CE, pentru a se asigura că pot obține o imagine de ansamblu consolidată asupra piețelor certificatelor de emisii.

(7) În ceea ce privește instrumentele financiare derivate pe mărfuri agricole, autoritățile competente ar trebui să raporteze și să coopereze cu organismele publice competente în privința supravegherii, a administrării și a reglementării piețelor agricole fizice în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1308/2013.

(8) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 89 pentru stabilirea criteriilor pe baza cărora funcționarea unui loc de tranzacționare într-un stat membru gazdă ar putea fi considerată ca având o importanță considerabilă pentru funcționarea piețelor titlurilor de valoare și pentru protecția investitorilor în statul membru gazdă respectiv.

(9) ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a stabili formulare standard, modele și proceduri pentru măsurile de cooperare menționate la alineatul (2).

ESMA înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare până la 3 ianuarie 2016.

Competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 80

Cooperarea dintre autoritățile competente în cadrul activităților de supraveghere în vederea verificărilor la fața locului și a investigațiilor

(1) Autoritatea competentă a unui stat membru poate solicita cooperarea autorității competente a unui alt stat membru în cadrul unei activități de supraveghere sau în cadrul unei verificări la fața locului sau unei investigații. În cazul firmelor de investiții care sunt membre sau participante la distanță ale unei piețe reglementate, autoritatea competentă a acestei piețe reglementate poate alege să li se adreseze direct, caz în care informează autoritatea competentă a statului membru de origine al membrului sau participantului la distanță, după caz, în legătură cu aceasta.

În cazul în care o autoritate competentă primește o cerere de verificare la fața locului sau de investigație, o onorează în cadrul competențelor sale:

- (a) efectuând ea însăși verificarea sau investigația;
- (b) permițând autorității solicitante să efectueze verificarea sau investigația;
- (c) permițând auditorilor sau experților să efectueze verificarea sau investigația.

(2) În scopul realizării convergenței practicilor de supraveghere, ESMA poate participa la activitățile colegiilor de supraveghetori, inclusiv la verificări sau investigații la fața locului, efectuate în comun de două sau mai multe autorități competente în conformitate cu articolul 21 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(3) ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza informațiile pe care trebuie să le împărtășească autoritățile competente atunci când cooperează în cadrul activităților de supraveghere, al activităților de verificare la fața locului și al investigațiilor.

ESMA înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 3 iulie 2015.

Competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(4) ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a stabili formulare standard, modele și proceduri pentru cooperarea dintre autoritățile competente în cadrul activităților de supraveghere, al activităților de verificare la fața locului și al investigațiilor.

ESMA înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare până la 3 ianuarie 2016.

Competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 81

Schimbul de informații

(1) Autoritățile competente ale statelor membre care au fost desemnate ca puncte de contact în sensul prezentei directive și al Regulamentului (UE) nr. 600/2014, în conformitate cu articolul 79 alineatul (1) din prezenta directivă, își comunică reciproc fără întârziere informațiile necesare în scopul îndeplinirii misiunilor atribuite autorităților competente desemnate în conformitate cu articolul 67 alineatul (1) din prezenta directivă și prevăzute de dispozițiile adoptate în temeiul prezentei directive sau al Regulamentului (UE) nr. 600/2014.

Autoritățile competente care fac schimb de informații cu alte autorități competente în temeiul prezentei directive sau al Regulamentului (UE) nr. 600/2014 pot preciza, în momentul comunicării, că informațiile respective nu trebuie să fie divulgate fără acordul lor expres, caz în care aceste informații pot fi schimbate doar în scopurile pentru care autoritățile respective și-au dat acordul.

(2) Autoritatea competentă desemnată ca punct de contact în conformitate cu articolul 79 alineatul (1) poate transmite informațiile primite în temeiul alineatului (1) și al articolelor 77 și 88 către autoritățile prevăzute la articolul 67 alineatul (1). Acestea transmit informațiile altor organisme sau persoane fizice sau juridice numai cu acordul expres al autorităților competente care le-au comunicat și doar în scopurile pentru care autoritățile competente și-au dat acordul, excepție făcând cazurile justificate în mod corespunzător. În aceste din urmă cazuri, punctul de contact informează de îndată omologul său care a trimis informațiile.

(3) Autoritățile menționate la articolul 71, precum și celelalte organisme sau persoane fizice sau juridice care primesc informații confidențiale în temeiul alineatului (1) de la prezentul articol sau al articolelor 77 și 88 le pot utiliza numai în exercitarea funcțiilor lor, în special:

- (a) pentru a verifica dacă sunt îndeplinite condițiile privind accesul la activitate al firmelor de investiții și pentru a facilita monitorizarea, individuală sau consolidată, a condițiilor de exercitare a acestei activități, în special în ceea ce privește cerințele de adecvare a capitalului propriu prevăzute de Directiva 2013/36/UE, organizarea administrativă și contabilă și mecanismele de control intern;
- (b) pentru a monitoriza funcționarea corespunzătoare a locurilor de tranzacționare;
- (c) pentru a impune sancțiuni;
- (d) în cadrul unui recurs administrativ împotriva unei decizii a autorităților competente;
- (e) în procesele intentate în conformitate cu articolul 74;

(f) în cadrul mecanismului extrajudiciar de soluționare a reclamațiilor investitorilor prevăzut la articolul 75.

(4) ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare în vederea stabilirii de formulare standard, modele și proceduri pentru schimbul de informații.

ESMA înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare până la 3 ianuarie 2016.

Competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(5) Dispozițiile prezentului articol și dispozițiile articolelor 76 și 88 nu împiedică o autoritate competentă să transmită ESMA, Comitetului european pentru risc sistemic, băncilor centrale, SEBC și BCE, care acționează în calitate de autorități monetare și, după caz, altor autorități publice însărcinate cu supervizarea sistemelor de plăți și de decontare informații confidențiale destinate îndeplinirii atribuțiilor acestora. De asemenea, nu se interzice acestor autorități sau organisme să comunice autorităților competente orice informație de care acestea ar putea avea nevoie în scopul exercitării funcțiilor prevăzute în prezenta directivă sau în Regulamentul (UE) nr. 600/2014.

Articolul 82

Medierea cu caracter obligatoriu

(1) Autoritățile competente pot sesiza ESMA cu privire la situațiile în care a fost respinsă sau nu a primit răspuns într-un termen rezonabil o solicitare:

(a) de efectuare a unei activități de supraveghere, a unei verificări la fața locului sau a unei investigații, astfel cum se prevede la articolul 80; sau

(b) de schimb de informații în conformitate cu articolul 81.

(2) În situațiile menționate la alineatul (1), ESMA poate acționa în conformitate cu articolul 19 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010, fără a aduce atingere posibilităților privind refuzul de a răspunde unei cereri de informații, prevăzut la articolul 83 din prezenta directivă și posibilității ESMA de a acționa în conformitate cu articolul 17 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 83

Refuzul de a coopera

O autoritate competentă invitată să coopereze la o investigație, la o verificare la fața locului sau la o activitate de supraveghere în conformitate cu articolul 84 sau la un schimb de informații în conformitate cu articolul 81 nu poate refuza să dea curs acestei solicitări decât în cazul în care:

(a) a fost deja angajată o procedură judiciară pentru aceleași fapte și împotriva aceluiași persoane înaintea autorităților statului membru respectiv;

(b) a fost deja adoptată o hotărâre definitivă pentru aceleași fapte și împotriva aceluiași persoane în statul membru respectiv.

În caz de refuz întemeiat pe aceste motive, autoritatea competentă căreia i-a fost adresată invitația de cooperare informează autoritatea competentă care a adresat invitația și ESMA într-un mod cât mai detaliat.

*Articolul 84***Consultarea înainte de acordarea unei autorizări**

(1) Autoritatea competentă a celui alt stat membru implicat este consultată înainte de acordarea unei autorizări unei firme de investiții care este oricare dintre următoarele:

- (a) o filială a unei firme de investiții sau a unui operator de piață sau a unei instituții de credit autorizate în alt stat membru;
- (b) o filială a întreprinderii-mamă a unei firme de investiții sau a unei instituții de credit autorizate în alt stat membru;
- (c) controlată de aceleași persoane fizice sau juridice care controlează o firmă de investiții sau o instituție de credit autorizată în alt stat membru.

(2) Autoritatea competentă a statului membru însărcinată cu supravegherea instituțiilor de credit sau a întreprinderilor de asigurări este consultată înainte de a se acorda o autorizație unei firme de investiții sau unui operator de piață care este oricare dintre următoarele:

- (a) o filială a unei instituții de credit sau a unei întreprinderi de asigurări autorizate în Uniune;
- (b) o filială a întreprinderii-mamă a unei instituții de credit sau a unei întreprinderi de asigurări autorizate în Uniune;
- (c) controlată de aceeași persoană fizică sau juridică ce controlează o instituție de credit sau o întreprindere de asigurări autorizată în Uniune.

(3) Autoritățile competente menționate la alineatele (1) și (2) se consultă în special în scopul evaluării caracterului adecvat al acționarilor sau al membrilor și a reputației și experienței persoanelor care conduc efectiv activitatea și care sunt implicate în administrarea unei alte entități din același grup. Acestea își comunică reciproc toate informațiile care privesc caracterul adecvat al acționarilor sau al membrilor, precum și reputația și experiența persoanelor care conduc efectiv activitatea și care poate interesa celelalte autorități competente, în scopul eliberării unei autorizații sau al controlului permanent al respectării condițiilor de funcționare.

(4) ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare în vederea stabilirii de formulare standard, modele și proceduri pentru consultarea altor autorități competente înainte de acordarea unei autorizații.

ESMA înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare până la 3 ianuarie 2016.

Competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

*Articolul 85***Competențele statelor membre gazdă**

(1) Statele membre gazdă prevăd că autoritatea competentă poate solicita, în scopuri statistice, ca toate firmele de investiții care au sucursale pe teritoriul lor să le transmită rapoarte periodice privind activitatea acestor sucursale.

(2) În exercitarea responsabilităților conferite de prezenta directivă, statele membre gazdă prevăd că autoritatea competentă poate solicita sucursalelor firmelor de investiții să furnizeze informațiile necesare pentru a monitoriza conformitatea lor cu standardele stabilite de statul membru gazdă care le sunt aplicabile pentru cazurile prevăzute la articolul 35 alineatul (8). Obligațiile astfel impuse acestor sucursale nu pot fi mai stricte decât cele pe care același stat membru le impune societăților stabilite pe teritoriul său pentru monitorizarea conformării acestora cu aceleași standarde.

Articolul 86

Măsuri de precauție care trebuie adoptate de statele membre gazdă

(1) În cazul în care autoritatea competentă a statului membru gazdă are motive clare și demonstrabile să estimeze că o firmă de investiții care operează pe teritoriul său în temeiul libertății de a presta servicii încalcă obligațiile care îi revin în temeiul dispozițiilor adoptate în conformitate cu prezenta directivă sau că o firmă de investiții care deține o sucursală pe teritoriul său încalcă obligațiile care îi revin în temeiul dispozițiilor adoptate în conformitate cu prezenta directivă care nu conferă prerogative autorității competente a statului membru gazdă, ea comunică aceste aspecte autorității competente a statului membru de origine.

În cazul în care, în pofida măsurilor adoptate de autoritatea competentă a statului membru de origine sau din cauza faptului că aceste măsuri se dovedesc a fi inadecvate, firma de investiții respectivă continuă să acționeze într-un mod care prejudiciază clar interesele investitorilor statului membru gazdă sau funcționarea ordonată a piețelor, se aplică următoarele:

- (a) după ce a informat autoritatea competentă a statului membru de origine, autoritatea competentă a statului membru gazdă ia toate măsurile adecvate necesare pentru a proteja investitorii și pentru a menține buna funcționare a piețelor, ceea ce include posibilitatea de a împiedica firmele de investiții care încalcă normele să inițieze alte tranzacții pe teritoriul său. Comisia și ESMA sunt informate fără întârzieri nejustificate cu privire la aceste măsuri; și
- (b) autoritatea competentă a statului membru gazdă poate sesiza ESMA, care poate acționa în conformitate cu competențele care îi sunt atribuite în temeiul articolului 19 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(2) În cazul în care autoritățile competente ale statului membru gazdă constată că o firmă de investiții având o sucursală pe teritoriul său nu respectă actele cu putere de lege sau actele administrative adoptate în statul membru respectiv în temeiul dispozițiilor prezentei directive care conferă prerogative autorităților competente ale statului membru gazdă, acestea impun societății respective să pună capăt acestei situații necorespunzătoare.

În cazul în care firma de investiții în cauză nu adoptă dispozițiile necesare, autoritățile competente ale statului membru gazdă iau toate măsurile adecvate pentru ca firma de investiții respectivă să pună capăt acestei situații necorespunzătoare. Natura acestor măsuri este comunicată autorităților competente ale statului membru de origine.

În cazul în care, în ciuda măsurilor luate de statul membru gazdă, firma de investiții continuă să încalce actele cu putere de lege sau actele administrative menționate la primul paragraf care sunt în vigoare în statul membru gazdă, autoritatea competentă a statului membru gazdă, după ce a informat autoritatea competentă a statului membru de origine, ia toate măsurile adecvate necesare pentru a proteja investitorii și buna funcționare a piețelor. Comisia și ESMA sunt informate fără întârzieri nejustificate cu privire la aceste măsuri.

În plus, autoritatea competentă a statului membru gazdă poate sesiza ESMA cu privire la chestiune, care poate acționa în conformitate cu competențele ce îi sunt atribuite în temeiul articolului 19 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(3) În cazul în care autoritatea competentă a statului membru gazdă a unei piețe reglementate, a unui MTF sau a unui OTF are motive clare și demonstrabile să estimeze că această piață reglementată, acest MTF sau acest OMF încalcă obligațiile care îi revin în temeiul dispozițiilor adoptate în conformitate cu prezenta directivă, ea sesizează autoritatea competentă a statului membru de origine al pieței reglementate respective sau a MTF-ului sau OTF-ului respectiv.

În cazul în care, în pofida măsurilor adoptate de autoritatea competentă a statului membru de origine sau din cauza faptului că aceste măsuri se dovedesc a fi inadecvate, piața reglementată, MTF-ul sau OTF-ul continuă să acționeze într-un mod care prejudiciază clar interesele investitorilor statului membru gazdă sau funcționarea ordonată a piețelor, autoritatea competentă a statului membru gazdă, după ce a informat autoritatea competentă a statului membru de origine, ia toate măsurile adecvate necesare pentru a proteja investitorii și buna funcționare a piețelor, ceea ce include posibilitatea de a împiedica piața reglementată sau MTF-ul ori OTF-ul să își pună facilitățile la dispoziția participanților sau a membrilor la distanță stabiliți în statul membru gazdă. Comisia și ESMA sunt informate fără întârzieri nejustificate cu privire la aceste măsuri.

În plus, autoritatea competentă a statului membru gazdă poate sesiza ESMA cu privire la chestiune, care poate acționa în conformitate cu competențele ce îi sunt atribuite în temeiul articolului 19 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(4) Orice măsură luată în temeiul alineatelor (1), (2) sau (3) și care presupune sancțiuni sau restricții pentru activitățile unei firme de investiții sau ale unei piețe reglementate este justificată în mod corespunzător și comunicată firmei de investiții sau pieței reglementate respective.

Articolul 87

Cooperarea și schimbul de informații cu ESMA

(1) Autoritățile competente cooperează cu ESMA în sensul prezentei directive, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(2) Autoritățile competente furnizează ESMA fără întârzieri nejustificate toate informațiile necesare pentru îndeplinirea sarcinilor care îi revin în temeiul prezentei directive și al Regulamentului (UE) nr. 600/2014 și în conformitate cu articolele 35 și 36 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

CAPITOLUL III

Cooperare cu țările terțe

Articolul 88

Schimbul de informații cu țările terțe

(1) Statele membre și, în conformitate cu articolul 33 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010, ESMA pot încheia acorduri de cooperare care prevăd schimbul de informații cu autoritățile competente din țări terțe, cu condiția ca informațiile comunicate să beneficieze de garanții ale secretului profesional cel puțin echivalente cu cele impuse în temeiul articolului 76. Acest schimb de informații trebuie să fie destinat îndeplinirii sarcinilor autorităților competente respective.

Transmiterea de date cu caracter personal unei țări terțe de către un stat membru se face în conformitate cu capitolul IV din Directiva 95/46/CE.

Transmiterea de date cu caracter personal unei țări terțe de către ESMA se face în conformitate cu articolul 9 din Regulamentul (UE) nr. 45/2001.

De asemenea, statele membre și ESMA pot încheia acorduri de cooperare care prevăd schimbul de informații cu autorități, organisme și persoane fizice sau juridice din țări terțe, însărcinate cu una sau mai multe din atribuțiile următoare:

- (a) supravegherea instituțiilor de credit, a altor instituții financiare și a întreprinderilor de asigurări și supravegherea piețelor financiare;
- (b) procedurile de lichidare sau de faliment al firmelor de investiții și alte proceduri similare;

- (c) efectuarea auditului legal al conturilor firmelor de investiții și ale altor instituții financiare, ale instituțiilor de credit și ale întreprinderilor de asigurări, în cadrul exercitării funcțiilor lor de supraveghere sau al exercitării funcțiilor lor în cazul administrării sistemelor de compensare;
- (d) supravegherea organismelor care intervin în procedurile de lichidare și de faliment ale firmelor de investiții și în alte proceduri similare;
- (e) supravegherea persoanelor însărcinate cu auditul legal al conturilor întreprinderilor de asigurări, al instituțiilor de credit, al firmelor de investiții și al altor instituții financiare;
- (f) supravegherea persoanelor care sunt active pe piețe de comercializare a certificatelor de emisii în scopul asigurării unei imagini de ansamblu consolidate asupra piețelor financiare și spot;
- (g) supravegherea persoanelor care sunt active pe piețele instrumentelor financiare derivate pe mărfuri agricole în scopul asigurării unei imagini de ansamblu consolidate asupra piețelor financiare și spot.

Acordurile de cooperare menționate la al treilea paragraf pot fi încheiate numai dacă informațiile comunicate beneficiază de garanții ale secretului profesional cel puțin echivalente cu cele impuse în temeiul articolului 76. Acest schimb de informații este destinat îndeplinirii sarcinilor autorităților, organismelor sau persoanelor fizice sau juridice respective. În cazul în care un acord de cooperare implică transmiterea de date cu caracter personal de către un stat membru, acesta respectă capitolul IV din Directiva 95/46/CE și, în cazul în care ESMA este implicată în transmiterea de date, Regulamentul (CE) nr. 45/2001.

(2) În cazul în care provin de la alt stat membru, informațiile pot fi divulgate doar cu acordul expres al autorității competente care le-a comunicat și, după caz, doar în scopurile pentru care aceasta și-a dat acordul. Aceeași dispoziție se aplică informațiilor comunicate de autoritățile competente ale țărilor terțe.

TITLUL VII

ACTE DELEGATE

Articolul 89

Exercitarea delegării de competențe

- (1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.
- (2) Delegarea de competențe menționată la articolul 2 alineatul (3), articolul 4 alineatul (1) punctul 2 al doilea paragraf, articolul 4 alineatul (2), articolul 13 alineatul (1), articolul 16 alineatul (12), articolul 23 alineatul (4), articolul 24 alineatul (13), articolul 25 alineatul (8), articolul 27 alineatul (9), articolul 28 alineatul (3), articolul 30 alineatul (5), articolul 31 alineatul (4), articolul 32 alineatul (4), articolul 33 alineatul (8), articolul 52 alineatul (4), articolul 54 alineatul (4), articolul 58 alineatul (6), articolul 64 alineatul (7), articolul 65 alineatul (7) și articolul 79 alineatul (8) se conferă Comisiei pentru o durată nedeterminată, de la 2 iulie 2014.
- (3) Delegarea de competențe menționată la articolul 2 alineatul (3), articolul 4 alineatul (1) punctul 2 al doilea paragraf, articolul 4 alineatul (2), articolul 13 alineatul (1), articolul 16 alineatul (12), articolul 23 alineatul (4), articolul 24 alineatul (13), articolul 25 alineatul (8), articolul 27 alineatul (9), articolul 28 alineatul (3), articolul 30 alineatul (5), articolul 31 alineatul (4), articolul 32 alineatul (4), articolul 33 alineatul (8), articolul 52 alineatul (4), articolul 54 alineatul (4), articolul 58 alineatul (6), articolul 64 alineatul (7), articolul 65 alineatul (7) și articolul 79 alineatul (8) poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificată în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.
- (4) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(5) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 2 alineatul (3), articolului 4 alineatul (1) punctul 2 al doilea paragraf, articolului 4 alineatul (2), articolului 13 alineatul (1), articolului 16 alineatul (12), articolului 23 alineatul (4), articolului 24 alineatul (13), articolului 25 alineatul (8), articolului 27 alineatul (9), articolului 28 alineatul (3), articolului 30 alineatul (5), articolului 31 alineatul (4), articolului 32 alineatul (4), articolului 33 alineatul (8), articolului 52 alineatul (4), articolului 54 alineatul (4), articolului 58 alineatul (6), articolului 64 alineatul (7), articolului 65 alineatul (7) și articolului 79 alineatul (8) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de trei luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu trei luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 90

Rapoarte și revizuire

(1) Înainte de 3 martie 2019 și în urma consultării ESMA, Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului cu privire la:

(a) funcționarea OTF-urilor, inclusiv utilizarea specifică de către acestea a tranzacționării simultane pe cont propriu, ținând seama de experiențele acumulate de autoritățile competente în urma activității de supraveghere, numărul OTF-urilor autorizate în Uniune și cota de piață a acestora, analizându-se, în special, dacă sunt necesare modificări ale definiției OTF-urilor și dacă gama de instrumente financiare acoperite de categoria OTF-urilor rămâne adecvată;

(b) funcționarea regimului piețelor de creștere pentru IMM-uri, ținând seama de numărul MTF-urilor înregistrate ca piețe de creștere pentru IMM-uri, numărul de emitenți prezenți pe acestea și volumele de tranzacționare aferente;

În special, raportul evaluează dacă pragul menționat la articolul 33 alineatul (3) litera (a) rămâne un nivel minim adecvat în vederea îndeplinirii obiectivelor privind piețele de creștere pentru IMM-uri menționate în prezenta directivă;

(c) impactul cerințelor referitoare la tranzacționarea algoritmică, inclusiv tranzacționarea algoritmică de mare frecvență;

(d) experiența legată de mecanismul de interzicere a anumitor produse sau practici, ținând seama de câte ori au fost declanșate aceste mecanisme și de efectele pe care le-au avut;

(e) aplicarea sancțiunilor administrative și penale și, în special, nevoia continuării armonizării sancțiunilor administrative stabilite pentru încălcarea cerințelor prevăzute în prezenta directivă sau în Regulamentul (UE) nr. 600/2014;

(f) impactul aplicării limitelor pozițiilor și administrării pozițiilor privind lichiditatea, abuzul de piață și condițiile de decontare și de cotație ordonată pe piețele instrumentelor derivate pe mărfuri;

(g) evoluția prețurilor în vederea transmiterii datelor privind transparența pre și post-tranzacționare de către piețele reglementate, MTF-uri, OTF-uri și APA-uri;

(h) impactul cerinței de comunica taxe, comisioane și beneficii nepecuniare în legătură cu furnizarea unui serviciu de investiții sau a unui serviciu auxiliar unui client în conformitate cu articolul 24 alineatul (9), inclusiv impactul său asupra funcționării corecte a pieței interne de consultanță în domeniul investițiilor transfrontaliere.

(2) În urma consultării ESMA, Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului referitor la funcționarea sistemului centralizat de raportare instituit în conformitate cu titlul V. Raportul referitor la articolul 65 alineatul (1) este prezentat până la 3 septembrie 2018. Raportul referitor la articolul 65 alineatul (2) este prezentat până la 3 septembrie 2020.

Rapoartele menționate la primul paragraf evaluează funcționarea sistemului centralizat de raportare în funcție de următoarele criterii:

- (a) disponibilitatea și promptitudinea furnizării informațiilor post-tranzacționare într-un format consolidat care să cuprindă toate tranzacțiile, indiferent dacă sunt sau nu tranzacționate în locuri de tranzacționare;
- (b) disponibilitatea și promptitudinea furnizării informațiilor post-tranzacționare complete și parțiale care să fie de înaltă calitate, în formate ușor de accesat și utilizat pentru participanții la piață și disponibile în condiții comerciale rezonabile.

În cazul în care Comisia conchide că CTP-urile nu au furnizat informații într-o manieră care respectă criteriile prevăzute la al doilea paragraf, Comisia atașează raportului o solicitare adresată ESMA privind lansarea unei proceduri negociate pentru desemnarea, prin intermediul unui proces de achiziții publice organizat de ESMA, a unei entități comerciale care să exploateze un sistem centralizat de raportare. ESMA lansează procedura după primirea solicitării din partea Comisiei în condițiile specificate în solicitarea Comisiei și în conformitate cu Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului (¹).

(3) În cazul inițierii procedurii prezentate la alineatul (2), Comisiei îi este delegată competența de a adopta acte delegate în conformitate cu articolul 89 în ceea ce privește modificarea articolelor 59-65 și a anexei I secțiunea D la prezenta directivă și a articolului 2 alineatul (1) punctul 19 din Regulamentul (UE) nr. 600/2014, specificând măsuri care:

- (a) să prevadă durata contractului entității comerciale care exploatează un sistem centralizat de raportare și procesul și condițiile privind reînnoirea contractului și lansarea unui nou proces de achiziții publice;
- (b) să prevadă faptul că entitatea comercială care exploatează un sistem centralizat de raportare realizează acest lucru în mod exclusiv și că nicio altă entitate nu este autorizată în calitate de CTP în conformitate cu articolul 59;
- (c) să împuternicească ESMA să asigure respectarea condițiilor de atribuire a contractului de achiziție publică de către entitatea comercială care exploatează un sistem centralizat de raportare, desemnată prin intermediul unui proces de achiziții publice;
- (d) să garanteze că entitatea comercială care exploatează un sistem centralizat de raportare furnizează informații post-tranzacționare de înaltă calitate, în formate ușor de accesat și utilizat pentru participanții la piață și într-un format consolidat care să cuprindă întreaga piață;
- (e) să garanteze că informațiile post-tranzacționare sunt furnizate în condiții comerciale rezonabile, atât pe bază consolidată, cât și pe bază neconsolidată, și că răspund nevoilor utilizatorilor acestor informații din întreaga Uniune;
- (f) să garanteze că locurile de tranzacționare și APA-urile pun datele privind tranzacționarea la dispoziția entității comerciale care exploatează un sistem centralizat de raportare, desemnată prin intermediul unui proces de achiziții publice organizat de ESMA, la un cost rezonabil;
- (g) să prevadă măsuri aplicabile cazul în care entitatea comercială care exploatează un sistem centralizat de raportare, desemnată prin intermediul unui proces de achiziții publice, nu îndeplinește condițiile de atribuire a contractului de achiziție publică;
- (h) să prevadă măsuri în temeiul cărora CTP-urile autorizate în temeiul articolului 59 pot continua să exploateze un sistem centralizat de raportare în cazul în care nu este folosită împuternicirea menționată la litera (b) din prezentul alineat sau în cazul în care nu se desemnează nicio entitate prin intermediul procesului de achiziții publice până când se finalizează un nou proces de achiziție publică și se desemnează o entitate care să exploateze un sistem centralizat de raportare.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii și de abrogare a Regulamentului (CE, Euratom) Nr. 1605/2002 al Consiliului (JO L 298, 26.10.2012, p. 1).

(4) Până la 1 ianuarie 2018, Comisia elaborează un raport, după consultarea ESMA și ACER, în care evaluează impactul potențial asupra prețurilor la energie și a funcționării pieței energiei, precum și fezabilitatea și beneficiile în materie de reducere a riscurilor de contrapartidă și a riscurilor sistemice, precum și a costurilor directe care decurg din faptul că contractele derivate pe energie menționate în secțiunea C punctul 6 sunt supuse obligației de compensare stabilite la articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012, tehnicilor de diminuare a riscului stabilite la articolul 11 alineatul (3) din respectivul regulament, precum și includerea lor în calcularea pragului de compensare în temeiul articolului 10 din respectivul regulament.

Dacă consideră că includerea acestor contracte nu ar fi benefică și fezabilă, Comisia prezintă, dacă este cazul, o propunere legislativă Parlamentului European și Consiliului. Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 89 din prezenta directivă în ceea ce privește prelungirea perioadei de 42 de luni menționate la articolul 95 alineatul (1) din prezenta directivă, o dată cu doi ani, și încă o dată cu un an.

Articolul 91

Modificarea Directivei 2002/92/CE

Directiva 2002/92/CE se modifică după cum urmează:

1. articolul 2 se modifică după cum urmează:

(a) la punctul 3, al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Cu excepția capitolului IIIA din prezenta directivă, respectivele activități nu sunt considerate intermediere sau distribuție de asigurări în cazul în care sunt realizate de o întreprindere de asigurare sau de un angajat al unei întreprinderi de asigurare care acționează sub răspunderea unei întreprinderi de asigurare.”;

(b) se adaugă următorul punct:

„13. În sensul capitolului IIIA, „produs de investiții bazat pe asigurări” înseamnă un produs de asigurare care oferă o valoare de scadență sau de răscumpărare, aceasta fiind expusă, parțial sau integral, direct sau indirect, fluctuațiilor pieței și nu include:

- (a) produse de asigurare generală, astfel cum sunt enumerate în anexa I la Directiva 2009/138/CE (Clase de asigurare generală);
- (b) contracte de asigurare de viață în care beneficiile prevăzute în contract sunt plătibile numai după deces sau în caz de incapacitate rezultată în urma unei vătămări, boli sau invalidități;
- (c) produse de pensii, care, în temeiul normelor de drept intern, sunt recunoscute ca având drept scop principal furnizarea unui venit investitorului în momentul pensionării și care îi conferă acestuia dreptul la anumite prestații;
- (d) sisteme de pensii ocupaționale recunoscute oficial care intră în domeniul de aplicare al Directivei 2003/41/CE sau al Directivei 2009/138/CE;
- (e) produsele de pensii individuale în cazul cărora dreptul intern prevede o contribuție financiară din partea angajatorului, iar angajatorul sau angajatul nu poate alege produsul de pensie sau furnizorul.”;

2. se introduce următorul capitol:

„CAPITOLUL IIIA

Cerințe suplimentare în materie de protecție a consumatorului privind produsele de investiții bazate pe asigurări

Articolul 13a

Domeniul de aplicare

Sub rezerva excepției de la articolul 2 alineatul (3) al doilea paragraf, prezentul capitol prevede cerințe suplimentare pentru activitățile de intermediere de asigurări și vânzările directe realizate de întreprinderile de asigurare atunci când sunt realizate în legătură cu vânzarea de produse de investiții bazate pe asigurări. Aceste activități sunt denumite activități de distribuție de asigurări.

Articolul 13b

Prevenirea conflictelor de interese

Un intermediar de asigurări sau o întreprindere de asigurare menține și aplică dispoziții organizatorice și administrative eficiente, în vederea adoptării tuturor măsurilor rezonabile destinate să evite ca interesele clienților săi să fie afectate de conflicte de interese, astfel cum sunt definite la articolul 13c.

Articolul 13c

Conflicte de interese

(1) Statele membre solicită ca intermediarii de asigurări și întreprinderile de asigurare să ia toate măsurile necesare pentru a identifica conflictele de interese care apar în cursul desfășurării activităților de distribuție de asigurări între ei, inclusiv managerii și angajații lor, intermediarii de asigurări delegați sau orice altă persoană legată în mod direct sau indirect de ei printr-o relație de control, pe de o parte, și clienții lor, de pe altă parte, sau dintre un client și altul.

(2) În cazul în care dispozițiile organizatorice sau administrative adoptate de un intermediar de asigurări sau o întreprindere de asigurare, în conformitate cu articolul 13b, pentru a gestiona conflictele de interese nu sunt suficiente pentru a garanta, cu o certitudine rezonabilă, că riscul de a afecta interesele clienților va fi evitat, intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare comunică în mod clar clienților, înainte de a realiza activități comerciale în numele lor, caracterul general și/sau sursa acestor conflicte de interese.

(3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 13e, pentru:

- (a) definirea măsurilor pe care intermediarii de asigurări sau întreprinderile de asigurare le pot adopta în mod rezonabil pentru a detecta, a preveni, a gestiona și a face cunoscute conflictele de interese care apar cu ocazia prestării activităților de distribuție de asigurări;
- (b) stabilirea criteriilor corespunzătoare pentru determinarea tipurilor de conflicte de interese a căror existență poate aduce atingere intereselor clienților sau clienților potențiali ai intermediarului de asigurări sau ai întreprinderii de asigurare.

Articolul 13d

Principii generale și informarea clienților

(1) Statele membre se asigură că un intermediar de asigurări sau o întreprindere de asigurare, atunci când desfășoară activități de distribuție de asigurări, acționează cu onestitate, corectitudine și profesionalism, astfel încât să răspundă cel intereselor clienților săi.

(2) Toate informațiile, inclusiv comunicările publicitare, adresate de către intermediarul de asigurări sau de întreprinderea de asigurare clienților sau clienților potențiali sunt corecte, clare și neînșelătoare. Informațiile publicitare sunt clar identificabile ca atare.

(3) Statele membre pot interzice acceptarea sau primirea de onorarii, comisioane sau orice beneficii pecuniare plătite sau acordate intermediarilor de asigurări sau întreprinderilor de asigurare de terți sau de persoane care acționează în numele unei părți terțe în legătură cu distribuția de produse de investiții bazate pe asigurări către clienți.

Articolul 13e

Exercitarea delegării de competențe

(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.

(2) Competența de a adopta un act delegat menționată la articolul 13c se conferă Comisiei pe o durată nedeterminată de la 2 iulie 2014.

(3) Delegarea de competențe menționată la articolul 13c poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificată în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(5) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 13c intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de trei luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu trei luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.”

Articolul 92

Modificarea Directivei 2011/61/UE

Directiva 2011/61/UE se modifică după cum urmează:

1. la articolul 4 alineatul (1) litera (r), se introduce următorul punct:

„(vii) un stat membru, altul decât statul membru de origine, în care un AFIA din UE furnizează serviciile menționate la articolul 6 alineatul (4);”;

2. articolul 33 se modifică după cum urmează:

(a) titlul se înlocuiește cu următorul text:

„Condiții pentru administrarea FIA din UE stabilite în alte state membre și pentru furnizarea de servicii în alte state membre”;

(b) alineatele (1) și (2) se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) Statele membre se asigură că un AFIA autorizat din UE, direct sau prin înființarea unei sucursale, poate:

(a) să administreze un FIA din UE stabilit într-un alt stat membru, cu condiția ca AFIA să fie autorizat să administreze acel tip de FIA;

(b) să furnizeze în alte state membre serviciile menționate la articolul 6 alineatul (4) pentru care a fost autorizat.

(2) Un AFIA care intenționează să presteze pentru prima oară activitățile și serviciile menționate la alineatul (1) comunică autorităților competente din statul său membru de origine următoarele informații:

- (a) statul membru în care intenționează să administreze niște FIA direct sau prin înființarea unei sucursale și/sau să furnizeze serviciile menționate la articolul 6 alineatul (4);
- (b) un program de activitate care să menționeze în special serviciile pe care intenționează să le presteze și/sau care să identifice FIA pe care intenționează să le administreze.”

Articolul 93

Transpunere

(1) Statele membre adoptă și publică actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 3 iulie 2016. Statele membre comunică de îndată Comisiei textele respectivele măsuri.

Statele membre aplică măsurile respective de la 3 ianuarie 2017, cu excepția dispozițiilor de transpunere a articolului 65 alineatul (2), care se aplică de la 3 septembrie 2018.

Atunci când statele membre adoptă măsurile respective, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale.

Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri. De asemenea, ele conțin o mențiune în sensul că trimiterile din cuprinsul actelor cu putere de lege și al actelor administrative în vigoare la directivele abrogate prin prezenta directivă se înțeleg ca trimiteri la prezenta directivă. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri și modul în care se formulează această mențiune.

(2) Statele membre aplică măsurile menționate la articolul 92 de la 3 iulie 2015.

(3) Comisiei și ESMA le sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 94

Abrogare

Directiva 2004/39/CE, astfel cum a fost modificată prin actele menționate în anexa III partea A la prezenta directivă, se abrogă de la 3 ianuarie 2017, fără a aduce atingere obligațiilor statelor membre cu privire la termenele pentru transpunerea în dreptul intern a directivelor prevăzute în anexa III partea B la prezenta directivă.

Trimiterile la Directiva 2004/39/CE sau la Directiva 93/22/CEE se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă sau la Regulamentul (UE) nr. 600/2014 și se citesc conform tabelului de corespondență din anexa IV la prezenta directivă.

Trimiterile la termenii definiți în Directiva 2004/39/CE sau în Directiva 93/22/CEE sau la articole din aceste directive se interpretează ca trimiteri la termenul echivalent definit în prezenta directivă sau la articolul echivalent din prezenta directivă.

Articolul 95

Dispoziții tranzitorii

(1) Până la 3 iulie 2020:

- (a) obligația de compensare stabilită la articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 și tehnicile de diminuare a riscului stabilite la articolul 11 alineatul (3) din respectivul regulament nu se aplică contractelor derivate pe energie menționate la punctul 6 din secțiunea C încheiate de contrapărți nefinanciare care respectă condițiile de la articolul 10 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 648/2012 sau de contrapărți nefinanciare care sunt autorizate pentru prima dată ca societăți de investiții de la 3 ianuarie 2017; și

(b) aceste contracte derivate pe energie menționate la punctul 6 din secțiunea C nu sunt considerate contracte derivate extrabursiere în sensul pragului de decontare stabilit la articolul 10 din Regulamentul (UE) nr. 648/2012.

Contractele derivate pe energie menționate la punctul 6 din secțiunea C care beneficiază de regimul de tranziție stabilit la primul paragraf sunt reglementate de toate celelalte cerințe prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 648/2012.

(2) Derogarea menționată la alineatul (1) este acordată de autoritatea competentă relevantă. Autoritatea competentă comunică ESMA contractele derivate pe energie menționate la punctul 6 din secțiunea C pentru care s-a acordat o derogare în conformitate cu alineatul (1), iar ESMA publică pe site-ul său internet lista acestor contracte derivate pe energie menționate la punctul 6 din secțiunea C.

Articolul 96

Intrare în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 97

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 15 mai 2014.

Pentru Parlamentul European

Președintele

M. SCHULZ

Pentru Consiliu

Președintele

D. KOURKOULAS

ANEXA I

LISTA SERVICIILOR, ACTIVITĂȚILOR ȘI INSTRUMENTELOR FINANCIARE

SECȚIUNEA A

Servicii și activități de investiții

1. Primirea și transmiterea de ordine privind unul sau mai multe instrumente financiare.
2. Executarea ordinelor în contul clienților.
3. Tranzacționarea pe cont propriu.
4. Administrarea de portofolii.
5. Serviciile de consultanță de investiții.
6. Subscrierea de instrumente financiare și/sau plasarea de instrumente financiare cu angajament ferm.
7. Plasarea de instrumente financiare fără angajament ferm.
8. Operarea de MTF-uri.
9. Operarea unui OTF.

SECȚIUNEA B

Servicii auxiliare

1. Păstrarea și administrarea instrumentelor financiare în contul clienților, inclusiv custodia și serviciile auxiliare, precum administrarea de numerar/garanții și excluzând administrarea conturilor de titluri de valoare la nivelul cel mai înalt.
2. Acordarea de credite sau împrumuturi unui investitor pentru a-i permite efectuarea unei tranzacții cu unul sau mai multe instrumente financiare, tranzacție în care este implicată firma care acordă creditul sau împrumutul.
3. Serviciile de consultanță furnizate întreprinderilor în ceea ce privește structura capitalului, strategia industrială și aspectele conexe; consultanța și serviciile în materie de fuziuni și de achiziție de întreprinderi.
4. Serviciile de schimb valutar în cazul în care aceste servicii sunt legate de furnizarea serviciilor de investiții.
5. Cercetarea în domeniul investițiilor și analiza financiară sau orice altă formă de recomandare generală privind tranzacțiile cu instrumente financiare.
6. Serviciile legate de subscriere.
7. Serviciile și activitățile de investiții, precum și serviciile auxiliare de tipul inclus în secțiunea A sau B din anexa I privind activele suport ale instrumentelor derivate incluse în secțiunea C punctele 5, 6, 7 și 10, în cazul în care acestea sunt legate de furnizarea serviciilor de investiții sau a serviciilor auxiliare.

SECȚIUNEA C

Instrumente financiare

1. Valorile mobiliare.
2. Instrumentele pieței monetare.

3. Unități ale organismelor de plasament colectiv.
4. Contractele de opțiuni, contractele futures, contractele swap, contractele forward pe rate și orice alte contracte derivate referitoare la titluri de valoare, monede, rate ale dobânzii sau ale randamentului, certificate de emisii sau alte instrumente derivate, indici financiari sau măsuri financiare care pot fi decontate prin livrare fizică sau în numerar.
5. Contractele de opțiuni, contractele futures, contractele swap, contractele forward și orice alte contracte derivate referitoare la mărfuri care trebuie decontate în numerar sau pot fi decontate în numerar la cererea uneia dintre părți, altfel decât în caz de încălcare a obligațiilor sau de alt incident care conduce la reziliere;
6. Contractele de opțiuni, contractele futures, contractele swap, contractele forward și orice alt contract derivat referitor la mărfuri care poate fi decontat prin livrare fizică, cu condiția să fie tranzacționat pe o piață reglementată, pe un MTF sau un OTF, cu excepția produselor energetice angro tranzacționate pe un OTF care trebuie decontate prin livrare fizică.
7. Contractele de opțiuni, contractele futures, contractele swap, contractele forward și orice alte contracte derivate referitoare la mărfuri care pot fi decontate prin livrare fizică, care nu au fost menționate în alt mod la punctul 6 din prezenta secțiune și neavând scopuri comerciale, care prezintă caracteristicile altor instrumente financiare derivate.
8. Instrumentele derivate care servesc la transferul riscului de credit.
9. Contractele financiare pentru diferențe (*financial contracts for differences*).
10. Contractele de opțiuni, contractele futures, contractele swap, contractele forward pe rate și orice alt contract derivat referitor la variabile climatice, la taxe de navlu sau la rate ale inflației sau alte statistici economice oficiale care trebuie decontat în numerar sau poate fi decontat în numerar la cererea uneia dintre părți, altfel decât în caz de încălcare a obligațiilor sau de alt incident care conduce la reziliere, precum și orice alt contract derivat privind active, drepturi, obligații, indici și măsuri care nu a fost menționat în alt mod în prezenta secțiune, care prezintă caracteristicile altor instrumente financiare derivate ținând seama dacă, în special, este tranzacționat pe o piață reglementată, un OTF sau un MTF.
11. Certificatele de emisii care constau în orice unități recunoscute ca fiind conforme cu cerințele Directivei 2003/87/CE (sistemul de comercializare a certificatelor de emisii).

SECȚIUNEA D

Lista serviciilor de raportare a datelor

1. Exploatarea unui APA.
 2. Exploatarea unui CTP.
 3. Exploatarea unui ARM.
-

ANEXA II

„CLIENȚI PROFESIONALI” ÎN SENSUL PREZENTEI DIRECTIVE

Un client profesional este un client care are experiența, cunoștințele și competența necesare pentru a lua propriile decizii de investiții și a evalua corect riscurile implicate. Pentru a fi considerat client profesional, clientul trebuie să îndeplinească următoarele criterii:

I. CATEGORII DE CLIENȚI CONSIDERAȚI CLIENȚI PROFESIONALI

Sunt considerați ca profesioniști pentru toate serviciile și activitățile de investiții și instrumentele financiare în sensul prezentei directive:

1. Entitățile care trebuie autorizate sau reglementate pentru a opera pe piețele financiare. Lista următoare trebuie să fie interpretată ca incluzând toate entitățile autorizate care exercită activități caracteristice entităților menționate: entități autorizate de un stat membru în temeiul unei directive, entități autorizate sau reglementate de un stat membru fără raportare la o directivă și entități autorizate sau reglementate de o țară terță:

- (a) instituții de credit;
- (b) firme de investiții;
- (c) alte instituții financiare autorizate sau reglementate;
- (d) întreprinderi de asigurări;
- (e) organisme de plasament colectiv și societățile care le administrează;
- (f) fonduri de pensii și societățile care le administrează;
- (g) entități care efectuează tranzacții cu mărfuri și instrumente derivate pe acestea;
- (h) societăți locale;
- (i) alți investitori instituționali;

2. Marile întreprinderi care întrunesc două din următoarele criterii, la nivel individual:

- totalul bilanțului: 20 000 000 EUR;
- cifra de afaceri netă: 40 000 000 EUR;
- capitaluri proprii: 2 000 000 EUR.

3. Guvernele naționale și regionale, inclusiv organismele publice care gestionează datoria publică la nivel național sau regional, băncile centrale, instituțiile internaționale și supranaționale, precum Banca Mondială, FMI, BCE, BEI și alte organizații internaționale similare.

4. Alți investitori instituționali a căror activitate principală constă în investiții în instrumente financiare, inclusiv entitățile care se ocupă cu securitizarea activelor sau alte operațiuni de finanțare.

Entitățile menționate anterior sunt considerate clienți profesionali. Cu toate acestea, acestea trebuie să poată solicita tratamentul rezervat clienților neprofesionali, iar firmele de investiții pot accepta să le acorde un nivel de protecție mai ridicat. În cazul în care clientul unei firme de investiții este o întreprindere menționată mai sus, firma de investiții trebuie să îl informeze, înainte de a-i furniza vreun serviciu, că este considerat, pe baza informațiilor de care dispune, client profesional și că va fi tratat ca atare, în afara cazurilor în care firma de investiții și clientul convin altfel. De asemenea, firma de investiții trebuie să informeze clientul că acesta poate solicita o modificare a termenilor acordului, pentru a beneficia de o mai mare protecție.

Clientului considerat ca profesional îi revine responsabilitatea de a solicita această protecție mai ridicată în cazul în care estimează că nu este în măsură să evalueze sau să gestioneze corect riscurile implicate.

Acest nivel mai ridicat de protecție este acordat în cazul în care un client considerat profesional încheie în scris, cu firma de investiții, un acord care prevede că nu trebuie să fie tratat ca și client profesional în sensul normelor de conduită profesională aplicabile. Acest acord ar trebui să specifice serviciile sau tranzacțiile sau tipurile de produse sau de tranzacții cărora li se aplică.

II. CLIENȚI CARE POT FI CONSIDERAȚI PROFESIONALI LA CEREREA LOR

II.1. Criterii de identificare

Alți clienți decât cei menționați în secțiunea I, inclusiv organismele din sectorul public, autoritățile publice locale, municipalitățile și investitorii obișnuiți privați, pot fi, de asemenea, autorizați să renunțe la o parte din protecția conferită de normele de conduită profesională.

Prin urmare, firmele de investiții ar trebui să fie autorizate să trateze oricare dintre acești clienți drept client profesional, cu condiția respectării criteriilor relevante și procedurii prezentate în continuare. Cu toate acestea, nu trebuie să se presupună că acești clienți posedă cunoștințe și o experiență de piață comparabile cu cele ale clienților menționați în secțiunea I.

Această renunțare la protecția permisă de normele standard de conduită profesională nu este considerată valabilă decât cu condiția ca o evaluare adecvată, efectuată de firma de investiții, a competenței, experienței și cunoștințelor clientului să ofere o garanție rezonabilă, în lumina naturii tranzacțiilor sau serviciilor avute în vedere, că acesta este în măsură să ia decizii de investiții și să înțeleagă riscurile la care poate fi expus.

Criteriile de aptitudine aplicate administratorilor și directorilor entităților autorizate în temeiul directivelor din domeniul financiar pot fi considerate ca un exemplu de evaluare a competenței și a cunoștințelor clientului. În cazul unei entități mici, evaluarea respectivă se referă la persoana autorizată să efectueze tranzacții în numele acesteia.

În cadrul acestei evaluări, trebuie să fie reunite cel puțin două din următoarele criterii:

- clientul a efectuat în medie 10 tranzacții de o mărime semnificativă pe trimestru în ultimele 4 trimestre anterioare pe piața respectivă;
- valoarea portofoliului de instrumente financiare al clientului, definit ca fiind compus din depozite bancare și instrumente financiare, depășește 500 000 EUR;
- clientul activează de cel puțin un an sau a activat timp de cel puțin un an în sectorul financiar într-o poziție de profesionist care necesită o cunoaștere a tranzacțiilor sau a serviciilor în cauză.

Statele membre pot adopta criterii specifice pentru evaluarea competenței și a cunoștințelor municipalităților și autorităților publice locale care solicită să fie considerate clienți profesionali. Aceste criterii pot fi alternative sau suplimentare la cele enumerate la al cincilea paragraf.

II.2. Procedură

Clienții respectivi pot renunța la protecția acordată de normele de conduită numai în conformitate cu procedura următoare:

- clientul notifică în scris firmei de investiții dorința sa de a fi considerat client profesional, fie în general, fie pentru un anumit serviciu de investiții sau o anumită tranzacție, fie pentru un tip de tranzacții sau de produse;
- firma de investiții precizează clar și în scris protecțiile și drepturile legate de compensarea investitorilor pe care clientul riscă să le piardă;
- clientul declară în scris, într-un document separat de contract, că este conștient de consecințele renunțării sale la protecțiile menționate anterior.

Înainte de a decide acceptarea acestei renunțări, firmele de investiții trebuie să ia obligatoriu toate măsurile rezonabile pentru a se asigura că clientul care dorește să fie tratat ca un client profesional îndeplinește cerințele aplicabile enunțate în secțiunea II.1.

În ceea ce privește clienții deja clasificați ca profesioniști conform unor criterii și proceduri similare celor prevăzute anterior, relațiile lor cu firmele de investiții nu sunt, cu toate acestea, afectate de eventualele norme noi adoptate în conformitate cu prezenta anexă.

Societățile trebuie să pună în aplicare politici și proceduri interne adecvate, consemnate în scris, care să permită clasificarea clienților. Clienților profesioniști le revine responsabilitatea de a informa firma de investiții în legătură cu orice modificare ce le poate afecta clasificarea. Dacă firma de investiții constată că un client nu mai îndeplinește condițiile inițiale, pe baza cărora era considerat client profesional, firma de investiții ia măsurile adecvate.

ANEXA III

PARTEA A

Directiva abrogată cu lista modificărilor sale succesive

(menționate la articolul 94)

Directiva 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 145, 30.4.2004, p. 1).

Directiva 2006/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 114, 27.4.2006, p. 60).

Directiva 2007/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 247, 21.9.2007, p. 1).

Directiva 2008/10/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 76, 19.3.2008, p. 33).

Directiva 2010/78/UE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 331, 15.12.2010, p. 120).

PARTEA B

Lista termenelor de transpunere în dreptul intern

(menționate la articolul 94)

Directiva 2004/39/CE

Perioada de transpunere 31 ianuarie 2007

Perioada de punere în aplicare 1 noiembrie 2007

Directiva 2006/31/CE

Perioada de transpunere 31 ianuarie 2007

Perioada de punere în aplicare 1 noiembrie 2007

Directiva 2007/44/CE

Perioada de transpunere 21 martie 2009

Directiva 2010/78/CE

Perioada de transpunere 31 decembrie 2011

ANEXA IV

Tabel de corespondență, astfel cum este menționat la articolul 94

Directiva 2004/39/CE	Directiva 2014/65/UE	Regulamentul (UE) nr. 600/2014
Articolul 1 alineatul (1)	Articolul 1 alineatul (1)	
Articolul 1 alineatul (2)	Articolul 1 alineatul (3)	
Articolul 2 alineatul (1) litera (a)	Articolul 2 alineatul (1) litera (a)	
Articolul 2 alineatul (1) litera (b)	Articolul 2 alineatul (1) litera (b)	
Articolul 2 alineatul (1) litera (c)	Articolul 2 alineatul (1) litera (c)	
Articolul 2 alineatul (1) litera (d)	Articolul 2 alineatul (1) litera (d)	
Articolul 2 alineatul (1) litera (e)	Articolul 2 alineatul (1) litera (f)	
Articolul 2 alineatul (1) litera (f)	Articolul 2 alineatul (1) litera (g)	
Articolul 2 alineatul (1) litera (g)	Articolul 2 alineatul (1) litera (h)	
Articolul 2 alineatul (1) litera (h)	Articolul 2 alineatul (1) litera (i)	
Articolul 2 alineatul (1) litera (i)	Articolul 2 alineatul (1) litera (j)	
Articolul 2 alineatul (1) litera (j)	Articolul 2 alineatul (1) litera (k)	
Articolul 2 alineatul (1) litera (k)	Articolul 2 alineatul (1) litera (i)	
Articolul 2 alineatul (1) litera (l)	—	
Articolul 2 alineatul (1) litera (m)	Articolul 2 alineatul (1) litera (l)	
Articolul 2 alineatul (1) litera (n)	Articolul 2 alineatul (1) litera (m)	
Articolul 2 alineatul (2)	Articolul 2 alineatul (2)	
Articolul 2 alineatul (3)	Articolul 2 alineatul (4)	
Articolul 3 alineatul (1)	Articolul 3 alineatul (1)	
Articolul 3 alineatul (2)	Articolul 3 alineatul (3)	
Articolul 4 alineatul (1) punctul 1	Articolul 4 alineatul (1) punctul 1	
Articolul 4 alineatul (1) punctul 2	Articolul 4 alineatul (1) punctul 2	
Articolul 4 alineatul (1) punctul 3	Articolul 4 alineatul (1) punctul 3	
Articolul 4 alineatul (1) punctul 4	Articolul 4 alineatul (1) punctul 4	
Articolul 4 alineatul (1) punctul 5	Articolul 4 alineatul (1) punctul 5	
Articolul 4 alineatul (1) punctul 6	Articolul 4 alineatul (1) punctul 6	
Articolul 4 alineatul (1) punctul 7	Articolul 4 alineatul (1) punctul 20	
Articolul 4 alineatul (1) punctul 8	Articolul 4 alineatul (1) punctul 7	
Articolul 4 alineatul (1) punctul 9	Articolul 4 alineatul (1) punctul 8	

Directiva 2004/39/CE	Directiva 2014/65/UE	Regulamentul (UE) nr. 600/2014
Articolul 4 alineatul (1) punctul 10	Articolul 4 alineatul (1) punctul 9	
Articolul 4 alineatul (1) punctul 11	Articolul 4 alineatul (1) punctul 10	
Articolul 4 alineatul (1) punctul 12	Articolul 4 alineatul (1) punctul 11	
Articolul 4 alineatul (1) punctul 13	Articolul 4 alineatul (1) punctul 18	
Articolul 4 alineatul (1) punctul 14	Articolul 4 alineatul (1) punctul 21	
Articolul 4 alineatul (1) punctul 15	Articolul 4 alineatul (1) punctul 22	
Articolul 4 alineatul (1) punctul 16	Articolul 4 alineatul (1) punctul 14	
Articolul 4 alineatul (1) punctul 17	Articolul 4 alineatul (1) punctul 15	
Articolul 4 alineatul (1) punctul 18	Articolul 4 alineatul (1) punctul 44	
Articolul 4 alineatul (1) punctul 19	Articolul 4 alineatul (1) punctul 17	
Articolul 4 alineatul (1) punctul 20	Articolul 4 alineatul (1) punctul 55	
Articolul 4 alineatul (1) punctul 21	Articolul 4 alineatul (1) punctul 56	
Articolul 4 alineatul (1) punctul 22	Articolul 4 alineatul (1) punctul 26	
Articolul 4 alineatul (1) punctul 23	Articolul 4 alineatul (1) punctul 27	
Articolul 4 alineatul (1) punctul 24	Articolul 4 alineatul (1) punctul 28	
Articolul 4 alineatul (1) punctul 25	Articolul 4 alineatul (1) punctul 29	
Articolul 4 alineatul (1) punctul 26	Articolul 4 alineatul (1) punctul 30	
Articolul 4 alineatul (1) punctul 27	Articolul 4 alineatul (1) punctul 31	
Articolul 4 alineatul (1) punctul 28	Articolul 4 alineatul (1) punctul 32	
Articolul 4 alineatul (1) punctul 29	Articolul 4 alineatul (1) punctul 33	
Articolul 4 alineatul (1) punctul 30	Articolul 4 alineatul (1) punctul 35 litera (b)	
Articolul 4 alineatul (1) punctul 31	Articolul 4 alineatul (1) punctul 35	
Articolul 4 alineatul (2)	Articolul 4 alineatul (2)	
Articolul 5 alineatul (1)	Articolul 5 alineatul (1)	
Articolul 5 alineatul (2)	Articolul 5 alineatul (2)	
Articolul 5 alineatul (3)	Articolul 5 alineatul (3)	
Articolul 5 alineatul (4)	Articolul 5 alineatul (4)	
Articolul 5 alineatul (5)	—	
Articolul 6 alineatul (1)	Articolul 6 alineatul (1)	
Articolul 6 alineatul (2)	Articolul 6 alineatul (2)	
Articolul 6 alineatul (3)	Articolul 6 alineatul (3)	
Articolul 7 alineatul (1)	Articolul 7 alineatul (1)	

Directiva 2004/39/CE	Directiva 2014/65/UE	Regulamentul (UE) nr. 600/2014
Articolul 7 alineatul (2)	Articolul 7 alineatul (2)	
Articolul 7 alineatul (3)	Articolul 7 alineatul (3)	
Articolul 7 alineatul (4)	Articolul 7 alineatele (4) și (5)	
Articolul 8 litera (a)	Articolul 8 litera (a)	
Articolul 8 litera (b)	Articolul 8 litera (b)	
Articolul 8 litera (c)	Articolul 8 litera (c)	
Articolul 8 litera (d)	Articolul 8 litera (d)	
Articolul 8 litera (e)	Articolul 8 litera (e)	
Articolul 9 alineatul (1)	Articolul 9 alineatele (1) și (3)	
Articolul 9 alineatul (2)	Articolul 9 alineatul (5)	
Articolul 9 alineatul (3)	Articolul 9 alineatul (4)	
Articolul 9 alineatul (4)	Articolul 9 alineatul (6)	
Articolul 10 alineatul (1)	Articolul 10 alineatul (1)	
Articolul 10 alineatul (2)	Articolul 10 alineatul (2)	
Articolul 10 alineatul (3)	Articolul 11 alineatul (1)	
Articolul 10 alineatul (4)	Articolul 11 alineatul (2)	
Articolul 10 alineatul (5)	Articolul 11 alineatul (3)	
Articolul 10 alineatul (6)	Articolul 10 alineatul (3), articolul 11 alineatul (4)	
Articolul 10a alineatul (1)	Articolul 12 alineatul (1)	
Articolul 10a alineatul (2)	Articolul 12 alineatul (2)	
Articolul 10a alineatul (3)	Articolul 12 alineatul (3)	
Articolul 10a alineatul (4)	Articolul 12 alineatul (4)	
Articolul 10a alineatul (5)	Articolul 12 alineatul (5)	
Articolul 10a alineatul (6)	Articolul 12 alineatul (6)	
Articolul 10a alineatul (7)	Articolul 12 alineatul (7)	
Articolul 10a alineatul (8)	Articolul 12 alineatele (8) și (9)	
Articolul 10b alineatul (1)	Articolul 13 alineatul (1)	
Articolul 10b alineatul (2)	Articolul 13 alineatul (2)	
Articolul 10b alineatul (3)	Articolul 13 alineatul (3)	
Articolul 10b alineatul (4)	Articolul 13 alineatul (4)	
Articolul 10b alineatul (5)	Articolul 13 alineatul (5)	
Articolul 11	Articolul 14	

Directiva 2004/39/CE	Directiva 2014/65/UE	Regulamentul (UE) nr. 600/2014
Articolul 12	Articolul 15	
Articolul 13 alineatul (1)	Articolul 16 alineatul (1)	
Articolul 13 alineatul (2)	Articolul 16 alineatul (2)	
Articolul 13 alineatul (3)	Articolul 16 alineatul (3)	
Articolul 13 alineatul (4)	Articolul 16 alineatul (4)	
Articolul 13 alineatul (5)	Articolul 16 alineatul (5)	
Articolul 13 alineatul (6)	Articolul 16 alineatul (6)	
Articolul 13 alineatul (7)	Articolul 16 alineatul (8)	
Articolul 13 alineatul (8)	Articolul 16 alineatul (9)	
Articolul 13 alineatul (9)	Articolul 16 alineatul (11)	
Articolul 13 alineatul (10)	Articolul 16 alineatul (12)	
Articolul 14 alineatul (1)	Articolul 18 alineatul (1), articolul 19 alineatul (1)	
Articolul 14 alineatul (2)	Articolul 18 alineatul (2)	
Articolul 14 alineatul (3)	Articolul 19 alineatul (4)	
Articolul 14 alineatul (4)	Articolul 18 alineatul (3), articolul 19 alineatul (2)	
Articolul 14 alineatul (5)	Articolul 18 alineatul (6), articolul 19 alineatul (3)	
Articolul 14 alineatul (6)	Articolul 18 alineatul (8)	
Articolul 14 alineatul (7)	Articolul 18 alineatul (9)	
Articolul 15	—	
Articolul 16 alineatul (1)	Articolul 21 alineatul (1)	
Articolul 16 alineatul (2)	Articolul 21 alineatul (2)	
Articolul 16 alineatul (3)	—	
Articolul 17 alineatul (1)	Articolul 22	
Articolul 17 alineatul (2)	—	
Articolul 18 alineatul (1)	Articolul 23 alineatul (1)	
Articolul 18 alineatul (2)	Articolul 23 alineatul (2)	
Articolul 18 alineatul (3)	Articolul 23 alineatul (4)	
Articolul 19 alineatul (1)	Articolul 24 alineatul (1)	
Articolul 19 alineatul (2)	Articolul 24 alineatul (3)	
Articolul 19 alineatul (3)	Articolul 24 alineatul (4)	
Articolul 19 alineatul (4)	Articolul 25 alineatul (2)	
Articolul 19 alineatul (5)	Articolul 25 alineatul (3)	

Directiva 2004/39/CE	Directiva 2014/65/UE	Regulamentul (UE) nr. 600/2014
Articolul 19 alineatul (6)	Articolul 25 alineatul (4)	
Articolul 19 alineatul (7)	Articolul 25 alineatul (5)	
Articolul 19 alineatul (8)	Articolul 25 alineatul (6)	
Articolul 19 alineatul (9)	Articolul 24 alineatul (6), articolul 25 alineatul (7)	
Articolul 19 alineatul (10)	Articolul 24 alineatul (13), articolul 24 alineatul (14), articolul 25 alineatul (8)	
Articolul 20	Articolul 26	
Articolul 21 alineatul (1)	Articolul 27 alineatul (1)	
Articolul 21 alineatul (2)	Articolul 27 alineatul (4)	
Articolul 21 alineatul (3)	Articolul 27 alineatul (5)	
Articolul 21 alineatul (4)	Articolul 27 alineatul (7)	
Articolul 21 alineatul (5)	Articolul 27 alineatul (8)	
Articolul 21 alineatul (6)	Articolul 27 alineatul (9)	
Articolul 22 alineatul (1)	Articolul 28 alineatul (1)	
Articolul 22 alineatul (2)	Articolul 28 alineatul (2)	
Articolul 22 alineatul (3)	Articolul 28 alineatul (3)	
Articolul 23 alineatul (1)	Articolul 29 alineatul (1)	
Articolul 23 alineatul (2)	Articolul 29 alineatul (2)	
Articolul 23 alineatul (3)	Articolul 29 alineatul (3)	
Articolul 23 alineatul (4)	Articolul 29 alineatul (4)	
Articolul 23 alineatul (5)	Articolul 29 alineatul (5)	
Articolul 23 alineatul (6)	Articolul 29 alineatul (6)	
Articolul 24 alineatul (1)	Articolul 30 alineatul (1)	
Articolul 24 alineatul (2)	Articolul 30 alineatul (2)	
Articolul 24 alineatul (3)	Articolul 30 alineatul (3)	
Articolul 24 alineatul (4)	Articolul 30 alineatul (4)	
Articolul 24 alineatul (5)	Articolul 30 alineatul (5)	
Articolul 25 alineatul (1)		Articolul 24
Articolul 25 alineatul (2)		Articolul 25 alineatul (1)
Articolul 25 alineatul (3)		Articolul 26 alineatele (1) și (2)
Articolul 25 alineatul (4)		Articolul 26 alineatul (3)
Articolul 25 alineatul (5)		Articolul 26 alineatul (7)
Articolul 25 alineatul (6)		Articolul 26 alineatul (8)

Directiva 2004/39/CE	Directiva 2014/65/UE	Regulamentul (UE) nr. 600/2014
Articolul 25 alineatul (7)		Articolul 26 alineatul (9)
Articolul 26 alineatul (1)	Articolul 31 alineatul (1)	
Articolul 26 alineatul (2)	Articolul 31 alineatele (2) și (3)	
Articolul 27 alineatul (1)		Articolul 14 alineatele (1)-(5)
Articolul 27 alineatul (2)		Articolul 14 alineatul (6)
Articolul 27 alineatul (3)		Articolul 15 alineatele (1)-(4)
Articolul 27 alineatul (4)		Articolul 16
Articolul 27 alineatul (5)		Articolul 17 alineatul (1)
Articolul 27 alineatul (6)		Articolul 17 alineatul (2)
Articolul 27 alineatul (7)		Articolul 17 alineatul (3)
Articolul 28 alineatul (1)		Articolul 20 alineatul (1)
Articolul 28 alineatul (2)		Articolul 20 alineatul (2)
Articolul 28 alineatul (3)		Articolul 20 alineatul (3)
Articolul 29 alineatul (1)		Articolul 3 alineatele (1), (2) și (3)
Articolul 29 alineatul (2)		Articolul 4 alineatele (1), (2) și (3)
Articolul 29 alineatul (3)		Articolul 4 alineatul (6)
Articolul 30 alineatul (1)		Articolul 6 alineatele (1) și (2)
Articolul 30 alineatul (2)		Articolul 7 alineatul (1)
Articolul 30 alineatul (3)		Articolul 7 alineatul (2)
Articolul 31 alineatul (1)	Articolul 34 alineatul (1)	
Articolul 31 alineatul (2)	Articolul 34 alineatul (2)	
Articolul 31 alineatul (3)	Articolul 34 alineatul (3)	
Articolul 31 alineatul (4)	Articolul 34 alineatul (4)	
Articolul 31 alineatul (5)	Articolul 34 alineatul (6)	
Articolul 31 alineatul (6)	Articolul 34 alineatul (7)	
Articolul 31 alineatul (7)	Articolul 34 alineatele (8) și (9)	
Articolul 32 alineatul (1)	Articolul 35 alineatul (1)	
Articolul 32 alineatul (2)	Articolul 35 alineatul (2)	
Articolul 32 alineatul (3)	Articolul 35 alineatul (3)	
Articolul 32 alineatul (4)	Articolul 35 alineatul (4)	
Articolul 32 alineatul (5)	Articolul 35 alineatul (5)	
Articolul 32 alineatul (6)	Articolul 35 alineatul (6)	

Directiva 2004/39/CE	Directiva 2014/65/UE	Regulamentul (UE) nr. 600/2014
Articolul 32 alineatul (7)	Articolul 35 alineatul (8)	
Articolul 32 alineatul (8)	Articolul 35 alineatul (9)	
Articolul 32 alineatul (9)	Articolul 35 alineatul (10)	
Articolul 32 alineatul (10)	Articolul 35 alineatele (11) și (12)	
Articolul 33 alineatul (1)	Articolul 36 alineatul (1)	
Articolul 33 alineatul (2)	Articolul 36 alineatul (2)	
Articolul 34 alineatul (1)	Articolul 37 alineatul (1)	
Articolul 34 alineatul (2)	Articolul 37 alineatul (2)-	
Articolul 34 alineatul (3)	—	
Articolul 35 alineatul (1)	Articolul 38 alineatul (1)	
Articolul 35 alineatul (2)	Articolul 38 alineatul (2)	
Articolul 36 alineatul (1)	Articolul 44 alineatul (1)	
Articolul 36 alineatul (2)	Articolul 44 alineatul (2)	
Articolul 36 alineatul (3)	Articolul 44 alineatul (3)	
Articolul 36 alineatul (4)	Articolul 44 alineatul (4)	
Articolul 36 alineatul (5)	Articolul 44 alineatul (5)	
Articolul 36 alineatul (6)	Articolul 44 alineatul (6)	
Articolul 37 alineatul (1)	Articolul 45 alineatele (1) și (8)	
Articolul 37 alineatul (2)	Articolul 45 alineatul (7) paragraful al doilea	
Articolul 38 alineatul (1)	Articolul 46 alineatul (1)	
Articolul 38 alineatul (2)	Articolul 46 alineatul (2)	
Articolul 38 alineatul (3)	Articolul 46 alineatul (3)	
Articolul 39	Articolul 47 alineatul (1)	
Articolul 40 alineatul (1)	Articolul 51 alineatul (1)	
Articolul 40 alineatul (2)	Articolul 51 alineatul (2)	
Articolul 40 alineatul (3)	Articolul 51 alineatul (3)	
Articolul 40 alineatul (4)	Articolul 51 alineatul (4)	
Articolul 40 alineatul (5)	Articolul 51 alineatul (5)	
Articolul 40 alineatul (6)	Articolul 51 alineatul (6)	
Articolul 41 alineatul (1)	Articolul 52 alineatul (1)	
Articolul 41 alineatul (2)	Articolul 52 alineatul (2)	
Articolul 42 alineatul (1)	Articolul 53 alineatul (1)	

Directiva 2004/39/CE	Directiva 2014/65/UE	Regulamentul (UE) nr. 600/2014
Articolul 42 alineatul (2)	Articolul 53 alineatul (2)	
Articolul 42 alineatul (3)	Articolul 53 alineatul (3)	
Articolul 42 alineatul (4)	Articolul 53 alineatul (4)	
Articolul 42 alineatul (5)	Articolul 53 alineatul (5)	
Articolul 42 alineatul (6)	Articolul 53 alineatul (6)	
Articolul 42 alineatul (7)	Articolul 53 alineatul (7)	
Articolul 43 alineatul (1)	Articolul 54 alineatul (1)	
Articolul 43 alineatul (2)	Articolul 54 alineatele (2) și (3)	
Articolul 44 alineatul (1)		Articolul 3 alineatele (1), (2) și (3)
Articolul 44 alineatul (2)		Articolul 4 alineatele (1), (2) și (3)
Articolul 44 alineatul (3)		Articolul 4 alineatul (6)
Articolul 45 alineatul (1)		Articolul 6 alineatele (1) și (2)
Articolul 45 alineatul (2)		Articolul 7 alineatul (1)
Articolul 45 alineatul (3)		Articolul 7 alineatul (2)
Articolul 46 alineatul (1)	Articolul 55 alineatul (1)	
Articolul 46 alineatul (2)	Articolul 55 alineatul (2)	
Articolul 47	Articolul 56	
Articolul 48 alineatul (1)	Articolul 67 alineatul (1)	
Articolul 48 alineatul (2)	Articolul 67 alineatul (2)	
Articolul 48 alineatul (3)	Articolul 67 alineatul (3)	
Articolul 49	Articolul 68	
Articolul 50 alineatul (1)	Articolul 69 alineatul (1), articolul 72 alineatul (1)	
Articolul 50 alineatul (2)	Articolul 69 alineatul (2),	
Articolul 51 alineatul (1)	Articolul 70 alineatele (1) și (2)	
Articolul 51 alineatul (2)	Articolul 70 alineatul (5)	
Articolul 51 alineatul (3)	Articolul 71 alineatul (1)	
Articolul 51 alineatul (4)	Articolul 71 alineatul (4)	
Articolul 51 alineatul (5)	Articolul 71 alineatul (5)	
Articolul 51 alineatul (6)	Articolul 71 alineatul (6)	
Articolul 52 alineatul (1)	Articolul 74 alineatul (1)	
Articolul 52 alineatul (2)	Articolul 74 alineatul (2)	
Articolul 53 alineatul (1)	Articolul 75 alineatul (1)	

Directiva 2004/39/CE	Directiva 2014/65/UE	Regulamentul (UE) nr. 600/2014
Articolul 53 alineatul (2)	Articolul 75 alineatul (2)	
Articolul 53 alineatul (3)	Articolul 75 alineatul (3)	
Articolul 54 alineatul (1)	Articolul 76 alineatul (1)	
Articolul 54 alineatul (2)	Articolul 76 alineatul (2)	
Articolul 54 alineatul (3)	Articolul 76 alineatul (3)	
Articolul 54 alineatul (4)	Articolul 76 alineatul (4)	
Articolul 54 alineatul (5)	Articolul 76 alineatul (5)	
Articolul 55 alineatul (1)	Articolul 77 alineatul (1)	
Articolul 55 alineatul (2)	Articolul 77 alineatul (2)	
Articolul 56 alineatul (1)	Articolul 79 alineatul (1)	
Articolul 56 alineatul (2)	Articolul 79 alineatul (2)	
Articolul 56 alineatul (3)	Articolul 79 alineatul (3)	
Articolul 56 alineatul (4)	Articolul 79 alineatul (4)	
Articolul 56 alineatul (5)	Articolul 79 alineatul (8)	
Articolul 56 alineatul (6)	Articolul 79 alineatul (9)	
Articolul 57 alineatul (1)	Articolul 80 alineatul (1)	
Articolul 57 alineatul (2)	Articolul 80 alineatul (2)	
Articolul 57 alineatul (3)	Articolul 80 alineatele (3) și (4)	
Articolul 58 alineatul (1)	Articolul 81 alineatul (1)	
Articolul 58 alineatul (2)	Articolul 81 alineatul (2)	
Articolul 58 alineatul (3)	Articolul 81 alineatul (3)	
Articolul 58 alineatul (4)	Articolul 81 alineatul (4)	
Articolul 58 alineatul (5)	Articolul 81 alineatul (5)	
Articolul 58a	Articolul 82	
Articolul 59	Articolul 83	
Articolul 60 alineatul (1)	Articolul 84 alineatul (1)	
Articolul 60 alineatul (2)	Articolul 84 alineatul (2)	
Articolul 60 alineatul (3)	Articolul 84 alineatul (3)	
Articolul 60 alineatul (4)	Articolul 84 alineatul (4)	
Articolul 61 alineatul (1)	Articolul 85 alineatul (1)	
Articolul 61 alineatul (2)	Articolul 85 alineatul (2)	
Articolul 62 alineatul (1)	Articolul 86 alineatul (1)	

Directiva 2004/39/CE	Directiva 2014/65/UE	Regulamentul (UE) nr. 600/2014
Articolul 62 alineatul (2)	Articolul 86 alineatul (2)	
Articolul 62 alineatul (3)	Articolul 86 alineatul (3)	
Articolul 62 alineatul (4)	Articolul 86 alineatul (4)	
Articolul 62a alineatul (1)	Articolul 87 alineatul (1)	
Articolul 62a alineatul (2)	Articolul 87 alineatul (2)	
Articolul 63 alineatul (1)	Articolul 88 alineatul (1)	
Articolul 63 alineatul (2)	Articolul 88 alineatul (2)	
Articolul 64	—	—
Articolul 64a	—	—
Articolul 65	—	—
Articolul 66	—	—
Articolul 67	—	—
Articolul 68	—	—
Articolul 69	—	—
Articolul 70	—	—
Articolul 71	—	—
Articolul 72	—	—
Articolul 73	—	—
Anexa I	Anexa I	
Anexa II	Anexa II	